

βάρη οίαςδήποτε φύσεως. Δύνανται ωσαύτως να ενδιαμείνωσιν, ενοικιάσωσιν, ή καθέξωσιν οικίας ή αποθήκας προς χρῆσιν του εμπορίου των εις όποιονδήποτε μέρος των ειρημένων 'Επικρατειών. Τέλος άπαντες εν γένει οι μετερχόμενοι το εμπορίον υπήκοοι του ενός ή του άλλου των δύο εθνών, θέλουσιν απολαμβάνει άμοιβαίως δι' έαυτούς και τας ιδιοκτησίας των πληρεστάτην ασφάλειαν, και θέλει τοίς χορηγείσθαι διά τας υποθέσεις του εμπορίου των ή αυτή προστασία ή χορηγουμένη και εις τους ίθαγενείς, επί τῆ υποχρεώσεως του να υπείκωσιν εις τους Νόμους και τὰ Διατάγματα των 'Επικρατειών ενθα διατίθουσιν.

Άρθρ. 3.

'Εξαιρούνται τὰ αντικείμενα της περι τὰ πολεμεφόνδια λαθρεμπορίας, καθώς και το εμπορίον του άλατος και της άλιείας, περι ών συμφωνήσαν τὰ δέοντα εις το άρθρον 12' καθ' όσον δι' άφορά την άκτεμπορίαν συνισταμένην εις έγγώρια ή άλλο διαπά προϊόντα, σκελλόμενα άφ' ενός εις έτερον εθνικόν λιμένα, τὰ ύψηλά συμφολογούμενα μέρη συντίθενται ότι το τοιοϋτον άκτεμπορίον δύναται να ενεργήται έλευθέρως παρά των άμοιβαίων υπηκόων αυτών, οίτινες θέλουσιν εισθαι ελεύθεροι να φορτώνωσι τὰ πράγματα και εμπορεύματα των επί των ιδίων των πλοίων, πληρόντες έκάτεροι τὰ αυτά δικαιώματα.

Άρθ. 4.

Φθάνοντα τὰ έλληνικά πλοία κενά ή φέροντα φορτίον εις τους λιμένας του Βελγίου έξ οίουδήποτε τόπου προερχόμενα και έξ οίουδήποτε τοπιου ήθελε προέρχεσθαι το φορτίον των, θέλουσιν θεωρείσθαι κατά τε την άρξιν, διαμονήν και απέλευσίν των, οίοςδήποτε ήθελεν εισθαι ο προσδιορισμός των, άπαραλλάκτως ώς και τὰ έγγώρια πλοία προερχόμενα εκ των αυτών μερών, καθ' όσον άφορά την έπιβολήν των δικαιωμάτων χωρητικότητος, φάρων, ναυηγείων και όρμου, καθώς και ως προς τας εις τινας δημοσίους υπηρέτας χορηγουμένας άντιμισθίας, και ως προς πάν άλλο δικαίωμα ή βάρος όποιονδήποτε έπιβαλλόμενον εν όνόματι ή προς όφελος της Κυβερνήσεως, των τοπικών διοικήσεων, ή ειδικών καταστημάτων όποιωνδήποτε. Καί άμοιβαίως τὰ Βελγικά πλοία, φθάνοντα εις τους λιμένας της Ελλάδος κενά ή μετά φορτίου έξ όποιουδήποτε τόπου προερχόμενα, και έξ οίουδήποτε τόπου ήθελε προέρχεσθαι το φορτίον των, θέλουσιν θεωρείσθαι κατά τε την άρξιν, διαμονήν και απέλευσίν των, οίοςδήποτε ήθελεν εισθαι ο προσδιορισμός των, άπαραλλάκτως ώς και τὰ έγγώρια πλοία τὰ προερχόμενα εκ των αυτών μερών, καθ' όσον άφορά την έπιβολήν των δικαιωμάτων, χωρητικότητος, φάρων, ναυηγείων και όρμου, καθώς και ως προς τας εις τινας δημοσίους υπηρέτας χορηγουμένας άντιμισθίας, και ως προς πάν άλλο δικαίωμα ή βάρος όποιονδήποτε, έπιβαλλόμενον εν όνόματι ή προς όφελος της Κυβερνήσεως, των τοπικών διοικήσεων, ή ειδικών καταστημάτων όποιωνδήποτε.

Άρθ. 5.

Θεωρούνται ως πλοία Έλληνικά και Βελγικά όσα πλέον με ναυτιλιακά έγγραφα των άμοιβαίων Κυβερνήσεων, και κατέχονται από τους υπηκόους έκάστης των δύο επικρατειών κατά τους εις άμφοτέρους τους τόπους ίσχυούσας διατάξεις.

Άρθρ. 6.

Πάν ό,τι δύναται εννόμως να εισαχθῆ εις το Βασιλείον της Ελλάδος δι' Έλληνικών πλοίων, δύναται επίσης να εισαχθῆ άπ' εύθείας εκ του Βελγίου δια πλοίων Βελγικών, όπότεν ήθελε συγκεισθαι το φορτίον των από προϊόντα της γῆς ή της βιομηχανίας ή και από είδη των παρακαταθηκών (entrepôts) του Βελγίου, χωρίς να υποβάλλεται εις άλλα ή άνώτερα δικαιώματα ή βάρη οίουδήποτε είδους και όνομασίας έπιβαλλόμενα εν όνόματι ή προς όφελος της Κυβερνήσεως, των τοπικών διοι-

Enfin généralement tous les marchands et commerçants de l'une ou de l'autre nation jouiront respectivement tant pour leurs personnes que pour leurs propriétés de la plus complète sécurité et il leurs sera accordé pour les affaires de leur négoce la même protection dont jouissent les indigènes à charge de se soumettre aux lois et ordonnances des pays respectifs.

Art. 3.

Sont exceptés les articles de contrebande de guerre et le commerce du sel et de pécherie qui fait l'objet de la réserve stipulée à l'article 12. et pour ce qui est du commerce côtier consistant en produits indigènes ou étrangers, expédiés d'un port national à l'autre les hautes parties contractantes conviennent qu'il pourra se faire librement par leurs sujets respectifs, lesquels seront libres des charger leurs effets et marchandises sur leurs propres embarcations en payant les uns et les autres les mêmes droits.

Art. 4.

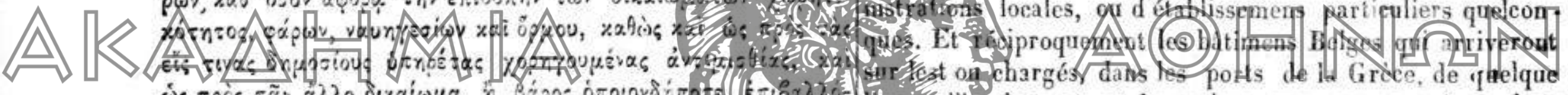
Les bâtimens grecs qui arriveront sur lest, ou chargés dans les ports de la Belgique de quelque lieu qu'ils viennent, et de quelque pays que provienne leur cargaison, seront traités à leur entrée, pendant leur séjour, et à leur sortie, quelque soit leur destination, sur le même pied que les bâtimens nationaux venant de même lieu, par rapport aux droits de tonnage, de fanaux, de pilotage et de port, ainsi qu'aux vacations des officiers publics, et à tout autre droit ou charge, de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales, ou d'établissements particuliers quelconques. Et réciproquement les bâtimens Belges qui arriveront sur lest ou chargés, dans les ports de la Grèce, de quelque lieu qu'ils viennent, et de quelque pays que provienne leur cargaison, seront traités, à leur entrée, pendant leur séjour et à leur sortie, quelque soit leur destination, sur le même pied que les bâtimens nationaux, venant de même lieu, par rapport aux droits de tonnage, de fanaux de pilotage et de port, ainsi qu'aux vacations des officiers publics, et à tout autre droit ou charge de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales ou d'établissements particuliers quelconques.

Art. 5.

Sont considérés comme navires Grecs et Belges ceux qui navigueront avec des lettres de mer des gouvernemens respectifs et qui seront possédés par les sujets de chacun des deux pays conformément aux reglemens en vigueur dans les pays respectifs.

Art. 6.

Tout ce qui pourra légalement être importé dans le royaume de la Grèce, par bâtimens grecs pourra également y être importé en droiture de la Belgique par bâtimens belges, que leur cargaison provienne du sol de l'industrie ou des entrepôts de la Belgique, sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges, de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales, ou d'établissements particuliers quelconques, que l'importation avait lieu en bâtimens Belges, pourra également y être importé en droiture de la Grèce

1. Επί κακούργημάτων,
2. Επί πλημμελημάτων εις τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων 1, 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἀρθ. 208 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ὁ προφυλακισθεὶς κατηγορούμενος ἐξετάζεται τὸ πολὺ ἐντός 24 ὥρων.

Ἄρθρ. 3.

Ὅσακις κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑπάρχη ἀφορμὴ προφυλακίσεως ἢ ἐπροφυλακίσθη ὁ κατηγορούμενος καὶ δὲν ὑπάρθωσι αἱ περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων 1, 2, 3, καὶ 5 τοῦ ἀρθρου 208 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον νὰ συγχωρήσῃ ἐν ὁποιαδήποτε καταστάσει τῆς προανακρίσεως τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσίν του, ἐὰν δώτῃ ἀξιοπρὸς ἐγγύησιν ὑπὸ τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου προσδιοριστέων κατὰ τὴν ἐννοίαν τῶν ἐδαφίων 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθρου 240 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ὅτι θέλει παρασταθῆ ἐν παντὶ καιρῷ εἰς τὴν ἀνακριτικὴν καὶ εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχήν, καὶ ἂν διωρισθῇ ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἀντίλητον, πρὸς τὸν ὁποῖον γίνονται ὅλαι αἱ κατὰ τὴν ἀνάκρισιν συμπιπτούσαι ἀνακοινώσεις.

Ὁ προξενος ἀνακαλεῖ τὴν διαταγὴν τοῦ τὴν ἐκδοθεῖσαν περὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως τοῦ κατηγορουμένου, καὶ φυλακίζει αὐτὸν ἐκ νέου εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθρου 245 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 4.

Οἱ μάρτυρες καὶ οἱ κατηγορούμενοι κλητεύονται εἰς ὠρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου εἴτε ἐγγράφως, εἴτε καὶ προφορικῶς διὰ κλητῆρός τινος τοῦ προξενικοῦ καταστήματος, καὶ ἄνευ περαιτέρω διατυπώσεων.

Ὡς πρὸς τὴν κλήτευσιν τῶν μὴ Ἑλλήνων μαρτύρων, οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι θέλουσι συμμορφοῦσθαι μὲ τὴν ἐν τῷ τόπῳ τῆς δικονομίας τῶν ἐπικρατούσων συνήθειαν.

Ἐὰν οἱ κατηγορούμενοι ἢ οἱ μάρτυρες Ἕλληνες ἀπειθήσωσιν εἰς τὴν κλήτευσιν, ὁ προξενος θέλει διατάττει τὴν διὰ τῆς βίας προσαγωγὴν των.

Ἄμα συλληφθῇ ὁ κατηγορούμενος ἐπισκοπεῖται καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ καταλαμβάνονται καὶ καταγράφονται ὅσα πράγματα εὐρεθῶσιν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ γενομένης ἐκθέσεως, στέλλονται εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα, ἂν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς πειτήρια.

Ἄρθρ. 5.

Ἐὰν ἐκ τῆς προφυλακίσεως ἢ τῆς δραπετεύσεως τοῦ κατηγορουμένου πηγάξῃ κίνδυνος φθορᾶς, ἀπωλείας, ἢ ὑφαιρέσεως τῶν πραγμάτων του, ὁ προξενος φροντίζει περὶ τῆς διατηρήσεως αὐτῶν, ἐνεργῶν κατὰ τὰς περιστάσεις λεπτομερῆ αὐτῶν ἀπογραφῆν, ἐπιθέτων σφραγίδας, παραδίδων αὐτὰ εἰς φύλαξιν ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, ἢ ἐκποιῶν τὰ εἰς φθορὰν ὑποκείμενα, κατὰ τὰς περὶ τούτων διατάξεις τῶν κεφαλαίων ε. καὶ ς. τοῦ βιβλίου ε. τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 6.

Εἰς πᾶσαν ἐκθεσιν γενομένην παρὰ τῶν ἀνακριτικῶν τούτων ὑπαλλήλων πρέπει νὰ πρρευρίσκειται καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ γραφείου, ἢ γραμματεὺς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτου δύο μάρτυρες οἵτινες ἅπαντες ὑπογράφουν αὐτήν· καὶ ἂν δὲν ᾖ δυνατὸν νὰ προσληφθῶσι μάρτυρες ἡξυρόντες νὰ γράψωσι, γίνεται περὶ τούτου ῥητὴ μνεία· ἐκάστη ἐκθεσις πρέπει νὰ ὑπογράφηται πρὸς τούτους παρὰ τῶν ἐξεταζομένων ἢ ἀπλῶς παρόντων διαδίκων καὶ μαρτύρων, καὶ, ἂν δὲν ἐξεύρωσιν ἢ δὲν θέλωσι νὰ γράψωσι, γίνεται τούτου μνεία ῥητῶς.

Ἄν δὲν ᾖ δυνατὸν νὰ πρρευρίθωσιν ὁ διευθυντὴς τοῦ γρα-

φείου ἢ ὁ γραμματεὺς, ἢ οἱ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν ἀναγκαῖοι μάρτυρες, ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος νὰ συντάσῃ καὶ μόνος του τὴν ἐκθεσιν, βεβαιῶν ἐν αὐτῇ τὴν ἐλλειψιν ταύτην. Οἱ μάρτυρες πρὶν ἐξετασθῶσιν ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου κατὰ τὸν ἐν τῷ ἀρθρῷ 121 τῆς ποινικῆς δικονομίας διαταττόμενον τρόπον καὶ ἐξετάζονται ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κατηγορουμένων, ὅσακις τοῦτο εἶναι δυνατόν, καταχωριζομένων ἐν τῇ ἐκθέσει καὶ τῶν παρατηρήσεων τῶν τελευταίων. Ἄν ὅμως ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος θεωρήσῃ ἀναγκαῖον πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας νὰ ἐξομολογήσῃ τοὺς μάρτυρας κατὰ μόνος, δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο, ἀλλ' ὀφείλει εἰς τοιαυτὴν περίστασιν νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν, παρόντος τοῦ κατηγορουμένου.

Ἄρθρ. 7.

Ὅσακις οἱ ἐκπληροῦντες ἀνακριτικὰ καθήκοντα προξενικοὶ ὑπάλληλοι λαμβάνουν ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ βασιλείῳ εἰσαγγελεῖς ἢ ἀνακριτὰς παραγγελίαν πρὸς ἐκτέλεσιν ἀνακριτικῆς πράξεως, ὀφείλουσι νὰ τὴν ἐκτελῶσι μὲ ἀκρίβειαν καὶ ἄνευ βραδύτητος, δύνανται δὲ καὶ αὐτοὶ ἀμοιβαίως νὰ διευθύνωσι πρὸς ἀλλήλους ὁμοίας αἰτήσεις ἢ παραγγελίας, καὶ ν' ἀναθέτωσιν εἰδικῶς εἰς ἄλλους, δόντας τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας ὑπαλλήλους τοῦ γραφείου των, τὴν ἐκπληρωσιν τῶν ἀνακριτικῶν ἔργων, καθ' ὅσον πρόκειται νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐν τῇ περιφερείᾳ των μὲν, ἀλλὰ μακρὰν τῆς ἑδρας αὐτῶν.

Τοιαύται παραγγελίαι δύνανται ν' ἀπευθυνθῶσι πρὸς τοὺς προξενικοὺς ὑπαλλήλους, καὶ ἂν οὐ ἢ ὑπόθεσις, εἰσαχθεῖσα εἰς τὸ ἀκροατήριον ἀνακρίθη πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὑπὲρ, ἢ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου ἀποδείξεων.

Ἄρθρ. 8.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς προανακρίσεως ταύτης πέμπεται μὲ πρῶτην εὐκαιρίαν ἢ ἐκκελευσὶ τῆς δικαιοκρατίας, ὁμοῦ δὲ καὶ ὁ κατηγορουμένος, ἐὰν ᾖ προφυλακισμένος, εἰς τὴν κατὰ τὸ ἀρθρ. 3 τοῦ παρόντος νόμου ἀρμόδιον εἰσαγγελέα· συγχρόνως πέμπονται εἰς αὐτὸν τὰ ἀναγομένα εἰς τὴν ὑπόθεσιν πειτήρια.

Οἱ πλοίαρχοι, οἱ ἐπιφρητιζόμενοι τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα μεταγωγὴν τῶν κατηγορουμένων θέλουσι λαμβᾶν ἐπὶ τούτῳ ἐγγράφον διαταγὴν διαλαμβάνουσαν τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ μεταγομένου καὶ τὴν πράξιν δι' ἣν κατηγορεῖται, καὶ ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ ἀποστέλλοντος προξενικοῦ ὑπαλλήλου. Οἱ ἐνεργοῦντες τὴν κράτησιν τῶν κατηγορουμένων καὶ οἱ μεταφέροντες αὐτοὺς εἰς τὴν Ἑλλάδα πλοίαρχοι, ὀφείλουσι νὰ προσφέρωνται μὲ τὴν ἐνδεχομένην πρὸς αὐτοὺς προσήθειαν καὶ νὰ σέβωνται τὴν τιμὴν αὐτῶν. Ὅθεν δὲν πρέπει νὰ ἐπιφέρωσι πρὸς αὐτοὺς βίαν ἄνευ ἀνάγκης, καὶ τότε μόνον νὰ τοὺς δένωσιν, ὅταν ὑπάρχῃ κίνδυνος φυγῆς, ἢ καθ' ἂς περιπτώσει χρηρηγίται εἰς αὐτοὺς ἡ ἐξουσία οὗτη ἀπὸ τοῦ περὶ Ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας ἡμέτερον Διάταγμα.

Ἄρθρ. 9.

Ἀρμόδιοι ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ δικασταὶ διὰ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου πλημμελήματα καὶ κακούργηματα εἶναι οἱ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 29 καὶ 30 τῆς ποινικῆς δικονομίας διαλαμβανόμενοι.

Ἐὰν δὲ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πραχθέντα πλημμελήματα καὶ κακούργηματα εἶναι ἄγνωστος ὁ τόπος τῆς τελευταίας ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κατοικίας ἢ ἐφημέρου διαμονῆς τοῦ κατηγορουμένου, ἢ δὲν ὑπάρχῃ τοιαύτη παντάπασι, ἀρμόδιοι πρὸς τὸ ἀνακρίνειν καὶ ἐκδικᾶν τοιαύτας πράξεις εἶναι οἱ ἐν Σύρῳ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ δικασταὶ, καὶ τὸ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν κακούργιοδικεῖον.

ΚΕΦΑΛ. Ε΄.

Πειθαρχικαί ποιναί.

Άρθρ. 58.

Η Γραμματεία θέλει τιμωρεί πειθαρχικῶς τοὺς παραβαίνοντας.

α.) Τὸ ἄρθρον 1 τῶν παρουσῶν διατάξεων με πρόστιμον 5 ἕως 50 δραχμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ με 50 ἕως 100 δραχμῶν.

β.) Τὰ ἄρθρα 2, 3, 4, 5, 6, 11, 46 καὶ 47, με πρόστιμον 3 ἕως 25 δραχμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ με 25 ἕως 50 δραχμῶν.

γ.) τὰ ἄρθρα 7, 8, 9, 10, με πρόστιμον 5 ἕως 30 δραχμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ με 30 ἕως 60 δραχμῶν.

δ.) Τὰ ἄρθρα 14, 15, με πρόστιμον 10 ἕως 60 δραχμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ με 60 ἕως 120 δραχμῶν.

ε.) Τὸ ἄρθρ. 24, με πρόστιμον 5 ἕως 50 δραχμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ με 50 ἕως 100 δραχμῶν.

ς.) Τὰ ἄρθρα 22, 26, 27, 28, 42, 43, 44, 48, με πρόστιμον 10 ἕως 60 δραχμῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ με 60 ἕως 150 δραχμῶν.

ζ.) Τὰ ἄρθρα 30, 31, 45, με πρόστιμον 3 ἕως 25 δραχμῶν.

η.) Τὰ ἄρθρα 32, 33, 34, 35, 36, με πρόστιμον 5 ἕως 50 δραχμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ με 50 ἕως 100 δραχμῶν.

θ.) Τὰ ἄρθρα 38, 52 με πρόστιμον 3 ἕως 25 δραχμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ με 25 ἕως 50 δραχμῶν.

ι.) Τὰ ἄρθρα 39, 40, 41, με πρόστιμον 5 ἕως 50 δραχμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ με 50 ἕως 100 δραχμῶν.

ια.) Τὸ ἄρθρ. 51, με πρόστιμον 5 ἕως 30 δραχμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ με 30 ἕως 60 δραχμῶν.

Άρθρ. 59.

Τὰ ὡς ἀνωτέρω ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα, θέλουσιν ἐκτελεσθαι πρὸς ὄφελος τοῦ πολιτικοῦ νοσοκομείου τῶν Ἀθηνῶν.

Άρθρ. 60.

Ὅστις, δις ὑποβιθθεὶς εἰς πρόστιμον, ὑποπέσει καὶ ἐκ τρίτου εἰς τὸ αὐτὸ ἀμάρτημα, θέλει στερεῖσθαι τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ ἔχη φαρμακείον προσωρινῶς, ἤτοι ἀπὸ ἑνα ἕως τρεῖς μῆνας, ἢ καὶ διὰ παντός, ἂν τὸ ἀμάρτημα ἦναι σημαντικόν.

Άρθρ. 61.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω πειθαρχικῶς τιμωρηθέντες δὲν ἀπαλλάσσονται καὶ τῆς παρὰ τοῦ νόμου ὀριζομένης ποινῆς.

Άκροτελεύτιοι ὄροι.

Άρθρ. 62.

Αἱ διατάξεις αὗται ἐμβαινούν εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ πρώτης Ἰανουαρίου τοῦ 1842 ἔτους.

Άρθρ. 63.

Προσκαλοῦνται ὅλαι αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ Κράτους νὰ ἐπαγρυπνώσιν εἰς τὴν διατήρησιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν παρουσῶν διατάξεων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ὀκτωβρίου 1841.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Διεκπερ. ὑπουργ. Γραμματεὺς

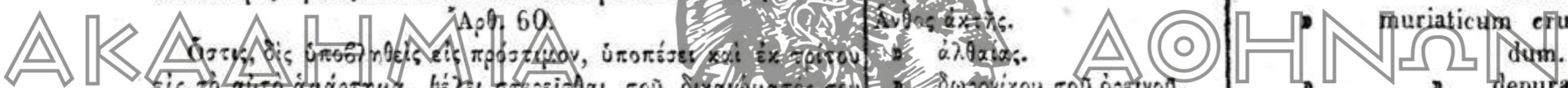
Χ. Χριστόπουλος.

Πίναξ τῶν φαρμάκων τὰ ὅποια πρέπει νὰ εὐρίσκωνται κατὰ χρέος εἰς ὅλα τὰ φαρμακεία τῶν πόλεων τῶν ἀνηκουσῶν εἰς δήμους δευτέρας καὶ τρίτης τάξεως κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τῶν διατάξεων τούτων.

<p>A. Ἄλγηρ διὰ θειικοῦ ὀξέος. » διὰ θειικοῦ ὀξέος καὶ οἰ- νοπνεύματος.</p>	<p>A. Acetum aromaticum. » camphoratum. » crudum.</p>
---	---

- » ἐνσίδηρος.
- » διὰ νιτρικοῦ ὀξέος καὶ οἰ-
νοπνεύματος.
- » δι' ὀξους.
- » Ἀλειμα διὰ σάπωνος καὶ κα-
φουράς.
- » Ἀλόη διαυγής.
- » Ἀλοιφή ἀπλή.
- » διὰ βράθους.
- » διὰ κανθαρίδων.
- » διὰ μολύβδου.
- » διὰ νιτρικοῦ ὀξέος.
- » διὰ στόρακος.
- » διὰ τερεβινθίνης.
- » διὰ ὑδραργύρου τεφρό-
χρους.
- » κηρωτή.
- » » κηρόα.
- » νευρική.
- » Ἀμμωνία ἀλυκὴ ἀγοραῖος.
- » » ἐνσίδηρος.
- » » κεκαθαρμένη.
- » ἠλεκτρικὴ ὑγρὰ.
- » καυστικὴ ὑγρὰ.
- » ὀξικὴ ὑγρὰ κεκραμμένη.
- » Ἀμμωνία ὑπανθρακικὴ ἐμπυρευ-
ματικὴ ὑγρὰ.
- » Ἀμύγδαλα γλυκέα.
- » » πικρά.
- » Ἀμύλον.
- » Ἄνθος ἀκτής.
- » ἀλθαίας.
- » ὀξωρικού τοῦ ὀρεινοῦ.
- » μυλέχη.
- » ῥόδων.
- » ῥοιάδος.
- » φιλύρας.
- » φλόμου τῆς θηλείας.
- » χαμαιμήλου.
- » Ἀνθραξ παρεσκευασμένος.
- » Ἀργυρος νιτρικὸς χυτός.
- » Ἀρκευθίδες.
- » Ἀρσενικὸν λευκόν.
- B.**
- » Βάλανοι φρυκταί.
- » Βάλσαμον κοπαϊκόν.
- » Βάλσαμον περουθικόν.
- » Βάμμα ἀρωματικόν.
- » ἀψινθίου.
- » ἐλύτρου ἀπλοῦν.
- » ἰώδους.
- » κανθαρίδων.
- » καστορίου.
- » κίνας ἀπλοῦν.
- » » σύνθετον.
- » κινναμώμου.
- » νάρδου αἰθέριον.
- » » ἀπλοῦν.
- » ξύλου τοῦ ἱεροῦ ἐνάμ-
μώνιον.
- » ὀπίου ἀπλοῦν.

- » rosarum.
- » squilliticum.
- » Acidum aceticum concentra-
tum.
- » muriaticum cone.
- » oxygenatum.
- » nitricum concentr.
- » phosphoricum.
- » pyrolignosum crudum.
- » succinicum depur.
- » sulphuricum crudum.
- » » dilutum.
- » » rectificat.
- » tataricum.
- » Aether acetico-alcoholicus
ferrug.
- » aceticus.
- » nitrico-alcoholicus.
- » sulphurico-alcoholicus.
- » » ferrug.
- » sulphuricus.
- » Alcohol.
- » dilutum.
- » Aloë lucida.
- » Alumen.
- » ustum.
- » Ammonium aceticum liquidum
dilut.
- » causticum liqui-
dum.
- » muriaticum cru-
dum.
- » » depura-
tum.
- » » ferrug.
- » subcarbonicum.
- » pyro-oleosum liq.
- » succinicum liq.
- » Amygdalæ amaræ.
- » dulces.
- » Amylum.
- » Aqua calcis.
- » chamomillæ vulg.
- » cinnamomi simplicis.
- » destillata.
- » florum aurantii.
- » foeniculi.
- » Aqua lauro-cerasi.
- » menthæ piperitæ.
- » rosarum.
- » vulneraria Theden.
- » Argentum nitricum fusum.
- » Arrow-root.
- » Arsenicum album.
- » Asa foetida.
- » Axunzia suilla.
- B.**
- » Baccæ juniperi.
- » Balsamum copaivæ.
- » » peruvianum.
- » Baryta muriatica.

Τῶν ἀμπέλων καὶ σταφιδαμπέλων, περιβολίων καὶ κήπων καὶ ὑπωροφώρων δένδρων τὴν πρώτην δόσιν, πᾶσαν 1. Ὀκτωβρίου τὴν δευτέραν δόσιν, πᾶσαν 1. Ἰουνίου.

Τῶν ἐλαιοδένδρων καὶ βαλανοδένδρων καὶ λοιπῶν δένδρων πᾶσαν 1. Ἰανουαρίου καὶ πᾶσαν 1. Αὐγούστου.

Οἱ ἐνοικιασταὶ δὲν ὑπόκεινται ὡς πρὸς τὸ ἐνοικιασμένον κτῆμα, εἰς τὴν πληρωμὴν οὐδενὸς ἄλλου φόρου, ἐκτὸς τοῦ ἀπλοῦ δεκάτου.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Συμφωνία τῆς ἐνοικιάσεως.

9. Ἐκαστος ἀποκατασταθεὶς ἐνοικιαστῆς, ὁποιοῦδήποτε κτήματος, εἶναι ὑπόχρεως νὰ καλλιεργῇ αὐτὸ κατὰ τοὺς περὶ καλλιεργείας αὐτῶν κανόνας, καὶ κυρίως διὰ μὲν τὰς ἀμπέλους θέλει ἐνεργεῖ ὅλα τὰ χρειώδη κατὰ τὰς ἀρμοδίους ὥρας τοῦ χρόνου, ἧτοι τὸ περιλάκωμα, κλάδευμα, σκάψιμον, σκαλισμα, πότισμα, γερμίζων τὰ κενὰ διαστήματα μετὰ καταβολάδας, δένων τὰ πεπτωκότα κλήματα εἰς τοὺς στήλους, προμηθεύων τοιούτους ἐάν ᾖ ἀναγκαῖοι, ἐπισκευάζων τοὺς αὐλακας, τοὺς ὄχετοὺς καὶ τὰς ἐμβολὰς, διὰ νὰ μὴ παρεμποδίζεται ἡ ῥοὴ τῶν ὑδάτων, καὶ ἐνὶ λόγῳ ἐνεργῶν πάντα ἐντέχνως, ὄχι μόνον διὰ νὰ προληφθῇ ἡ περαιτέρω φθορὰ τῶν κτημάτων, ἀλλὰ καὶ πρὸς βελτίωσιν αὐτῶν.

Τῶν περιβολίων θέλει καλλιεργεῖ τὰ περιεχόμενα δένδρα, κλαδεύων αὐτὰ ἀρκούντως, εὐθὺς ἅμα τὸ ἀπαιτήσουν οἱ κανόνες τῆς τακτικῆς καλλιεργείας, ὑποσκάπτων τὴν γῆν, θέλει ἐπισκευάζει τὰς δεξαμενὰς καὶ τὰ ὑδραγωγεία, θέλει ἐκχερᾶσαι τὰ ἀποχερτωμένα μέρη, ἐξαφανίζων τὰ παράσιτα καὶ ἀγριὰ φυτὰ.

Τῶν ἐλαιοδένδρων θέλει ἐκκόπτει τοὺς ξηροὺς κλάδους, θέλει καθαρίζει καὶ ἀφαιρῆν τὴν αὐτὰ γῆν, κ. λ. π. Δένδρα δὲ τῶν ὑπὸ τῆς ἀντικατάστασις εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς βελτίωσιν τοῦ κτήματος, θέλου ἀντικαθίστασθαι ἐγκαίρως, καθὼς καὶ ὁσάκις φθορὸν δένδρα ἄλλως πως. Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκρίζωσις ἢ ἡ ἐκκοπή ὁποιοῦδήποτε δένδρου, ἀνεῦ τῆς ἐγγράφου ἀδείας τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ὅστις τότε ἐπιτρέπει τοῦτο, ὅταν ἐνεργηθῇ ἡ ἀνήκουσα αὐτοψία παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δασονόμου, καὶ ἀποδειχθῇ πραγματικῶς ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκρίζωσεως ἢ ἐκκοπῆς αὐτοῦ.

Πρὸς τούτους ὁ ἐνοικιαστῆς εἶναι ὑπόχρεως νὰ κάμῃ ὅλας ἐκεῖνας τὰς ἐκτάκτους βελτιώσεις τῶν κτημάτων, τὰς τυχόν περιεχομένας ἐν τῇ προκηρῶσει τῆς δημοπρασίας.

10. Οἱ κατ' ἐπαρχίας Οἰκονομικοὶ Ἐπιτροποὶ θέλου ἐφορευεῖ ἐκάστοτε καὶ ἐπιτρεῖ, ὥστε νὰ ἐκτελῶνται ἀκριβῶς ὅλαι αἱ συμφωνίαι τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ ἐπὶ τούτῳ ὀφείλου νὰ ἐξέρχωνται κατὰ τὸν Ἰούνιον ἢ Ἰούλιον ἐκάστου ἔτους, ἐπισκεπτόμενοι αὐτοπροσώπως τὰ οὕτως ἐνοικιασμένα κτήματα, καὶ ὑποβάλλουσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν λεπτομερῆ ἐκθέσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς καλλιεργείας καὶ βελτιώσεως τῶν κτημάτων τούτων, παραβάλλοντες τὴν κατάστασιν ταύτην μετ' ἐκείνην, ἧτις ὑπάρχει ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ἐγκαταστάσεως, καὶ σημειοῦντες ἐν τῇ ἐκθέσει τὸν ἀριθμὸν τῶν δένδρων τὰ ὅποια ἐνεφυτεύθησαν παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, παρατηροῦντες ἰδίως πόσα ἐφυτεύθησαν πρὸς ἀντικατάστασιν ἄλλων, καὶ πόσα περιπλέον τούτων.

11. Πᾶς ἐνοικιαστῆς, ὅστις δὲν ἐκτελέσει, καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν, ὅσα διαλαμβάνουσιν αἱ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ αὐτοῦ συμφωνίαι, θέλει ἀποβάλλεσθαι τοῦ κτήματος αὐτοδικαίως χωρὶς νὰ ἔχῃ δικαίωμα ν' ἀπαιτῇ τὰ παρ' αὐτοῦ πληρωθέντα ἐνοίκια εἰς τὸ δημόσιον, οὔτε ἀποζημιώσιν διὰ τὰ ἰδιὰ του ἐξῆρα, τὰ ὅποια κατέβαλεν εἰς τὸ ἐνοικιασμένον κτῆμα,

καὶ θέλει ἀποζημιωθῆν αὐτὸ διὰ πᾶσαν βλάβην καὶ ζημίαν, τὴν ὅποιαν ἐπέφερον εἰς αὐτό.

12. Ὅστις τῶν ἐνοικιαστῶν καθυστερῆσει ἐνὸς ἔτους ἐνοίκιον, γίνεται ἐκπτώτος τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ τὸ κτῆμα μεταβαίνει εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου ἀμέτως, χωρὶς νὰ ἔχῃ ὁ ἐνοικιαστῆς δικαίωμα ἀποζημιώσεως δι' ὅσας βελτιώσεις ἐκαμεν εἰς αὐτὸ, ἐκτὸς ἐὰν ᾖ ἐθέλων λάβει πωράσιν.

13. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐνεργηθησομένου δημοπρασίας, ὅσοι ἐνοικιασταὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων ἐξεπλήρωσαν τὰς διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1830 ψηφίσματος ἐπεβληθείσας εἰς αὐτοὺς συμφωνίας δύνανται νὰ κάμωσι χρῆσιν τοῦ παρὰ τοῦ άρθρου 10 τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος χορηγηθέντος εἰς αὐτοὺς προνομίου.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείᾳ παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσιεύσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Ἰανουαρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας,
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀλλαγῆς τῆς λέξεως Ἀντιναύαρχος μετὰ τὴν Ἰποναύαρχος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας καὶ κατὰ συνέπειαν τοῦ περὶ διορισμοῦ τοῦ Ἡρακλέους πολεμικοῦ Ναυτικοῦ Διατάγματος τῆς 3 Νοεμβρίου 1833 (ἐφημερ. ἀριθ. 39) διατάττομεν. Ἡ λέξις Ἀντιναύαρχος θέλει ἀνταλλαχθῆ μετὰ τὴν λέξιν Ἰποναύαρχου (contre-amiral). Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐνεργῇ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰανουαρίου (5 Φεβρουαρίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς ἐπικρατείας,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Α. Μαυροκορδάτου ὡς Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσταμεν καὶ διορίζομεν τὸν ἡμέτερον Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν καὶ ἔκτακτον Πρόεδρον καὶ πληρεξούσιον ὑπουργὸν παρὰ τῇ Ἀγγλικῇ Αὐλῇ Κύριον Α. Μαυροκορδάτον, πεποιθότες ἰδιαζόντως εἰς τὰ προτερήματα καὶ εἰς τὰς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀποδεδειγμένας γνώσεις αὐτοῦ, Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐν τῇ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας μετὰ τὸν κανονικὸν μισθὸν, ἐγκρίνοντας

κλήσεων, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιοῦδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγή ἤθελε γίνεαι ἐπὶ ἐλληνικῶν πλοίων. Καὶ ἀμοιβαίως πᾶν ὅ,τι δύναται ἐνόμως νὰ εἰταχθῆ εἰς τὸ Βασίλειον τοῦ Βελγίου διὰ πλοίων βελγικῶν, δύναται ἐπίσης νὰ εἰταχθῆ ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπὶ ἐλληνικῶν πλοίων, ὁπόταν ἤθελε σύγκεισθαι τὸ φορτίον τῶν ἀπὸ προϊόντα τῆς γῆς, ἢ τῆς βιομηχανίας, ἢ καὶ ἀπὸ εἶδη τῶν παρακαταθηκῶν (entrepôts) τῆς Ἑλλάδος, χωρὶς νὰ υποβάλλεται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα, ἢ ὄρη οἰουδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἰουδήποτε, εἰμὴ ὡς ἡ εἰσαγωγή ἤθελε γίνεαι ἐπὶ Βελγικῶν πλοίων.

Ἄρθ. 7.

Συνεφωνήθη ὡσαύτως μεταξὺ τῶν δύο ἴψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, ὅτι πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ἐξαχθῆ ἐνόμως ἀπὸ τοὺς λιμένας, τὰς παρακαταθήκας (entrepôts) ἢ ἄλλους τόπους τῶν δύο ἐπικρατειῶν διὰ τῶν πλοίων τῶν οἰουδήποτε ἤθελον εἶσθαι ὁ προσδιορισμὸς τῶν δύναται ὡσαύτως νὰ ἐξαχθῆ ἐκεῖθεν διὰ τῶν πλοίων τῆς ἄλλης ἐπικρατείας, χωρὶς οἱ πραγματεῖαι ἢ ἄλλα ἐμπορεύματα νὰ ὑπόκεινται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα, ἢ βάρη οἰουδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἰουδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγή ἤθελε γίνεαι δι' ἐγχωρίου πλοίου, καὶ ἀμοιβαίως θήλουν χορηγεῖσθαι ἀμοτέρωθεν δι' ὅλας αὐτὰς τὰς πραγματείας ἢ ἐμπορεύματα οὕτως ἐξαγομῆνα ἐπὶ ἐλληνικῶν ἢ βελγικῶν πλοίων αἱ αὐτὰ ἀμοιβᾶν ἢ ἐπιστροφᾶν δικαιώματων (Primes et remboursemens de droits), καὶ ἄλλαι τοιαύτης φύσεως ὠφέλιαι, αἵτινες χορηγοῦνται ἢ ἤθελον χορηγεῖσθαι ἀπὸ τοῦ νόμου καὶ τὰς διατάξεις τῆς μᾶς ἢ τῆς ἐτέρας τῶν δύο ἐπικρατειῶν.

Ἄρθ. 8.

Δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῆ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ Βελγίου οὐδὲμία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν, οὐδὲν δικαίωμα ὁποιοῦδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθ' ὅσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα, ἤθελον ἐπίσης προσδιορισθῆ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα· καὶ ἀμοιβαίως δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῆ εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βελγίου ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος οὐδὲμία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν οὐδὲν δικαίωμα ὁποιοῦδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθ' ὅσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης προσδιορισθῆ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα.

Ἄρθ. 9.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ τελωνιακὰ καὶ ναυτιλιακὰ δικαιώματα, τὰ δύο ἴψη συνομολογοῦντα μέρη ὑπόσχονται ἀμοιβαίως ὅτι ὁσάκις ἤθελον χορηγήσει χάριν, προνόμιον ἢ ἀτέλειαν τινα (immunité) εἰς ἄλλην ἐπικράτειαν, θέλει ἐπεκτείνεσθαι ἀνυπερθέτως ἢ χάρις, τὸ προνόμιον ἢ ἡ ἀτέλεια αὕτη καὶ εἰς τοὺς ἀμοιβαίους αὐτῶν ὑπηκόους δωρεάν, ἂν ἡ ὑπερ ἑνὸς ἄλλου Κράτους τοιαύτη παραχώρησις ἐγένετο ὡσαύτως δωρεάν, καὶ ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἀντιστάσει (compensation) ἢ ἐπὶ τῇ ἀντιστοιχοῦσῃ παραχωρήσει, ἂν αὕτη ἐγένετο ἐπὶ ὄρω τινὶ τοιοῦτῳ.

Ἄρθ. 10.

Οἱ ὑπήκοοι τῶν ἴψηλῶν συνομολογούντων μερῶν δύναται

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1841.)

par bâtimens grecs, que leur cargaison provienne du sol, de l'industrie ou des entrepôts de la Grèce, sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus, au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales, ou d'établissements particuliers quelconques, que si l'importation avait lieu en bâtimens belges.

Art. 7.

Il est convenu en outre entre les deux hautes parties contractantes que tout ce qui peut ou pourra être légalement exporté des ports, entrepôts ou autres lieux des deux pays par les navires de ce pays, quelle que soit leur destination, pourra également en être exporté par les navires de l'autre pays, sans que les marchandises ou autres objets de commerce puissent être astreints à d'autres ou plus hauts droits ou charges, de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales, ou d'établissements particuliers quelconques, que si l'exportation se faisait par navire national; et réciproquement, il sera accordé de part et d'autre pour toutes ces marchandises, ou objets de commerce ainsi exportés sur navires grecs ou belges, les mêmes primes, remboursemens de droits et autres avantages de ce genre, qui sont ou seront accordés par les lois et réglemens de l'un ou de l'autre Etat respectif.

Art. 8.

Il ne pourra pas être établi dans les ports de la Grèce, sur les produits du sol ou de l'industrie de la Belgique, aucune prohibition ou restriction d'importation ou d'exportation ni aucun droit de quelque espèce ou dénomination que ce soit, qu'autant que ces prohibitions, ces restrictions et ces droits, seraient également établis sur les objets de même nature provenant de toute autre contrée. Et, réciproquement, il ne pourra pas être établi dans les ports de la Belgique sur les productions du sol ou de l'industrie de la Grèce aucune prohibition ou restriction d'importation ou d'exportation, ni aucun droit de quelque espèce ou de nomination que ce soit, qu'autant que ces prohibitions, ces restrictions et ces droits, seraient également établis sur les objets de même nature, provenant de toute autre contrée.

Art. 9.

En tout ce qui concerne les droits de douane et de navigation, les deux hautes parties contractantes se promettent réciproquement de n'accorder aucune faveur privilège ou immunité à un autre Etat, qu'il ne soit aussi à l'instant étendu à leurs sujets respectifs gratuitement si la concession en faveur de l'autre Etat est gratuite et eu donnant la même compensation ou l'équivalent, si la concession a été conditionnelle.

Art. 10.

Les sujets des hautes parties contractantes pourront dans toute l'étendue des territoires respectifs disposer

συμφωνῶσι μετὰ τῆς τραπεζῆς νὰ πληρῶσι τὸ δανεισθὲν κεφάλαιον, εἴτε κατὰ τὰς ῥητὰς προθεσμίας ἢ διὰ χρεωλυσίας.

16. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης, συμφωνήσας κατὰ πρῶτον ν' ἀποδώσῃ τὸ δανεισθὲν κεφάλαιον εἰς μακρὰς προθεσμίας ἢ διὰ χρεωλυσίας, θελήσῃ μετὰ ταῦτα νὰ τὸ ἀποπληρώσῃ προηγουμένως ἢ κατὰ μέρος, ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ περὶ τούτου τὴν τράπεζαν τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς πληρωμῆς.

17. Ἡ προθεσμία τῶν ἐπὶ ἐνεχύρω δανείων δὲν θέλει εἶσθαι μακροτέρα τοῦ ἐνὸς ἔτους· ἀλλὰ τὸ δάνειον μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων δύναται καὶ αὐτὸ νὰ ἀνανεωθῇ.

18. Τὰ ἐνέχυρα ἅπαξ κατατεθέντα εἰς τὴν τράπεζαν, θεωροῦνται ὑπέγγυα τῆς δανεισθείσης ποσότητος, ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ ἰδιοκτήτης των.

ΤΜΗΜΑ 2.

19. Ἡ τράπεζα θέλει ἐνεργεῖ καὶ προεξοφλητικὰς ἐργασίας, μεταχειριζομένη πρὸς τοῦτο τὸ πεμπτημόριον τοῦ χρηματικοῦ τῆς κεφαλαίου. Ὅσάκις δὲ μείνει ἐκ τοῦ δι' ὑποθήκας ἢ ἐνέχυρα ὀρισμένου κεφαλαίου ποσὸν τι διαθέσιμον, δύναται νὰ τὸ μεταχειρισθῇ εἰς προεξοφλητικὰς ἐργασίας προσωρινῶς καὶ μετὰ τὴν παρουσασθῶσιν αἰτήσεις δι' ὑποθήκας ἢ ἐνέχυρα, ὅτε ἀμέσως μετὰ τὴν λήξιν τῶν συναλλαγματικῶν τὰ ἀναγκαῖα κεφάλαια θέλουν μεταδίνειν εἰς τὸν κύριον διορισμὸν των.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ τράπεζα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδώσῃ τραπεζητικὰ γραμμάτια, πληρωτέα εἰς τὸν φέροντα (au porteur) τῶν ὁποίων ὅμως τὸ ποσὸν (ἢ ὀνομαστικὴ ἀξία) δὲν δύναται ποτὲ νὰ ὑπερβῇ τὰ δύο πέμπτα τοῦ ὑπάρχοντος χρηματικοῦ κεφαλαίου τῆς τραπεζῆς. Πρὸς ἀσφάλειαν δὲ τῶν ἐκδιδόμενων γραμματίων θέλει φυλάττει ἐν τῷ ταμείῳ αὐτῆς ἐν αποθεμιμένῳ, διὰ μὲν τὸ ἐν τέταρτον τῶν ἐκδιδόμενων γραμματίων ἴσην τοῦλάχιστον ποσότητα εἰς μεταλλικὰ νομίσματα, διὰ δὲ τὰ τρία τέταρτα ἀμελοῦσιν ὑποθηκῶν, περιπτώσας ἀπὸ τῆς ποσότητος τὴν ὑπόλοιπὴν πρόκειται νὰ ἀπολιτίωσι.

20. Τὰ τραπεζητικὰ γραμμάτια, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία πρὸς τὸν φέροντα νὰ ἐκφράζηται εἰς ἑλληνικὰ νομίσματα, καὶ τῶν ὁποίων ἕκαστον δὲν δύναται νὰ διαλαμβάνῃ μικροτέραν ποσότητα τῶν εἰκοσιπέντε δραχμῶν δὲν ὑπόκεινται ποτὲ εἰς βεβιασμένην συναλλαγὴν. Ἐπομένως ἡ τράπεζα καὶ τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῆς χρεωστοῦν, ὅταν ζητηθῇ ἢ ἐξαργύρωσις των, νὰ τὰ ἀνταλλάττωσιν ἀμέσως μὲ νομίμως κυκλοφοροῦντα νομίσματα, χωρὶς καμμίαν ἀντίστασιν.

21. Τὰ γραμμάτια τῆς τραπεζῆς θέλουν φέρει τὴν προσυπογραφὴν τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου. Πᾶν δὲ γραμμάτιον τιθέμενον παρὰ τῆς τραπεζῆς εἰς κυκλοφορίαν καὶ μὴ φέρον τὴν τοιαύτην προσυπογραφὴν, θέλει ἐξαγοράζεσθαι ἀμέσως ἀπὸ τὴν τράπεζαν, ἥτις ἐκτὸς τούτου θέλει καταδικάζεσθαι νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ κράτους, τὴν τριπλασίαν ἀξίαν τοῦ τοιοῦτου γραμματίου ἐν εἴδει ποινῆς· τὸ τριτημόριον τῆς ποινῆς ταύτης θέλει πληρῶνεσθαι εἰς τὸν καταγγέλλοντα τὸ τοιοῦτον γραμμάτιον. Τὰ γραμμάτια τῆς τραπεζῆς εἶναι ἐλεύθερα τοῦ χαρτοσήμου.

22. Τὰ ἄρθρα 248 καὶ 258 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν παραποίησιν ἢ νόθευσιν καὶ ἀθέμιτον διάδοσιν πλαστῶν ἢ νενοθευμένων τραπεζητικῶν γραμματίων.

23. Τὸ χάριν προεξοφλήσεως λαμβανόμενον ποσὸν (le taux) δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰ 8 τοῖς 0|0 κατ' ἔτος. μ' ὅλα ταῦτα ἡ Κυβέρνησις δύναται, ὅσάκις τὸ δημόσιον συμφέρον τὸ ἀπαιτῇ, νὰ ἐπιτρέπῃ προσωρινῶς εἰς τὴν τράπεζαν νὰ ὑψώσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ ὑπεράνω τῶν 8 τοῖς 0|0.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

24. Ἡ τράπεζα θέλει ἀντιπροσωπεύεσθαι εἰς τὰς ἐνώπιον

τῶν δικαστηρίων δίκας τῆς ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τῆς τραπεζῆς.

25. Ἐὰν ὁ ἐπὶ ὑποθήκῃ ὀφειλέτης ἀποποιήσῃ τὴν ἐμπροθέσμον πληρωμὴν τῶν τόκων ἢ τοῦ χρεωλύτρου, εἰσπράττονται ταῦτα δυνάμει ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ τοῦ συμβολαίου δι' ἐκποίησεως τῶν κινητῶν αὐτοῦ πραγμάτων. Ἄν δὲ ἡ καθυστέρησις συμβῇ καὶ δεύτερον, ἢ ἅπαξ μὲν, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει κινητὴ περιουσία πρὸς ἀναγκαστικὴν εἰσπραξίν τῶν τόκων καὶ τοῦ χρεωλύτρου, τὸ δάνειον λογίζεται ἀπαιτητὸν, καὶ ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἢ ἐκποίησης τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος.

26. Ἐὰν οἱ ἐπὶ ἐνεχύρω δανεισθέντες δὲν ᾔθελον ἀποδώσει ἐμπροθέσμως τὰ δάνειά των μετὰ τῶν τόκων αὐτῶν, τὰ κατατεθέντα ἐνέχυρά των θέλουν ἐκτίθεσθαι εἰς δημοπρασίαν παρὰ τῆς τραπεζῆς ἄνευ δικαστικῆς μεσολαβήσεως φυλαττομένων ὅμως κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν περὶ ἐκποίησης τῶν κινητῶν κτημάτων ὑπαρχουσῶν διατάξεων.

27. Πᾶσα περὶ τὴν οὐσίαν ἢ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν δίκη, μεταξὺ τῶν ὀφειλετῶν τῆς τραπεζῆς καὶ αὐτῆς, εἶναι συνοπτικὴ καὶ κατεπίγουσα, καὶ ὡς τοιαύτη θέλει θεωρεῖσθαι κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὰ ἡμέτερα δικαστήρια.

ΜΕΡΟΣ Ε'.

28. Τὸ κατὰστημα τῆς δανειστικῆς τραπεζῆς θέλει εἶσθαι ἐντελῶς ἰδιωτικόν.

29. Ἡ διευθύνσις τῆς τραπεζῆς ὑποχρεοῦται νὰ διευθύνῃ κατ' ἔτος ἕνα συνοπτικὸν ἰσολογισμὸν τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείων.

30. Ἡ διάρκεια τῆς τραπεζῆς προσδιορίζεται εἰς 25 ἔτη, ἐὰν ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν μετόχων, δὲν ᾔθελεν ἐγκρίνει παράτασιν τῆς προθεσμίας ταύτης.

31. Ἡ τράπεζα διαλυομένη, χρεωστῆ νὰ καταθέσῃ εἰς τὸν ἐθνικὸν ταμεῖον τοῦ Κράτους εἰς νομίσματα μεταλλικὰ τὸ ἀντίστοιχον τῶν ἐκδιδόμενων γραμματίων, ὅσα δὲν ἐπαρυστασθῆσαν εἰς πρὸς ἐξόφλησιν. Ἄν δὲ ἐντὸς τριῶν ἐτῶν μετὰ γενομένην πρὸς ἀπλήρωσιν δὲν παρυστασθῶσιν ὅλα τὰ τραπεζητικὰ γραμμάτια πρὸς ἐξόφλησιν, τὰ μὴ παρυστασθέντα λογίζονται ἄκυρα πρὸς ὄφελος τῆς τραπεζῆς.

32. Πᾶς περὶ τραπεζῆς, προηγούμενος Νόμος ἀκυροῦται διὰ τοῦ παρόντος.

33. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΑΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΕΣΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 7.

ΑΘΗΝΑΙ, 1 Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος, ὡς πρὸς τὰ δάνεια τῆς Ἐθνικῆς τραπεζῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον καὶ πολυποθούμενον κατὰστημα τῆς ἑθνικῆς τραπεζῆς δὲν ἐμπορεῖ νὰ πραγματοποιη-

- » πορτογαλλίας άνθους.
  - » ρόδων.
  - Στέαρ προβάτειον.
  - » χοίρειον.
- Γ.
- Ίδωρ άπεσταγμένον.
  - » τραυματικόν (εις μικράν δόσιν).
- Φ.
- Φλοιός κινναμώνου.
  - » πορτογαλίων.
  - Φύλλα βηχίου.
  - » μαλάχης.
  - » πορτογαλίας.
  - Φύραμα δι' άλθαίας.
  - » διά κόμμεως.
  - Φύραμα διά γλυκυρρίζης.
  - » διά κακάου και λειχήνος.

- Sinapismus.
- Species pro cataplasma.
- » ad gargarisma.
- Sperma ceti.
- Spongia cerata.
- Suffitus berlinemais.
- Syrupus althaeae.
- » amygdalarum.
- » aurantior corticis.
- » mannae.
- » mororum.
- » praveris rhoeados.
- » rubi idaei.
- » simplex.
- » succi citri.
- » violarum.
- Unguentum althaeae.
- » amygdalarum.
- » digestivum.
- » rosatum.
- » simplex.
- » ad labia.

Άρθρ. 29.

Οί φαρμακοποιοί οφείλουν να φέρωνται προς αλληλους με τρόπον αρμόζοντα εις συναδελφούς, να μη προσπαθώσι να έπαυξάνωσι τα κέρδη των δι' αδικίων μέσων π. χ. διά φιλοδοσίσεως των ύπηρετών και ούτω να καταβιβάζωσι την αξίαν του έπαγγέλματος των.

Άρθρ. 30.

Απαγορεύεται εις το του φαρμακείου προσωπικόν να έργουσι περί των οικιακών ύποθέσεων του ασθενούς, οφείλει δε να διατηρή πάντοτε την μεγαλητέραν έχεμυθίαν και ως προς τα πρόσωπα τα λαμβάνοντα με συνταγήν ιατρών φάρμακα το είδος της νόσου ύποδεικνύοντα και ως προς την ενέργειαν των φαρμάκων αυτών.

Άρθ. 31.

Οφείλουν προσέτι οί φαρμακοποιοί και οί υπάλληλοι αυτών να μεταχειρίζωνται τους εις το φαρμακείον έρχομένους με εύπροσηγορίαν και κόσμιον τρόπον, χωρίς όμως να έμβαινώσιν εις περιττάς συνδιαλέξεις. Έν γένει επιφορτίζονται οί φαρμακοποιοί να έπαγρυπνώσιν εις το να διατηρηται έντός του φαρμακείου ή άπαιτουμένη ήσυχία και κοσμιότης, και διά τουτο δεν πρέπει να συγχωρώσι συνάθροισιν πολλών ανθρώπων συνδιαλέξεως χάριν. Δέν συγχωρείται δε ή χρήσις του καπνοϋ και ή διατήρησις κυνών, πτηνών ή άλλων ζώων έν τῷ φαρμακείῳ.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Κρέη των φαρμακοποιών ως προς τα φάρμακα και την εκτέλεσιν των ιατρικών συνταγών.

Άρθ. 32.

Άπαντα τα εις την Έλληνικήν Φαρμακοποιάν ένδιαλαμβανόμενα άπλά και σύνθετα ιατρικά, καθώς και τα δοκιμαστήρια, πρέπει να υπάρχωσιν εις έκαστον τακτικόν φαρμακείον, έξαιρουμένων των εις πόλεις, δήμιον δευτέρας και τρίτης τάξεως, εις τα όποια πρέπει να εύρίσκωνται κατά χρέος όσα φάρμακα αναφέρονται εις τον επί τέλους των διατάξεων τούτων πίνακα.

Άρθ. 33.

Έκαστος φαρμακοποιός πρέπει να έχη υπ' όψιν εις την προ-

μήθειαν των ιατρικών, τας διαφόρους από καιρόν εις καιρόν ένσκηπτούσας ένδημίους νόσους, εις τας όποιās απαιτείται μεγαλητέρα της συνήθους ποσότητος αυτών έξαιρέτως δε παραγγέλλεται εις έκαστον φαρμακοποιον του Κράτους να έχη κατά πάσαν ώραν του έτους τέσσαρας τουλάχιστον ούγγιας θεινοϋ κινίνου.

Άρθρον 34.

Τα παρά του φαρμακοποιου κατασκευαζόμενα ιατρικά πρέπει να γίνωνται κατά την Έλληνικήν Φαρμακοποιάν, ήτις όμοϋ μετά των περι την φαρμακευτικήν διατάξεων, πρέπει να υπάρχη εις έκαστον φαρμακευτικόν κατάστημα. Εάν ο φαρμακοποιός δεν θέλη να επιχειρίζεται ο ίδιος την κατασκευήν των χημικών φαρμακευτικών σκευασιών εις το ιδικόν του έργαστήριον (ώς είναι πολυ έπιθυμητόν), είναι υπόχρεως πάντοτε να έχη εις το φαρμακείον του αυτάς με τα εις την Έλληνικήν Φαρμακοποιάν εκτεθέντα χαρακτηριστικά.

Άρθρ. 35.

Άπαντα τα προς ιατρικήν χρήσιν διοριζόμενα ιατρικά, πρέπει να ήναι της καλλιτέρας και πρώτης ποιότητος. Τα προς τεχνικήν ή οικονομικήν χρήσιν διδόμενα, δύνανται μόνον να ήναι δευτέρας ή και κατωτέρας ποιότητος.

Άρθρ. 36.

Εάν ο ιατρός έπιθυμή την σκευασίαν τινός ιατρικού κατά άλλην τινά φαρμακοποιάν ή νέον τι ιατρικόν έν τη Φαρμακοποιία μη ένδιαλαμβανόμενον, οφείλει ο φαρμακοποιός να εκπληρώσῃ την θέλησιν του ιατροϋ, εις μέν την πρώτην περίπτωσιν, αφού οϋτος δώσῃ άκριβή περιγραφήν ως προς την κατασκευήν του, εις δε την δευτέραν, εάν εύρίσκεται το ζητούμενον φάρμακον εις τον τόπον όπου υπάρχη το φαρμακείον.

Άρθρ. 37.

Όταν ήναι άμφιβολία περί του ποσού ή ποιου τινος ιατρικού, ή αναγραφας αυτου ιατροϋ, παροντος όμως και του φαρμακοποιου, έχη το δικαίωμα να εξετάσῃ αυτο. Εάν το εξετασθέν φάρμακον ήθελεν εύρεθῃ έλλειπές ή κακής ποιότητος, ή και παραλλαγμένον, δεν αναγνωρίζεται δε ως τοιοϋτον παρά του φαρμακοποιου, τότε το περι ου ο λόγος φάρμακον έσφραγισμένον με τας σφραγίδας άμφοτέρων πρέπει να σταλῃ εις τον διοικητικόν ιατρον, οστις θέλει μεταβιβάσει αυτο προς το Ιατροσυνέδριον διά της άρμοδιας οδοϋ.

Άρθρ. 38.

Ο φαρμακοποιός οφείλει να έγγραφή εις ιδιαίτερον βιβλίον, όλα τα φάρμακα όσα προμηθεύεται άλλοθεν και να σημειοί έν αυτῷ την ήμερομηνίαν της παραγγελίας, το ποσόν και το όνομα του προμηθευτου. Διά δε τας χημικάς και σύνθετους σκευασίας, όσας παρασκευάζει ο αυτος, οφείλει να έχη έτερον βιβλίον εις το όποιον πρέπει να σημειοί το ποσόν των υλών, τας όποιās μετεχειρίσθη εις σκευασίαν του περι ου πρόκειται φαρμάκου, το ποσόν αυτου του προκύψαντος φαρμάκου, την ήμερομηνίαν της κατασκευης και άλλας τινάς την κατασκευήν άφορώσας παρατηρήσεις.

Άρθ. 39.

Τόσον την ήμέραν καθώς και την νύκτα οφείλουν οί φαρμακοποιοί να εκτελώσι τας ιατρικάς συνταγάς θέλουν δε πράττει τουτο κατά την τάξιν της παραδοχης των με ταχύτητα και άκριβειαν εις τρόπον ώστε τα μέν άπλά ιατρικά να αποδίδωνται το πολυ έντός μιās ώρας, τα δε άφεψήματα, έμβρέγματα, καταπότια κλπ. έντός δύο ώρων.

Άρθ. 40.

Εάν δε ο ιατρός σημειοί επί της συνταγης άμέσως, ταχέως, ή κατεπείγον, πρέπει να κατασκευάζεται και αποδίδεται το ιατρικόν άνευ αναβολης και με την μεγαλητέραν ταχύτητα.

θῆ ἄνευ πλήρους ἀσφαλείας τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος, καὶ ἐπιθυμοῦντες ἐν ταύτῳ νὰ μὴ προσβληθῆ ἐκ τούτου τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ἰδιωτῶν ἢ τοῦ δημοσίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθ. 1.

Πᾶς ὅστις κατὰ τὸν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδιδόμενον περὶ τραπέζης Νόμον, θέλει νὰ δανεισθῆ ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν, χρεωστεῖ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν διευθυντὴν αὐτῆς, τὴν περὶ τούτου αἰτησίαν του, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ περιέχεται ἡ ζητούμενη ποσότης, τὰ εἰς ὑποθήκην προσφερόμενα κτήματα, ὁ δῆμος, τὸ χωρίον καὶ ἡ θέσις, ὅπου ταῦτα κείνται, τὰ ὅρια, ἡ ἔκτασις καὶ οἱ γείτονες τῶν κτημάτων αὐτῶν· πρὸς δὲ τούτοις χρεωστεῖ νὰ παρουσιάσῃ καὶ τοὺς τίτλους, δυνάμει τῶν ὁποίων εἶναι ἰδιοκτήτης, ἢ ὁποίας ἄλλας ἀποδείξεις ἔχει πρὸς ὑποστήριξιν τῆς κυριότητός του.

Ἄρθ. 2.

Ὅσακις ἡ διευθύνσις τῆς τραπέζης ἔχει τὴν παραμικρὰν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος, θέλει ἀρνεῖσθαι προσωρινῶς νὰ δώσῃ τὸ δάνειον καὶ θέλει λαμβάνει τῇ συγκαταθέσει τοῦ αἰτούντος τ' ἀκόλουθα μέτρα.

Ἄρθ. 3.

Ὁ διευθυντὴς τῆς τραπέζης θέλει ἐπιθέσει εἰς τὴν αἰτησίαν τοῦ αἰτούντος τὸ δάνειον τὸ: *θεωρήθη* καὶ θέλει τὴν ἐπιστρέφει εἰς τὸν παρουσιάζοντα αὐτὴν διὰ νὰ τὴν καταχωρίσῃ ἐν παράρτημα τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκαστος δὲ δήμαρχος ὀφείλει νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ εἰς τὸν δῆμον ἀνηκῶντος ἀναιτύπου εἰς ὄνομα τοῦ ἀπαιτήτου εἴτε δημότου εἴτε μη Γενόμενης δὲ τῆς ποσότητος καταχωρίσεως, ὁ διοικητὴς θέλει φροντίζει νὰ δημοσιεύσῃ ἢ ῥηθῆναι αἰτήσις εἰς τὰς πρῶτες τεύουσας τῶν δήμων τῆς διοικήσεώς του, καὶ τῶν εἰς αὐτὴν ὑπαγομένων ὑποδιοικήσεων, καὶ εἰς τὰ χωρία τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κείται τὸ κτῆμα. Ἡ δημοσίευσις αὕτη γίνεται διατοιχοκόλλησεως καὶ ἀναγνώσεως ἐπ' ἐκκλησίας τρεῖς κατὰ συνέχειαν κυριακάς· πιστοποιεῖται δὲ αὕτη καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἀπλὴν τοιχοκόλλησιν δι' ἀποδεικτικῶν τοῦ δημάρχου, ἢ τῶν παρέδρων τῶν χωρίων· καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐπ' ἐκκλησίας ἀνάγνωσιν, δι' ἀποδεικτικῶν τοῦ ἱερέως τῆς ἐκκλησίας, ὅστις ἔκαμε τὴν ἀνάγνωσιν, καὶ τοῦ ὁποίου τὴν ὑπογραφήν ἐπικυροῖ ὁ δήμαρχος, ἢ ὁ πάρεδρος τῶν δήμων, ἢ τῶν χωρίων. Τὰ ἀποδεικτικά δὲ ταῦτα ἀποστέλλονται εὐθὺς διὰ τοῦ δημάρχου πρὸς τὸν διοικητὴν, ὅστις τὰ ἀποστέλλει, ἐπικυρώνων τὴν ὑπογραφήν τῶν ὑποδεστέρων ἀρχῶν, εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὸν αἰτήσαντα τὸ δάνειον.

Ἄρθ. 4.

Πᾶς ἔχων πραγματικὸν δικαίωμα ἐπὶ τοῦ εἰς ὑποθήκην προσφερομένου κτήματος δύναται νὰ κάμῃ αὐτοπροσώπως, διὰ πληρεξουσίου ἢ κηδεμόνος του τὰς ἐπὶ τοῦ κτήματος τούτου ἐνστάσεις του ἐντὸς 4 μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας γενῆ ἢ τρίτη ἐπ' ἐκκλησίας ἀνάγνωσις τῆς αἰτήσεως εἰς τὴν πόλιν ἢ τὸ χωρίον ὅπου ἔγινεν ἡ ἀνάγνωσις αὕτη τὸ βραδύτερον, καὶ μετὰ τοὺς τέσσαρας μῆνας μεχριστοῦ δώσῃ ἡ τράπεζα τὸ δάνειον ἐπὶ τῇ ὑποθήκῃ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος κτήματος. Πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐνστάσεων δύναται πλείονες δι' ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου νὰ καταστήσωσιν ἐπὶ τούτῳ ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ ἄτομον πληρεξουσίων των. Αἱ ἐνστάσεις γίνονται ἐγγράφως καὶ παραδίδονται εἰς τὸν διοικητὴν τῆς περιφέρειας ὅπου κείται τὸ κτῆμα· οὗτος δὲ διδοῖ ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς καὶ τὰς διευθύνει ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς τραπέζης.

Ἄρθ. 5.

Ὁ Διοικητὴς, ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, ὁ Δήμαρχος καὶ ἕκαστον μέλος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κείται τὸ κτῆμα, ὀφείλουν ἐπὶ προσωπικῇ αὐτῶν εὐθύνη νὰ κάμουν πρὶν τῆς ἀποτίσεως τοῦ δανείου ἐκ μέρους τῆς τραπέζης, καὶ μάλιστα ἐντὸς τῶν τεσσάρων μηνῶν, καθόσον εἶναι εἰς αὐτοὺς δυνατόν, τὰς ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἐνστάσεις, διὰ πᾶν πραγματικὸν δικαίωμα, τὸ ὁποῖον τυχόν τὸ δημόσιον ἔχει ἐπὶ τοῦ προσφερομένου εἰς ὑποθήκην κτήματος. Αἱ εἰρημέναι ἀρχαὶ πέμπουν κατ' εὐθείαν ἐπὶ συστάσει τὰς ἐνστάσεις των εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἧτις τὰς παραδίδει εἰς τὴν τράπεζαν, λαμβάνουσα παρ' αὐτῆς ἀπόδειξιν παραλαβῆς. Ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος ὀφείλει ἰδίως νὰ ἐξετάσῃ ἐνόρκως καὶ ἐγκαίρως δι' ἕκαστον εἰς ὑποθήκην προσφερόμενον κτῆμα, τοὺς γείτονας τοῦ κτήματος τούτου, περὶ τοῦ ἂν τὸ δημόσιον ἔχῃ ἐπ' αὐτοῦ δικαίωμα πραγματικόν, καὶ θέλει συντάττει ἐπὶ τούτῳ πρωτόκολλον, ὑπογραφομένον παρ' αὐτοῦ, παρὰ τοῦ ἐξεταζομένου γείτονος, ὅστις ἂν δὲν ἤξερῃ νὰ γράφῃ θέτει τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, καὶ παρὰ δύο μαρτύρων.

Ἄρθ. 6.

Ὁ δήμαρχος, ἕκαστον μέλος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ὁποίου κείται τὸ κτῆμα, οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ ἐπιστάται τοῦ ἐκτός τοῦ κράτους ἀπόντος, τοῦ δυναμένου νὰ ἔχῃ ἀπαίτησιν τινα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος, ἔχουν τὸ δικαίωμα καὶ ὀφείλουν ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνη νὰ κάμουν ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ὁρισμένης προθεσμίας, τὰς ἐνστάσεις διὰ τὸν ἀπόντα, καθόσον τὰ ἐπὶ τοῦ κτήματος πραγματικὰ δικαιώματα τοῦ ἀπόντος εἶναι εἰς αὐτοὺς γνωστά.

Ἄρθ. 7.

Ἡ τράπεζα ὀφείλει ν' ἀρνήσῃ τὸ ζητούμενον δάνειον, εἰς τὴν παρατήσῃ καὶ ἢν θέλει παρουσιάσῃ ἐνστάσεις εἰς τὴν ὑποθήκην προσφερομένου κτήματος, μεχριστοῦ αὕτη διαλυθῇ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ, ἂν παραιτηθῇ ὁ ἀντιποιηθεὶς τὸ κτῆμα.

Ἄρθ. 8.

Ἐάν ἐκαληρωθειῶν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἡ τράπεζα δώσῃ τὸ δάνειον μετὰ παρέλευσιν τῶν ῥηθέντων τεσσάρων μηνῶν, καὶ δὲν ἔγινεν εἰς αὐτὴν ἐνστάσις κατὰ τοῦ εἰς ὑποθήκην προσφερομένου κτήματος μέχρι τῆς ἀποτίσεως τοῦ δανείου, ἢ ἐπὶ τοῦ κτήματος ὑποθήκῃ αὐτῆς θέλει ἰσχύει κατὰ παντὸς πραγματικοῦ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἀναφανῆ μετὰ ταῦτα, ἐκτός ὅμως τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος τὸν ὁποῖον ἤθελεν ἔχει τις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος ἐγγεγραμμένον εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν, πρὶν τῆς εἰς αὐτὰ ἐγγραφῆς τοῦ δανείου τῆς τραπέζης. Θεωρεῖται ἐπομένως ἰσχυρὰ ἡ ὑποθήκη τῆς τραπέζης καὶ ἐπὶ κτήματος, διακηρυχθέντος κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, καὶ τὸ ὁποῖον ἀπέκτησέ τις, ἀφοῦ ἤρχισεν ἢ διακήρυξις, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τῆς τοιαύτης προσκτήσεως τὴν τράπεζαν, πρὶν αὕτη χορηγήσῃ τὸ δάνειον, παρελθούσης τῆς τετραμῆνου προθεσμίας.

Ἄρθ. 9.

Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ δανεισθῇ ἀπὸ τὴν τράπεζαν ταχύτερον, δύναται πρὸς συντομίαν τοῦ χρόνου ν' ἀπευθυνθῇ ἀπὸ τοῦ νῦν, ἕως οὗ συστηθῇ ἡ τράπεζα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ἀπὸ τοῦδε ἡ δημοσίευσις τῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα σκοπεύει νὰ ὑποθηκεύσῃ εἰς τὴν τράπεζαν.

Ἄρθ. 10.

Ἡ εἰρημένη παραγραφή παντὸς πραγματικοῦ δικαιώματος ἐπὶ τοῦ δοθέντος εἰς ὑποθήκην κτήματος, θέλει ἰσχύει μόνον διὰ τὴν ὑποθήκην τῆς τραπέζης, καὶ καθ' ὅσον αὕτη διαρκεῖ. Δύναται ὅμως ἕκαστος καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἐν τῷ ἄρ-

Φρουαρίου τ. ε. περί διορισμού του ως Γραμματέως τῆς Ἐπι-
κρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κτλ. Γραμματέως
Κ. Ν. Γ. Θεοχάρη, καὶ κατατάξεως αὐτοῦ ὡς τακτικοῦ
μέλους παρὰ τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐγκρίνωμεν διὰ τοῦ παρόντος εἰς τὸν Κύ-
ριον Ν. Γ. Θεοχάρη τὴν ἐκ τῆς θέσεώς του, ὡς Γραμματέως
τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησια-
στικῶν καὶ τῆς Δημοσίου ἐκπαιδεύσεως παραίτησιν, ἐκφράζον-
τες πρὸς αὐτὸν τὴν Ἴψηλὴν Ἡμῶν εὐχαρίστησιν ἕνεκα τῶν
μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως ἐκδουλεύσεών του. Συγκατατάτ-
τεται δὲ ἄλλιν εἰς τοὺς ἐν τακτικῇ ὑπηρεσίᾳ Συμβούλους τῆς
Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορ-
τίζεται νὰ προσυπογράψῃ, δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν
Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Α. Μαυροκορδάτου, ὡς Γραμματέως
τῆς ἐπικρατείας, ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ ἀναθέσεως
εἰς αὐτὸν τῆς προεδρίας τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν τὸν ἡμέτερον Σύμβουλον τῆς
Ἐπικρατείας εἰς ἕκτακτον ὑπηρεσίαν καὶ ἕκτακτον πρέσβυν καὶ
πληρεξούσιον ὑπουργὸν παρὰ τῇ Ἀγγλικῇ Αὐλῇ Κ. Α. Μαυρο-
κορδάτον, πεπειθότες εἰς τὰ προτερήματα καὶ εἰς τὰς περὶ τὴν
ὑπηρεσίαν ἀποδεδειγμένας γνώσεις αὐτοῦ, Γραμματέα τῆς Ἐπι-
κρατείας εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Ἀναθέτομεν δὲ συγχρόνως εἰς αὐτὸν καὶ τὴν προεδρίαν ἐν
τῷ Ἰπουργικῷ Συμβουλίῳ, ὡς ἂν καὶ ἡμεῖς δὲν παρευρισκόμεθα
ἐν αὐτῷ.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ἐπιφορτίζεται νὰ προσυπογράψῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν
Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παύσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως
Κ. Α. Παΐκου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπολύομεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν Κ. Α. Παΐκον, ἐκ τῆς θέ-
σεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης,
παρομοίως καὶ τῆς διευθύσεως τῆς Γραμματείας τῶν Ἐξωτερι-
κῶν, διορίζοντες αὐτὸν εἰς ἄλλην θέσιν συγχρόνως δὲ ἐκφρά-
ζομεν εἰς αὐτὸν τὴν Ἴψηλὴν Ἡμῶν εὐχαρίστησιν ἕνεκα τῆς ἀκα-
μάτου δραστηριότητός του.

Ὁ προεδρεύων τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον Γραμματεὺς τῆς
Ἐπικρατείας, ἐπιφορτίζεται νὰ προσυπογράψῃ, δημοσιεύσῃ καὶ
ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ προεδρεύων τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον
καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Α. Χρηστίδου, ὡς Γραμματέως τῆς
Ἐπικρατείας, ἐπὶ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν τὸν ἡμέτερον παρὰ τῇ Ἴψηλῇ
Πόρτα ἐδρεύοντα Ἰπουργὸν Κ. Α. Χρηστίδην, Γραμματέα τῆς
Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ὁ προεδρεύων τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον Γραμματεὺς τῆς
Ἐπικρατείας, ἐπιφορτίζεται νὰ προσυπογράψῃ, δημοσιεύσῃ καὶ
ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ προεδρεύων τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον
καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσωρινῆς ἀναθέσεως τῆς διευθύσεως τῆς ἐπὶ τοῦ Β.
Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας εἰς τὸν ἐπὶ
τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέα Κ. Α. Μαυροκορδάτον.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ ἀναθέσωμεν προσωρινῶς τὴν διεύθυνσιν
τῆς ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας, εἰς
τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α.
Μαυροκορδάτον μεχριότου φθάσῃ ἐνταῦθα ὁ ὑπὸ σημερινῆν
ἡμερομηνίαν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
διορισθεὶς, ὁ μέχρι τοῦδε παρὰ τῇ Ἴψηλῇ Πόρτα ἐδρεύων ἡμέ-
τερος Ἰπουργὸς Κ. Α. Χρηστίδης

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἐπι-

γικού Συμβουλίου, ἐγκρίνομεν τὰς ἐπισυναπτομένας τροπολο-
γίας τοῦ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου 1841 κανονισμοῦ.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Αὐγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας
Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΟΣ.

Τροπολογίαί τοῦ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου 1841 Κανονισμοῦ
τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἄρθρον 9 τροπολογεῖται ὡς ἀκολουθῶς:
Ἐκ τῶν κερδῶν τῆς Τραπεζῆς, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων,
θέλει σχηματίζεσθαι τὸ μεταξὺ τῶν μετόχων διανεμόμενον
μέρισμα, τὸ ὁποῖον συνήθως θέλει εἶναι 7 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς
ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν. Ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν περι-
σευόντων κερδῶν τῆς Τραπεζῆς, τὰ μὲν τρία τέταρτα, ἀφαιρου-
μένων τῶν παρὰ τῆς συνελεύσεως προσδιορισθησομένων ὀμοειδῶν
τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, θέλουν διανεμῆσθαι μεταξὺ τῶν
μετόχων ὁμοῦ μὲ τὸ ἐτήσιον μέρισμα τῶν 7 τοῖς 0/0.

Τὸ δὲ ἓν τέταρτον θέλει μετασχηματίζεσθαι εἰς ἀποθεμα-
τικὸν κεφάλαιον, ἐξ οὗ θέλουν λαμβάνεσθαι τὰ ἀναγκαζοῦντα
χρήματα πρὸς συμπλήρωσιν τῶν 7 τοῖς 0/0 τοῦ συνήθους με-
ρίσματος, ὡςάκις τὰ ἐτήσια κέρδη τῆς Τραπεζῆς ἔτους τινὸς δὲν
χορηγήσουσι τοσοῦτον μέρισμα. Ἡ συνέλευσις τῶν μετόχων θέ-
λει ἀποφασίσαι τὰ θέοντα περὶ τῆς χρήσεως τῶν ἀποθεματικῶν
κεφαλαίων, τῶν ὁποίων οἱ τόκοι θέλουν προστιθεσθαι ὁλοκλη-
ρῶς εἰς τὸ ἐτήσιον μέρισμα τῶν μετοχῶν.

Ἡ διανομὴ τοῦ μερίσματος θέλει γίνεσθαι δι: καθ' ἑαυτὸν ἐπὶ
τὸ τέλος ἐκάστης ἐξαμηνίας
τῶν μετόχων τῆς Τραπεζῆς θέλει φροντίζειν κατ' αἰτίαν
τῶν μετόχων περὶ τῆς εἰς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ μερίσματος,
δαπάνη τῶν αἰτούντων, καὶ ἄνευ εὐθύνης τῆς Τραπεζῆς, ἐπι-
φυλαττομένου τοῦ δικαιώματος τῆς προσωπικῆς ἀγωγῆς κατὰ
τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου, ὡςάκις δοθῇ νόμιμος πρὸς τούτην
αἰτία.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ ἄρθρον 10 τροπολογεῖται ὡς ἀκολουθῶς:
Αἱ μετοχαὶ θέλουν διδοῦναι εἰς τὴν ὀνομαστικὴν τῶν ἀξίαν
μέχρι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἡ Τράπεζα θέλει ἀρχίσαι τὰς ἐργα-
σίας τῆς. Μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, ἂν μείνουσι μετοχαὶ δια-
θέσιμοι, ἡ διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς δύναται νὰ τὰς ἐκποιῇ καὶ
ὑπεράνω τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας των, κατὰ λόγον τῆς τρεχοῦ-
σας τιμῆς εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς τὰ διάφορα τῆς Εὐρώπης χρη-
ματιστήρια.

Μόνον οἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς
ἐγγραφέντες μέτοχοι, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ
τῆς εἰρημένης ἐποχῆς νὰ διπλασιάζωσι τὰς μετοχὰς των, ἐφ' ὅ-
σον ὑπάρχουν τριακτὰ διαθέσιμοι, ἐπὶ τῆ βάσει τῆς ὀνομα-
στικῆς τῶν ἀξίας, προτιμώμενοι, ὡς πρὸς τοῦτο, ἀπὸ πάντα
ἄλλου, ἔστις συγχρόνως ἤθελε ζητήσαι μετοχὰς.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ ἄρθρον 11 ὡς ἐφεξῆς:
Ὅσοι γένωσι μέτοχοι μετὰ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς
Τραπεζῆς, λαμβάνοντες τὰς ἐκ τῶν πεντακισχιλίων μετοχῶν
διαθεσίμους ἐτι, καθὼς καὶ οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος δι-
πλασιάζαντες τὰς μετοχὰς των, θέλουν ἔχει ἐπίσης δικαίωμα
εἰς τὴν ἀπολαύην τοῦ ἐτησίου μερίσματος, προπληρόντες πο-
σὸν τι ἴσον μὲ τὸ μέρος τοῦ μερίσματος, τὸ ὁποῖον ἀναλογεῖ
εἰς τοὺς παρελθόντας τῆς τρεχοῦσας χρήσεως μῆνας, καθ' οὓς

δὲν εἶχον ἀλλέως δικαίωμα νὰ λάβωσι μέρος τι ὡς πρὸς
αὐτάς.

Ἡ διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς θέλει ὀρίζει ἐκάστοτε τὸ ποσὸν
τοῦτο.

Ὀφείλουσι οὗτοι ἐπίσης νὰ καταθέτωσι εἰς τὸ ταμεῖον τῆς
Τραπεζῆς ποσοῦτον ποσὸν διὰ τὸ ὑπάρχον τυχὸν ἀποθεματικὸν
κεφάλαιον, ὅσον ἤθελε λάβει ἐξ αὐτοῦ ἕκαστος τῶν προῦπο-
σθέντων μετόχων, ἂν ἤθελε μοιρασθῆ μεταξὺ αὐτῶν τὸ ἐνυπάρ-
χον ἀποθεματικὸν κεφάλαιον.

Ἄρθρ. 4.

Τὸ ἄρθρον 12 ὡς ἐφεξῆς:
Ὅταν συμπληρωθῶσι ἐνὶς ἑκατομμυρίου καὶ πεντακοσίων
χιλιαδῶν δραχμῶν ἐγγραφαί, ἡ προετοιμαστικὴ τῆς Τραπεζῆς
ἐπιτροπὴ θέλει συγκαλέσει διὰ τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων τοὺς
μετόχους, διὰ νὰ συνέλθωσι εἰς Ἀθήνας αὐτοπροσώπως, ἢ
δι' ἀντιπροσώπων των, ἐντὸς 15 ἡμερῶν εἰς πρώτην γενικὴν
συνέλευσιν.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ ἄρθρον 13 ὡς ἐφεξῆς:
Δικαίωμα ψήφου εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν ἔχει πᾶς μέτο-
χος πέντε μερίδων.

Διὰ τοὺς ἔχοντας πλείονας τῶν πέντε μερίδων μετόχους ὁ
ἀριθμὸς τῶν ψήφων αὐτῶν κατὰ τὴν ἐξῆς ἀναλογίαν.

Ὁ μέτοχος 15 μερίδων ἔχει δικαίωμα δύο ψήφων, ὁ 30
τριῶν, ὁ 50 τεσσάρων, ὁ 75 ἔχει ψήφους πέντε, ὁ 105 ἐξ,
ὁ 145 ἑπτὰ, ὁ 190 ὀκτὼ, ὁ 240 ἐννέα, ὁ δὲ 295 δέκα. Οὐ-
δέποτε ὡς τῶν μετόχων δύναται νὰ ἔχη πλείονας τῶν 10 ψή-
φων ὑποσθήποτε καὶ ἂν ἦναι ὁ ἀριθμὸς τῶν μερίδων του.

Ἡ γενικὴ συνέλευσις συγκροτεῖται ἀπὸ τοὺς 50 μεγαλητέ-
ρας μετόχους, ἀλλ' ὡςάκις δὲν συνέλθωσι πενήκοντα τῶν
ἐπισημῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν δικαίωμα ψήφου μέτοχοι
εἶναι δεκτοὶ εἰς τὴν συνέλευσιν, ὡς συμπληρωσὶν τοῦ ἀπαι-
τούμενου ἀριθμοῦ, καὶ οἱ ἔχοντες ὀλιγωτέρας τῶν πέντε με-
ρίδων μετοχῶν ἕκαστος δὲ τῶν τελευταίων τούτων ἔχει μίαν
ψήφον.

Οἱ μέτοχοι συνέρχονται εἰς τὴν συνέλευσιν αὐτοπροσώπως
ἢ ἀντιπροσωπεύονται παρ' ἄλλων μετόχων, ἢ μὴ μετόχων, χω-
ρὶς ὁμῶς εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ἀντιπρόσωπος νὰ ἔχη πλείονας τῶν
10 ψήφων, ἂν καὶ οἱ ψήφοι τῶν ἐντολέων των ἤθελον ὑπερ-
βαίνει τὸν ἀριθμὸν τοῦτον.

Ἄρθρ. 6.

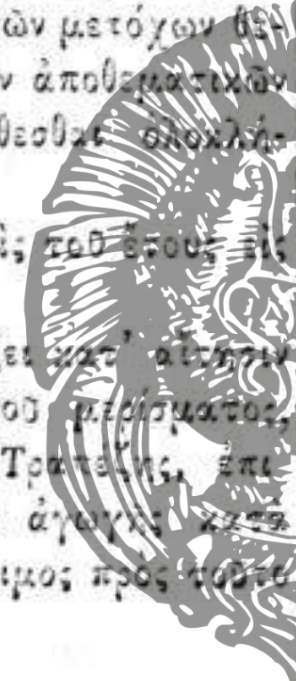
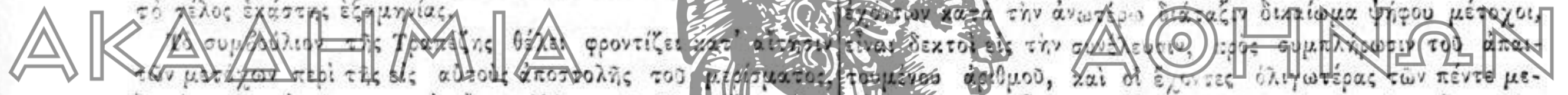
Τὸ ἄρθρον 17 § 5 ὡς ἐφεξῆς:
Νὰ προσδιορίζη μέτριον μισθὸν διὰ τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλή-
λους, καθὼς καὶ τὸ ποσοστὸν, τὸ ὁποῖον θέλουν λαμβάνει ἐκτὸς
τούτου ἀπὸ τὰ καθαρὰ κέρδη τῆς Τραπεζῆς, ἀφαιρουμένου τοῦ
εἰς τοὺς μετόχους ἀνήκοντος μερίσματος τῶν 7 τοῖς 0/0 καὶ
πρὸς τούτοις νὰ ἐγκρίνη τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις διὰ τὰ τῆς
διαχειρίσεως ἐξόδα, φυλαττομένης πάντοτε τῆς μεγαλητέρας
οἰκονομίας.

Ἄρθρ. 7.

Τὸ ἄρθρον 22 ὡς ἀκολουθῶς:
Ὁ διευθυντής, ὁ ὑποδιευθυντής καὶ οἱ σύμβουλοι, πρὶν ἀνα-
λάβωσι τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των, πρέπει νὰ ἔχωσι τοῦλά-
χιστον δέκα μετοχὰς, κατὰ συνέπειαν τούτου ἀκυροῦνται ὁ § 2
τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 8.

Πρόσθετον ἄρθρον εἰς τὸ Κεφ. Β'. τμῆμα Α'.
Περὶ τῆς ἐνεργείας τῆς περι δανείου αἰτήσεως.
Ὅταν τὰ κεφάλαια τῆς Τραπεζῆς, τὰ προσδιορισμένα εἰς τὰ
ἐπὶ ὑποθήκην δάνεια, δὲν ἐξαρκῶσι πρὸς θεραπείαν ὄλων τῶν
παραδεκτέων αἰτήσεων, προτιμῶνται αἱ αἰτήσεις ἐκείνων, αἰτε-

θρῶ 4 τεθείσης προθεσμίας νὰ διεκδικήσῃ τὸ κτῆμα μὴ παραβλαπτομένων ὡς ἐκ τούτου τῶν δικαιωμάτων τῆς τραπέζης,

Ἄρθ. 11.

Ὁ ὑποθηκεύσας ἀλλότριον κτῆμα θέλει τιμωρεῖσθαι δυνάμει τοῦ ἄρθρου 396 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπὶ ἀπάτη, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις, διὰ πᾶσαν βλάβην, τὴν ὁποῖαν ἤθελε προξενήσῃ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην· οἱ δὲ γείτονες οἵτινες ἤθελον ἀνακαλυφθῆ, ὅτε εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος Νόμου κρύπτουν ἐν γνώσει τὴν ἀλήθειαν, τιμωροῦνται ἐκτὸς τῶν πολιτικῶν ἀποζημιώσεων εἰς τὰς ὁποίας θέλουν ὑποβάλλεσθαι ἀλληλεγγύως μὲ τὸν ὑποθηκεύσαντα τὸ κτῆμα τοῦ δημοσίου, μὲ τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 266 τοῦ ποινικοῦ νόμου διαλαμβανομένην ποινὴν τῆς εἰρκτῆς.

Ἄρθ. 12.

Ὁ παρὼν Νόμος ἰσχύει μέχρις οὗ λάβουν κῦρος τὰ κτηματολόγια.

Ἄρθ. 13.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον, διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ φροντίζει νὰ ἀναγνωσθῇ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς ὅλα τὰ χωρία τοῦ Κράτους τρεῖς κατὰ συνέχειαν κυριακάς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΑΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΕΣΣ,
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς σωματεμπορίας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ κανονίσωμεν εἰδικώτερον καὶ νὰ καταστήσωμεν διὰ ποινικῆς κυρώσεως δραστηκώτεραν τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς σωματεμπορίας, τὴν ὁποῖαν ἀποδοκιμάζει ἡ φιλανθρωπία· ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθ. 1.

Τὸ ἐμπόριον τῶν ἀνδραπόδων (σκλάβων) γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα σωματεμπορία, θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ ᾔηται ἀπηγορευμένον εἰς ὅλους τοὺς ὑπηκόους Μας.

Ἄρθ. 2.

Πᾶς ὅστις παραβαίνει τὴν διάταξιν ταύτην, τιμωρεῖται, ἐὰν μὲν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ Νόμου θεωρεῖται ὡς αὐτουργός, μὲ πρόσκαιρα δεσμὰ δέκα μέχρι δεκαπέντε ἐτῶν, ἐὰν δὲ ᾔηται ἀπλοῦς συνεργός, μὲ ποινὴν προσδιοριζομένην κατὰ τὸ ἄρθρον 71 τοῦ ποινικοῦ Νόμου, ἐὰν δὲ ἐγείνῃ ἀπλῆ ἀπόπειρα, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἀποπείρας διατάξεις τοῦ ἰδίου Νόμου.

Ἄρθ. 3.

Παντὸς πλοίου ἑλληνικοῦ, διὰ τοῦ ὁποῖου τυχὸν ἤθελεν ἐνεργηθῆ μετακόμισις ἢ καὶ ἀπλῆ ἀπόπειρα μετακόμισεως ἀνδραπόδων ὠρισμένων πρὸς σωματεμπορίαν, ὁ πλοίαρχος καὶ ὅλοι οἱ λοιποὶ οἱ ἀποτελοῦντες τὸ πλήρωμα, τιμωροῦνται, ἂν ἐν γνώσει συνετέλεσαν εἰς τοῦτο, ὁ μὲν πρῶτος μὲ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 2 ὠρισμένην τοῦ αὐτουργοῦ ποινὴν, ἧτις ἐν περιπτώσει ἀποπείρας μετριάζεται κατὰ τὰς περὶ ἀποπείρας διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Νόμου, καὶ μὲ παντοτεινὴν προσέτι στέ-

ρῃσιν τοῦ τῆς πλοικραχίας δικαιώματος, οἱ δὲ λοιποὶ, ἂν δὲν ἔκαμον ἄλλην πρᾶξιν, δι' ἧς νὰ θεωρῶνται ὡς αὐτουργοί, τιμωροῦνται μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς τὸν συνεργὸν ποινὴν, ἧτις ἐν περιπτώσει ἀποπείρας μετριάζεται ἐπίσης κατὰ τὰς περὶ ἀποπείρας διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθ. 4.

Ἐξαιροῦνται ὅμως τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένης τιμωρίας, ἐκεῖνοι ἐκ τοῦ πληρώματος, μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ πλοίαρχου, ὅσοι πρὸ τοῦ ἀπόπλου τοῦ πλοίου ἤθελον φανερώσει εἰς τὴν αὐτόθι ἑλληνικὴν προξενικὴν ἀρχὴν, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, εἰς τινὰ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ἄλλης τινὸς δυνάμεως, μὴ ἀνεχομένης τὸ τοιοῦτον ἐμπόριον, ὅλα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν σωματεμπορίαν περιστατικὰ, τῶν ὁποίων ἤθελον ἔχει γνώσιν. Ἄν οἱ ἀνωτέρω ἀποδείξωσιν, ὅτι δὲν ἦτον εἰς αὐτοὺς δυνατὸν νὰ κάμωσιν τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος φανέρωσιν εἰς τὸν λιμένα τοῦ ἀπόπλου, ἀπαλλάττονται τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος τιμωρίας, καταγγέλλοντες τὰ περὶ σωματεμπορίας εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ πολεμικοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον τυχὸν πρῶτον ἐπισκέφθη τὸ φέρον τὰ ἀνδραπόδα πλοῖον, ἢ, τοιαύτης ἐπισκέψεως μὴ γενομένης εἰς τὴν ἑλληνικὴν, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, εἰς ξένην τινὰ τῶν προσημειωθεισῶν προξενικὴν ἀρχὴν τοῦ ἑλληνικοῦ ἢ ξένου λιμένος, εἰς τὸν ὁποῖον ἤθελε καταπλεύσει κατὰ πρῶτον τὸ πλοῖον. Εἰς τὴν τελευταίαν ὁμῶς περίστασιν οἱ ῥηθέντες δὲν θέλουν ἀπαλλάτεσθαι τῆς ποινῆς, ἂν ἔκαμον τὴν κατακόμισιν μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἀνδραπόδων, ἐν ᾧ ἀποδεικνύεται ὅτι ἦτον εἰς αὐτοὺς δυνατὸν νὰ τὴν κάμωσι πρὸ ταύτης. Οἱ τὴν τοιαύτην φανέρωσιν πράττοντες, λύονται μὲν ἀπὸ καθῆς πρὸς τὸν πλοίαρχον ὑποχρέωσιν, ἔχουν ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσι παρὰ τοῦ πλοίαρχου τὸν συμφωνημένον μισθὸν καὶ ἄλλας ἀποδοχάς, ὡς νὰ εἶχεν ἐκτελεσθῆ ὁλόκληρος ὁ πλοῦς, ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ τὰ μέχρι τῆς εἰς τὴν ἑλλάδα ἀπιστροφῆς τῶν προσηκόντων ἐσθᾶ. Οἱ ἡμέτεροι προσενοίχθησαν νὰ παρέχωσιν εἰς αὐτοὺς πᾶσαν προστασίαν καὶ συνδρομήν.

Ἄρθ. 5.

Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου, ἂν ἐν γνώσει αὐτοῦ ἐγείνῃ διὰ τοῦ πλοίου τοῦ ἢ τοιαύτη μετακόμισις ἢ ἀπόπειρα αὐτῆς, καθίσταται ἀνίκανος τοῦ νὰ γενῆ πλοίαρχος, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ὠρισμένων ποινῶν.

Ἄρθ. 6.

Παντὸς πλοίου, τὸ ὁποῖον ἤθελε μεταφέρει ἀπὸ ἐν μέρος εἰς ἄλλο ἀνδραπόδα χωρὶς σκοπὸν σωματεμπορίας, τιμωρεῖται, καθόσον δὲν ἀποδείξει ὅτι ἡ μετακόμισις ἐγένετο πρὸς σκοπὸν ἀπελευθερώσεως, ὁ μὲν πλοίαρχος μὲ φυλάκισιν τριῶν μέχρι πέντε ἐτῶν, οἱ δὲ ναῦται, μὲ φυλάκισιν ἐξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου, ἂν ἐν γνώσει αὐτοῦ ἐγένετο ἢ τοιαύτη μετακόμισις τῶν ἀνδραπόδων, τιμωρεῖται μὲ τὴν εἰς τὸν πλοίαρχον ἐπιβαλλομένην ποινὴν. Οἱ ναῦται, οἵτινες ἤθελον καταγγεῖλαι εἰς τὰς ἀρμοδίους ἀρχὰς τὴν τῶν ἀνδραπόδων μετακόμισιν ἐντὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ὠρισμένων περιπτώσεων καὶ προθεσμιῶν, ἀπαλλάττονται πάσης ποινῆς, καὶ ἀπολαμβάνουσι τὰ αὐτόθι ὀριθέντα πλεονεκτήματα.

Ἄρθ. 7.

Τὰ κατὰ τῶν ῥηθέντων ἀνδραπόδων ἐπὶ τῶν πλοίων πραττόμενα κακουργήματα, πλημμελήματα καὶ πταίσματα, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθ. 8.

Οἱ ἑλληνικοὶ πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ προξενικοὶ πράκτορες, ὡς πρὸς τὰς ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διαλαμβανόμενας παραβάσεις, θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι,

διακηρύξεως τοιχοκολλημένης και διακηρυττομένης δια ζώσης εις τὰ δημοσιώτερα μέρη τῶν χωρίων και πόλεων, ἢ κωμοπόλεων. Αἱ διακηρύξεις τῶν κατὰ χωρία δημοπρασιῶν, θέλουν γίνεσθαι δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως. Αἱ δὲ τῶν κατὰ πλείοτερα χωρία συνενωμένων τῶν κατὰ δῆμον ἢ δήμους, και τῶν ἐπὶ δευτέρα προσφορᾷ ἢ ἀκυρώσει γενησομένων νέων δημοπρασιῶν, πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως. Πρὸς ἐνεργειαν τῶν διαταττομένων διακηρύξεων, ὁ Διοικητὴς ὀφείλει νὰ κάμη ἐπὶ τούτῳ ἐγγραφον πρόσκλησιν εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις ὀφείλει νὰ τὴν κοινοποιῇ εἰς τοὺς παρέδρους τῶν χωρίων, και οὔτοι εἰς τοὺς κατοίκους, κατὰ τοὺς δύο προσδιωρισμένους τρόπους, ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου. Ἡ διάταξις αὕτη ἀπαιτεῖται ἐπὶ πλήρει ἀκυρότητι τῶν δημοπρασιῶν. Αἱ ἐπὶ ἐνώσει πολλῶν χωρίων ἢ δήμων, καθὼς αἱ περὶ ἀκυρώσει γενόμεναι δημοπρασίαι τῶν νήσων θέλουν διακηρύττεσθαι, κατ' ἐξαιρέσιν εἰς μόνὰ τὰ μέρη ὅπου ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία.

Ἄρθ. 15.

Ὅταν χωρίον τι θέλει νὰ ἐνοικιάσῃ τὰς προσόδους αὐτοῦ χρεωστεῖ νὰ πέμψῃ ἀντιπροσώπους εἰς τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας ἐφωδιασμένους μὲ τὰ χρειώδη πληρεξούσια ἐγγραφα, ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τὰ δύο τρίτα τοῦλάχιστον τῶν κατοικῶν.

Ἄρθ. 16.

Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῆ εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν, ἢ εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κωμόπολιν, ὅπου διαταχθῇ τοῦτο ῥητῶς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἐνεργοῦνται δὲ παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ἢ παρὰ τῶν διὰ τῆς διαλελυθείσης Γραμματείας ἐγκριθέντων ἀντιπροσώπων αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἢ εἰς ἐλλείψει ταύτης τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθ. 17.

Ὅλας αἱ γινόμεναι δημοπρασίαι τῶν φόρων θέλουν ἐνεργεῖσθαι διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὸν συνήθως διὰ τὰς δημοπρασίας μεταχειριζόμενον τυπον, και διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῶν 9 μέχρι τῶν 11 π. μ. και ἀπὸ τῶν 4 μέχρι τῶν 6 μ. μ.

Ἄρθρον 18.

Τὰ πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἐνοικιστῶν και ἐγγυητῶν, και προσυπογεγραμμένα παρὰ τῶν διενεργουσῶν τὰς δημοπρασίας ἀρχῶν, ἀφοῦ παρέλθωσιν αἱ ὡς ἀνωτέρω προσδιωρισμένοι προθεσμιαὶ διὰ τὰς συνενώσεις πολλῶν χωρίων ἢ δήμων τοῦ ἄρθ. 11, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐπισυναπτομένων τῶν διακηρύξεων τῶν περὶ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν ἀποδείξεων τῶν ἱερέων, κατὰ τὸ ἄρθ. 13 και ἄλλων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Ἄρθ. 19.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν ἐπεξεργαζομένη τὰ διὰ προσεχοδὸς ταχυδρομείου ἀφεύκτως ἀποστελλόμενα πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν, και παραβάλλουσα τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν πρὸς τὸν παρ' αὐτῇ προσδιωρισμένον ἐλάχιστον ὄρον, τὸν ὅποιον ὁμῶς συντάττουσα προηγουμένως, ὀφείλει νὰ φυλάττῃ μυστικὸν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν διαφόρων δημοπρασιῶν, ἐγκρίνει ἢ ἀκυρόνει τὰς δημοπρασίας, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς φθάσωσιν εἰς τὸ γραφεῖόν της, και, ἢ διατάττει τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξιν, ἢ τὴν ἐκ νέου δημοπρατίσιν τῶν φόρων, γινομένης ἢ μὴ, ἀνωτέρας προσφορᾶς. Οἱ τελευταῖοι πλειοδῶται θεωροῦνται ὑπόχρεοι διὰ τὰς προσφορὰς των, ἐντὸς τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Γραμματείας πέντε ἡμερῶν, προστιθεμένων και τῶν ἀναγκαίων ἡμερῶν διὰ τὴν παραπομπὴν τῆς ἀποφάσεώς της εἰς τὰς διοικητικὰς και οἰκονομικὰς ἀρχάς.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1841)

Ἄρθ. 20.

Ἐκαστος πλειστηριαστὴς, ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων ἢ δήμων, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἓνα, ἢ ἐὰν εἰς δὲν ἐξάρκη, πλείοτερος ἀξιοχρέους ἐγγυητὰς και πληρωτὰς, ἐπὶ ποινῇ καθαιρέσεως τῶν διενεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν ὄρχων, και ἀποζημιώσεως, ἕνεκα ζημιῶν ἐνδεχομένων νὰ προκύψωσιν ἀπὸ τὸ ἀναξιοχρεῶν τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ, ἐκτὸς ἐὰν τὸ μὴ ἀξιοχρεῶν τοῦ ἐγγυητοῦ ἐπῆλθε μετὰ τὴν δημοπρασίαν και παραδοχὴν αὐτοῦ· εἰς τὰς αὐτὰς ἀποζημιώσεις ὑπόκεινται και ἐὰν ἐκ τῆς μὴ παραδοχῆς ὁμολογουμένως ἀξιοχρέου ἐγγυητοῦ, ἢ θελε προκύψῃ ζημία εἰς τὸ δῆμόσιον. Οἱ χορηγοῦντες πιστοποιητικὰ περὶ τῆς χρηματικῆς περιουσίας τῶν συνδημοτῶν αὐτῶν δήμαρχοι, θεωροῦνται ὑπεύθυνοι ἕνεκα ψευδῶν, ἢ δολίων δηλώσεων, και τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 255 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθ. 21.

Ὁ φόρος και ἡ ἐπικαρπία τῶν λεμονίων τοῦ Πόρου, ὄρυζιῶν, κουκκουλιῶν, ἐλαιῶν και λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, ἐξαιροῦνται τῆς ὀλικῆς ἐνοικιάσεως τῶν λοιπῶν προϊόντων, και δημοπρατοῦνται ἰδιαίτερος κατὰ τὰς δοθησομένας περὶ τούτου ὁδηγίας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐκτὸς ὅπου ἐγκριθῇ νὰ συνενωθῶσι μὲ τοὺς λοιποὺς ἐγκτητικὸς φόρους διὰ τὸ ἀσήμαντον τοῦ ἐξαιρουμένου εἶδους. Ἄλλ' ἢ συμπαραλαβῆ αὕτη πρέπει νὰ ὀρισθῇ ῥητῶς εἰς τὴν διακήρυξιν. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως τῶν σταφίδων και βαλανοκικιδίων, θέλομε κανονίσαι δι' ἰδιαίτερου Διατάγματος.

Ἄρθ. 22.

Ὁ φόρος τῶν μελισσιῶν ἐνοικιάζεται ἰδιαίτερος κατ' ἐπαρχίας.

Ἄρθ. 23.

Ὁ φόρος τοῦ δεκάτου τῶν διαλελυμένων και διατηρουμένων μοναστηριῶν, συνἐνοικιάζονται μὲ τὰ δέκατα τῶν χωρίων ἢ δήμων, ἐντὸς τῶν ὁποίων κείνται αἱ εἰς τὰ μοναστήρια ἀνήκουσαι γαῖαι.

Περὶ τῆς εἰσπράξεως τῆς ἐπικαρπίας τῶν διαλελυμένων, και τοῦ δευτέρου δεκάτου τῶν διατηρουμένων μοναστηριῶν, διετάχθησαν ἤδη τὰ εἰκότα διὰ τοῦ ἀπὸ 2 (14) Μαΐου 1839 ἡμετέρου Διατάγματος.

Ἄρθ. 24.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλου νὰ πληρώσωσι τὰ ἐνοίκια τῶν μὲν ἐγκτητικῶν φόρων εἰς πέντε δόσεις, τουτέστι,

Τὴν 1. Ὀκτωβρίου	}	τοῦ 1840.
Τὴν 1. Νοεμβρίου		
Τὴν 1. Δεκεμβρίου		
Τὴν 1. Ἰανουαρίου και	}	τοῦ 1841.
Τὴν 1. Φεβρουαρίου		
Τῶν δὲ ἐλαιῶν εἰς δύο δόσεις,	}	τοῦ 1841.
Τὴν 1. Φεβρουαρίου και		
Τὴν 1. Μαρτίου		
Και τῶν μελισσιῶν εἰς δύο δόσεις,	}	τοῦ 1840.
Τὴν 1. Αὐγούστου και		
Τὴν 1. Σεπτεμβρίου		

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Ἵποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν πρὸς τοὺς φορολογουμένους και ἐναλλάξ.

Ἄρθ. 25.

Ἄμα ἀναγνωρισθῇ ἐνοικιαστὴς παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ὁ τελευταῖος πλειοδότης, ὀφείλει νὰ μεταβῇ εἰς τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία, διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν γίνεται ἐναρξίς τοῦ θέρους.

Διὰ πᾶσαν ἀναβολὴν προερχομένην ἐκ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, οἱ

Άρθρ. 41.

Επί συνταγών, αϊτινες δὲν φέρουν τὸ ὄνομα τοῦ ἀσθενοῦς, τὴν μερομηνίαν κτλ. πρέπει νὰ σημειοῦνται αὐτὰ ἀμέσως παρὰ τοῦ φαρμακοποιοῦ.

Άρθρ. 42.

Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συνταγῶν ἀπαγορεύεται αὐτῆρως ἡ ἀλλοίωσις τῶν διαταχθέντων ἱατρικῶν, ἡ μεταβολὴ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν ἢ προσθήκη τινὸς ἄλλου ἱατρικοῦ. Μόνον εἰς περιπτώσιν αὐτῆς ἢ ἡθέλε λείπει μῆσον τι πρὸς κατασκευὴν τινος εἴδους διαταχθέντος ἱατρικοῦ π. χ. διὰ καταπότια, ἔχει ὁ φαρμακοποιὸς τὸ δικαίωμα τῆς προσθήκης τινὸς οὐδετέρου καὶ ἀβλαβοῦς μέσου, σημειῶν αὐτὸ εἰς τὴν ἱατρικὴν συνταγὴν. Ἐὰν ἡ συνταγὴ εἴη δυσανάγνωστος, ἢ εἰς ὑποπτεῦσθαι ὁ φαρμακοποιὸς λάθος τι ἐνόμισεν ἐν αὐτῇ, πρέπει νὰ ἐρωτηθῆ ὅσον ἐνεστί ταχέως ὁ ἰατρός.

Άρθρ. 43.

Εἰς τὴν τῶν συνταγῶν ἐκτέλεσιν δὲν συγχωρεῖται νὰ μετράται ἢ νὰ δίδεται τὸ ἱατρικὸν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ὁράσεως, ἀλλ' ὅλα πρέπει νὰ σταθμίζονται. Ἱατρικὰ διοριζόμενα εἰς σταγόνας, πρέπει νὰ σταλάζονται μὲ ἰδιαίτερον σταλακτικὸν ἀγγεῖον. Τὰ σταλάγματα μόνον, ἐξαιρουμένων τῶν τῆς δαφνοκεράσου, τῶν πικρῶν ἀμυγδάλων, τοῦ ὀπίου κλπ. δύναται νὰ μετρηθῶσι διὰ τῶν ἐν χρήσει μέτρων.

Άρθρ. 44.

Συνταγαὶ διορίζονται δραστήρια καὶ εἰς μικρὰν δόσιν ἐπιπλαθῆ φάρμακα, εἰς παρουσίασθῶσιν εἰς τὸ φαρμακεῖον, τρεῖς ἢ πλείονας ἡμέρας μετὰ τὴν σύνταξιν αὐτῶν δὲν πρέπει νὰ ἐκτελεσθῶσι. Ἐπίσης δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐκ δευτέρου τοιαῦται συνταγαὶ ἀνεῦ νέας ἱατρικῆς διατάξεως.

Άρθρ. 45.

Αἱ εἰς τὰ φαρμακεία εὐρισκόμεναι ἱατρικαὶ συνταγαὶ δὲν πρέπει νὰ ἀναγιγνώσκονται ὑπο τινος ἄλλου ἱατροῦ, εἰμὴ μόνον ὑπὸ τῶν διοικητικῶν ἢ ἄλλων ἱατρῶν παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς διοριζομένων. Πρὸς τούτοις δὲν πρέπει νὰ συγχωρῆται ἡ διαμονὴ ἀνθρώπων μὴ ἀνηκόντων εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ φαρμακείου εἰς τὸ ὄπισθεν τῆς τραπέζης, ὅπου γίνεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἱατρικῶν συνταγῶν. Προειδοποιημένου τοῦ ἱατροῦ ἢ τοῦ ἀσθενοῦς ἢ κατὰ διαταγὴν τῆς ἀρχῆς, δύναται νὰ δοθῶσι παρὰ τῶν φαρμακοποιῶν ἀντίγραφα τῶν ἱατρικῶν συνταγῶν ἢ καὶ ἀνάγκης οὕτως τὰ πρωτότυπα.

Άρθρ. 46.

Ἐκαστον κατὰ τὴν συνταγὴν τοῦ ἱατροῦ κατασκευαζόμενον φάρμακον πρέπει νὰ φέρῃ ἐκτὸς τοῦ παρὰ τοῦ ἱατροῦ διαταχθέντος καὶ εὐκρινῶς σημειωθέντος ἐπιστάλματος (signaturae) τὸ ὄνομα καὶ τὸ σύμβολον τοῦ φαρμακείου, τὰ πρῶτα στοιχεῖα τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐκτελέσαντος τὴν συνταγὴν, τὸ ὄνομα τοῦ ἀρρώστου καὶ τὴν ἡμερομηνίαν. Ὅσάκις ἐπαναλαμβάνεται τὸ αὐτὸ φάρμακον, πρέπει νὰ ἐπιτίθεται νέον ἐπίσταλμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου σημειοῦται ἡ ἡμερομηνία τῆς πρώτης ἐκτελέσεως καὶ τῆς ἐπαναλήψεως διὰ νὰ εὐκολυνθῆ ἡ εὐρεσις τῆς συνταγῆς. Ὁ τὸ ἐπίσταλμα γράφας θεωρεῖται ὡς τοῦ ἱατρικοῦ κατασκευαστῆς καὶ εἶναι δι' αὐτὸ ὑπεύθυνος.

Άρθρ. 47.

Τὰ εἰς ἐσωτερικὴν χρῆσιν φάρμακα πρέπει νὰ ἔχωσι τὰ ἐπιστάλματα ἐπὶ λευκοῦ χάρτου, τὰ δὲ εἰς ἐξωτερικὴν ἐπὶ κυανοῦ ἢ ἐρυθροῦ. Ἱατρικὰ ὑποκείμενα εἰς ἀλλοίωσιν διὰ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ φωτός π. χ. διαλύματα ἀργύρου, ὑδραργύρου κλ. πρέπει νὰ δίδονται εἰς φιάλας μὲ μέλαν κεχρωματισμένας ἢ μὲ μέλινα χάρτην περιβεβλημένας. Σηρία ἐμπεριέχοντα πτητικὰς οὐσίας π. χ. καφουράν, μόσχον, ἀμμωνίαν ἀνθρακικὴν κλπ. πρέπει νὰ ἐγκλεισθῶσι εἰς θήκας ἐκ κηρωτοῦ χάρτου. Τὰ ἀγγεῖα πρέπει

νὰ ἴναι ἀνάλογα, ὡς πρὸς τὸ μέγεθός των, μὲ τὸ ποσὸν τοῦ φαρμάκου.

Άρθρ. 48.

Κατ' ἐπιταγὴν τοῦ ἱατροῦ πρέπει νὰ δίδονται τὰ ἱατρικὰ ἐσφραγισμένα. Φάρμακα δυνάμενα νὰ ἐνεργήσωσιν ὡς δηλητήρια, δὲν πρέπει νὰ παραδίδονται εἰς παιδας νεωτέρους τῶν δώδεκα ἐτῶν, οὐδὲ νὰ δίδονται εἰς ἀνοικτὰ ἀγγεῖα.

Άρθρ. 49.

Πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεων δὲν πρέπει νὰ μένωσι τὰ ἔτοιμα ἱατρικὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀποτίθενται μετὰ τῆς συνταγῆς εἰς τι ἄλλο κατάλληλον μέρος μέχρις οὗ ζητηθῶσιν.

Άρθρ. 50.

Εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἱατρικοῦ ὀφείλει ὁ φαρμακοποιὸς νὰ ἀναγιγνώσκῃ καὶ αὐθις τὴν συνταγὴν, ὥστε νὰ πληροφορηθῆ ὅτι τὸ ἐπίσταλμα εἶναι σύμφωνον μὲ τὴν σημείωσιν τοῦ ἱατροῦ.

Άρθρ. 51.

Συνταγαὶ, αϊτινες πληρόνονται πρέπει νὰ ἐπιστρέφονται εἰς τὸ ἐπιθυμῆ ὁ τὸ ἱατρικὸν λαμβάνων μολοντοῦτο ὀφείλει ὁ φαρμακοποιὸς νὰ κρατῆ ἀκριβῆς ἀντίγραφον τῆς ἱατρικῆς συνταγῆς.

Τὸ τίμημα τῆς συνταγῆς πρέπει νὰ προσδιορίζεται κατὰ τὴν παρὰ τῆς Β. Κυβερνήσεως ἐπιταχθεῖσαν καὶ ἐν χρήσει οὖσαν διατίμησιν, καὶ νὰ σημειοῦται μὲ ἀριθμοὺς ἐπὶ τῆς συνταγῆς. Διὰ τὸν λόγον τούτον πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἡ διατίμησις ἐκάστου ἱατρικοῦ ἐπὶ τῶν ἀγγείων κεκολλημένη ἢ νὰ εὐρίσκειται εἰς εἶδος πινακῆς εἰς τὸ φαρμακοπωλεῖον ἐξηρητημένη.

Άρθρ. 52.

Αἱ ἱατρικαὶ συνταγαὶ ἢ εἰς πρωτότυπον, ἢ εἰς ἀντίγραφον πρέπει νὰ ἐναποτάμιζονται εἰς τὸ φαρμακεῖον, νὰ ἐγκλεισθῶσι εἰς ἰδιαίτησιν τινα χαρτοφύλακα κατὰ χρονολογικὴν τάξιν ἢ κατὰ ἀλφάβητον, καὶ οὕτως ἐπιγραφεῖται ἀρμοδίως νὰ φυλάττονται ἐπὶ ὀσκα ἔτη.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ τῶν ἐξηρητημένων φαρμακείων.

Άρθρ. 53.

Ἐὰν ἐγκριθῇ ἀναγκαῖα ἡ σύστασις φαρμακείου εἰς τι μέρος ὅπου δὲν ὑπάρχει ἄλλο τοιοῦτον κατάστημα, αἱ δὲ περιστάσεις δὲν ἐπιτρέπωσι τὴν ἐγκατάστασιν αὐθυπάρκτου φαρμακείου, δύναται νὰ ἐγκατασταθῆ ἐκεῖ ἐξηρητημένον φαρμακεῖον παρὰ τινος γειτονικοῦ φαρμακείου, προηγηθείσης τῆς ἀδείας τῆς Διοικήσεως.

Άρθρ. 54.

Ἐξηρητημένον φαρμακεῖον θεωρεῖται πᾶν φαρμακευτικὸν κατάστημα μὴ αὐθυπάρκτον ἀλλὰ ἀποτελοῦν μέρος αὐθυπάρκτου φαρμακείου εὐρισκομένου εἰς ἄλλην πόλιν καὶ ἐξαρτώμενον ἐπομένως ἐξ αὐτοῦ.

Άρθρ. 55.

Τὸ ἐξηρητημένον φαρμακεῖον πρέπει νὰ διευθύνεται ἀπὸ ἀναγνωρισμένον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως φαρμακοποιόν. Οὗτος ἔχει τὰς αὐτὰς εὐθύνας, τὰς ὁποίας ἔχουν οἱ διευθυνταὶ τῶν φαρμακείων μ' ὄλον τοῦτο ὁ διευθυντῆς τοῦ φαρμακείου τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ μέρος τὸ ἐξηρητημένον φαρμακεῖον, εἶναι συνυπεύθυνος διὰ τὴν καλὴν ποιότητα τῶν εὐρισκομένων φαρμάκων.

Άρθρ. 56.

Τὰ ἐξηρητημένα φαρμακεία ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι φαρμακοπωλεῖον (officinam) καὶ ἀφεψητήριον (decoctorium) κατὰ τὰ ἀρθρα 2, 4, 5, 6, 7 καὶ 8.

Άρθρ. 57.

Οἱ διευθύνοντες τὰ ἐξηρητημένα φαρμακεία ἔχουν τὰ αὐτὰ χρεῖα καὶ τὰς αὐτὰς εὐθύνας τὰς ὁποίας ἔχουν ἐν γένει οἱ διευθύνοντες τὰ αὐθυπάρκτα φαρμακεία.

Ότε δὲ τὰ σταφύλια μετακομίζονται ἀπὸ ἓν χωρίον εἰς ἄλλο πρὸς κατασκευὴν οἴνου, φορολογοῦνται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ χωρίου ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ ὁποίου κεῖται ὁ ἀμπελὼν ἐπὶ ἐκτιμήσει, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ μούστου, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης διενέξεως λαμβάνει ὁ φορολογούμενος ἀποδείξιν ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν δεκατισθέντων σταφυλίων.

Ἄρθ. 34.

Αἱ ἐκτιμήσεις γίνονται ἐντὸς τοῦ μηνὸς ὅστις προηγείται τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν, καὶ ὀφείλουν οἱ Διοικηταὶ νὰ προσκαλῶσι τοὺς φορολογουμένους καὶ τοὺς ἐνοικιαστὰς νὰ διορίζωσιν ἕκαστος ἐγκαίρως ἴδιον ἐκτιμητὴν, ἐντὸς προσδιωρισμένης προθεσμίας, μετὰ παρέλευσιν τῆς ὁποίας, ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ ἀρνούμενου, θέλει διορίζεσθαι ἀμέσως παρὰ τοῦ Διοικητοῦ ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῶν ἐκτιμητῶν ἀποφασίζεται ἀνεκλήτως τρίτος ἐπιδικαιτητὴς, διοριζόμενος, πρὶν ἐτι ἀναφῶσιν αἱ διενέξεις παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ φορολογουμένου, καὶ μὴ συμφωνούντων τούτων, παρὰ τοῦ Διοικητοῦ ὁ τρίτος οὗτος ἐκτιμητὴς δίδει τὸν ὄρκον ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ συντάττει πρωτόκολλον ἐκτιμήσεως, ὑποβαλλόμενον εἰς τὴν θεώρησιν τοῦ Διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐπιδικαιτητοῦ, τὸσον ὁ ἐνοικιαστὴς, ὡσον καὶ ὁ φορολογούμενος, δύνανται νὰ ἐξαίρῶσιν τὸν διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν, ἐὰν ἔχωσι νομίμους αἰτίας ἢ περὶ ἐξαίρεσεως αἰτήσεις φέρεται ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, τὸ ὅποιον ἢ ἀπορρίπτει ταύτην, ἢ ἀποδεχόμενον διορίζει ἐν τῷ ἅμα τὸν ἐπιδικαιτητὴν, ἢ ἀπόρριψις αὐτῆ τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου εἶναι διὰ παντὸς ἐνδικομήσου ἀπρόσβλητος.

Ἄρθ. 35.

Ἡ ἀντιμισθία τοῦ πρώτου ἐκτιμητοῦ θέλει ὑπερβῆ τὰς δέκα δραχμὰς τὴν ἡμέραν ἄλλ' ἐνεῖται ἐπὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας θέλει διεκπεραιῶν ὅσον ἐνεῖται πολλάς τοιαύτας ἐκτιμήσεις, ἐὰν ὑπάρχωσι, τὰς ὁποίας ὀφείλει ὁ διοικητὴς διὰ μίαν νὰ ὑποβάλῃ εἰς αὐτὸν, ἢ ἀντιμισθία πληροῦται ἐξ ἡμισθείας παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τῶν φορολογουμένων ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν.

Ἄρθ. 36.

Ἐνοικιασταὶ καὶ φορολογούμενοι δύνανται νὰ κάμωσιν ἰδιαιτέρας συμφωνίας, ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκτάωσιν ἄλλ' αἱ ἐκ τῆς ἀθετήσεως τοιαύτων συμφωνιῶν γενομένα διενέξεις, θέλουν διαλύεσθαι διὰ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθ. 37.

Ἄμα προσδιορισθὴ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου σημειοῦται ὀλογράφως εἰς τὴν ἀρμοδίαν στήλην, καὶ ὁ φορολογούμενος ὑπογράφεται εἰς τὸ στέλεχος ἑνὸς διπλοτύπου βιβλίου τὸ ὅποιον κρατεῖ ὁ ἐνοικιαστὴς. Ἐν περιπτώσει ἀραθείας, ἢ ἀποποιήσεως τοῦ φορολογουμένου ὑπογράφονται ἀντὶ αὐτοῦ δύο μάρτυρες, ἐξ ὧν ὁ εἰς ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξακριβώσωσι τὸ σημειωθὸν ποσόν. Ὁ ἐνοικιαστὴς ἀποσπᾷ τὸ διπλότυπον, καὶ ἀφοῦ τὸ ὑπογράψῃ, τὸ ἐγχειρίζει εἰς τὸν φορολογούμενον. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ φόρου ὁ ἐνοικιαστὴς πιστοποιεῖ τοῦτο εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου τοῦ μένοντος εἰς χεῖρας τοῦ φορολογουμένου, ἢ εἰς ἰδιαίτερον ἐγγραφοῦν. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ παραδώσωσι τὰ στελέχη τῶν βιβλίων εἰς τὸν ἀρμοδίαν διοικητὴν περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους, ἐπὶ ποινῇ προστίμου 500 δραχμῶν ἕως 3,000.

Ἄρθ. 38.

Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου ἐκ μέρους τοῦ ἐνοικιαστοῦ, μὴ στηριζομένη εἰς τὴν ἐν τῷ στελέχει τοῦ διπλοτύπου βιβλίου ἐγ-

γραφον ἀποδείξιν, θεωρεῖται ὡς ἀδίκος, καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοιοῦτου φόρου,

Ἄρθ. 39.

Μετακόμισις οἴνου, ἐλαίου, κουκκουλοδεκάτων, καὶ ῥητινοκατραμιῶν δὲν γίνεται μῆτε προμήθεια ἀποθήκης.

Ἄρθ. 40.

Ὅταν τὰ ἀποτελέσματα τῶν δημοπρασιῶν, κατὰ τὰς ὁποίας θέλει ἔχει ἡ Γραμματεία εἰδικὰς πληροφορίας, δὲν φαίνονται ἐπωφελεῖ διὰ τὸ δημόσιον, δύναται αὐτὴ νὰ διατάξῃ, τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξῖν, ἐὰν τὸ κρῖνη συμφερότερον, καὶ ἐπὶ τούτῳ διορίζει τοὺς ἀναγκαίους ἐπιστάτας καὶ φύλακας.

Ἄρθ. 41.

Οἱ φορολογούμενοι ὑπόκεινται εἰς τὸ δημόσιον εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, εἰς ἃς καὶ πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν.

Ἄρθ. 42.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθ. 34 ἐκτιμητὴς τοῦ ἐνοικιαστοῦ θέλει διορίζεσθαι παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ὁ δὲ τρίτος, ὀρισθόμενος ἐκτιμητὴς, παρὰ τοῦ διοικητοῦ. Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκτιμήσεως πρὶν ὑποβληθῆ εἰς τὸν τρίτον ἐκτιμητὴν, θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπίτροπον, ὅστις θέλει κάμει τὰς ἀναγκαίας παρατηρήσεις. Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 34 ἀναφερομένη ἐξαίρεσις τοῦ διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ, δὲν θέλει κατ' οὐδένα τρόπον λάβει χώραν εἰς τὴν περὶ ταύτην.

Ἄρθ. 43.

Οἱ φορολογούμενοι δύνανται νὰ κρατήσωσι τοὺς εἰς εἶδη φόρων τῶν ἐκρούοντες δι' ἀναφορὰς τῶν τὴν περὶ τούτου θέλησιν τῶν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, καὶ προτείνοντες τὴν τιμὴν, εἰς ἣν τοὺς παραδεχόμεθα. Καθ' ὅσον δὲ ἀπορρῶσιν τὰ εἰς ἐκτίμησιν ὑποκείμενα εἶδη, ὁ φόρος θέλει προσδιορισθῆ κατὰ τὸν ὡς ἀνωτέρω διαγεγραμμένον τρόπον.

Ἄρθ. 44.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ συμφέρον τοῦ ταμείου, τὴν ἀνάγκην τῶν φορολογουμένων, καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν ἀρχῶν, δύναται ν' ἀποδεχθῆ τὰς παρὰ τῶν φορολογουμένων προτεινομένας τιμὰς, ἂν δὲν ᾖναι κατώτεραι τῆς τρεχούσης τιμῆς, νὰ προτείνῃ εἰς αὐτοὺς συνθήκας, ἢ νὰ διατάξῃ τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν τῶν καρπῶν.

Ἄρθ. 45.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπίτροπον καὶ τοὺς ἐπιστάτας, τὸσον διὰ τὴν ἐξακριβώσιν τῶν φόρων, ὡσον καὶ διὰ τὴν ἀπόδοσιν καὶ τὴν εἰς χρήματα πληρωμὴν αὐτῶν.

Ἄρθ. 46.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1840.

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΗΜΑΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΑΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

πληρεξουσίου τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Σαξωνίας, τῆς ὁποίας τὸ περιεχόμενον συνιστάμενον εἰς 8 ἄρθρα, ἀρχεται οὕτως:

« Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας, κινούμενοι ἐξίσου ἀπὸ τὴν εὐχρινῆ πρόθεσιν τοῦ νὰ διατηρήσωσι τὴν μέχρι τοῦδε μετὰ τῶν Ἐπικρατειῶν τῶν εὐτυχῶς ὑπάρξασαν καλὴν ἀρμονίαν, καὶ νὰ ἐκτείνωσι καὶ στερεώσωσι τὰς ἐμπορικὰς Αὐτῶν σχέσεις, καὶ πεπεισμένοι ὅτι ὁ σκοπὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ καταλληλότερον ἄλλως εἰμὴ διὰ τῆς παραδοχῆς συστήματος ἐντελοῦς ἀμοιβαιότητος, βάσιν ἔχουσης ἀρχὰς δικαίας καὶ χρησίμους ἐξίτου εἰς ἀμφοτέρω τὰ Κράτη, συνεφώνησαν νὰ διαπραγματευθῶσι τὴν σύνταξιν Συνθήκης Ἐμπορίας καὶ διώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίους κτλ. » Καὶ τελειώνει οὕτως:

» Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Δρέσδῃ τὴν 12 (24) Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πρώτου ἔτους.

(Τ. Σ.) Α. ΠΑΪΚΟΣ.
(Τ. Σ.) ΕΡΡΙΚΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΔΕ ΖΕΣΧΑΟΥ.

Εὐρομεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην καθ' ὅλα σύμφωνον μὲ τοὺς σκοποὺς Μας καὶ ἐπομένως ἐγκρίνομεν καὶ ἐπικυροῦμεν αὐτὴν διὰ τῆς παρούσης, ὑποσχόμενοι νὰ ἐκπληρώσωμεν καὶ διατηρήσωμεν πιστῶς πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα χωρὶς νὰ συχωρῶμεν νὰ ἐπενεχθῆ εἰς αὐτὴν ἢ ἐλαχίστη προσβολή.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ἐξεδώσαμεν τὴν παρούσαν πρᾶξιν ἐπικυρώσεως, ὑπογεγραμμένην παρ' ἡμῶν, προσυπογεγραμμένην καὶ φέρουσαν τὴν Βασιλικὴν ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1841.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
Α. ΠΑΪΚΟΣ.

**ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
τοῦ ἀριθ. 19 τοῦ 1841 ἔτους.**

Ἀριθ. 28.203.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

**Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.**

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ καθυποβληθὲν ἀπὸ 29 Σεπτεμβρίου ε. ε. πρωτόκολλον περὶ ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῶν τῆς Ἀχαΐας καὶ Αἰγιαλείας σταφίδων, σύμφωνον μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 3 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν σταφίδων Νόμου τῆς 31 Ἰουλίου (12) Αὐγούστου 1841.

Ἐχουσα ἐπίσης ὑπ' ὄψιν τὰς περὶ τούτου παρατηρήσεις τοῦ Διοικητοῦ Ἀχαΐας καὶ τοῦ κατὰ τὴν Ἀχαϊαν ἐφόρου τῶν σταφίδων:

Ἐγκρίνει:

Ὡς τιμὴν τῶν σταφίδων, ἄνευ τῆς προσθήκης τοῦ ἐννατημορίου, τὴν ἀκόλουθον:

1. Διὰ τὴν τῶν Πατρῶν πρὸς δίστηλα 43, ἤτοι δραχμὰς 258 τὰς χιλίας λίτρας.
2. Διὰ τὴν τοῦ Αἰγίου δίστηλα 43 1/2, ἤτοι δραχμὰς 261.
3. Διὰ τὴν τῆς Ἀκράτης καὶ Διακοπτοῦ δίστηλα 40 1/2, ἤτοι δραχμὰς 243.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1841)

» rapports de bonne intelligence qui ont si heureusement subsisté jusqu'ici entre leurs Etats respectifs et d'en étendre et consolider les relations commerciales, et convaincus que cet objet ne saurait être mieux rempli qu'en adoptant le système d'une parfaite réciprocité, basée sur des principes d'équité également avantageux aux deux pays, sont convenus en conséquence d'entrer en négociations pour conclure un traité de commerce et ont nommé à cet effet des Plénipotentiaires etc. Et finit par ceux-ci
« Fait en duplicata à Athènes et à Dresde le 12/24 mai 1841.

(L. S.) ANDRONIC PAICOS.
(L. S.) HENRI ANTOINE DE ZESCHAU.

Nous avons trouvé le dit Traité conforme en tout à Nos intentions. En conséquence nous l'approuvons et le ratifions par les présentes, en promettant de remplir d'observer et de faire observer fidèlement tout ce qui y est contenu, sans permettre qu'il y soit contrevenu de quelque manière que ce soit.

En foi de quoi Nous avons donné cette ratification signée de Notre Main contresignée et munie de Notre Sceau Royal.

Fait à Athènes, le 23 juin (5 juillet) 1841.

ΟΤΘΝ

ΑΘΗΝΩΝ
Α. ΠΑΙΚΟΣ.

Ἐγκρίνει ἐπίσης, ἐπὶ τῇ βάσει ἐτέρου πρωτοκόλλου κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν, ὡς τιμὴν διὰ τὴν βρεγμένην σταφίδα.

1. Διὰ τὴν βρεγμένην σταφίδα τοῦ Διακοπτοῦ δραχμὰς 60 ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν μὴ βρεγμένην τοῦ ἰδίου μέρους.
2. Διὰ τὴν βρεγμένην καὶ ἡμιβρεγμένην τοῦ Αἰγίου καὶ τῆς Ἀκράτης διὰ μὲν τὴν πρώτην δραχμὰς 42, διὰ δὲ τὴν δευτέραν δραχμὰς 30 ὀλιγώτερον τὴν χιλιάδα ἀπὸ τὴν ἐπιτόπιον τιμὴν τῆς μὴ βρεγμένης.
3. Διὰ τὴν βρεγμένην καὶ ἡμιβρεγμένην σταφίδα τῶν Πατρῶν ἀδιακρίτως δραχμὰς 30 τὴν χιλιάδα ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν ἐπιτόπιον ἀποκοπεῖσαν τιμὴν τῆς μὴ βρεγμένης.

Διατάττει δὲ σύμφωνα μὲ τὸ ἀρθρον 3 τοῦ αὐτοῦ Νόμου τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὴν κοινοποίησιν αὐτῆς εἰς τὰς ἀρμοδίους ἀρχὰς.

Ἐξεδόθη τὴν ὀγδόην Σεπτεμβρίου 1841,
Ἐν Ἀθήναις.

Ὁ Διευθυντῆς
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Τὸ Συμβούλιον
Ι. Α. ΣΟΤΤΣΟΣ.

Θ. Σχινᾶς.

Άρθρ. 7.

Ἀπαγορεύεται ἡ σύμμιξις τῶν βαλανοκικιδίων διαφόρων ποιότητων κατὰ τὴν ἐξαγωγήν· ἄλλως ὁ φόρος θέλει ἐπιβληθῆ ὡς ἐπὶ τοῦ κολυτιμωτέρου ἐκ τῶν συμμίκτων εἰδῶν.

Άρθρ. 8.

Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρόσθαι εἰς τρεῖς ἴτας δόσεις, τὴν ἀ. Δεκεμβρίου 1841, τὴν ἀ. Ἰανουαρίου καὶ τὴν ἀ. Φεβρουαρίου 1842.

Άρθρ. 9.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ,
Σ. ΒΑΛΕΤΤΑΣ, Α. ΜΕΛΛΑΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 15.

ΑΘΗΝΑΙ, 12 Αὐγούστου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκρίσεως τῆς παραιτήσεως τοῦ Κ. Α. Μαυροκορδάτου ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κτλ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν πάχουσαν ὑγίαν τοῦ Κ. Α. Μαυροκορδάτου, τὴ συμβαλλομένην μετὰ τὸν πολυειδῆ κόπον καὶ ἀνάγκας τῆς εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθείσης ὑπηρεσίας, ἐγκρίσαμεν τὴν παραιτήσιν αὐτοῦ ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν διὰ τῶν ἀπὸ 25 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) καὶ 28 Ἰουνίου (10 Ἰουλίου) κ. α. ἐκδοθέντων Διαταγμάτων εἰς αὐτὸν ἀνατεθέντων καθηκόντων.

Ὁ ἀρχαιότερος κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζῆς, ἐπιφορτίζεται τὴν προσυπογραφήν, δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Αὐγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκρίσεως τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματέως Κ. Σπυρίδωνος Βαλέττα.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσσαμεν νὰ ἐγκρίνωμεν καὶ ἐγκρίνομεν διὰ τοῦ παρόντος τὴν ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως παραιτήσιν τοῦ Κ. Σπ. Βαλέττα.

Ὁ ἀρχαιότερος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζῆς ἐπιφορτίζεται τὴν προσυπογραφήν, δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 (23) Αὐγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1841)

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παύσεως τοῦ Κ. Α. Μελλά ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παύομεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν Κ. Α. Μελλά ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ ἀρχαιότερος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζῆς ἐπιφορτίζεται τὴν προσυπογραφήν, δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, 10 (22) Αὐγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Ἰακ. Ρίζου ὡς Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσσαμεν νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν τὸν Ἡμέτερον Σουλτὰν τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Κύριον Ἰακώβου Ρίζου Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀντὶ τοῦ Κ. Δ. Χρηστίδου, διορισθέντος εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Ὁ ἀρχαιότερος κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζῆς ἐπιφορτίζεται τὴν προσυπογραφήν, δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Αὐγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μεταθέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας Κ. Δ. Χρηστίδου ἀπὸ τὴν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμματείαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσσαμεν νὰ μεταθέσωμεν καὶ μεταθέτομεν τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας Κ. Δ. Χρηστίδου, ἐκ τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ὡς τοιοῦτον εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

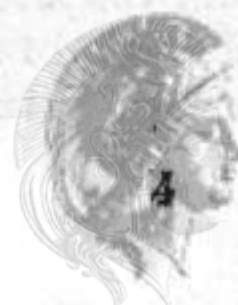
Ὁ ἀρχαιότερος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζῆς ἐπιφορτίζεται τὴν προσυπογραφήν, δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Αὐγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ένος υποδιευθυντού, δύο συμβούλων και δύο αναπληρωτών των τελευταίων τούτων.

Άρθρ. 22.

Ο διευθυντής, ο υποδιευθυντής και οι σύμβουλοι, πριν αναλάβουν τα χρέη της υπηρεσίας των πρέπει να έχωσι τόσας μετοχάς της Τραπέζης, όσας θέλει προσδιορίζει ή συνέλευσις.

Άρθρ. 23.

Ο διευθυντής, ο υποδιευθυντής και οι σύμβουλοι εν ότω ύπαρχουν υπάλληλοι της Τραπέζης, δέν δύνανται να άπαλλοτριώσουν τό άπαιτούμενον ποσόν των μετοχών των.

Άρθρ. 24.

Ο διευθυντής της Τραπέζης δίδει τίν όρκον ένώπιον του επί των έσωτερικών Γραμματέως της Έπικρατείας, οι λοιποί υπάλληλοι της Τραπέζης ένώπιον του διευθυντού.

Άρθρ. 25.

Ο διευθυντής, ο υποδιευθυντής και τό ήμισυ των συμβούλων άνανεούται κατά διετίαν, οι άνανεωθησόμενοι κατά τήν δευτέραν γενικήν συνέλευσιν δύο σύμβουλοι, εις τακτικός και εις άναπληρωτής, προσδιορίζονται διά του κλήρου, τά παύοντα μέλη του συμβουλίου δύνανται και αυθις να έκλεχθώσι.

Άρθρ. 26.

Ο διευθυντής της Τραπέζης προεδρεύει τό συμβούλιον αυτής, διανέμει τάς έργασίας εις τά μέλη, εις τά όποια ειδικώς άναθέτει τήν διαχείρισιν διαφόρων κλάδων της ύπηρεσίας, διακρίπτεται μετ' αυτού περι όλων των τραπεζικών έργασιών, και των δανειστικών πράξεων, και των πολιτικών άγωγών της Τραπέζης κατά των όφειλετών της, ή και αυτών των υπαλλήλων της. Συντάττει μετὰ του συμβουλίου έσωτερικούς κανονισμούς υποβλητέους εις τήν έγκρισιν της γενικής συνέλευσεως, προκαλεί κατ' αυτής τας άναγκαίας ετήσιους πιστώσεις, προς διαχείρισιν της Τραπέζης, δίδει λόγον της διαχειρίσεως του ένώπιον της συνέλευσεως, και προτείνει, χρείς καλούσης, τήν άύστατιν υποκαταστημάτων εις άλλα μέρη του Κράτους.

Άρθρ. 27.

Η διεύθυνσις της Τραπέζης, άμα έγκαθιδρυθή, φροντίζει να διορίση τόν ταμίαν και τούς βοηθούς αυτού, τούς γραμματείς, και τό άπαιτούμενον κατώτερον προσωπικόν, και να παραλάβη ένα των εύπολητοτέρων δικηγόρων της πρωτεύουσας.

Η διεύθυνσις εκλέγει επίσης διαφόρους έκτιμητάς, παραδίδει εις τόν ταμίαν βιβλία αριθμημένα και μονογραφημένα από τόν Πρόεδρον των έν Αθήναις Πρωτοδικών, λαμβάνει από τόν ταμίαν πρό της ένάρξεως των χρεών του αξιόχρεων έγγύησιν, και διαγράφει έν γένει τά καθήκοντα όλων των υπαλλήλων της Τραπέζης.

Άρθρ. 28.

Είναι άυστηρώς άπηγορευμένον εις τούς υπαλλήλους της Τραπέζης να δέχονται, ως προς τά έργα της ύπηρεσίας των θώρα, επί τη διά τούς δημοσίους υπαλλήλους προσδιορισμένη ποινή, ή να μετέρχονται δι' ιδιαίτερον λογαριασμόν των, όποιονδήποτε έμπόριον και τούτο επί κοινή έξώσεως της θέσεώς των, εκτός των συμβούλων, εις τούς όποιους είναι συγχωρημένον τό έμπόριον.

Άρθρ. 29.

Η διεύθυνσις της Τραπέζης συνέρχεται τακτικώς μεν τετράκις της έβδομάδος, έκτάκτως δέ, όσάκις ο διευθυντής θελήσει.

Άρθρ. 30.

Τό συμβούλιον προεδρεύεται από τόν διευθυντήν, κωλυμένου του διευθυντού, από τόν υποδιευθυντήν, και έν άπουσία αυτού, από του πρεσβυτέρου των συμβούλων, κωλυμένου δέ ένός των τακτικών συμβούλων, ή θέσις του άναπληροῦται παρ' ένός των

άναπληρωματικών. Ο κωλυόμενος όφείλει έκάστοτε να πιστοποιή τό κώλυμά του.

Άρθρ. 31.

Τό συμβούλιον συνέρχεται εις γενικάς και μερικάς συνεδριάσεις. Καί εις μεν τάς γενικάς παρευρίσκονται ο διευθυντής, ο υποδιευθυντής, και οι δύο σύμβουλοι, εις δέ τάς μερικάς, ο διευθυντής, ή υποδιευθυντής και δύο σύμβουλοι.

Άρθρ. 32.

Εις τάς συζητήσεις τό συμβούλιον άποφασίζει διά της ψήφου των πλειόνων. Έν περιπτώσει διχοψηφίας ή ψήφος του διευθυντού φέρει τήν νικώσαν.

Άρθρ. 33.

Ο μέτοχος ή οι μέτοχοι πεντακοσίων μετοχών έχουσι τό δικαίωμα να ζητώσι προσωπικώς, ή διά του νομίμου πληρεξουσίου των πληροφορίας περι της καταστάσεως της Τραπέζης, και να έξετάζωσι τά βιβλία της Τραπέζης και τά ταμεία αυτής. Έπ' αυτώ τω σκοπώ τό καθημερινόν βιβλίον της Τραπέζης θέλει μεταφράζεσθαι εις τήν Γαλλικήν διάλεκτον, ή δέ μετάφρασις του θέλει επιβεβαιούται καθ' ήμέραν, ως άκριβής, παρά τινος των μελών του συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛ. Α΄.

Γενικάι συνεδριάσεις του συμβουλίου.

Άρθρ. 34.

Τό συμβούλιον συνέρχεται εις γενικήν συνεδρίασιν, α. Δια να προσδιορίση τήν εποχήν, καθ' ήν οι μέτοχοι όφείλουσι να καταβάλωσι μέρος τι, ή τό όλον της αξίας των μετοχών των.

β. Δια να έπιφασίση περι δαπάνης, ένδιαλαμθανομένης εις τας παρα της γενικής συνέλευσεως έγκριθείσας πιστώσεις.

γ. Δια να ψηφίση έκτάκτον τινα δαπάνην, έγκριτέαν από τήν γενικήν συνέλευσιν.

δ. Δια να έπιφασίση περι εκδόσεως γραμματίων της Τραπέζης, ως και περι της κατασκευής του σχήματος και της αξίας των.

ε. Δια να προτείνη εις τόν Κυβέρνησιν περι της ανάγκης της έπαυξήσεως του νομίμου προεξοφλήματος.

ς. Δια να προσδιορίση τούς τόκους των επί ύποθήκη και ένεχύρω δανείων.

ζ. Δια να διορίση, αντικαταστήτη, ή αποβάλη υπάλληλόν τινα της Τραπέζης.

η. Δια να συντάξη έσωτερικόν τινα κανονισμόν.

θ. Δια να προτείνη εις τήν γενικήν συνέλευσιν των μετόχων τροποποιήσιν τινα του κανονισμού της Τραπέζης.

ι. Δια να σκεφθη περι συστάσεως υποκαταστημάτων.

ια. Δια να προκαλέση από τήν γενικήν συνέλευσιν τας άναγκαίας πιστώσεις.

ιβ. Δια να καταστρώτη τας ετησίους υποβλητέας εις τήν γενικήν συνέλευσιν έκθέσεις, και να διασκεφθη περι παντός άντικειμένου, άφορώντος έν γένει τήν Τράπεζαν.

ΚΕΦΑΛ. Β΄.

Μερικάι συνεδριάσεις.

Α΄.

Περι της ένεργείας των περι δανείου αιτήσεων.

Άρθρ. 35.

Πäs όστις θέλει να συμφωνήση επί ύποθήκη δάνειον, άπευθύνει τήν αίτησιν του εις τόν διευθυντήν της Τραπέζης, κατά τόν περι της άσφαλείας του της ύποθήκης δικαίωματος ως προς τά δάνεια της Έθνικής τραπέζης Νόμον από 30 Μαρτίου (11 Απριλίου) 1841. Εις τήν αίτησιν ταύτην έπισυνάπτει προς τοίς άλλοίς

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 1.

1841

ΑΘΗΝΑΙ, 7 Ἰανουαρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1840 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΕΛΛΗΝΟΘΕΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπιθυμῶντες ν' ἀπαλλάξωμεν, ὅσον ἔνεστι τοὺς ἀγαπητοὺς ἡμῶν ὑπηκόους ἀπὸ τὰς καταπίεσεις, αἰτινες συνήθως συνοδεύουν τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ζώων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1840, προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν.

§. 1.

- α.) Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα, (αἴγας καὶ πρόβατα) τριάκοντα πέντε λεπτά κατὰ κεφαλὴν·
- β.) Διὰ τοὺς χοίρους δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν·
- γ.) Διὰ τοὺς ὄνους δραχμὴν μίαν·
- δ.) Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα ζῶα δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν.

§. 2.

Ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου·

- α.) Ὅλα τὰ θηλάζοντα τῶν μικρῶν ζώων (αἰγῶν, χοίρων καὶ προβάτων)·
- β.) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν, καὶ ἀφοῦ ἔπαισαν νὰ θηλάζωσιν, μέχρι τῆς ἡλικίας τριῶν ἐτῶν συμπληρωμένων·
- γ.) Οἱ ἀροτῆρες βόες, ἂν καὶ σφάζωνται διὰ γῆρας.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει εἰσπραχθῆ κατ' ὅλον τὸ κράτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐπιφορτισομένων ἐπὶ τούτῳ, τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, ἢ

ἰδιωτῶν ἐπιστάτων, διοριζομένων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ὅπου ἤθελε τὸ κρίνει ὠφέλιμον.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἀπαριθμησις ἐκείνου ποιμνίου καὶ τῶν μεγάλων ζώων πρέπει νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως διορισθόμενον ἐπιστάτην τοῦ τμήματος, εἰς τὸ ὁποῖον παρεξίμασαν καὶ ἐγενήσαν τὰ ποιμνία τῶν ἀγωνιατικῶν ζώων ὁ φόρος θέλει πληρωθῆ εἰς τὸν τοῦ τμήματος, ὅπου οἱ κύριοι αὐτῶν ἔχουν τὸ κέντρον τῆς βιομαχανίας των,

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ἀπαριθμησις τῶν μὲν χοίρων καὶ τῶν μεγάλων ζώων γίνεται εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου, τῶν δὲ ποιμνίων, αἰγῶν καὶ προβάτων ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου 1841.

Ἄρθ. 5.

Ἡ εἴπραξις τοῦ φόρου, διὰ μὲν τὰ μεγάλα ζῶα καὶ τοὺς χοίρους γίνεται ἓνα μῆνα μετὰ τὴν ἀπαριθμησιν, τῶν δὲ ποιμνίων ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου καὶ Μαΐου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἡ φροντίς πρὸς εἴπραξιν τῶν χρημάτων ἀνήκει κυρίως εἰς τὸν Ταμίαν, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποῖου ἀνήκει τὸ τμήμα, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ἔγινεν ἡ ἀπαριθμησις.

Ἄρθ. 6.

Τὰ πρὸ τῆς ἀπαριθμήσεως σφαγέντα, ἢ ἄλλως ἀπωλεσθέντα ζῶα, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν φορολογίαν, ἐκτὸς μόνον τῶν σφαγέντων χοίρων, τῶν ὁποίων ὁ φόρος θέλει εἰσπραχθῆ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλόγων, τῶν συνταχθέντων ἤδη, δυνάμει διαταγῆς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπὸ ἐπὶ τούτῳ διορισθέντας ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως αὐτῶν ἐπιστάτας.

Ἄρθ. 7.

Ὅστις ἤθελεν ἀποσπάσει τὰ ἰδιά του, ἢ τὰ ὁποῖα αὐτὸς βόσκει ζῶα, ἀπὸ τὴν ἀπαριθμησιν, ἢ δὲν ἤθελε φανερώσει εἰς τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν ἀπαριθμησιν ὑπάλληλον, ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ, ὅλας τὰς θέσεις, ὅπου εὐρίσκονται τὰ ῥηθέντα ἰδιά του, ἢ παρ' αὐτοῦ βοσκόμενα ζῶα, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀποφύγῃ τὴν φορολογίαν, καθὼς καὶ ὅστις καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπον, δι' ἀπάτης ζημιοῖ τὸ δημόσιον, κατὰ τοὺς εἰς αὐτὸ ὀφειλομένους ἐπὶ τῶν ζώων φόρους, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ τετραπλοῦν

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει δέχεσθαι τὰς στελλομένας δηλώσεις τῶν θελόντων νὰ λάβωσι μετοχὰς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ παραλαμβάνει τὰς συναλλαγματικὰς, τὰς ὁποίας ἕκαστος μέτοχος ὀφείλει νὰ ἐκδίδῃ ἅμα καταγραφόμενος. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει καταθέτει τὰς συναλλαγματικὰς εἰς κιβώτιον κλειόμενον μὲ τρία διάφορα κλειθρα, τῶν ὁποίων ἕκαστον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς θέλει κρατεῖ ἀνὰ μίαν κλεῖδα. Ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς τοῦτοις ἔωσού συγκροτηθῆ ἢ γενικὴ συνέλευσις, θέλει φροντίσει δι' ὅλας τὰς ἀναγκαίας προετοιμασίας, κάμνουσα ὡς πρὸς τὰ μὴ δυνάμενα νὰ ἀναβληθῶσιν ἐξοδα τὰς προτάσεις τῆς εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τὰ ἐξοδα ταῦτα θέλουσι μὲν προκαταβληθῆ πρὸς τὸ παρὸν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν θέλουσι ἐπιστρέφεσθαι ἀπὸ τὴν Τράπεζαν, ἀφοῦ αὕτη ἐξελέγξῃ καὶ ἐγκρίνῃ τοὺς ἀνήκοντας λογαριασμούς. Προσέτι ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ κανονισμοῦ ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συγκαλέσῃ τὴν γενικὴν συνέλευσιν, ἅμα δὲ γίνῃ ἡ ἐκλογή τοῦ διευθυντηρίου τῆς Τραπέζης ἢ ἐπιτροπῆς αὐταῖς.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 8 (20 Ἀπριλίου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μεταρρυθμίσεων τινῶν, ὡς πρὸς τὰ ὅρια, τῶν τεσσάρων τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος μοιραρχιῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῆ ὑπ' ἀριθ. 15.297 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, καὶ πρὸς ἐπιτάχυνσιν καὶ εὐκολίαν τῆς ὑπηρεσίας τῆς χωροφυλακῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν, ὡς πρὸς τὰ ὅρια τῶν τεσσάρων μοιραρχιῶν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τὰ ἑξῆς:

Ἄρθ. 1.

Αἱ τέσσαρες μοιραρχίαι τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος θέλουσιν ἔχει εἰς τὸ ἑξῆς, ὡς πρὸς τὴν σφαιρὰν τῶν ἐργασιῶν τῶν καὶ τῆς ἀρμολιότητός τῶν, τὰ ἀκόλουθα ὅρια:

α.) Ἡ μοιραρχία τῆς πρωτεύουσας ἐδρεύουσα ἐν αὐτῇ τῇ ἰδίᾳ θέλει περιέχειν:

τὴν διοίκησιν Ἀττικῆς καὶ τὴν ὑποδιοίκησιν Μεγάρων.

β.) Ἡ μέχρι τοῦδε μοιραρχία Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, ἐδρεύουσα εἰς Λεβαδίαν.

Τὰς διοικήσεις Βοιωτίας καὶ Φωκίδος, καὶ τὴν ὑποδιοίκησιν Λοκρίδος, ἐπομένως ἡ μοιραρχία αὕτη θέλει ὀνομάζεσθαι εἰς τὸ ἑξῆς « μοιραρχία Παρνασίδος ».

γ.) Ἡ μέχρι τοῦδε μοιραρχία Φωκίδος καὶ Λοκρίδος ἐδρεύουσα εἰς Λαμίαν.

Τὰς διοικήσεις Φθιώτιδος καὶ Εὐρυτανίας.

Ὅθεν θέλει λάβει εἰς τὸ ἑξῆς τὰ ὀνόματα τῶν διοικήσεων τούτων, ἀντὶ τῶν τῆς Φωκίδος καὶ Λοκρίδος.

δ.) Ἡ μοιραρχία Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.

Τὰς διοικήσεις Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας καὶ τὴν ὑποδιοίκησιν Τριχωνίας.

Ἄρθ. 2.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία, ἐπιφορ-

τίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Μαρτίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ΕΣΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 10.

ΑΘΗΝΑΙ, 4 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1841.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

ΤΜΗΜΑ Α'.

Οἱ ἐγκλητικὸι φόροι διὰ τὸ ἔτος 1841 θέλουσι διατεθῆ ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ἀπὸ 27 Ἀπριλίου 1840 περὶ φορολογίας τῶν ἐγκλητικῶν φέρον τοῦ αὐτοῦ ἔτους Νόμου, μὲ τὰς ἀκολουθοῦσας προσθήκας καὶ τροποποιήσεις τῶν ἄρθρων αὐτοῦ 1, 8, 11, 12, 28, 33 καὶ 37.

(Ἄρθ. 1 τοῦ Νόμου)

1. Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1841 εἰσπραχτέονοι ἐγκλητικὸι φόροι εἶναι ὡς καὶ πρότερον:

α. Ὁ ἐγγεῖος φόρος.

10. 0/0. Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἰδιοκτητῶν, ἐθνικῶν ἢ ἐθνικοῖδιοκτητῶν κτημάτων.

« Ἡμισυ λεπτόν τὴν ὀκάν διὰ τὰ πρὸς βρώσιν πωλούμενα » σταφύλια ».

β. Ἡ ἐπικαρπία.

15. 0/0. Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, ἐλαιοδένδρων, μωρεῶν καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὁποία ἐφυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

20. 0/0. Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, μωρεῶν, ἐλαιοδένδρων καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὁποία ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἀλλὰ, ἀφοῦ ἐγκατελείφθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακατόχους χωρὶς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως.

10. 0/0. Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, ὀπωροφόρων δένδρων κτλ. ὅσα ἐφυτεύθησαν μὲ ἀδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μὲ ἀδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

« Ἐν λεπτόν τὴν ὀκάν ἐπὶ τῶν σταφυλίῶν τῶν ἄνευ ἀδείας » τῆς Κυβερνήσεως φυτευθειῶν ἀμπέλων καὶ τῶν ὅσα καλλι- » εργοῦνται ἄνευ ἐγκρίσεως αὐτῆς, ὅταν τὰ σταφύλια χρησι- » μεύωσιν εἰς βρώσιν ».

« Ἡμισυ λεπτόν τὴν ὀκάν διὰ τὰ πρὸς βρώσιν πωλούμενα » σταφύλια τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν ἀμπέλων ».

(Ἄρθρον 8 τοῦ Νόμου.)

2. Ὅταν τὸ κτῆμα ἦναι ἀμφισβητούμενον μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδιωτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐνωσονται καὶ οἱ

τὸ ταξιδιὸν των, χωρὶς νὰ ὑποβληθῶν εἰς ἄλλα δικαιώματα. φόρους ἢ βάρη εἰσδήποτε ἕνεκα τοῦ σκάφους ἢ τοῦ φορτίου παρὰ τὰ τῶν ναυηγεσιῶν καὶ τὰ πρὸς διατήρησιν τῶν ἀκτῶν καὶ φάρων, ἢ πότεν τὰ δικαιώματα ταῦτα ἐπιβάλλονται καὶ εἰς τὸ ἐγγώρια πλοῖα εἰς τὰς αὐτὰς περιπτώσεις.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι θέλουν συμμορφοῦσθαι πάντῃ μετὰ τοὺς ἀρμῶντας τὴν ναυτιλίαν καὶ τὰ φορτία ἢ τοὺς λιμένας, ἐνθα ἤθελον προσωμίθῃ κανονισμοὺς καὶ διατάγματα, ἔχοντα ἢ μέλλοντα νὰ λάβουν ἰσχὺν διὰ τὰ ἐγγώρια πλοῖα, καὶ ὅτι θέλει εἶσθαι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν τελωνείων νὰ ἐπισκέπτονται τὰ πλοῖα ταῦτα νὰ μένουν ἐντὸς αὐτῶν καὶ νὰ λαμβάνουν καὶ ἄλλας προφυλάξεις, αἵτινες ἤθελον εἶσθαι ἀναγκαίαι διὰ νὰ προλιφθῇ πᾶσα παράνομος ἐμπορία ἐφ' ὅσον μένουν τὰ πλοῖα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των.

Ἄρθρ. 15.

Συμφωνεῖται ὡσαύτως, ὅτι τὰ πλοῖα ἑκατέρας τῶν συνομολογοῦσῶν δυνάμεων, ἐμβάντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἄλλης, δύνανται νὰ περιορισθῶσιν, εἰς τὸ ν' ἀποβιβάσωσιν ἐν μέρος μόνον τοῦ φορτίου των, καθ' ὅσον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτήτης ἤθελον ἐπιθυμήσει, καὶ ν' ἀπερχῶνται ἐλευθέρως μετὰ τὸ λοιπὸν χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους καὶ βάρη ὅποι αδήποτε, παρὰ τὰ διὰ τὸ εἰς τὴν γῆν ἀποβιβαθῆν μέρος, ὅπερ θέλει σημειοῦσθαι καὶ σημειῶσθαι ἐν τῷ δηλωτικῷ τῷ παριέχοντι τὴν ἐπαρίθμησιν τῶν εἰδῶν ἐξ ὧν ἦτο φορτωμένον τὸ πλοῖον, καὶ τὸ ὅποιον δηλωτικὸν πρέπει ἐλόκληρον νὰ παρουσιάζεται εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ τόπου ἐνθα προσωμίθῃ τὸ πλοῖον.

Δὲν θέλει ἐπιβάλλεσθαι καμμία πληρωμὴ διὰ τὸ μέρος τοῦ φορτίου τὸ ὅποιον μένει εἰς τὸ πλοῖον ἀπερχόμενον, καὶ μετὰ τὴν δύναται νὰ διευθύνῃ τὸν πλοῦν του εἰς ἕτερον ἢ ἕτερου λιμένα τῆς αὐτῆς ἐπικρατείας, καὶ νὰ διαθέσῃ ἐκεῖ τὸ λοιπὸν τοῦ ὅλου φορτίου του, ἂν σύγκειται ἀπὸ εἶδη τῶν ὀπίων ἢ εἰσαγωγῆς ἐπιτρέπεται, πληρόν τὰ δικαιώματα τὰ ὅποια εἰσὶν ἐκεῖ ἐφαρμοστέα, ἢ δύναται καὶ ν' ἀπέλθῃ εἰς οἵανδήποτε ἄλλην ἐπικράτειαν.

Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὅτι τὰ δικαιώματα, φόροι ἢ βάρη ὅποι αδήποτε, ἐπιβαλλόμενα ἢ ἐπιβληθόμενα εἰς τὰ σκάφη αὐτὰ, θέλουν ἐξοφλεῖσθαι εἰς τὸν πρῶτον λιμένα ἐνθα ἠνοίχθῃ τὸ φορτίον τοῦ πλοῖου ἢ ἀπεβιβάσθῃ ἐν μέρος αὐτοῦ. Ἄλλ' οὐδὲν δικαίωμα, φόρος ἢ βάρη τοιαῦτα δὲν θέλουν ζητεῖσθαι πάλιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς αὐτῆς ἐπικρατείας, ὅπου τὰ εἰρημένα πλοῖα ἤθελον μετὰ ταῦτα εἰτέλθῃ, παρ' ἐκτὸς ἂν ἤθελον ὑποκείνται καὶ τὰ ἐγγώρια εἰς τὰς αὐτὰς περιπτώσεις εἰς ἰδιά τινα δικαιώματα.

Ἄρθρ. 16.

Ἐκάστη τῶν ὑψηλῶν συνομολογοῦσῶν δυνάμεων δύναται νὰ διατηρῇ εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς ἑτέρας προξένους, ὑποπροξένους ἢ ἐμπορικὸς πράκτορας, οἵτινες θέλουσιν ἀπολαμβάνει ἅπασαν τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν πρὸς τὴν ἀνήκυσαν τῶν χρεῶν των ἐκπλήρωσιν. Οἱ πρόξενοι οὗτοι ὅποιασδήποτε τάξεως καὶ ἂν ὡς τακτικῶς διορισμένοι ἀπὸ τὰς ἀμοιβαίας Κυβερνήσεις των, καὶ ἀπολαύσαντες τὸ ἐκτελεστικὸν ἐκείνης εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς ὁποίας θέλουν διαμένει, θέλουν ἀπολαύει κατὰ τε ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των προνόμια ἴσα μετὰ τοὺς τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου.

Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ἂν τὰ προνόμια ταῦτα δὲν παρεχωρήθησαν εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη, εἰμὴ ὑπὸ εἰδικούς τινας ὅρους, ἢ ἑτέρα τῶν συνομολογοῦσῶν Κυβερνήσεων δὲν δύναται ν' ἀπαιτῇ τὰ

ment ou la cargaison, que les droits de pilotage de quayage et d'entretien de fanaux, quand ces droits sont perçus sur les bâtimens nationaux dans les mêmes cas. — Bien entendu, cependant, qu'ils se conformeront toujours aux réglemens et ordonnances concernant la navigation et les places ou ports dans les quels ils pourront aborder, qui sont ou seront en vigueur pour les bâtimens nationaux, et qu'il sera permis aux officiers des douanes de les visiter, de rester à bord et de prendre telles précaution, qui pourraient être nécessaires pour prévenir tout commerce illicite, pendant que les bâtimens resteront dans l'enceinte de leur juridiction.

Art. 15.

Il est aussi convenu que les bâtimens de l'une des hautes parties contractantes étant entrés dans les ports de l'autre, pourront se borner à ne décharger qu'une partie de leur cargaison, selon que le capitaine ou le propriétaire le désirera, et qu'il pourront s'en aller librement avec le reste, sans payer de droits, impôts ou charges quelconques que pour la partie qui aura été mise à terre et qui sera marquée et biffée sur le manifeste qui contiendra l'énumération des effets dont le bâtiment était chargé, le quel manifeste devra être présenté en entier à la douane du lieu où le bâtiment aura abordé. — Il ne sera rien payé pour la partie de la cargaison que le bâtiment remportera et avec la quelle il pourra continuer sa route pour un ou plusieurs autres ports du même pays et y déposer du reste de sa cargaison, si elle est composée d'objets dont l'importation est permise, en payant les droits qui y sont applicables, ou bien il pourra s'en aller dans tout autre pays. Il est cependant entendu que les droits, impôts ou charges quelconques qui sont ou seront payables pour les bâtimens mêmes, doivent être acquittés au premier port où ils rompraient le chargement ou en déchargeraient une partie; mais qu'aucuns droits, impôts ou charges pareils ne seront demandés de nouveau dans les ports du même pays où les dits bâtimens pourraient vouloir entrer après, à moins que les bâtimens nationaux ne soient sujets à quelques droits ultérieurs dans le même cas.

Art. 16.

Chacune des hautes parties contractantes accorde à l'autre la faculté d'entretenir, dans ses ports et places de commerce, des Consuls, Vice-Consuls ou agens de commerce, qui jouiront de toute la protection et recevront toute l'assistance nécessaire pour remplir dûment leurs fonctions.

Ces Consuls de quelque classe qu'ils soient, dûment nommés par leur gouvernemens respectifs, et après avoir obtenu l'exequatur de celui dans les territoire du quel ils doivent résider jouiront dans l'un et l'autre pays tant dans leurs personnes que pour l'exercice de leurs fonctions des privilèges dont y jouissent les Consuls des nations les plus favorisées. Il est pourtant entendu que si ces privilèges ne sont accordés aux autres nations que sous des conditions spéciales, le gouver-

Λ.
Λειχήν Ίσλανδικός.
Λιθάρια ποταμίων καρκίνων.
Λυκοπόδιον.

Μ.
Μαγγανήσιον ὀξειδωμένον.
Μαγνησία θειϊκή κεκαθαυμένη.
» κεκαυμένη.
» ὑπανθρακική.
Μάννα καλαβρικόν.
Μαραντάμυλον.
Μαστίχη.
Μέλι ἀπηφρισμένον.
Μόλυβδος ὀξικός κεκαθαυμένος.
» ὑποξικός ὑγρός.
Μόρριον.
» ὀξικόν.
Μόσχος.
Μυρμικόπνευμα.
Μυρτίδανον.

Ν.
Νάτρον ἀνθρακικόν ὑπόξονον.
» θειϊκόν κεκαθαυμένον.

Ξ.
Ξύλον ἱερόν.
» κάσσιον.
» σασσάφρινον.

Ο.
Οινόπνευμα.
» κεκραμένον.
» ὀξύ του Ἀλλέροου.
Οἶνος κολυχίτης.
Ὄξυφοινίκες.
Ὄσος ἀγοραῖον.
» ἀρωματικόν.
» καρούρινον.
» ῥόδινον.
» σκιλλητικόν.
Ὄξύ ἀλυκόν ἀκρατον.
» » ἔξυγονωμένον.
» ἡλεκτρικόν κεκαθαυμένον.
» θειϊκόν ἀγοραῖον.
» » ἀνεσταλαγμένον.
» » κεκραμμένον.
» νιτρικόν ἀκρατον.
» ὀξικόν ἀκρατον.
» πυροξυλικόν ἀγοραῖον.
» τρυγικόν.
» φωσφορικόν.
Ὄξύμελι ἀπλοῦν.
» σκιλλητικόν.
Ὄπιον.

Π.
Πίτυρα του σίτου.
Πόα ἀδιάντου.
» ἀλθαίας.
» ἀψιθίου.
» βράθυος.
» ἐλελιφάτκου.
» εὐθαλείας.
» ἡδυόσμου του πεπερώδους.

Helminthochorton.
Hydrargyrum.
» ammoniato-muriaticum
» muriaticum corrosivum
» » mite
» oxydatum rubrum.
» oxydatum nigrum.
» stibiato sulphuratum.
» sulphuratum nigrum.

I.
Ichthyocolla.
Iodium.

K.
Kali aceticum liquidum.
» causticum fusum.
» hydrojodicum.
» nitricum depuratum.
» subcarbonic. dep.
» sulphuratum.
» sulphuricum dep.
» tartaricum.

Kino.
Kreosotum.

L.
Lactucarium.
Lapides cancerorum.
Lichen islandicus.
Lignum guajaci.
» quassia
» sassafras.
Linimentum saponato-camphor.
Liquor acidus Hofferi.
Lycopodium.

M.
Magnesia subcarbonica.
» sulphurica depurata
» sulphurica depur.
Magnesia usta.
Manganum oxydatum nativ.
Manna calabrina.
Mastix.
Mel despumatum.
» rosatum.
Morphium.
» aceticum.
Moschus.
Myrrha.

N.
Natrum carbonicum acid.
» sulphuricum dep.

O.
Oleum amygdalarum dulc.
» anisi.
» cacao.
» cajeputi.
» camphoratum.
» caryophyllorum.
» citri
» crotonis.
» foeniculi.
» hyoseyami coctum.

Πόα ἴου του τριχρόου.
» καπνοῦ.
» κενταυρίου.
» κωνείου.
» μαλάχης.
» μελισσοφύλλου.
» μητυσανθοῦς.
» πολυγάλου.
» ὑοσκυάμου.
» χελισοφύλλου.

P.
Ρητίνη ἱαλαππίνη.
Ρίζα ἀγρωστίδος.
» ἀλθαίας.
» ἀμμοφύτου.
» ἀρκείου.
» γλυκυρρίζης.
» ἱαλαππης.
» ἱπεκακουάνης.
» καλάμου του ἀρωματικοῦ
» κίνας.
» κιχωρίου.
» κολόμβου.
» νάρδου της ἀγρίας.
» ὀνωϊδος.
Ρίζα ὀργεως.
» ὄριτου.
» πικρασάκης.
» πτεροῦς.
» ῥα.
» ῥατανίας.
» σασσαπαρίλλης.
» σκιλλης.
Ροδομελι.

Σ.
Σάχαρι λευκόν.
» του γάλακτος.
Σάπων Ἰσπανικός.
Σαπωνόπνευμα.
Σὰρξ ὀξυφοινίκων.
Σεράπιον ἀπλοῦν.
» δι' ἀμυγδάλων.
» διὰ κητρίων χυλοῦ.
» διὰ μάννα.
» διὰ μόρων.
» διὰ πορτογαλίων ἐπι-
λεπίδος.
» διὰ ῥήου.
» διὰ ροιάδος.
Σιδηρος ἀλυκός ὀξειδωμένος ὑ-
γρός.
» θειϊκός κρυσταλλώδης.
» λειοτριβημένος.
» ὀξειδωμένος.
» ὑπανθρακικός.
Σίλφιον μηδικόν.
Σκαμμωνία.
Σμύρνα.
Σπέρμα καννάβεως.
» κολχικοῦ.
» κυδωνίων.

» lauri.
» lini
» menthae piperitæ
» olivarum.
» ricini.
» terebinthinae.
» » rectificatum.
Opium.
Oxymel squilliticum.
» simplex
P.
Phosphorus.
Plumbum aceticum depuratum
» subaceticum liquidum.
Protojoduretum hydrargyri.
Pulpa tamarindorum.
R.
Radix althaeæ.
» bardanae.
» calami.
» caricis arenariae.
» chinæ
» cichorei.
Radix colombo.
» filicis maris.
» gentianæ.
» graminis.
» ialappæ.
» ipecacuanæ.
» liquoritiae.
» ononidis.
» ratanhia.
» rhei.
» salep.
» sarsaparillæ.
» senegæ.
» squillæ.
» taraxaci.
» valerianæ.
Resina jalappæ.
Rotulae menth. ppt.
S.
Sacchar album.
» lactis.
Sapo hispanicus.
Ssammonium.
Sebum ovile.
Secale cornutum.
Semen canabis.
» cynæ.
» colchici.
» cydoniorum.
» foeniculi.
» lini.
» papaveris albi.
» sinapeos nigræ.
Species emollientes.
Spiritus camphoratus.
» coehleariæ.
» formicarum.
» lavendulae.

ψημάτων, πορφυρά άγγεϊα διά τὰ έμβρέγματα, συσκευή πρὸς διίλισιν, ύέλινα χωνία κτλ.

Τὰ πρὸς διίλισιν έν χρήσει όντα όθόνια πρέπει νὰ ήναι λινα καί μάλλινα. Διά άφεψηματα πολὺ κεχρωματισμένα ώς τὸ τοῦ κημπεχλιανοῦ καί κασσίου ξύλου πρέπει νὰ ύπάρχωσιν ιδιαίτερα όθόνια φέροντα διακριτικά σημεϊα.

Άρθρ. 9.

Εἰς τὸ έργαστήριον άπαιτεϊται νὰ ύπάρχη καλὸν καί κατάλληλον άποστακτικὸν σκεῦος εκ χαλκοῦ καλῶς κεκασσιτερωμένον, άποψυκραντήριον, πιεστήριον, συσκευαί πρὸς έξάτμισιν δι' άμμοχωσιάσεως, άποστακτικά σκεῦη εκ ύέλου με ρύγχος, κλίβανος, βουλφικὴ συσκευή, σωλήνες κυρτοί πρὸς διοχέτευσιν αερίων, έξατμιστήρια, κύλινδροι πρὸς καταθύθισιν, λέβητες, χωνευτήρια, σπάθαι πορφυραί καί σιδηραί, άραιόμετρα, μάχαιρα εἰς κοπήν ριζῶν, διαφόρου μεγέθους κόσκινα καί κατάλληλός τις συσκευή πρὸς κατασκευὴν υποκαπνισμῶν διά χλωρίου.

Άρθρ. 10.

Εάν αἱ περιστάσεις δέν συγχωρῶσι νὰ ύπάρχη ιδιαίτερον έργαστήριον, δύναται νὰ άντικατασταθῆ δι' άφεψητηρίου· άλλὰ τότε πλὴν τῶν άλλων άναγκαίων σκευῶν τῶν όριζομένων εἰς τὸ άρθρον 8 πρέπει νὰ ύπάρχη τούλάχιστον άποστακτικὴ συσκευή όμοῦ με τὰ άπαιτούμενα εἰς τὴν χρῆσιν αὐτῆς.

Άρθρ. 11.

Οὔτε τὸ έργαστήριον, οὔτε τὸ άφεψητήριον δύναται νὰ μεταχειρίζονται οἱ φαρμακοποιοὶ συγχρόνως καί ως μαγειρεϊον.

ΚΕΦΑΛ. Β΄.

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν φαρμακοποιῶν καί τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τῶν φαρμακείων.

Άρθρ. 12.

Οἱ φαρμακοποιοὶ όφείλουν νὰ διάγουν βίον άμεμπτον, νὰ μετέρχωνται τὸ έργον των με εὔσυνειδησίαν καί τιμιότητα, φροντίζοντες νὰ έπαυξήσωσι τὰς περὶ τὴν φαρμακευτικὴν θεωρητικὰς καί πρακτικὰς γνώσεις των.

Άρθρ. 13.

Οἱ διευθύνων τὸ φαρμακείον φαρμακοποιός όφείλει νὰ έπαγρυπνῆ εἰς τὸ τοῦ καταστήματος προσωπικόν, καί θεωρεϊται συνυπεύθυνος διά πᾶσαν βλάβην προερχομένην εκ άμελείας ἢ άπροσεξίας τοῦ έν τῷ φαρμακείῳ προσωπικοῦ.

Άρθρ. 14.

Οἱ φαρμακοποιός δέν δύναται νὰ άπομακρυνθῆ τοῦ καταστήματος οὔδέποτε χωρὶς νὰ άφήσῃ εἰς αὐτὸ ὑπὸ ιδίαν του εὔθυνην βοηθὸν ἢ μαθητὴν τινά.

Άρθρ. 15.

Εάν ἡ άπουσία τοῦ φαρμακοποιοῦ διαρκέσῃ περισσότερον τῶν τριῶν ἡμερῶν, όφείλει οὔτος νὰ άναγγείλῃ δι' άναφορὰς του εἰς τὸν διοικητικὸν ἱατρὸν, ἢ, μὴ ὑπάρχοντος τούτου, εἰς τὸν δήμαρχον, τὸν βοηθὸν, εἰς τὸν όποῖον ένεπιστεοθῆ τὰ χρέη του. Εάν δὲ ὁ φαρμακοποιός κωλύεται ἐπὶ πλεῖον τῶν 30 ἡμερῶν εἴτε ὑπὸ νότου βεβαιωμένης εἴτε ὑπὸ όποιαςδήποτε άλλης αἰτίας άποδεδειγμένης νὰ παρευρίζεται εἰς τὸ φαρμακείον καί νὰ μετέρχεται τὸ έργον του, πρέπει νὰ διορίζεται άνευ άναβολῆς ως τυποτηρητῆς εἰς τὸ διάστημα τούτο φαρμακοποιός άλλος άνεγνωρισμένος· εἰδεμῆ πρέπει νὰ κλείεται τὸ φαρμακείον εως οὔ ἡ διοίκησις δέν νομίσει άλλως πως άναγκαϊον.

Άρθρ. 16.

Οἱ βοηθοὶ καί τυποτηρηταί τῶν φαρμακοποιῶν οἱ εὔρισκό-

μενοι εἰς τὰ φαρμακεία, αναδέχονται ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις ὅσας ὁ διευθυντῆς αὐτὸς, καί θεωροῦνται ὑπεύθυνοι διά τὰς πράξεις των.

Άρθρ. 17.

Οἱ διευθυνταί τῶν φαρμακείων όφείλουν νὰ μεταχειρίζονται τοὺς βοηθούς των εὔνοϊκῶς, νὰ φροντίζωσι διά τὴν έπαύξησιν τῶν επιστημονικῶν γνώσεών των, ὅσον αὐτὸ επιτρέπεται χωρὶς νὰ βλαφθῶσι τὰ συμφέροντα τοῦ φαρμακοποιοῦ.

Άρθρ. 18.

Οἱ βοηθοὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ προσφέρωσι εἰς τοὺς φαρμακοποιούς τὸ ανήκον σέβας, νὰ εκτελῶσιν ακριβῶς τὰ εἰς αὐτούς έμπιστευόμενα χρέη, νὰ ὑπακούωσιν εἰς τὰς διατάξεις των καί νὰ ὑπηρετῶσι με τιμιότητα καί άφοσίωσιν.

Άρθ. 19.

Εἰς τοὺς φαρμακοποιούς, οἵτινες διακρίνοντι τῶν άλλων διά τῆς ανεπιλήπτου διευθύνσεως τῶν καταστημάτων των, διά τῆς εὔτυνεϊδητῆς εκπληρώσεως τῶν χρεῶν των καί διά τῆς επιστημονικῆς παιδείας των, επιτρέπεται νὰ παρακλημβάνωσι μαθητάς· άλλ' ὁ αριθμὸς τούτων δέν πρέπει νὰ ὑπερβαίνη τοὺς τρεῖς.

Άρθ. 20.

Οἱ φαρμακοποιοὶ όφείλουν νὰ πρρακινῶσι τοὺς μαθητάς των εἰς τὴν επιμέλειαν καί καθαριότητα κατὰ τὸ έργον αὐτῶν καί νὰ δίδωσιν εἰς αὐτούς τὸν άπαιτούμενον χρόνον πρὸς τε τὴν εκτέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν των χρεῶν καί πρὸς τὴν ιδίαν εκπαίδευσιν· άλλ' εἰς τρόπον ὅστε νὰ μὴ βλάπτεται τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας του.

Άρθρ. 21.

Οἱ φαρμακοποιοὶ έχουν χρέος νὰ διδάσκωσι τοὺς παρ' αὐτοῖς μαθητευόμενους τὴν πρακτικὴν φαρμακευτικὴν. Απαιτεϊται λοιπὸν νὰ παρασκευάζωσιν οἱ φαρμακοποιοὶ αὐτοὶ τὰς χημικὰς φαρμακευτικὰς συσκευασίας καί νὰ έχωσι τὰ τῆς επιστήμης άναγκαϊότερα βιβλία.

Άρθρ. 22.

Οἱ μαθητευόμενοι θέλουν πληρόνει ως δίδακτρα ανά 50 δραχ. καθ' έξαμνηϊαν δι' ὅσον καιρὸν ἤθελον μείνει μαθητευόμενοι έν τῷ φαρμακείῳ.

Άρθ. 23.

Οἱ μαθηταί όφείλουν νὰ φέρωσι πρὸς τοὺς φαρμακοποιούς τὸ άπαιτούμενον σέβας, καί νὰ δεικνύωσιν ὑπακοήν, πίστιν καί άφοσίωσιν.

Άρθρ. 24.

Απαγορεύεται εἰς τοὺς φαρμακοποιούς έν γενεῖ νὰ επικρίνωσι τὰς γνώσεις τῶν ἱατρῶν καί τὰς συνταγὰς αὐτῶν, νὰ συστηκίνωσι τινὰς ἱατροὺς πρὸς βλάβην τῶν άλλων καί νὰ προσπαθῶσι δι' αξιολοκατακρίτων μέσων νὰ επισύρωσιν εἰς αὐτούς τὴν ιδιαίτεραν εὔνοιαν τινῶν ἱατρῶν.

Άρθ. 25.

Απαγορεύεται ὡσαύτως εἰς τοὺς φαρμακοποιούς νὰ δίδωσιν ἱατρικὴν γνώμην, ἢ καί νὰ μετέρχωνται αὐτοὶ τὸν ἱατρὸν. Εἰς δηλητηριάσεις ὁμως, άσφυξίας κλ. επιτρέπεται εἰς αὐτούς νὰ χορηγῶσιν ἱατρικὴν βοήθειαν, άλλ' όφείλουν πάντοτε νὰ εἰδοποιῶσιν άμέσως τὴν άστυνομικὴν αρχήν.

Άρθρ. 26.

Οἱ φαρμακοποιοὶ δέν δύναται νὰ εκτελῶσιν άλλας ἱατρικὰς συνταγὰς παρὰ τὰς γεγραμμένας ὑπὸ ἱατρῶν άνεγνωρισμένων παρὰ τῆς Βασ. Κυβερνήσεως κατὰ τὸ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1834 Βασ. Διάταγμα. Διά τοῦτο πρέπει νὰ ὑπάρχη κατὰ χρέος εἰς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

δημοσίους φόρους· ἀλλ' ἡ εἰσφορὰ αὕτη δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίῃ τὸν ὄρον τῶν δύο τοῖς 0[0] ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, ἀφαιρούμενου ἐξ αὐτοῦ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δεκάτου καθὼς καὶ τοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἢ εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον ἀποδιδόμενου ἐτησίου ἐνοικίου ἢ μισθώματος τῆς ἐπικαρπίας. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐθνικὰ καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα, ὁ φόρος οὗτος δίδεται ἀπὸ τοῦ καλλιεργητῆς. Τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης ἐξαιροῦνται τὰ μοναστήρια, τῶν ὁποίων αἱ πρόσοδοι δὲν ἐξαρκοῦσιν εἰς τὰ πρὸς συντήρησίν των ἀναγκάζια.

Ἄρθ. 8.

Ὅπου οἱ δῆμοι δὲν κρίνουσι συμφέρον νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς εἰσφορὰν, τὰ ἐξόδα τῆς ἀγροφυλακῆς πληρώνονται παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἀγρῶν καὶ φυτειῶν, διανεμόμενα μεταξὺ αὐτῶν κατὰ τὴν ἐγγώριον συνήθειαν, ἢ, μὴ ὑπαρχούσης τοιαύτης, ἀναλόγως τῶν ἀμέστων δημοσίων φόρων, καὶ εἰς τὴν πρώτην δὲ καὶ εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν κατὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθ. 9.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθ. 7 ἐπιβαλλομένη εἰσφορὰ ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου βόσκοντα ποίμνια, κατὰ τοὺς ἐξῆς ὅρους.

α. Ἐφ' ἐκάστου τῶν μεγάλων ζώων, οἶον βοῶν, ἵππων κτλ. μέχρι τριάκοντα λεπτῶν.

β. Ἐπὶ τῶν μικρῶν, οἶον προβάτων, αἰγῶν κτλ. μέχρις ἑπτὰ λεπτῶν.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἐργατικά ζῶα παντὸς εἶδους, τὰ θηλάζοντα νεογνά, καὶ οἱ μέχρι τριετοῦς ἡλικίας μόσχοι καὶ κῶλοι.

γ. Ἐπὶ τῶν μελισσίων, μέχρι πέντε λεπτῶν.

Ἄρθ. 10.

Ὅσακις μεταφέρονται τὰ ποίμνια ἐξ ἑνὸς εἰς ἄλλον δῆμον πρὸς νομὴν, ὁ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθ. προσδιορισθεὶς ἀνώτατος ὅρος διανέμεται ἐξ ἡμισείας εἰς τὰ θερινὰ καὶ χειμερινὰ λειβάδεια. Τοῦτο δὲ τὸ ἥμισυ ὑποδιαιρεῖται ἀναλόγως μεταξὺ τῶν δῆμων τῶν παραχωρούντων εἰς ποιμνιόν τι, πρὸς σταθερὰν στάθμευσιν, τοῦ αὐτοῦ εἶδους νομὴν δηλαδὴ χειμερινὴν ἢ θερινήν.

Ἄρθ. 11.

Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω 3, 7 καὶ 9 ἄρθρα ἔμμεστοι καὶ ἄμεστοι δημοτικοὶ φόροι δὲν δύνανται νὰ εἰσπραθῶσιν εἰμὴ, ἀφοῦ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους συζητηθῶσι καὶ ψηφισθῶσι μετὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐγκριθῶσιν ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως δὲ τοῦ διοικητοῦ γίνεται ἔφεσις εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν.

Ἄρθ. 12.

Αἱ περὶ τοῦ ἐτησίου τῶν δήμων προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν τυχόν περὶ φορολογίας εἰδικῶν πράξεων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων διοικητικαὶ ἀποφάσεις, πρέπει νὰ κοινοποιῶνται ἀνυπερθέτως ἐκάστη εἰς τὴν ἀνήκον δημοτικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ὀφείλει ἐὰν ἔχη λόγους ἐφέσεως, νὰ ἐκκαλῇ αὐτὴν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν, λογιζομένων ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιδόσεως. Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ διοικητικὴ ἀπόφασις εἶναι τελεσιδίκος.

Ἄρθ. 13.

Ἐὰν, ἐνεκα ἄλλων περιστάσεων καὶ οὐχὶ δι' ἀμέλειαν ἢ βραδύτητα δημοτικῆς τιμῆς ἀρχῆς, ὁ δημοτικὸς προϋπολογισμὸς δὲν προεβῆσει νὰ ἐγκριθῇ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀρχομένου ἔτους, τὰ τακτικά ἔσοδα καὶ ἐξόδα τοῦ ἀνήκοντος δήμου ἐπιτρέπεται νὰ ἐξακολουθῶσιν ἐπὶ τῆς βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ τρέχοντος ἔτους μέχρι τῆς ἐγκρίσεως τοῦ νέου, ἐπιφυλαττομένων τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, αὐστηροτέρων μέτρων κατὰ τῶν δημοτικῶν καὶ διοικητικῶν υπαλλήλων ὡς ἐκ τῆς ἀδρανεῖας ἢ δυστροπίας τῶν ὁποίων ἔθελε προεβῆ ἢ ἔλλειψις αὐτῆ.

Ἄρθ. 14.

Τὸ παρὸν Διάταγμα ἰσχύει διὰ τὸ 1842 ἔτος.

Ἄρθ. 15.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν παραγγέλλεται νὰ δημοσιεῖται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Δεκεμβρ. 1841 (5 Ἰανουαρ. 1842.)

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῦς τῆς Ἐπικρατείας.
Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 22.

ΑΘΗΝΑΙ, 19 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Περὶ τῶν Φαρμακείων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰ φαρμακεία τοῦ Κράτους ἡ προσήκουσα τάξις διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ὑγείας τῶν πολιτῶν καὶ διὰ τὴν πρόοδον τῆς φαρμακευτικῆς αὐτῆς, ἐνομίσαμεν ἀναγκαῖον, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ παρὰ τῇ Γραμματείᾳ ταύτῃ Ἰατροσυνεδρίου, νὰ ἐκδώσωμεν τὰς ἀκολουθοῦσας διατάξεις, τὰς ὁποίας ὀφείλουσιν ὅλοι οἱ φαρμακοποιοὶ τοῦ Βασιλείου νὰ ἀκολουθῶσιν ἀκριβῶς καὶ ἀπαρалаλάκτως.

ΚΕΦΑΛ. Α΄.

Περὶ τῶν φαρμακείων ἐν γένει.

Ἄρθρ. 1.

Ἐκαστον φαρμακείον εἰς τὴν Ἑλλάδα πρέπει νὰ ἔχῃ α.) Φαρμακοπωλεῖον (officinam), β.) Ἐργαστήριον (laboratorium), γ.) Τόπον ἰδιαιτέρον, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ διατηρῶνται παρασκευασθέντα φάρμακα, δ.) Ἰσόγειον πρὸς διατήρησιν τῶν χημικῶν σκευασιῶν τῶν ἐκ τῆς θερμῆς ἐξαλλοιοῦμένων, καὶ ε.) Ἀνάγειον εἰς ἀποξήρανσιν καὶ διατήρησιν τῶν ἰατρικῶν φυτῶν.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ φαρμακοπωλεῖον πρέπει νὰ ᾖ ἐν γένει εὐρύχωρον, στεγνόν, χαμαιγεῖον μὲν ἀλλ' ὑψηλόν, ἀναλόγως τῆς πόλεως εὐπρεπές, καὶ νὰ ἔχῃ εἴσοδον ἰδιαιτέραν, ὥστε νὰ μὴν εἰσέρχωνται διὰ τοῦ αὐτοῦ μέρους εἰς τὴν οἰκίαν καὶ εἰς τὸ φαρμακείον οἱ ἄνθρωποι.

Διὰ νὰ ἐγείρωνται δὲ ταχέως ἐν καιρῷ νοκτὸς οἱ ἐν τῷ φαρμακείῳ παρὰ τῶν ἐχόντων χρεῖαν, πρέπει νὰ εὐρίσκεται εἰς ὅλων τῶν φαρμακοπωλείων τὴν θύραν κώδων ἢ ἄλλο τι ἀρμόδιον σήμαντρον.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ ἐργαστήριον τοῦ φαρμακείου πρέπει νὰ ᾖ φωτεινόν, εὐρύχωρον, καλῶς ὑποδομημένον· νὰ ἔχῃ δὲ καπνοδόχον καλόν, ὥστε καὶ ὁ ἀήρ νὰ διέρχεται ἀκωλύτως καὶ πυρκαϊᾶς κίνδυνος νὰ μὴν ᾖ. Ὅπου εἶναι δυνατόν συμφέρει νὰ εὐρίσκεται εἰς τὸ ἐργαστήριον ὕδωρ ρέον.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ ἀγγεῖα καὶ δοχεῖα τοῦ φαρμακείου πρέπει νὰ ᾖναι τοιαῦτα, ὥστε νὰ μὴ φέρωσι κάμμιαν βλάβην εἰς τὰ ἐμπεριεχόμενα φάρμακα καὶ νὰ προφυλάττωσιν αὐτὰ ἀπὸ τὸν κονιορτὸν καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην ἐπιβροήν ἐπιβλαβὴ ἐξωθεν ἐνεργοῦσαν.

Ἀποσταλάγματα, βάρματα, οἰνοπνευματώδη ρευστά, αἰθέρες, αἰθέρια καὶ λιπαρὰ ἔλαια, ὀξέα καὶ ἄλλα τοιαύτης φύσεως φάρμακα, πρέπει νὰ φυλάττωνται εἰς ὑέλινα ἀγγεῖα διὰ ὑελίνων πωμάτων ἀκριβῶς ἐπιπωματισμένα. Ὅσα δὲ ἐξαλλοιοῦνται ὑπὸ τοῦ φωτὸς πρέπει νὰ φυλάσσωνται εἰς ὑέλινα δοχεῖα μελανὰ

ἢ μὲ μέλαν χρῶμα βεβαμμένα ἢ καὶ ἐξ ὀφιδιανθοῦ λίθου κατασκευασμένα, καὶ νὰ ἀποτίθενται εἰς σκοτεινὸν τόπον κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἑλληνικῆς Φαρμακοποιίας.

Σεράπια, ἐκλείγματα, ἐκχυλίσματα, ἀλοιφαὶ καὶ στερεὰ λιπαρὰ ἔλαια πρέπει νὰ φυλάσσωνται εἰς πορφυρὰ ἀγγεῖα, ἔχοντα πώματα ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης. Τὰ δὲ ξηρὰ καὶ μὴ διῶγραινόμενα ἄλατα τὰ ὄντα εἰς συγχὴν χρῆσιν, οἷον τὸ θεϊκόν καὶ νιτρικόν κάλιον καὶ τὰ τοιαῦτα, τὸ κόμμι, αἱ ῥητῖναι, τὰ λειοτριβημένα φυτὰ καὶ αἱ ἀρωματικαὶ στερεαὶ ὕλαι πρέπει νὰ διατηρῶνται εἰς ξυλίνας πιξίδας (ἀλλ' ὄχι εἰς κυτία), ἢ εἰς ξυλίνα συρτάρια, ἐπειδὴ οὕτω μὴ ἐπηρεαζόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φυλάττουσιν εἰς πλείονα χρόνον τὰς ἰαματικὰς δυνάμεις αὐτῶν. Ἀπαγορεύεται δὲ αὐστηρῶς νὰ ᾖναι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ συρτάριον διακεχωρισμένον εἰς ὑποδιαίρέσεις διὰ διάφορα φάρμακα, ἢ νὰ βέτωνται ἑτεροειδεῖς ὕλαι εἰς τὸ αὐτὸ συρτάριον. Δὲν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως νὰ φυλάσσωνται φάρμακα εἰς χαρτίνους σάκκους ἢ εἰς μὴ καλῶς κεκλεισμένους κάδδους.

Τὰ δηλητήρια φάρμακα θέλουσιν φυλάττεσθαι κατὰ τὸ ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1835 Βασ. διάταγμα.

Ναρκωτικὰ ἢ ἄλλως πως δραστηρίως ἐνεργοῦντα ἰατρικὰ φυτὰ, μὴ δυνάμενα ἔνεκα τῆς συγχῆς καὶ κατὰ μεγάλας δόσεις χρήσεως αὐτῶν, νὰ ἀποτεθῶσιν εἰς τὸ ἰδιαιτέρον διὰ τὰ δηλητήρια ταμείον, οἷον, τὰ φύλλα τοῦ ὕσχυάμου, τοῦ κωνείου κτλ. πρέπει νὰ φυλάσσωνται εἰς συρτάρια εὐρισκόμενα εἰς τὴν κατωτέραν σειρὰν τοῦ φαρμακείου καὶ καλυπτόμενα ἔνδον κατὰ τὴν ἔνδον ἐπιφανείαν αὐτοῦ ὑπὸ ἰδιαιτέρου μέλανος καλύμματος.

Ἄρθρ. 5.

Ἐκαστον ἀγγεῖον ἢ δοχεῖον ἐν γένει τοῦ φαρμακείου πρέπει νὰ φέρῃ γερῶς ἐπιγραφὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος λατινιστῆ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ ἐμπεριεχομένου φαρμάκου κατὰ τὴν ἑλληνικὴν Φαρμακοποιίαν.

Ἄρθρ. 6.

Τὰ φάρμακα πρέπει νὰ ᾖναι κατατεταγμένα εἰς τὰ φαρμακοπωλεῖα ἐν πρώτοις κατὰ τὴν μορφήν αὐτῶν καὶ ἔπειτα κατ' ἀλφάβητον.

Ἄρθρ. 7.

Εἰς ἕκαστον φαρμακείον πρέπει νὰ παρευρίσκωνται τὰ ἀναγκαϊότερα τοῦλάχιστον σκεῦη. Τοιαῦτα δὲ εἶναι τὰ ἀκόλουθα· πλάστιγγες ἀκριβεῖς διαφόρου μεγέθους, ἐξ ὧν αἱ μικρότεραι πρέπει νὰ δεικνύωσι τὴν διαφορὰν καὶ μέχρις 1/8 τοῦ σιταρίου. Τὰ καυκία τινῶν ἐξ αὐτῶν πρέπει νὰ ᾖναι ἀργυρὰ ἢ κεράτινα, ἐπειδὴ δὲν συγχωρεῖται νὰ ζυγίζωνται φάρμακα εἰς τὰ χαλκᾶ ἢ ὀρειχάλκινα, εἰμὴ ὅταν ᾖναι ξηρὰ καὶ δὲν ἐπηρεάζωσι τὰ μέταλλα ταῦτα.

Τὰ σταθμὰ πρέπει νὰ ᾖναι ἀκριβέστατα καὶ κατὰ τὸ βάρος σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1836 Βασ. Διατάγματος. Ἀπαγορεύεται δὲ ἡ χρῆσις παντὸς ἄλλου σταθμοῦ καθὼς καὶ ἡ τῶν σπερμάτων οἴτου ἢ κριθῆς, ἀντὶ τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιταρίου. Ἀναγκαῖα προσέτι σκεῦη εἰς ἕκαστον φαρμακείον εἶναι· εἶναι μηχαναὶ διὰ καταπότια, ὧν μία εἶναι ἐκ ξύλου ἢ κέρατος· σπάθαι, κοχλιάρια ὀστέινα, μέτρα ὑέλινα ἢ κασσιτέρηνα διτρημένα ἀκριβῶς κατὰ τὴν τοῦ ὕδατος εἰδικὴν βαρύτητα καὶ ὄλμοι ἐκ σιδήρου, πορφύρας ἢ ὀφίτου λίθου. Διὰ πολὺ δραστήρια δὲ καὶ διὰ πολὺσσημα φάρμακα π. χ. δι' ἀρσενικόν, ὑδραργύρου ἄχνην, μύσχον, καστόριον, σίλφιον καὶ καμφορὰν, πρέπει νὰ ὑπάρχωσιν ὄλμοι ἰδιαιτέροι φέροντες ἰδιαιτέρας ἐπιγραφάς.

Ἄρθρ. 8.

Εἰς τὸ ἀφεψητήριον ἐκάστου φαρμακείου πρέπει νὰ εὐρίσκωνται καλῶς κεκασσιτερωμένα ἀγγεῖα πρὸς κατασκευὴν τῶν ἀφε-

ρημένοι πρόξενοι, υποπρόξενοι ή έμπορικοί πράκτορες ήθελον διαμένει, δύνανται να στερηθώσι του δικαιώματος του έκταλιν τὰ χρέη των κατά διαταγήν της προσβληθείσης Κυβερνήσεως, ήτις θέλει γνωστοποιεί εις την έτέραν τούς ύπαγορεύσαντας την τοιαύτην απόφασιν της λόγους.

Έννοείται όμως ότι τὰ άρχεία και λοιπά σχέσιν έχοντα με τὰς ύποθέσεις του προξενείου, έγγραφα, δέν θέλουν παντελώς ερευνάσθαι, αλλά θέλουν διατηρείσθαι επίμελώς υπό την σφραγίδα των προξένων, υποπροξένων ή έμπορικων πρακτόρων και της άρχης του μέρους της διαμονής αυτών.

Άρθ. 6.

Έν περιπτώσει καθ' ήν πλοίον τι φέρων ύπηκόους Σάξωνας, ή πραγματείας προερχομένης εκ της Σαξωνίας ήθελε ναυαγήσει, ύποφέρει άλλην τινά βλάβην, ή ώθηθη εις τὰς άκτάς του Βασιλείου της Ελλάδος, θέλει χορηγηθη παρά των έλληνικων άρχων πάσα συνδρομή και αντίληψις εις τούς ναυαγήσαντας ή τρέχοντας κίνδυνον, και θέλουν τοίς προμηθευθη διαβατήρια διά να επανέλθουν εις την πατρίδα των. Αί διασωθείσαι του ναυαγίου πραγματείαι, ή τὸ προκύψαν έξ αυτών, εάν επωλήθησαν, θέλουν αποδίδεσθαι εις τούς κυρίους αυτών ή τούς συμμετόχους (ayant cause), εάν ζητηθώσιν εντός ενός έτους και μίαις ήμέρας, επί τη άποτίσει των δια την ναυαγιαίρεσιν δαπανών εις τὰς όποιαις ήθελον υποβάλλεσθαι εις τὰς αυτάς περιστάσεις και οι ίθαγενείς. Τα διασωθέντα αντικείμενα δέν θέλουν υποβάλλεσθαι εις πληρωμήν τινα δικαιωμάτων ειμή εν περιπτώσει καθ' ήν ήθελον διατεθη έπομένως ταυτα προς κατανάλωσιν εντός του Βασιλείου της Ελλάδος.

Άρθ. 7.

Η παρούσα συνθήκη θέλει ισχύει δέκα έτη κατά συνέχεται από της ήμέρας της ανταλλαγής των επικυρώσεων, και αν πριν της παρελεύσεως των εννέα πρώτων έτών θάτερον των Ιψήλων συνομολογούντων μερών δέν ήθελε αναγγείλει τῷ ατέρῳ δι' επιστήμου δηλώσεώς του την περι πάυσεως της Συνθήκης ταύτης πρόθεσιν του, θέλει μείνει αυτή δι' έν προσέτι έτος ύποχρεωτική, και ούτως έφεξής μέχρι της παρελεύσεως δώδεκα μηνών μετά την τοιαύτην δήλωσιν εις όποιανδήποτε έποχήν καθ' ήν γίνεαι αυτή.

Άρθ. 8.

Η παρούσα συνθήκη θέλει επικυρωθη παρά του Μεγαλειοτάτου Βασιλέως της Ελλάδος και παρά του Μεγαλειοτάτου Βασιλέως της Σαξωνίας, και αι επικυρώσεις θέλουν ανταλλαχθη εις Αθήνας εν διαστήματι δύο μηνών ή και πρότερον ει δυνατόν.

Πρός πίστωσιν τούτων, άμφοτεροι οι πληρεξούσιοι των Ιψήλων συνομολογούντων μερών ύπογράψαντες την Συνθήκην ταύτην επέθεντο τὰς σφραγίδας των.

Έγένετο εις διπλούν εν Αθήναις και εν Δρέσδη την 12 (24) Μαΐου του χιλιοστού όκτακοσιοστού τεσσαρακοστού πρώτου έτους.

(Τ. Σ.) Α ΠΑΪΚΟΣ.
(Τ. Σ.) ΕΡΡΙΚΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΔΕ ΖΕΣΧΑΟΥ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δηλοποιούμεν προς ούς τινας άνήκει ότι, θεωρήσαντες και έρευνήσαντες την μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της Σαξωνίας έμπορικην Συνθήκην, κλεισθείσαν εν Δρέσδη την 12 (24) Μαΐου 1841 μεταξύ του ήμετέρου πληρεξουσίου και του

offensé, qui fera connaltre à l'autre ses motifs pour avoir agi ainsi.

Bien entendu cependant que les archives et documens relatifs aux affaires du Consulat seront à l'abri de toute recherche est devront être soigneusement conservés sous le scellé des Consuls, Vice-Consuls ou Agens commerciaux et de l'autorité de l'endroit.

Art. 6.

Dans le cas où quelque bâtiment, sur le quel seraient embarqués des sujets Saxons et qui serait chargé de marchandises provenant de la Saxe, aurait échoué, fait naufrage, ou souffert quelque dommage sur les côtes de la domination du royaume de la Grèce, il sera donné de la part des autorités grecques toute aide et assistance aux personnes naufragées, ou qui se trouveraient en danger, et il leur sera accordé des passeports pour retourner dans leurs patrie.

Les marchandises naufragées, ou leurs produits, si elles ont été vendues, seront restituées à leurs propriétaires ou ayant cause, si elles sont réclamées dans l'an et jour, en payant les frais de sauvetage que payeraient les nationaux dans les mêmes cas. Les articles sauvés ne seront assujctis à payer des droits qu'en tant qu'on en disposerait ensuite pour la consommation dans les pays du royaume de la Grèce.

Art. 7.

Le présent Traité sera en vigueur pendant dix années, à partir du jour de l'échange des ratifications, et si avant l'expiration des neuf premières années, l'une ou l'autre des hautes parties contractantes n'avait pas annoncé à l'autre, par une notification officielle, son intention d'en faire cesser l'effet, ce Traité restera obligatoire une année au delà, et ainsi de suite jusqu'à l'expiration des douze mois qui suivront une semblable notification à quelque époque qu'elle ait lieu.

Art. 8.

Le présent Traité sera ratifié par Sa Majesté le Roi de la Grèce et par S. M. le Roi de Saxe, et leurs ratifications en seront échangées dans l'espace de deux mois, ou plus tôt si faire se peut.

En foi de quoi les plenipotentiaires respectifs des hautes parties contractantes ont signé le présent Traité et y ont apposé leur sceau.

Fait en Duplicata à Athènes et à Drest ce 12 (24) Mai 1841

(L. S.) ANDRONIC PAICOS.
(L. S.) HENRI ANTONIE DE ZESCAU.

NOUS OTHON

PAR LA GRACE DE DIEU

ROI DE LA GRECE

Savoir faisons.

Ayant vu et examiné le traité de commerce entre les Royaumes de Grèce et de Saxe, conclu à Dresde le 12 (24) Mai 1841 entre Notre plenipotentiaire et celui de Sa Majesté le Roi de Saxe, le quel traité, en huit articles, commence par ces mots:

« Sa Majesté le Roi de la Grèce et Sa Majesté le Roi de Saxe, également animés du désir sincère de maintenir les

καὶ δὲν φθάνουσιν εἰς τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ εἰρημένου Νόμου, πρὸς πραγματικὴν σύστασιν καὶ ἑναρξίν τοῦ καταστήματος τούτου, λαβόντες ὑπ' ἑψὶν καὶ τὰς προτάσεις κεφαλαιούχων τινῶν, οἵτινες ἐξέφρασαν τὴν προθυμίαν τοῦ νὰ γένωσι μέτοχοι τῆς Τραπεζῆς, ὅταν ὄροι τινὲς τοῦ καταστατικοῦ Νόμου καὶ τοῦ κανονισμοῦ αὐτῆς τροποποιηθῶσι, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπιταχύνωμεν τὴν ἑναρξίν τῆς Τραπεζῆς, διὰ παραδοχῆς μέτρων συμβιβάζοντων ἐτι μᾶλλον τὰ συμφέροντα τῶν μετόχων μὲ τὰ τῶν δανειζομένων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου τροπολογεῖται ὡς ἐφεξῆς·
Ἡ Τράπεζα θεωρεῖται ὡς συστημένη ἅμα ἐγγραφῶσι μέτοχοι δι' ἑν ἑκατομμύριον καὶ πεντακοσίας χιλιάδας δραχμᾶς.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ ἄρθρον 9 ὡς ἀκολούθως·

Αἱ ἐργασίαι τῆς Τραπεζῆς θέλουσιν εἶσθαι αἱ ἐξῆς·

α'. Θέλει δανεῖζει ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐνεχύρῳ, καὶ

β'. Θέλει ἐνεργεῖ προεξοφλήσεις.

Ἐκ τοῦ ὅλικου χρηματικοῦ κεφαλαίου τῆς Τραπεζῆς, τὰ μὲν δύο τρίτα θέλουσιν χρησιμεύσει εἰς τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων δάνεια, τὸ δὲ ἓν τρίτον εἰς τὰ ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου δάνεια καὶ εἰς προεξοφλήσεις.

Ὅσακις ὅμως μένει ἐκ τοῦ δι' ὑποθήκῃ ὠρισμένου κεφαλαίου ποσόν τι διαθέσιμον, δύναται ἡ τράπεζα νὰ τὸ μεταγυρισθῆ εἰς προεξοφλητικὰς ἐργασίας καὶ εἰς ἐπὶ ἐνεχύρῳ δάνεια προσωρινῶς, μέχρις οὗ παρουσιασθῶσιν αἰτήσεις δι' ὑποθήκῃ, ὅτε ἀμέσως μετὰ τὴν λήξιν τῶν συναλλαγματικῶν, ἢ τῶν ἐπὶ ἐνεχύρῳ δανείων, τὰ ἀναγκαζομένα κεφάλαια θέλουσιν μεταδίδειν εἰς τὸν κύριον διορισμὸν τῶν.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ ἄρθρον 11 τροπολογεῖται ὡς ἀκολούθως·

Ἡ Τράπεζα θέλει δανεῖζει ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων, κειμένων ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, καὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, νομίσματα, τὰ ὅποια δύνανται κατὰ τὸν νόμον νὰ κυκλοφοροῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἐλαχίστου ὄρου τῶν δανείων ἀνατίθεται εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων.

Ἡ δΟΣΟΛΗΨΙΑ τῆς Τραπεζῆς θέλει γίνεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σημερινῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς, κατὰ τὸ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου 1833 Β. Διάταγμα.

Ἄρθρ. 4.

Τὸ ἄρθρον 15 ὡς ἀκολούθως·

Ἡ Τράπεζα θέλει δανεῖζει εἰς τοὺς ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων δανειζομένους διὰ χρεωλυσιῦ μόνον, ὃ δὲ προσδιορισθῆσόμενος χρόνος πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ χρέους δύναται κατ' ἀρέσκειαν τοῦ δανειζομένου νὰ ἐπεκτείνεται καὶ μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς διαλύσεως τῆς Τραπεζῆς.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ ἄρθρον 16 ὡς ἐφεξῆς·

Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης, συμφωνήσας κατὰ πρῶτον νὰ ἀποσβῆσθαι τὸ χρέος διὰ μακροπροθέσμου χρεωλυσιῦ, θελήσῃ νὰ τὸ ἀποπληρώσῃ πρὸ τῆς προθεσμίας ὀλόκληρον, ἢ κατὰ μέρος, δύναται νὰ τὸ κάμῃ, εἰδοποιῶν τὴν Τράπεζαν περὶ τούτου τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς πληρωμῆς.

Ἄρθρ. 6.

Τὸ ἄρθρον 19 ὡς ἐφεξῆς·

Ἡ Τράπεζα, ὡς ἐνεργοῦσα καὶ προεξοφλήσεις, ἔχει τὸ δι-

καίωμα ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ νὰ ἐκδώσῃ Τραπεζικὰ γραμμάτια, πληρωτέα εἰς τὸν φέροντα (au porteur), τῶν ὁποίων ὅμως τὸ ποσόν (ἢ ὀνομαστικὴ ἀξία) δὲν δύναται ποτὲ νὰ ὑπερβῆ τὰ δύο πέμπτα τοῦ ὑπάρχοντος χρηματικοῦ κεφαλαίου τῆς Τραπεζῆς. Πρὸς ἀσφάλειαν δὲ τῶν ἐκδιδόμενων γραμματίων θέλει φυλάττει ἐν τῷ ταμείῳ αὐτῆς ἐναποτεθειμένα, διὰ μὲν τὸ ἓν τέταρτον αὐτῶν, ἴσην τοῦλάχιστον ποσότητα εἰς μεταλλικὰ νομίσματα, διὰ δὲ τὰ τρία τέταρτα, ὁμολογίας ὑποθηκῶν, παριστώσας διπλασίαν ἀξίαν τῆς ποσότητος, τὴν ὁποῖαν πρόκειται νὰ ἀσφαλίσωσι.

Ἄρθρ. 7.

Τὸ ἄρθρον 20 ὡς ἀκολούθως·

Τὰ Τραπεζικὰ γραμμάτια, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία πρέπει νὰ ἐκφράζηται εἰς ἑλληνικὰ νομίσματα, καὶ τῶν ὁποίων ἕκαστον δὲν δύναται νὰ παριστᾷ μικροτέραν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τῶν 25 δραχμῶν, δὲν ὑπόκειται εἰς ἀναγκαστικὴν συναλλαγὴν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἰδιώτας· ἐπομένως ἡ Τράπεζα καὶ τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῆς χρεωστοῦν, ὅταν ζητηθῆ ἡ ἐξαργύρωσις τῶν, νὰ τὰ ἀνταλλάττωσιν ἀμέσως καὶ ἀνευ ἀντιφρόσεως μὲ νομίμως κυκλοφοροῦντα νομίσματα. Τὰ ταμεία ὅμως τοῦ Κράτους ὑποχρεοῦνται νὰ τὰ δέχωνται, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν, ἀντὶ μετρητῶν εἰς τὰς παρὰ τῶν ἰδιωτῶν πρὸς αὐτὰ γενομένας πληρωμᾶς.

Τὰ γραμμάτια τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἔχουν ἀποκλειστικὸν δικαίωμα κυκλοφορίας ἐπὶ 25 ἔτη ἐντὸς τῶν ἐπαρχιῶν, ὅπου ἡ Τράπεζα ἔχει τὸ κατάστημα ἢ τὰ ὑποκαταστήματά της.

Ἄρθρ. 8.

Τὸ ἄρθρον 29 ὡς ἐφεξῆς·

Ἡ Διευθύνσις τῆς Τραπεζῆς ὑποχρεοῦται νὰ διευθύνῃ καθ' ἐπιμέλειαν ἰσολογισμὸν τῆς καταστάσεως τῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν, δημοσιεύουσα αὐτὸν ταύτοχρόνως διὰ τῶν ἐφημερίδων πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινῶ καὶ τῶν μετόχων.

Ἄρθρ. 9.

(Ἄρθρον πρόσθετον.)

Τὸ εἰς τοὺς μετόχους ὀφειλόμενον μέρος μὲν ὑπόκειται εἰς συντηρητικὴν κατάσχεσιν.

Ἄρθρ. 10.

Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσιεύσιν τοῦ μαρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Αὐγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΑΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ,
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκρίσεως τροπολογιῶν τινῶν εἰς τὸν ἀπὸ 8 (20)
Ἀπριλίου τ. ε. Κανονισμὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁρμώμενοι ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς λόγους, οἵτινες ὑπηγόρευσαν τὴν ἐν μέρει τροπολογίαν τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1841 καταστατικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργ-

μέχρι της εποχής, καθ' ἣν ἡ τράπεζα θέλει ἀρχίσει τὰς ἐργασίας της. Μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, ἂν μείνουν μετοχαὶ διαθέσιμοι, ἢ διεύθυνσις τῆς τραπεζῆς δύναται νὰ τὰς ἐκποιῇ καὶ ὑπεράνω τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας των κατὰ λόγον τῆς τρεχούσης τιμῆς εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ εἰς τὰ διάφορα τῆς Εὐρώπης χρηματιστήρια.

Ἄρθ. 11.

Ὅσοι γένωσι μέτοχοι μετὰ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς τραπεζῆς, λαμβάνοντες τὰς ἐκ τῶν πεντακισχιλίων μετοχῶν διαθέσιμους ἔτι, θέλουν ἔχει ἐπίσης δικαίωμα εἰς τὴν ἀπολαβὴν τοῦ ἐτησίου μερίσματος, προπληρόντες ποσόν τι ἴσον μὲ τὸ μέρος τοῦ μερίσματος, τὸ ὁποῖον ἀναλογεῖ εἰς τοὺς παρελθόντας τῆς τρεχούσης χρήσεως μῆνας, καθ' οὓς δὲν εἶχον ἀλλέως δικαίωμα νὰ λάβωσι μέρος τι.

Ἡ διεύθυνσις τῆς τραπεζῆς θέλει ὀρίζει ἐκάστοτε τὸ ποσὸν τοῦτο.

Ὁφείλουν οὗτοι ἐπίσης νὰ καταθέτωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς τραπεζῆς τοσοῦτον ποσὸν διὰ τὸ ὑπάρχον τυχὸν ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, ὅσον ἤθελε λάβει ἐξ αὐτοῦ ἕκαστος τῶν προὔπορχόντων μετόχων, ἂν ἤθελε μοιρασθῆ μετὰξὺ αὐτῶν, τὸ ἐνυπάρχον ἀποθεματικὸν κεφάλαιον.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

Γενικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς τραπεζῆς.

Ἄρθ. 12.

Ὅταν συμπληρωθῶσι δύο ἑκατομμυρίων καὶ ἑξακοσίων χιλιάδων δραχμῶν ἐγγραφαί, ἢ προετοιμαστικὴ τῆς τραπεζῆς ἐπιτροπὴ θέλει συγκαλέσει διὰ τῶν ἐλληνικῶν καὶ ξένων ἐφημερίδων τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ψήφου μετόχους, διὰ νὰ ἐλθῶσι εἰς Ἀθήνας ἐντὸς δύο μηνῶν εἰς πρώτην γενικὴν συνέλευσιν.

Ἄρθ. 13.

Ἡ γενικὴ συνέλευσις συγκροτεῖται ἀπὸ τοὺς πενήντα μεγαλύτερους μετόχους, παρευρισκομένους εἰς τὴν συνέλευσιν αὐτοπροσώπως, ἢ τακτικῶς ἀντιπροσωπευομένους παρ' ἄλλου μετόχων ἢ καὶ μὴ μετόχων, χωρὶς ὅμως εἰς καὶ ὁ αὐτὸς νὰ δύναται ν' ἀντιπροσωπεύῃ πλέον τῶν τριῶν μετόχων. Ἐκαστὸς μέτοχος ἔχει μίαν ψήφον μόνον, οἱ δὲ ἀντιπροσωπεύοντες ἑτέρους, θέλουν ἔχει τόσας ψήφους, ὅσοι εἶναι οἱ ἔχοντες δικαίωμα ψήφου μέτοχοι, τοὺς ὁποῖους ἀντιπροσωπεύουν.

Ἄρθ. 14.

Ἐὰν εἰς τὴν προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν δὲν συνέλθῃ ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς διὰ ν' ἀπαρτισθῶσιν αἱ πενήντα ψήφοι, ἢ συνέλευσις ἀναβάλλεται δι' ὀκτὼ ἡμέρας. Ἐὰν δὲ καὶ εἰς τὴν δευτέραν προθεσμίαν ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς δὲν ᾖ πληρῆς, ἢ συνέλευσις τότε συγκροτεῖται ἀπὸ τοὺς παρόντας μετόχους καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἀπόντων καὶ ὀλιγώτεροι τῶν πενήντα ἂν ᾦσιν.

Ἄρθ. 15.

Μεταξὺ δύο ἢ καὶ πλειόνων συμμετόχων ἐχόντων τὸ αὐτὸ ποσὸν τῶν μετοχῶν, ὁ κληρὸς ἀποφασίζει περὶ προτιμήσεως, ὡςάκις δὲν δύναται ὅλοι νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν συνέλευσιν.

Ἄρθ. 16.

Ὅσοι τῶν μετόχων κατέχουσιν ἀνωνύμους μετοχὰς καὶ θέλουν νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς συνελεύσεις τῆς τραπεζῆς εἴτε προσωπικῶς, εἴτε διὰ τοῦ πληρεξουσίου των, ὀφείλουν νὰ παρακαταθέσωσιν ἕνα μῆνα τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς συνελεύσεως, ἐπὶ ἀποδείξει, οἱ μὲν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος διαμένοντες εἰς τὴν τράπεζαν, οἱ δὲ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ὄντες εἰς τινὰ τῶν Ἑλληνικῶν Πρεσβειῶν ἢ Προξενείων τὰς ἀνωνύμους μετοχὰς των, ὑποσχόμενοι νὰ μὴ τὰς λάβωσι πρὶν τῆς διαλύσεως τῆς συνελεύσεως τῆς Ἑλληνικῆς τραπεζῆς. Ὁ Ἑλληνικὸς Πρέσβυς ἢ

Πρόξενος, λαμβάνων τὰς μετοχὰς ταύτας ἐκδίδει ἀποδεικτικὸν τῆς παραλαβῆς των, διαβεβαιῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι θέλει φυλάττει τὴν παρακαταθήκην ἐωσότου ὁ μέτοχος ἀποδείξει εἰς αὐτὸν διὰ τινος ἀποδεικτικοῦ τοῦ διευθυντοῦ τῆς τραπεζῆς, ὅτι ἡ συνέλευσις ἔδωκε πέρασ εἰς τὰς ἐργασίας της. Τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦ Πρέσβυος ἢ τοῦ Προξένου χρησιμεύει εἰς τοὺς κατέχοντας ἀνωνύμους μετοχὰς, ὡς εἰσητηριον εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν.

Ἄρθ. 17.

Τὰ καθήκοντα τῆς γενικῆς συνελεύσεως εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

α. Νὰ διορίξῃ πρὸ τῆς ἐναρξέως τῶν ἐργασιῶν της μεταξὺ τῶν μελῶν της τὸν Πρόεδρόν της κατὰ σχετικὴν πλειονοψηφίαν καὶ τοὺς ἀναγκαίους γραμματεῖς, καὶ συντάτῃ τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμόν τῶν συνεδριάσεών της

β. Νὰ προσδιορίξῃ τὸ ποσὸν τῶν μετοχῶν, τὸ ὁποῖον ὁ διευθυντῆς, ὑποδιευθυντῆς καὶ οἱ σύμβουλοι τῆς Τραπεζῆς ὀφείλουν νὰ ἔχωσι, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας των

γ. Νὰ ἐκλέγῃ τὰ εἰρημένα μέλη τῆς διευθύνσεως

δ. Νὰ κανονίξῃ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν

ε. Νὰ προσδιορίξῃ τὴν τυχὸν δοθησομένην ἀντιμισθίαν αὐτῶν, καὶ ἐγκρίνῃ τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις διὰ τὰ τῆς διαχειρίσεως τῆς Τραπεζῆς ἔξοδα

ζ. Νὰ διασκέπτεται περὶ ἀντικειμένων καὶ διατάξεων, αἵτινες ἀφορῶσι τὴν προόδον τοῦ καταστήματος

η. Ν' ἀκροάζεται τὰς ἐτησίους ἐκθέσεις τοῦ διευθυντοῦ τῆς Τραπεζῆς

θ. Νὰ προσδιορίξῃ τὴν χρήσιν τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου καὶ τὴν ἐλάχιστον ὄρον τοῦ δοθησομένου εἰς ἕκαστον ἄτομον δανείου

ι. Νὰ ἀποκαίξῃ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐπαυξήσεως τῶν κεφαλαίων τῆς Τραπεζῆς, ἢ νέων ἐπιχειρήσεων, περὶ ὧν ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ἐγκρισὶς τῆς Κυβερνήσεως

Ἄρθ. 18.

Ἡ γενικὴ συνέλευσις θέλει συνέρχεσθαι εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου τακτικῶς μὲν ἅπασι τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς ἐποχὴν προσδιορισθεσομένην ἀπὸ τὴν πρώτην ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 διαλαμβανομένην συνέλευσιν, ἐκτάκτως δὲ θέλει συνέρχεσθαι:

α. Ὅσάκις μέτοχοι πεντακοσίων τοῦλάχιστον μετοχῶν, ἀπαιτήσωσιν ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Τραπεζῆς τὴν ἐκτακτον συγκαλέσιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως, διὰ νὰ καθυποβάλωσι προτάσεις ἢ παρατηρήσεις, ἀφορώσας τὸ ὄφελος τῆς Τραπεζῆς

β. Ὅσάκις ὁ διευθυντῆς αὐτῆς θεωρήσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον καὶ

γ. Δι' ἐπισυμβάντα θάνατον τοῦ διευθυντοῦ.

Ἄρθ. 19.

Δύω μῆνας πρὸ πάσης ἐκτάκτου συνελεύσεως, ἢ διεύθυνσις ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ τοὺς συμμετόχους, διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ξένων ἐφημερίδων.

Ἄρθ. 20.

Ὁ διευθυντῆς, ὁ ὑποδιευθυντῆς καὶ οἱ σύμβουλοι τῆς Τραπεζῆς ἐκλέγονται διαδοχικῶς καὶ διὰ ψηφοδελτίων κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου μελῶν. Ἐὰν κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν δὲν ὑπάρχει ἡ ἀπαιτούμενη ἀπόλυτος πλειονοψηφία, γίνεται καὶ δευτέρα ψηφοφορία, ἀλλ' ἐὰν καὶ μετὰ ταύτην δὲν προκύψῃ, ἢ ψηφοφορία, τότε περιορίζεται μετὰξὺ τῶν δύο ὑποψηφίων, τῶν λαβόντων τὰς περισσοτέρας ψήφους.

ΤΜΗΜΑ Γ΄.

Διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς.

Ἄρθ. 21.

Ἡ διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς συνίσταται ἐξ ἐνὸς διευθυντοῦ,

Ο οίνος μετράται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ ληνοστάσιον, ἢ εἰς κάδδους, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ληνοστάσια, κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἴτε εἰς μούστον, εἴτε εἰς χρήματα, κατὰ τὴν δι' ἐκτιμητῶν δηλωθησομένην τρέχουσαν τιμὴν τοῦ μούστου εἰς τὸν τόπον, ὅπου εὐρίσκεται. Ὅφειλει δὲ ὁ ἐνοικιαστής, κατὰ πρόσκλησιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐπὶ ἀποδείξει, νὰ παρευρεθῆ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ὅταν ὁ μούστος εὐρίσκεται ἐντὸς ληνῶν, ἢ δέκα ἡμερῶν, ὅταν εὐρίσκεται ἐντὸς κάδδων, διὰ νὰ μετρήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὸν μούστον.

Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ μεταφέρῃ τὸν μούστον εἰς βουτζιά.

Ὅτε δὲ τὰ σταφύλια μετακομίζονται ἀπὸ ἓν χωρίον εἰς ἄλλο, πρὸς κατασκευὴν οἴνου, φορολογοῦνται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ χωρίου, ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ ὁποίου κεῖται ὁ ἀμπελῶν, κατ' ἐκτίμησιν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ μούστου, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης διενέξεως, λαμβάνει ὁ φορολογούμενος ἀπόδειξιν ἀπὸ τοῦ ἐνοικιαστῆν περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν δεκατισθέντων σταφυλίων.

(Ἄρθρον 37 τοῦ Νόμου.)

10. Ἄμα προσδιορισθῆ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, σημειοῦται ὀλογράφως εἰς τὴν ἀρμοδίαν στήλην, καὶ ὁ φορολογούμενος ὑπογράφεται εἰς τὸ στελεχος ἑνὸς διπλοτύπου βιβλίου, τὸ ὅποιον κρατεῖ ὁ ἐνοικιαστής. Ἐν περιπτώσει ἀμαθείας, ἢ ἀποποιήσεως τοῦ φορολογουμένου, ὑπογράφονται ἀντ' αὐτοῦ δύο μάρτυρες, ἐξ ὧν ὁ εἰς ἑραὸς τοῦ χωρίου, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξακριβώσῃ τὸ σημειωθησομένον ποσόν. Ὁ ἐνοικιαστής ἀποστέλλει τὸ διπλότυπον, καὶ, ἀφοῦ τὸ ὑπογράψῃ, τὸ ἐγχειρίζει εἰς τὸν φορολογούμενον. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ φόρου, ὁ ἐνοικιαστής πιστοποιεῖ τούτο εἰς τὸ ὅπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου τοῦ μόνου εἰς χεῖρας τοῦ φορολογουμένου, ἢ εἰς ἰδιαίτην ἐγγραφοῦν.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ παραδώσῃ τὰ στελέχη τῶν βιβλίων εἰς τὸν ἀρμοδίον Διοικητὴν περὶ τὰ τέλη τοῦ Μηνίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους ἐπὶ ποινῇ χρηματικῇ 500 ἕως 3000 δραχμῶν.

« Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς, καὶ ὅταν » παραδώσῃ τὰ βιβλία ἑλλειπῆ, καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον, ἢ ἀτάκτως καταστρωμένα ».

ΤΜΗΜΑ Β'.

11. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς δημάρχους νὰ λάβουν μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῶν δημοσίων ἐν γένει προσόδων, εἴτε ὡς ἐνοικιασταὶ, εἴτε ὡς ἐγγυηταὶ καὶ πληρωταὶ, ἢ ὡς συνεταῖροι αὐτῶν. Ὅστις δὲ ἤθελεν ἀνακαλυφθῆ λαμβάνων ἄμεσον ἢ ἔμμεσον μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις ταύτας, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ 100 ἕως 1000 δραχμῶν καὶ θέλει γίνεσθαι ἐκπτώτας τῆς θέσεώς του, καὶ στερεῖσθαι διὰ τρεῖς ὀλοκλήρους περιόδους τοῦ δικαιώματος τοῦ διορισμοῦ του εἰς παρομοίαν θέσιν.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

12. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἀπριλίου (12 Μαΐου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΕΣΣ,
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1840 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας,

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας,

Ἀπεφασίζαμεν καὶ διατάττομεν.

ΤΜΗΜΑ Α.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει.

Ἄρθ. 1.

Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1840 εἰσπραχθησομένοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι ὡς καὶ πρότερον.

α.) Ὁ ἐγγεῖος φόρος·

10 0/0 Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἰδιοκτητῶν, ἐθνικῶν, ἢ ἐθνικοἰδιοκτητῶν κτημάτων·

Ἐν λεπτόν τὴν ὁκάν διὰ τὰ πρὸς βρωσιν πωλούμενα σταφύλια·

β.) Ἡ ἐπικαρπία·

15 0/0 Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τῶν ἀμπελῶν, σταφιδαμπελῶν, ἐλαιοδένδρων, μωρεῶν καὶ ὄπωροφόρων δένδρων, τὰ ὅποια ἐφυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

20 0/0 Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπελώνων, σταφιδαμπελώνων, μωρεῶν, ἐλαιοδένδρων καὶ ὄπωροφόρων δένδρων, τὰ ὅποια ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἀλλ' ἀφοῦ εγκαταλείφθησαν ἑκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν ὀκαταγωγῶν χωρὶς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως.

10 0/0 Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπελῶν, σταφιδαμπελῶν, ὄπωροφόρων δένδρων κτλ, ὅσα ἐφυτεύθησαν μετὰ τὴν ἀδείαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ὑπερ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μετὰ ἀδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

Δύο λεπτὰ τὴν ὁκάν ἐπὶ τῶν σταφυλίων τῶν ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως φυτευθειῶν ἀμπελῶν, καὶ τῶν ὄσων καλλιεργοῦνται ἄνευ ἐγκρίσεως αὐτῆς, ὅταν τὰ σταφύλια χρησιμεύσῃ εἰς βρωσιν.

Ἐν λεπτόν τὴν ὁκάν διὰ τὰ πρὸς βρωσιν πωλούμενα σταφύλια τῶν ἐθνικοἰδιοκτητῶν ἀμπελῶν.

Ἄρθ. 2.

Τὰ εἰς τοὺς Κρήτας, ἀποίκους, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα, δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ὑπόκεινται, ἐκτὸς τοῦ δεκάτου, εἰς ἀπόδοσιν κανενὸς δικαιώματος, λόγῳ ἐπικαρπίας ἢ ἐμφυτεύσεως, ὅταν τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθ. 3.

Ὁ φόρος εἰς χρήματα τῶν 3 0/0 τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἀποκτηθέντων κτημάτων πληρόνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίαις, κατὰ τοὺς περὶ τούτου ὅρους τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου, καὶ εἰς τὰς ὄρισμένας προθεσμίας· μόνον οἱ προτιμήσαντες τὴν εἰς εἶδη πληρωμὴν τοῦ φόρου ὑπόκεινται εἰς ἀποδεκάτωσιν εἰς εἶδη κατὰ τὸ ἄρθρον 1. Στοιχ. Α'.

Ἄρθ. 4.

Ὁ φόρος τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώ-

καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

α. Ὁ διὰ τοῦ ἀπὸ 4 (16) Μαρτίου 1838 συγχωρούμενος συμφηφισμὸς δύναται νὰ ἐνεργηθῆ καὶ μὲ τὰ φαλαγγιτικὰ γραμμάτια, ὅσα ἐξεδόθησαν πρὶν τῆς εἰρημένης ἐποχῆς.

β. Εἰς συμφηφισμὸν ὑπάγονται καὶ τὰ πρὸ τῆς παραλαβῆς τῶν φαλαγγιτικῶν γραμματίων ἀγορασθέντα κτήματα, ἅτινα μετὰ τὴν 4 (16) Μαρτίου 1838 ἠγοράσθησαν ἢ θέλουν ἀγορασθῆ παρὰ τῶν φαλαγγιτῶν.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτελεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Νοεμβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ καταργήσεως τῆς ἐργολαβίας τῶν ταχυδρομικῶν ἵππων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῆ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ διὰ μειοδοτήσεως ἐνεργουμένη γενικὴ ἐργολαβία τῆς μετακομίσεως τῶν ταχυδρομικῶν σάκκων, τῶν περιεχόντων τὰς ἀνταποκρίσεις τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας καταργεῖται διὰ τὸ 1842· ἡ δὲ μίσθωσις τῶν ταχυδρόμων διὰ τὸ ῥηθὲν ἔως ἀνατίθεται εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων.

2. Διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ταχυδρόμων, διορίζονται δύο ἀνώτεροι ὑπάλληλοι ἐδρεύοντες ὁ μὲν εἰς εἰς Ἀθήνας, ὁ δὲ ἕτερος εἰς τὴν Τρίπολιν, ὑπαγόμενοι ἀμφοτέρω εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου καὶ δίδουν τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας.

3. Διὰ μισθὸν καὶ ἐξόδα περιοδείας προσδιορίζονται τοῦ μὲν ἐδρεύοντος εἰς Ἀθήνας ὑπαλλήλου δραχμὰς τριακοσίας τριάκοντα (330) κατὰ μῆνα, τοῦ δὲ εἰς Τρίπολιν δραχμὰς ἑκατὸν πεσσαράκοντα (140).

4. Οἱ ἀνώτεροι δύο ὑπάλληλοι, ὀφείλου κατὰ τὴν 20 τοῦ πρέχοντος νὰ περιοδεύσου δι' ἰδίων τῶν ἐξόδων, ὁ μὲν κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα ὁ δὲ κατὰ τὴν Πελοπόννησον, διὰ νὰ κλείσου συμφωνίαν μὲ τοὺς ταχυδρόμους ἐνεργουμένης δημοπρασίας κατὰ τὰς δοθησομένας ἐπὶ τούτῳ ὁδηγίας ἑα μέρους τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ σύμπραξιν τῶν ἀρμοδίων διοικητῶν καὶ ὑποδιοικιστῶν καὶ ταχυδρομικῶν ἐπιστατῶν, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν ὑπὸ τῶν δημάρχων, ἐπιφυλαττομένης πάντοτε τῆς ἐγκρίσεως τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων.

5. Ἐκαστος ταχυδρόμος, ἅμα ἤθελε συμφωνήσῃ μετὰ τῆς Γενικ. Διευθύνσεως, ὀφείλει νὰ δώσῃ ἀξιοχρεῶν ἐγγυητὴν διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν καθηκόντων του ἢ ἀπώλειαν πραγμάτων

ἀξίας κλ. ἐμπιστευθέντων εἰς αὐτὸν ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του καὶ τελευταῖον θέλει ὑπόκεισθαι εἰς τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως, ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του.

6. Οἱ μισθοὶ τῶν ταχυδρόμων πληρόνται ἐπὶ ἀποδείξει τὴν 20 ἐκάστου μηνὸς παρὰ τῆς Γεν. Διευθύνσεως, ἀπὸ τοῦ κεφάλαιον Γ' τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία, ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Νοεμβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας
Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαθόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑποβληθὲν εἰς ἡμᾶς ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς 6. συνεδριάσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς ἀκολουθῶς.

α. Νὰ προσκληθοῦν τὰ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος μέλη νὰ καταθέσωσι τὰ κεφάλαιά των, ἂν θέλουν, καὶ πρὸ τῆς προθεσμίας τῶν τριῶν μηνῶν, διὰ νὰ ἐπιταχυνθῆ ἡ ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς β.

β. Ἐὰν συναχθοῦν ἱκανὰ χρήματα διὰ τὴν ἐναρξιν τῆς Τραπεζῆς, θέλει γίνῃ ἡ ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν τῆς, τὸ βραδύτερον τὴν α'. Ἰανουαρίου 1842 καὶ οἱ μετὰ τὴν λήξιν τῶν τριῶν μηνῶν πληρώσαντες τὰ χρήματά των θέλουν πληρώσει τὸ ἀνάλογόν των εἰς τὰ γενόμενα κέρδη ἐν τῷ διαστήματι μεταξὺ τῆς ἐναρξέως τῆς Τραπεζῆς καὶ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς των, ὥστε ὅλα τὰ γραμμάτια νὰ ἔχωσι τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν τῆς α'. Ἰανουαρίου 1842 ».

Ἐπὶ τῆ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἐγκρίνομεν τὴν πρᾶξιν ταύτην τῆς συνελεύσεως, μετὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἐξῆς τελευταίας φράσεως « τῆς α'. Ἰανουαρίου 1842 » ἥτις ἀκολουθεῖ τὰς λέξεις « τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν ».

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν, ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Νοεμβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας
Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

εις αυτόν και εξ χιλιάδος δραχμὰς κατ' ἔτος περιπλέον δι' ἑξοδα παραστάσεως· ἀναθέτομεν δὲ εἰς αὐτὸν συγχρόνως καὶ τὴν προεδρείαν, ἐν τῷ Ἰπουργικῷ Συμβουλίῳ, ὡσὰκις ἡμεῖς δὲν παρευρισκώμεθα ἐν αὐτῷ.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας παραγγέλλεται νὰ προσυπογράψῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10(22) Φεβρουαρίου 1844.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ΣΧΜΑΛΤΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 3—4—5 (παρελείφθησαν.)

Ἀριθ. 6.

ΑΘΗΝΑΙ, 30 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ συστάσεως Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ κοινῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμη τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν·

1. Συστᾶται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ ἡμετέρου Βασιλείου Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἐν εἴδει ἀνωνύμου ἐταιρίας, ἥτις δύναται νὰ ἔχῃ καταστήματα καὶ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους.

2. Τὰ κεφάλαια τῆς τραπεζῆς ὀρίζονται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς πέντε ἑκατομμύρια, τὰ ὅποια ὅμως δύναται νὰ ἐπαυξηθῶσιν, εἴαν αἱ ἀνάγκαι τοῦ τόπου τὸ απαιτήσουν, καὶ ληφθῆ πρὸς τοῦτο ἡ συγκατάθεσις τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως.

3. Τὰ κεφάλαια τῆς τραπεζῆς διαίρονται εἰς πέντε χιλιάδας μετοχὰς, ἀνὰ χιλίας δραχμὰς ἑκάστη. Ἐκάστη δὲ μετοχὴ δύναται κατ' αἴτησιν τῶν μελλόντων νὰ γίνωσι μέτοχοι, νὰ διαρῆθῃ εἰς τὸ ἡμισυ ἢ τὸ τέταρτον τῆς μετοχῆς.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει λάβει τοῦλάχιστον χιλίας ὀλοκλήρους μετοχὰς· τῶν λοιπῶν μερίδων δύναται νὰ γενῶσι μέτοχοι ἀδιαφόρως Ἕλληνας καὶ ἀλλοδαποί.

4. Ἐκάστη μετοχὴ θέλει ἐκδίδεσθαι εἴτε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ λαμβάνοντος αὐτὴν μετόχου, εἴτε ἀνωνύμως (au porteur) κατὰ τὴν ἀρέσκειαν τοῦ μετόχου.

5. Ἡ τράπεζα θεωρεῖται ὡς συστημένη, ἅμα ἐγγραφῶσι μέτοχοι διὰ δύο ἑκατομμύρια καὶ ἑξακοσίας χιλιάδας δραχμὰς.

ΜΕΡΟΣ Β'.

6. Ἡ ὁρὰς τῶν μετόχων τῆς τραπεζῆς ἀντιπροσωπεύεται εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις συνερχομένην γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν.

Εἰς τὸν ἐκδοθησόμενον κανονισμόν θέλει προσδιορισθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν μετόχων, ὅστις θέλει ἀντιπροσωπεύει τὴν ὁμάδα ταύτην.

7. Ἡ διεύθυνσις τῆς τραπεζῆς ἀνατίθεται εἰς συμβούλιον, ἐκλεγόμενον ἀπὸ τὴν γενικὴν συνέλευσιν.

8. Διὰ νὰ μὴ ἀπομακρύνεται ἡ διεύθυνσις τῆς τραπεζῆς

ἀπὸ τὸν νόμον καὶ τοὺς κανονισμοὺς τῆς, διορίζεται παρ' ἡμῶν ἐπίτροπος Βασιλικός, ὅστις ὑπὸ τὸν ὄρον πληρεστάτης ἐχεμυθίας, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάζῃ ὅλα τὰ βιβλία καὶ λοιπὰ ἔγγραφα, καθὼς καὶ τὰ ταμεία τὴν τραπεζῆς, καὶ νὰ παρευρίσκειται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς διευθύνσεως καὶ τῆς γενικῆς συνελεύσεως, διὰ νὰ γνωρίζῃ τὴν ἀληθῆ αὐτῆς κατάστασιν, καὶ ἐν γένει νὰ πληροφορῆται ἂν αἱ πράξεις τῆς ᾗναι σύμφωνοι μὲ τὸν νόμον καὶ τοὺς κανονισμοὺς.

Οὗτος ὀφείλει ἰδίως ἐπὶ εἰδικῇ αὐτοῦ εὐθύνη νὰ ἐπιτηρῇ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τοῦ κανονισμοῦ, ὡς πρὸς τὴν ἐκδοσιν τῶν τραπεζητικῶν γραμματίων, τὰ ὅποια ἐπὶ τούτου θέλει προσυπογράφει πρὸ τῆς ἐκδόσεώς των.

Εἰς περίστασιν παρεκτροπῶν ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος ὀφείλει νὰ κάμνῃ τὰς παρατηρήσεις του εἰς τὴν διεύθυνσιν, καὶ ἂν αὕτη δὲν τὰς λάβῃ ὑπ' ὄψιν, θέλει ἀναφέρεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν περὶ τούτου.

Ἐωσοῦ δὲ αὕτη ἀποφασίση περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀμφισβητήσεως, θέλει ἀναβάλλεται ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ· ἀλλ' ἂν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀπαντήσῃ ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν, ἡ τράπεζα δύναται νὰ τὸ ἐνεργήσῃ.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

9. Αἱ ἐργασίαι τῆς τραπεζῆς θέλουν εἶσθαι αἱ ἑξῆς·

1) Θέλει δανεῖζει ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐνεχύρῳ, καὶ

2) Θέλει ἐνεργεῖ προξοφλήσεις.

10. Πᾶσα ἄλλη ἐπιχείρησις τῆς τραπεζῆς, μὴ ἐνδιαλαμβαζομένη εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον, ἀπαγορεύεται. Δύναται μοῖ λαντοῦτο ἡ τράπεζα, προΐοντες τοῦ χρόνου, νὰ ἀναλάβῃ, τῇ συγκατάθεσει τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς γενικῆς συνελεύσεως, καὶ νέας ἐπιχειρήσεις.

ΤΜΗΜΑ 1.

11. Ἡ τράπεζα θέλει δανεῖζει ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων, κειμένων ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, καὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου νομίσματα, τὰ ὅποια δύναται κατὰ τὸν Νόμον νὰ κυκλοφορῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα· τὰ δοθησόμενα ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐνεχύρῳ κεφάλαια θέλουν εἶσθαι τὰ τέσσαρα πέμπτα τοῦ χρηματικοῦ κεφαλαίου τῆς τραπεζῆς. Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἐλαχίστου ὄρου, τοῦ δοθησομένου εἰς ἕκαστον ἄτομον δανείου, ἀνήκει εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὰ δάνεια θέλουν δίδεσθαι καὶ ἐπιστρέφεσθαι, καθὼς καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν, λογιζομένης τῆς δραχμῆς κατὰ τὴν καθαρὰν ἐσωτερικὴν τῆς ἀξίαν τὴν ὁποίαν εἶχεν ὅταν ἐγίνε τὸ δάνειον.

12. Οἱ ἐτήσιοι τόκοι τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ δανείων, πληρωτέοι κατ' ἔτος, δὲν θέλουν ποτὲ ὑπερβαίνει τὰ 10 τοῖς 0/0.

13. Ἡ τράπεζα δὲν θέλει δανεῖζει, οὔτε πλέον τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας τοῦ ὑποθηκευμένου κτήματος, οὔτε πλέον τῶν ὀκτὼ δεκάτων τῆς ἀξίας τοῦ ἐνεχύρου.

Ἡ δὲ τῶν πραγμάτων τούτων ἀξία θέλει προσδιορίζεσθαι ἀπὸ ἐκτιμητὰς, διοριζομένους ἀπὸ τὴν τράπεζαν, οἵτινες εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἐκτιμῆσεώς των, χρεωστοῦν ν' ἀκολουθοῦν τὰς ἐκδοθησόμενας συγχρόνως μὲ τὸν γενικὸν κανονισμόν τῆς τραπεζῆς περὶ τούτου ὁδηγίας.

Τὰ τῆς ἐκτιμῆσεως καὶ τὰ πρὸς ἐγγραφὴν τῆς ὑποθήκης ἑξοδα θέλουν εἶσθαι εἰς βάρος τοῦ δανειζομένου.

14. Ἄν ἡ ἀξία τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος ἐπαυξήσῃ μετὰ τὸ πρῶτον δάνειον, ἡ τράπεζα δύναται νὰ δώσῃ καὶ νέον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος, φυλαττομένων τῶν ὄρων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

15. Οἱ δανειζόμενοι δύναται κατὰ τὴν ἀρέσκειάν των, νὰ

Akademia Athinon / Academy of Athens

υνομολογουσών δυνάμεων ήθελε ναυαγήσει, ή ήθελεν υποφέρει άλλην τινά βλάβην ή ήθελεν ώθηθή εις τας άκτας της έτέρας επικρατείας, θέλει χρηγηθή πάσα συνδρομή και αντίληψις εις τους ναυαγήσαντας ή τρέχοντας κίνδυνον, θέλουν προσφερθή αι επιτόπιοι άρχαι προς αυτούς, ως προς τους ίθαγενείς, και θέλουν εις χρηγήσει διαβατήρια δια να επιστρέψωσιν εις την πατριαν των. Τα παθόντα το ναυάγιον πλοία και αι πραγματείαι, ή το προκύψαν εξ αυτών, εάν έπωληθησαν, θέλουν αποδιδεσθαι εις τους κυρίους αυτών ή τους συμμετόχους (ayant cause), εάν ζητηθώσιν εντος ενός έτους και μιας ήμέρας, επί ή αποτίσει των δια την ναυαγιαίρεσιν δαπανών, εις τους οποίους θέλουν υποβάλλεσθαι εις τας αυτας περιστάσεις και τα επιχώρια πλοία, και αι επί των ναυαγιαίρεσεων εργολαβίαι δεν δύνανται να επιβάλλωσι την υπηρεσίαν των, ειμή εις τας αυτας περιστάσεις και μετά την πρέλευσιν των αυτών προβερσιών, καθ' οις ήθελε προσφέρεσθαι ή υπηρεσία των εις τους κυβερνήτας και τα πληρώματα των έγχωρίων πλοίων. Άλλως τε έκάτεραι αι κυβερνήσεις θέλουν επαγρυπνεύωσιν οι εργολαβίαι αυται απέχωσι πάσης άδικου παρενοχλήσεως ή αυθαίρετων πράξεων. Τα διασωθέντα αντικείμενα δεν θέλουν υποβάλλεσθαι εις πληρωήν τινά δικαιωμάτων, ειμή εν περιπτώσει καθ' ην ήθελον διατεθῆ έπομένως ταύτα προς κατανάλωσιν του τόπου ενθα συνέβη το ναυάγιον εκείνα των αντικειμένων τούτων, των οποίων ή εισαγωγή ήθελεν ειςθαι άπηγορευμένη, πρέπει να εξαχθώσιν εκ νέου εκτός μόνον αν ειχον εξαχθῆ του Βασιλείου και εις τοιαύτην περιστασιν ή ταυτότης αυτών ήθελεν αποδειχθῆ. Εις πάσαν εν τοσούτω περιστασιν τα άρμενα του ναυαγήσαντος πλοίου δεν θέλουν υποβάλλεσθαι εις κανέν δικαίωμα.

Άρθ. 19.

Τα ήκιστα επισημασθέντα μέτρα συμφωνούν να μη δέχονται έκτελεσθαι εις τινά λιμένας ή κωποπόλεις ή άλλας ακτοφυλακίας ή επικρατείας των, και να υποβάλλωσιν εις τας των νόμων αυστηρας ποινάς πάντας τους επί πειρατεία έγνωσμένους και πάντας τους εις τας επικρατείας αυτών κατοικοῦντας, όσοι εξαλεγχθώσι συναίτιοι των τοιούτων ή συνεννοούμενοι μετ αυτών.

Όσα πλοία και φορτία ανήκοντα εις υπηκόους εκατέρων των υνομολογουσών δυνάμεων συλλαβώσιν οι πειραταί και φέρωσιν εις τους λιμένες μιας των δυο επικρατειών, θέλουν αποδιδεσθαι εις τους ιδιοκτήτας των, ή εις τους προσκηντως διωρισμένους πληρεξουσίου των, εάν αποδείξουν την ταυτότητα της ιδιοκτησίας. Η αποδοσις αυτη θέλει γίνεσθαι και αν το ζητούμενον πράγμα εύρίσκεται εις τρίτου χείρας. Απαιτείται δε μόνον ν' αποδειχθῆ ότι ο αποκτήσας αυτο έγίνωσκεν ή ήδυνάτο να γνωσκη ότι το περι αυ ο λόγος πράγμα προήρχετο εκ πειρατείας.

Άρθ. 20.

Συμφωνείται ότι τα πλοία τα εκ της επικρατείας του Μεγαλειωτάτου Βασιλέως της Ελλάδος φθάνοντα εις ένα των λιμένων του Βελγίου, ή τα εξ ενός λιμένος της επικρατείας του Μεγαλειωτάτου Βασιλέως των Βέλγων εις λιμένα τινά της Ελλάδος και τα οποια ήθελον ειςθαι προμνησθέντα από υγειονομικήν πιστοποιήσιν εκδοσμένην υπό του επ' αυτω αρμοδίου υπαλλήλου του λιμένος οθεν εξέπλευσαν τα περι των ο λόγος πλοία, και βεβαιώσαν ότι ουδεμία κολλητική ή λοιμική νόσος υπήρχεν εις τον ρηθέντα λιμένα, δεν θέλουν υποβάλλεσθαι εις άλλην καθαρισιν, ειμή εις την απαιτουμένην δια την επίσκεψιν του επί της υγείας του λιμένος, όπου ήθελεν προτορμισθῆ, μετά την οποίαν επίσκεψιν θέλει επιτραπή εις αυτα να εισέλθωσιν άμέτως, και αποβιβάτωσι τα φορτία των.

Art. 18.

Dans le cas où quelque bâtiment de l'une des hautes parties contractantes aura échoué, fait naufrage ou souffert quelque autre dommage sur les côtes de la domination de l'autre, il sera donné toute aide et assistance aux personnes naufragées ou qui se trouveraient eu danger; elles seront traitées à l'égal des nationaux et il leur sera accordé des passeports pour retourner dans leur patrie. — Les bâtimens et les marchandises naufragés, ou leurs produits, s'ils ont été vendus, seront restitués à leurs propriétaires ou ayant cause, s'ils sont réclamés dans l'an et jour, en payant les frais de sauvetage que payeraient les bâtimens nationaux dans le mêmes cas, et les compagnies de sauvetage ne pourront faire accepter leurs servires que dans le mêmes cas, et après les mêmes délais qui seraient accordés aux capitaines et aux équipages nationaux. Les gouvernemens respectifs veilleront d'ailleurs à ce que ces compagnies ne se permettent point de vexations ou d'actes arbitraires. Les articles sauvés ne seront assujettis à payer des droits qu'en tant qu'on en disposerait ensuite pour la consommation dans les pays où le naufrage a eu lieu. Ceux de ces articles dont l'importation sera prohibée devront être réexportés à l'étranger, ou ils n'aient été exportés du royaume et dans ce cas l'identité en soit établie. En tout cas les articles du navire naufragé ne seront soumis à aucun droit.

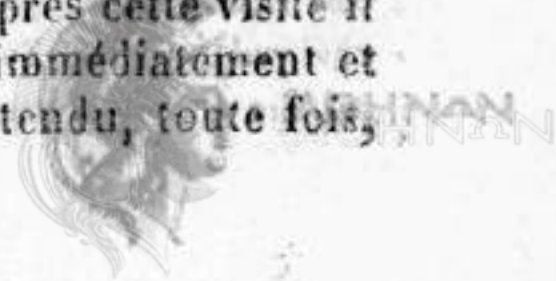
Art. 19.

Les hautes parties contractantes conviennent de ne pas tolérer les pirates dans aucun des ports, baies, ancrages de leurs états et d'appliquer l'entière rigueur des lois contre toutes les personnes connues pour être pirates et contre tous les individus résidant dans leurs états qui seraient convaincus de connivence ou complicité avec elles. Tous les navires et cargaisons appartenant à des sujets des hautes parties contractantes que les pirates prendraient et conduiraient dans les ports de l'un ou de l'autre, seront restitués à leurs propriétaires ou à leurs fondés de pouvoirs dûment autorisés s'ils prouvent l'identité de la propriété, et la restitution aura lieu même quand l'article réclamé serait entre les mains d'un tiers pourvu qu'ils soit prouvé que l'acquéreur savait ou pouvait savoir que le dit article provenait de piraterie.

Art. 20.

Il est convenu que les bâtimens qui arriveront directement des territoires de S. M. le Roi de la Grèce à un port de la Belgique ou d'un port de la domination de S. M. le Roi des Belges à un port de la Grèce qui seraient pourvus d'un certificat de santé donné par l'officier compétent à cet égard du port d'où les bâtimens sont sortis, et assurant qu'aucune maladie maligne ou contagieuse n'existait dans ce port, ne seront soumis à aucune autre quarantaine que celle qui sera nécessaire pour la visite de l'officier de santé du port, où les bâtimens seraient arrivés, après cette visite il sera permis à ces bâtimens d'entrer immédiatement et de décharger leurs cargaisons. Bien entendu, toute fois,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ / ACADEMY OF ATHENS

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἄριθ. 20.

ΑΘΗΝΑΙ, 15 Ὀκτωβρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τροπολογίας τοῦ ἄρθρου 262 τοῦ περὶ δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς ἐπικρατείας, θέλοντες νὰ καταστήσωμεν γενικωτέραν τὴν εἰς τμήματα διαίρεσιν τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων, τὴν ὁποίαν ὁ ἀπὸ 8/20 Δεκεμβρίου 1837 νόμος εἰς μόνα τὰ πρωτοδικεῖα καὶ ὡς πρὸς δύο μόνον τμήματα περιορίζει, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἄρθρον 262 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου 1834) Νόμου τροπολογεῖται ὡς ἑφεξῆς: « Πᾶν πολυμελὲς δικαστήριον » ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαιρῆται, ὡσάκις ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποσπώντων αὐτὸ μελῶν τὸ συγχωρεῖ, δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ » εἰς δύο ἢ καὶ πλείω τμήματα, νὰ προνοῇ κατὰ τὴν αὐτὴν » τρόπον περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ δικαστηρίου καὶ » νὰ διατάτῃ τὰ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων ἐκ » στοῦ τῶν παρ' αὐτῷ ὑπαλλήλων, ἂν αἱ γενικαὶ τοῦ Νόμου » διατάξεις δὲν ἤθελον ἐξαρκεῖ κατὰ τοῦτο. Τοιοῦτοι κανο- » νισμοὶ, ἅπαξ ἐπικυρωθέντες παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης » Γραμματείας, πρέπει νὰ τηρῶνται παρ' ἐκείνων περὶ τῶν » ποίων ἐξεδόθησαν ».

Ἄρθ. 2.

Ὁ περὶ διαιρέσεως τῶν πρωτοδικείων εἰς δύο τμήματα ἀπὸ 6/20 Δεκεμβρίου 1837 Νόμος ἀκυροῦται.

Ἄρθ. 3.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα, ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Ὀκτωβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ νέας ἐκλογῆς ἐπαρχιακῶν Συμβούλων εἰς τοὺς νεοσχηματισθέντας δήμους.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 3 καὶ 25 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Δεκεμβρίου 1836 περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβούλων Νόμου·

θεωροῦντες ὅτι ἡ γενομένη συγχώνευσίς ἢ τροποποίησις τῶν πλειοτέρων δήμων τοῦ Βασιλείου ἀνέτρεψε τὴν ἀναλογίαν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκλέγονται οἱ ἐπαρχιακοὶ Σύμβουλοι, καὶ ὅτι οἱ τῶν συγχωνευθέντων ἢ τροποποιηθέντων δήμων ἐπαρχιακοὶ Σύμβουλοι δὲν δύνανται ν' ἀντιπροσωπεύωσι τοὺς νεοσχηματισθέντας δήμους κατὰ τὰς περὶ τοῦτου διατάξεις τοῦ εἰρημένου περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων Νόμου·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Α'. Εἰς τοὺς νεοσχηματισθέντας δήμους θέλει γίνεαι νέα ἐκλογὴ τῶν ἀναλογούντων εἰς αὐτοὺς ἐπαρχιακῶν Συμβούλων.

Β' Ἡ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐ Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ὀκτωβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβούλων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Νόμον, περὶ νέας ἐκλογῆς ἐπαρχιακῶν Συμβούλων εἰς τοὺς νεοσχηματισθέντας ὡς ἐκ τῆς συγχώνευσος ἢ τροποποιήσεως δήμων, καὶ τοῦ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας Διάταγμα περὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκλογῆς ταύτης, καθὼς καὶ ἐκείνης τοῦ ἡμίσεως ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου εἰς τοὺς διατηρηθέντας δήμους· θεωροῦντες ὅτι ἕνεκα τῶν ἐνεργουμένων δημοτικῶν ἐκλογῶν ἐνδέχεται νὰ βραδύνη ἐπὶ πολὺ ἢ ἀποπεράτωσις τῆς νέας ἐκλογῆς τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ συγκαλεσθῶσιν ἐντὸς τοῦ παρόντος ἔτους τὰ ἐπαρχιακὰ Συμβούλια, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας,

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

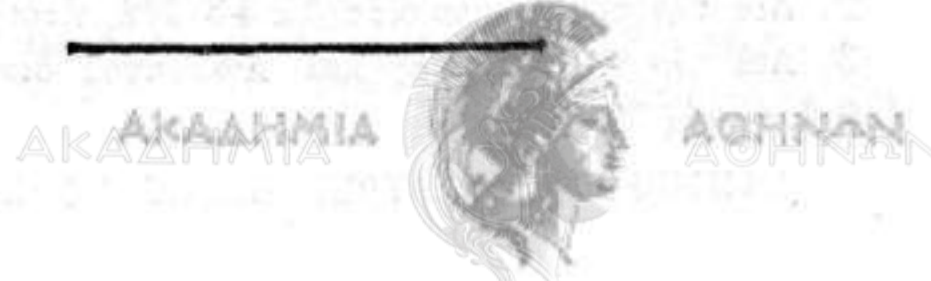
Α'. Οἱ ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι τῶν συγχωνευθέντων καὶ τῶν τροποποιηθέντων δήμων, καθὼς καὶ οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν τριετῆ ἀνανέωσιν κατὰ τοὺς διατηρηθέντας δήμους, μένουσιν ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς διαταχθείσης νέας ἐκλογῆς τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων.

Β'. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ὀκτωβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΑΙΑΣ

Μεταξύ του Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ του Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Βέλγων, ὑπογραφείσα ἐν Ἀθήναις τὴν 13 (25) Σεπτεμβρίου 1840 καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάχθησαν ἐπίσης ἐν Ἀθήναις τὴν 19 (31) Αὐγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δηλοποιούμεν πρὸς οὓς τινὰς ἀνήκει ὅτι, συντεθείσης τὴν 13 (25) Σεπτεμβρίου παρελθόντος ἔτους μεταξὺ ἡμῶν καὶ του Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Βέλγων συνθήκης περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, ἧς τὸ περιεχόμενον ἔπεται.

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῶν Βέλγων, κινούμενοι ἐξίσου ἀπὸ τὴν πρόθεσιν τοῦ νὰ διατηρήσωσι τὴν μεταξὺ αὐτῶν εὐτυχῶς ὑπάρχουσαν φιλίαν καὶ νὰ ἐκτείνωσι καὶ στρεώσωσι τὰς μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τῶν ἐμπορικὰς σχέσεις, καὶ πεπεισμένοι ὅτι τίποτε δὲν δύναται νὰ συντείνῃ πλεῖστον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κοινῶν ὡς πρὸς τοῦτο εὐχῶν τῶν ὡς ἡ σύνταξις ἐλευθερίας περὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, στραζομένης εἰς τὴν δικαίαν τῆς ἀμοιβαίου ἀρχῆς, διώρισαν διὰ νὰ κλείσωσιν ἐπὶ τούτῳ Συνθήκην, πληρεξουσίους :

Ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κύριον Ἀνδρόνικον Παῖκον, Γραμματεῖα τῆς Ἐπικρατείας αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Β. αὐτοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, Ταξιάρχην τοῦ Β. αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος κ.λ. Ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῶν Βέλγων, τὸν Κ. Βενιαμὶν Μαρυ, ἐπιτετραμμένον τὰς ὑποθέσεις αὐτοῦ παρὰ τῷ Μεγαλειοτάτῳ Βασιλεῖ τῆς Ἑλλάδος, Ἱππότην τοῦ Β. αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Λεοπόλδου, ἀνώτερον Ἀξιωματικὸν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Βρασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Κρουζέιρο (Croix du Sud.) κ.λ., οἵτινες μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, εὐρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

Ἄρθ. 1.

Θέλει ὑπάρχει ἀμοιβαία ἐλευθερία περὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν μεταξὺ τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν ὑπηκόων τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν ὑπηκόων τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Βέλγων.

Ἄρθ. 2.

Ἐπομένως οἱ ὑπήκοοι τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, θέλουσιν ἀπολαμβάνει εἰς τοὺς λιμένας, ποταμούς καὶ πανταχοῦ ὅπου τὸ ἀλλοδαπὸν ἐμπόριον εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς ἴσην ἐλευθερίαν ἐμπορίου, εἰς τρόπον ὥστε θέλουσιν τοῖς χορηγεῖσθαι εἰς τὰ εἰρημμένα μέρη παρ' ἑκατέρων τῶν Κυβερνήσεων ἐντελῶς ἴσα καὶ ἀμοιβαία ἐμπορικὰ δικαιώματα καὶ πλεονεκτήματα, καὶ καθ' ὅσον τὰ δικαιώματα καὶ τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα ὑπόκεινται εἰς ὑποχρεώσεις τινὰς θέλουσι θεωρεῖσθαι ἀπαραλλάκτως ὡς οἱ ἰθαγενεῖς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ

Sa majesté le Roi de la Grèce et Sa Majesté le Roi des Belges, également animés du désir d'entretenir les rapports d'amitié si heureusement existans entre eux et d'étendre et affermir les rapports commerciaux entre Leur Etats, et persuadés que rien ne saurait contribuer d'avantage à l'accomplissement de Leurs vœux mutuels à cet égard que l'établissement d'une liberté de commerce et de navigation basée sur le principe d'une juste réciprocité, ont nommé pour Plénipotentiaires afin de conclure un traité à cet effet :

Sa Majesté le Roi de la Grèce le Sieur Andronic Patcos, Son Secrétaire d'Etat aux departemens de Sa Maison Royale et des Relations Extérieures et à celui de la Justice, Commandeur de Son Ordre Royal du Sauveur, et Sa Majesté le Roi des Belges le Sieur Benjamin Mary, Son chargé d'Affaires près S. M. Héliénique, Chevalier de l'Ordre de Léopold, dignitaire de l'Ordre Imperiale du Crouzeiro (Croix du Sud), lesquels après avoir échangé leurs pleins pouvoirs respectifs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivans.

Art. 1.

Il y aura liberté réciproque de commerce et de navigation entre les Etats et sujets de S. M. le Roi de Grèce et les Etats et sujets de S. M. le Roi des Belges.

Art. 2.

En conséquence les sujets des hautes parties contractantes jouiront dans les ports de mer, rivières rades et partout où le commerce étranger est permis aux nationaux d'une liberté égale de commerce, de sorte qu'il sera accordé dans les dits endroits de la part des gouvernemens respectifs une parfaite égalité et pour autant que ces droits et avantages y sont soumis à des rédevances quelconques, ils seront traités absolument sur le même pied que les nationaux à l'égard des charges de quelque nature qu'elles soient, il pourront aussi résider et louer ou occuper des maisons ou des magasins utiles à leur commerce dans les lieux où celas leur conviendra.

α. Πιστοποιητικόν τοῦ ὑποθηκοφύλακος τῆς περιφέρειας, ὅπου κείται τὸ κτῆμα, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐπ' αὐτοῦ ἐγγεγραμμένη ὑποθήκη, ἢ ὅτι ὑπάρχει διὰ τὴν ποσότητα·

β. Ἐὰν τὸ κτῆμα ὑπόκειται εἰς πυρκαϊάν, δίδεται πιστοποιητικόν τῆς πυρασφαλιστικῆς ἐταιρείας ὅτι τὸ κτῆμα εἶναι ἀσφαλισμένον καὶ ὑποσχετικόν ἐκ μέρους τοῦ δανειζομένου, ὅτι θέλει ἀνανεώσει τὸ ἀσφαλιστήριον μέχρι τέλους τῆς προθεσμίας τοῦ δανείου.

Ἄρθρ. 36.

Ὁ διευθυντὴς λαμβάνων τὰ ἐγγραφα ταῦτα εἰσάγει τὴν αἴτησιν εἰς τὸ συμβούλιον, τὸ ὁποῖον λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰ ἐγγραφα, ἀφ' ἀκούσῃ περὶ τοῦ κύρους αὐτῶν καὶ τὴν γνώμην τοῦ δικηγόρου τῆς Τραπεζῆς, δέχεται τὴν περὶ δανείου αἴτησιν, ἢ παραπέμπει αὐτὴν πρὸς περαιτέρω ἐξέτασιν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 καὶ ἐπόμενα τοῦ περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος ὡς πρὸς τὰ δάνεια τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Νόμου.

Ἐὰν ἡ αἴτησις γίνῃ δεκτὴ ὁ διευθυντὴς διατάττει ἓνα ἢ καὶ περισσοτέρους τῶν ἐκτιμητῶν τῆς Τραπεζῆς νὰ ἐξετάσῃ τὴν κατάστασιν τοῦ κτήματος, καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἀξίαν του.

Ἄρθρ. 37.

Πᾶσα δολία ἐκτίμησις συνεπιφέρει ἐκτὸς τῶν ποινικῶν καταδιώξεων καὶ τὴν διὰ παντὸς ἀποβολὴν τοῦ ἐκτιμητοῦ, ἀπὸ ταύτης φύσεως ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 38.

Ἀφ' ἀποδείξη ἀποχρώντως ἡ κυριότης τοῦ κτήματος καὶ προσδιορισθῇ ἡ ἀξία αὐτοῦ, συντάττεται ἀμέσως τὸ συμβόλαιον διὰ τοῦ ἀνήκοντος συμβολαιογράφου καὶ δι' ἐξόδων τοῦ δανειζομένου, καταχωρεῖται εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν, καὶ ἀντίγραφον αὐτοῦ διευθύνεται πρὸς τὸν πρωτοκαλλίστον τῆς Τραπεζῆς ἐπόμενος τὸ συμβόλαιον πέμπεται εἰς τὸν ταμίαν τῆς Τραπεζῆς μὲ ἔνταλμα ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἀρμοδίου εἰσηγητοῦ, διὰ νὰ ἀνοίξῃ εἰς τὰ βιβλία τῆς μερίδα τοῦ δανειζομένου καὶ νὰ μετρήσῃ εἰς αὐτὸν τὰ χρήματα.

Ἄρθρ. 39.

Τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια δύνανται νὰ γενῶσι κατ' ἀρέσκειαν τοῦ δανειζομένου ἢ διὰ χρεωλύτρου, ἢ ἄνευ χρεωλύτρου, ἢ μὴ καὶ νὰ συμφωνηθῇ ὥστε ἡ πληρωμὴ τοῦ χρεωλύτρου ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ δανείου, ἢ μετὰ παρέλευσιν προσδιωρισμένου καιροῦ, πληρωνομένων ὁμῶς ἐτησίως τῶν τόκων. Ἐνοεῖται δὲ, ὅτι ἡ διάρκεια τῆς χρεωλυσίας δὲν δύναται νὰ ἐπεκταθῇ ἐπέκεινα τῆς προθεσμίας τῆς διαρκείας τῆς Τραπεζῆς.

Ἄρθρ. 40.

Ὁ θέλων νὰ δανεισθῇ ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἀπὸ τὴν Τράπεζαν ἀπευθύνει τὴν αἴτησιν του εἰς τὸν διευθυντὴν, ἐπισυναπτῶν καὶ πιστοποιητικόν τῆς κατοικίας καὶ τοῦ ἐπαγγέλματός του, ὡς καὶ περιγραφὴν τοῦ ἐνεχύρου καὶ τῆς ἀξίας του.

Ἄρθρ. 41.

Ὁ διευθυντὴς παραπέμπει τὴν αἴτησιν εἰς τὸ συμβούλιον, τὸ ὁποῖον, ἐὰν τὴν δεχθῇ διατάττει τὴν ἐκτίμησιν του παρ' ἐνὸς τῶν ἐκτιμητῶν τῆς Τραπεζῆς. Ἐκτιμηθέντος οὕτω τοῦ ἐνεχύρου συντάττεται τὸ συμβόλαιον, ἀντίγραφον τοῦ ὁποίου πέμπεται εἰς τὸν ταμίαν μὲ ἔνταλμα πληρωμῆς, ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ διευθυντοῦ καὶ εἰσηγητοῦ κατὰ τὸν ἀνωτέρω ρηθέντα τρόπον.

Ἄρθρ. 42.

Τὰ ἐνέχυρα τίθενται εἰς κιβώτιον ἐπ' αὐτῷ τούτῳ προσδιωρισμένον, καὶ τοῦ ὁποίου ἐν κλειθρον θέλει κρατεῖ ὁ διευθυντὴς, καὶ ἐν ἑτέρον ὁ ταμίαις τῆς Τραπεζῆς.

β.

Περὶ προεξοφλήσεων.

Ἄρθρ. 43.

Ὁ θέλων νὰ προεξοφλήσῃ συναλλαγματικὴν, ἢ ἄλλο ἐμπορικὸν γραμματίον ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τὴν αἴτησιν του εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς Τραπεζῆς, ὅστις τὴν παραπέμπει εἰς τὸ συμβούλιον.

Ἄρθρ. 44.

Ἐπιδεικτικὰ προεξοφλήσεως ἐκ μέρους τῆς Τραπεζῆς εἶναι μόνον συναλλαγματικὰ ἢ ἐμπορικὰ γραμμάτια τῶν ὁποίων ἡ προθεσμία δὲν εἶναι μεγαλυτέρα τῶν τριῶν μηνῶν, καὶ τὰ ὁποῖα φέρουν ὡς ἐγγύησιν τὰς ὑπογραφὰς τριῶν τοῦλάχιστον ἀξιογράφων ἀτόμων, ἐχόντων τὴν μόνιμον αὐτῶν κατοικίαν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου.

Ἄρθρα ἀκροτελευταία.

Ἄρθρ. 45.

Ἀνατίθεται εἰς τὸ συμβούλιον ἡ ἀκύρωσις τῶν ἐξαγομένων τῆς κυκλοφορίας γραμματίων τῆς Τραπεζῆς, καὶ ἡ πυρπόλησις αὐτῶν.

Ἄρθρ. 46.

Τὰ γραμμάτια τῆς Τραπεζῆς πρὸ τῆς ἐκδόσεώς των, θέλουσιν ὑπογράφεσθαι ἀπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Τραπεζῆς καὶ τὸν ταμίαν, καὶ προσυπογράφεσθαι ἀπὸ τὸν Βασιλικὸν ἐπίτροπον.

Ἄρθρ. 47.

Ὅσοι κατὰ τῆς Τραπεζῆς ἀγωγαί, ἐπιδοθεῖσαι κατὰ τὴν ἐπιταγήν εἰς τὸν διευθυντὴν ὑποβάλλονται ἀμέσως εἰς τὸ συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐν γενεῇ σκέπτεται μετὰ τοῦ δικηγόρου τῆς Τραπεζῆς, περὶ ὅλων τῶν ἀμφισβητούμενων ὑποθέσεων καὶ δίδει ἀμέσως τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας.

Ἄρθρ. 48.

Ἡ παρούσα γενικὴ διαταγή τῆς Τραπεζῆς δύναται νὰ τροποποιηθῇ παρὰ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων, ἀλλὰ δι' ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Ἀπριλίου 1841.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῦς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Διεκπερ. Γραμματεῦς
Χ. Χριστόπουλος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἄριθ. 9.

ΑΘΗΝΑΙ, 27 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐπιφορτιζομένης τὰς προετοιμαστικὰς ἐργασίας τῆς Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Τραπεζῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Τ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ εὐκολύνωμεν τοὺς βουλομένους νὰ γίνωσι μέτοχοι εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἑλληνικὴν Τράπεζαν, ἐγκρίνομεν κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματείας νὰ σχηματισθῇ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κυρίων Ν. Σιλβέργου, προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, Θ. Ράλλη τραπεζίτου καὶ Ἰουλίου Ἑσλιν (Hoeslin), μεγαλεμπόρου ὡς τακτικῶν μελῶν, καὶ ἐκ τῶν κυρίων Γ. Σταύρου, ἐλεγκτοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, Ἐμμ. Μεσθενέως, μεγαλεμπόρου καὶ Ἀδόλφου Γράφ, ἐμπόρου, ὡς ἀναπληρωματικῶν μελῶν.

πέσμα λίνου.
 » μαράθρου.
 » μήκωνος.
 » σινάπεως.
 » φθειράγχης.
 » πόγγος κηροπαγής.
 » κεκαυμένος.
 » τάλαιγμα δαρνοκεράτου.
 » ἡδύσμου τοῦ πεπε-
 ρώδους.
 » κινναμώμου ἀπλοῦν.
 » λευκανθέμου.
 » μαράθρου.
 » πορτογαλίας ἄνθους.
 » ῥόδων.
 Στέαρ προβάτειον.
 » γαίρειον.
 Στίμι ἀλυκὸν ὑγρὸν.
 Στίμι ἐνθεῖον μέλαν παρε-
 σκευασμένον.
 Στρώχνιον.
 Στυπτηρία.
 » κεκαυμένη.
 Σφαιρία τρυγὸς ἐνσιδήρου.
 Σωσίκερας.
 Τ.
 Τεριβενθίνη.
 Τίτανος ἔγχλωρος.
 Τιφύσπνευμα.
 Τυξ ἐνστήμιτος.
 » κεκαυμένη.
 Τ.
 Ἰδράργυρος ἀλυκὸς ἐναμμώνιος.
 » » ἥπιος.
 » δευτεροῦδικός.
 » ἐνθεῖος μέλας.
 » » μετὰ στίμμεως.
 » ὀξειδωμένος κόκκι-
 νος.
 » πρωτοῦδικός.
 » ὑποξειδωμένος μέ-
 λας.
 Ἰδράργυρου ἀλυκοῦ ἄχνη.
 Ἰδωρ ἀπεσταγμένον.
 » τιτάνινον.
 » τραυματικόν.
 Φ.
 Φλοιὸς δαφ. οειδοῦς.
 » δρυός.
 » κίνας τῆς φαιᾶς.
 » κινναμώμου.
 » ῥίνας ῥίζης.
 Φύλλα ἀρκτοκομαρίου.
 » ἐλύτρου.
 Φύλλα σέννης.
 Φωσφόρον.
 Χ.
 Χαλθάνη κεκαυμένη.
 Χαλκὸς θεικός.
 » » ἐναμμώνιος.
 » » στυπτηριώδης.

» melissæ compositus.
 » saponis.
 Spongiæ ceratæ.
 » ustæ.
 Stibium muriaticum liq.
 » sulphuratum nigr. flal-
 vig.
 Stipites dulcamaræ.
 Strychninum.
 Succinum.
 Succus liquiritiæ inspissatus.
 » pomorum ferrarius
 inspissatus.
 Sulphur depuratum.
 » præcipitatum.
 » stibiatem aurantiacum.
 Sulphur stibiatum rubrum.
 Syrupus Amygdalarum.
 » citri.
 » corticis aurant.
 » mannae.
 » mororum.
 » papaveris albi.
 » rhei.
 » simplex.
 Τ.
 Tamarindi.
 Tartarus depuratus.
 » stipitatus.
 Terebinthina veneta.
 Tinctura absinthii.
 » atomica.
 » cantharidum.
 » castorei.
 » chinæ composita.
 » » simplex.
 » cinnamomi.
 » cort. aurantior.
 » digitalis simplex.
 » guajaci ammoniata.
 » iodii.
 » myrrhae.
 » opii crocata.
 » » simplex.
 » valerianæ ætherea.
 » » simplex.
 U.
 Unguentum cantharidum
 » cereum.
 » » flavum.
 » hydrargyri cinereum
 » nervinum.
 » nitricum.
 » plumbicum.
 » sabinae.
 » simplex.
 » styracis.
 » terebinthinae.

Χολή ταυρεία πεπυκνωμένη.
 Χρύσοπον.
 Ψ.
 Ψευδάργυρος ὀξειδωμένος.
 » θεικὸς καθαρὸς.
 Ψιμίδιον.

V.
 Vinum colchici.
 Z.
 Zincum oxydatum.
 » sulphuricum purum.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 23.

ΑΘΗΝΑΙ, 12 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ πληρωμῆς διὰ πιστωτικῶν γραμματίων τῶν παρὰ τῶν φαλαγγιτῶν ἀγορασθέντων φθαρτῶν κτημάτων καὶ γαιῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ἐπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 12 (24) Φεβρουαρίου τ. ε. ὑπ' ἀριθ. 1412 καὶ κοινῶς καθυποβληθείσαν ἀναφορὰν τῶν Ἡμετέρων ἐπιτελοῦν στρατιωτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματίων καὶ ἄλλων ἐπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου τ. ε. Νόμον περὶ διανομῆς ἐθνικῶν κτημάτων εἰς τοὺς φαλαγγίτας, ἐγκρίσει τῶν ἐκ ἀγοράσαντες κτήματα ἐθνικὰ καὶ γαίας κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 13 (25) Νοεμβρίου 1836 περὶ ἐκποίησης ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων Νόμου ἢ κατὰ τοὺς ἀπὸ 26 Μαΐου 1836 ἢ 13 (25) Νοεμβρίου 1836 περὶ προικοποίησης Νομοθετικῶν ἀξιωματούχων τῆς φάλαγγος νὰ πληρώσωσι τὸ ἀνατίθεν, καὶ ὅσον δὲν ἐξωφλήθῃ ἀκόμη, μετὰ πιστωτικὰ γραμμάτια, τὰ ὅποια θέλουν λάβει κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀνωτέρω ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου Νόμου.

Τὰ γραμμάτια, ταῦτα ὅμως δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς πληρωμὴν χρεωστούμενων χρημάτων ἐνοικιάσεων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Μαρτίου 1838.

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΜΑΛΤΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συμψηφισμοῦ φαλαγγιτικῶν γραμματίων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι τὸ ἀπὸ 4 (16) Μαρτίου 1838 περὶ συμψηφισμοῦ τῶν φαλαγγιτικῶν γραμματίων Ἡμετέρον Βασιλικὸν Διάταγμα, ἀναφέρεται μόνον εἰς τὰ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην ἐκδοθέντα γραμμάτια, καὶ δὲν προσδιορίζει ρητῶς τὴν ἐποχὴν τῶν γενομένων παρὰ τῶν φαλαγγιτῶν ἀγορῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ φθαρτῶν κτημάτων, τὰ ὅποια ὑπόκεινται εἰς τὸν συμψηφισμόν, καὶ ἐνεκα τούτου πολλῶν φαλαγγιτῶν γραμματίων δὲν ἔγιναν δεκτὰ πρὸς συμψηφισμόν τῆς τιμῆς κτημάτων, ἢ γαιῶν ἐκποιηθεισῶν μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματος, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν

» » ἔγχροκον.
 » πορτογαλίων.
 » σμύρνης.
 » αρύτις ἀλική.
 δέλλαι.
 » ισμουθον ὑπονιτρικόν.
 » ὄραξ κεκαθαρμένος.
 » ρίζα ἐρυσιβώδης.
 Γ.
 » λυκυπίκρου κλωνία.
 Δ.
 » ρόδων σάκχαρ.
 Ε.
 » ἰδιμαλακτικά.
 » εκλειγμα ἀρωματικὸν μετὰ ὀπίου.
 Ἐκχύλισμα ἀγρώστιδος.
 » ἀκάνθης τῆς ἰσραῆς.
 » ἀκονίτου.
 » ἀλόης.
 » ἀψινθίου.
 » γεντιανῆς.
 » γλυκυρρίζης.
 » εὐθαλείας.
 » καπνοῦ.
 » καρύου τοῦ ἐμετικῶ οἰνοπνευματώδους.
 » κενταυρίου.
 » κίνας τῆς φαιᾶς.
 » κολόμβου.
 » κωνείου.
 » λευκανθέμου.
 » μηναυθοῦς.
 » ὀπίου.
 » πικραφάκης.
 » ρατανίας.
 » ῥήου.
 » σκίλλης.
 » σμύρνης.
 » ὑοσκυάμου τοῦ μέλανος.
 » χελιδονίου.
 Ἐκχύλισμα χιλιοφύλλου.
 Ἐλαιον ἀμυγδαλίον γλυκόν.
 » ἀνίσου.
 » δάφνης.
 » ἡδυσμοῦ τοῦ πεπερώδους.
 » κακάϊνον.
 » καρυοφύλλων.
 » καφουρῶδες.
 » κίχκινον.
 » κοινόν.
 » κρότινον.
 » λευκοδένδρινον.
 » λινοσπέρμου.
 » μπράθρου.
 » μηδικόν.
 » τερμίνθινον.
 » » ἀνεσταλαγμένον.
 » ὑοσκυάμιον ἐφθόν.

Bismuthum subnitricum.
 Borax depuratus.
 C.
 Cacao.
 Calcaria chlorinica.
 Campora.
 Cantharides.
 Capita papaveris.
 Carbo vegetabilis præpartus.
 Caryophylli.
 Castoreum moscoviticum.
 Cera alba.
 » citrina.
 Cerussa.
 Cininum muriaticum.
 » sulphuricum.
 Colocynthides.
 Colophonium.
 Conserva rosarum.
 Cornu cervi raspatum.
 Cortex chinæ fuscæ.
 » mezerei.
 » quercus,
 » radiceis granati.
 Crocus.
 Cubebæ.
 Cuprum sulphurico-ammoniacum.
 » sulphuricum.
 » » aluminatum.
 D.
 Deutojoduretum hydrargyri.
 E.
 Electuarium aromatico-opiatum.
 Elixire succo pomorum ferrario.
 Emplastrum adhæsivum angl.
 » aromaticum.
 » asæ foetidæ compositum.
 » cantharidum.
 » conii maculati.
 » hydrargyri.
 Emplastrum hyosciami.
 » lithargyri compositum.
 » » simplex.
 » meliloti.
 Euphorbium.
 Extractum absinthii.
 » aconiti.
 » aloës.
 » belladonnæ.
 » cardui benedicti.
 » centauri minoris.
 » chamomillæ.
 » chelidonii majoris.
 » chinæ fuscæ.
 » colombo.
 » conii maculati.
 » fumarie.
 » gentianæ.
 » graminis.

Ἐλιξίριον διὰ μήλων χυλίσματος ἐνσιδήρον.
 Ἐλμινθόχορτον.
 Ἐμπλαστρον ἀνακοληθητικόν.
 » ἀρωματικόν.
 » διὰ κανθαριδῶν.
 » διὰ κωνείου.
 » διὰ λιθαργύρου ἀπλοῦν.
 » διὰ λιθαργύρου σύνθετον.
 » διὰ μελιλώτου.
 » διὰ σιλφίου σύνθετον.
 » διὰ ὑδραργύρου.
 » διὰ ὑοσκυάμου.
 Εὐφόρβιον.
 Η.
 Ἡλεκτρον.
 Θ.
 Θεῖον ἐνστίμμιον κόκκινον.
 » » χρυσεῖον.
 » κεκαθαρμένον.
 Θεῖου ἰζημα.
 Θριδάκιον.
 Ι.
 Ἰχθυοκόλλημα.
 Ιούδας.
 Κ.
 Κάκασον.
 Κάλιον θεῖκον κεκαθαρμένον.
 » βετιωμένον.
 » καυστικὸν χυτὸν.
 » νιτροκὸν κεκαθαρμένον.
 » ἰξικὸν ὑγρὸν.
 » πρυγικόν.
 » δραστικόν.
 » ὑπανθρακικὸν κεκαθαρμένον.
 Κανθαρίδες.
 Καρυόφυλλα.
 Καττόριον ῥωσσικόν.
 Καφουρά.
 Καφουρόπνευμα.
 Κέρας ἐλάφιον ῥινημένον.
 Κηρὸς κίτρινος.
 » λευκός.
 Κήτους σπέρμα.
 Κίνιον ἀλυκόν.
 » θεῖκον.
 Κίνον.
 Κολοκυνθίδες.
 Κολοφώνιον.
 Κόμμα ἀμμωνιακόν.
 » ἀραβικόν.
 » ξύλου τοῦ ἱεροῦ.
 » τραγακάνθης.
 Κοχλιαριδόπνευμα.
 Κρόκος.
 Κυκλίσκοι διὰ ἰδυσμοῦ τοῦ πεπερώδους.
 Κωδία.

» hyosciami nigri.
 » liquiritiæ.
 » millefolii.
 » myrrhæ.
 » nucis vomicæ alcoholicum.
 » opii.
 » ratanhiæ.
 » rnei.
 » squillæ.
 » taraxaci.
 » trifolii fibrini.
 F.
 Fel tauri inspissatum.
 Ferrum muriaticum oxydatum liq.
 » oxydatum.
 » pulveratum.
 » subcarbonicum.
 » sulphuricum crystallisatum.
 Flavedo cort. aurant.
 Flores althææ.
 » arnicæ.
 » chamomillæ vulg.
 » malvæ vulgaris.
 » papaveris rhœados.
 » rosarum.
 » sambuci.
 » tilia.
 » verbasci.
 Folia digitalis.
 » sennæ.
 » uvæ ursi.
 Furfura tritici.
 G.
 Glandes quercus tostæ.
 Globuli tartari ferrug.
 Gummi ammoniacum.
 » galbanum.
 » guajaci.
 » guttæ.
 » mimosæ.
 » tragacanthæ.
 Η.
 Herba althææ.
 » absinthii.
 » belladonnæ.
 » centaurii minoris.
 » conii maculati.
 » fumarie.
 » hyosciami.
 » jaceæ.
 » malvæ.
 » melissæ.
 » menibæ piperitæ.
 » millefolii.
 » polygalæ amaræ.
 » sabina.
 » salvia.
 » trifolii fibrini.

φορολογούμενοι δὲν ἐμποδίζονται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῶν προϊόντων.

Ἄρθρ. 26.

Διὰ τὴν συγκομιδὴν, τὸ ἀλώνισμα ἢ κοπάνισμα τῶν προϊόντων, ὀφείλουν οἱ φορολογούμενοι νὰ ζητήσουν τὴν ἀδειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐὰν οὗτος ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ εὑρεθῇ εἰς τὸ χωρίον, ἐὰν δὲν εὑρεθῇ παρὼν εἰδοποιεῖται πρὸ πέντε ἡμερῶν πρὶν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀλωνίων διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἀποδείξει, καὶ ἐὰν ἦναι παρὼν εἰς τὸ χωρίον χρεωστῆ νὰ δώσῃ τὴν ἀδειαν ἐντὸς 24 ὡρῶν. Παρελθουσῶν τῶν προθεσμιῶν τούτων, ὁ φορολογούμενος ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ ἀλωνίσῃ, λυχνίσῃ, καρπολογήσῃ ἢ κοπάνισῃ.

Ἄρθρον 27.

Ἡ παράβασις τοῦ ἀνωτέρω ἀρθροῦ τιμωρεῖται, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἡ περίπτωση τοῦ ἐπομένου ἀρθροῦ, μὲ πρόστιμον 3--5 δραχμῶν, πρὸς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου, ἐπιβαλλομενον παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 28.

Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων φωραθῇ, ὅτι συνεκόμισε λαθραίως ἢ ἔκρυψε προϊόντα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ νομίμου φόρου, υποβάλλεται εἰς τὴν πληρωμὴν τριπλασίου τόσου ποσοῦ τοῦ φόρου, ὅσον ἐμελλε νὰ ἀποφύγῃ.

Ἀλλὰ πρὸς ὑποστήριξιν τοιαύτης ἀπαιτήσεως, ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ συλλέξῃ ἀποδείξει, καὶ νὰ συντάξῃ πρῶχειρον πρωτόκολλον, το ὅποιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὸ διοικητικὸν δικαστήριον, τὸ ὅποιον ἀποφασίζει περὶ τούτου.

Ἄρθρ. 29.

Περὶ τῶν εἰς εἶδος λαμβανομένων φόρων.

Τὸ ποσὸν τῶν εἰς εἶδος λαμβανομένων ἐγκτησιακῶν φόρων λαμβάνεται ὡς ἀκολούθως:

α.) Τῶν μὲν ἀσπαρχοῶν γεννημάτων, συμπαραλαμβάνεται καὶ τοῦ καλαμποκίου, μετρούμενων διὰ κέρου ἐπὶ τῶν ἀλωνίων. Ἡ εἶδη, καθούρια, καὶ ὅσα ἄλλα οἱ χωρικοὶ συνειθίζουσιν νὰ ἀφίνουν εἰς δερμάτια, φορολογοῦνται κατὰ ἰσχυριαν ἢ εἰς δερμάτια.

β.) Ὁ πρώιμος ἀραβόσιτος μετρεῖται εἰς κώνους διὰ κωνίων, καὶ δεκατίζεται ὡς τοιοῦτος, δὲ θεωρεῖται ὁ μέχρι τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου θεριζόμενος.

Ὁ δὲ ὕψιμος, τούτέστιν ὁ ποτιστικός, μετὰ τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου συλλεγόμενος, δεκατίζεται κατὰ τὸν ἐπόμενον τρόπον· πρῶτον βάλλεται εἰς κοφίνια διὰ νὰ μετρηθῇ εἰς κώνους, ἔπειτα σφραγίζεται τὸ ποσὸν ἐνὸς κοφίνιου μὲ τὰς σφραγίδας τοῦ δημάρχου, τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ οὕτω λαμβάνεται ὁ ἐπίλοιπος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φορολογουμένου, τὸ δὲ κοφίνιον παρακατατίθεται ὅπου προσδιορίζεται ἡ δημοτικὴ ἀρχή. Ἀφοῦ δὲ ξηρανθῇ ὁ ἀραβόσιτος, ἀνοίγεται τὸ ἐπισφραγισμένον κοφίνιον, ἐκτίθεται εἰς τὸν ἥλιον ἐπὶ δύο ἡμέρας, κοπανίζεται ἐντὸς σακκίων, καθαρίζεται, ζυγίζεται καὶ ἀποδεκατίζεται.

Τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω προϊόντων φόρους ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ ἀλωνίσῃ, λυχνίσῃ, ἢ κοπάνισῃ δι' ἰδίων του ἐξόδων.

γ.) Τὰ ὄσπρια, ὅσον ὀρύζιον, κίμηνον, σίταμον καὶ τὰ λοιπὰ, δεκατίζονται ξηρὰ, μετρούμενα ἢ ζυγίζόμενα εἰς τὸ ἀλώνιον.

δ.) Ὁ φόρος τῶν ἐλαιοδένδρων ἀποδίδεται εἰς ἐλαιον εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα ἢ εἰς ἐλαίας ἀλατισμένας, ὅταν αὐταὶ χρησιμεύωσι διὰ φαγί.

ε.) Τὰ σῦκα, ὅσα ξηραίνονται διὰ νὰ ἀποταμιευθῶσιν, ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδη, καὶ παραδίδονται εἴτε εἰς τὸ παράλιον, ὅπου ἐξάγονται, εἴτε εἰς ἄλλο μέρος ὅπου ἀποταμιεύονται.

ς.) Τὰ κουκούλια ζυγίζονται εἰς τοὺς κοινούς μαγκάνους,

ἢ εἰς τὰς οἰκίας, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιοῦται, ἢ ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδος ἐπὶ ἐκτιμήσει κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ.) Τὰ δὲ ἰδιαίτερα δασικά προϊόντα φορολογοῦνται κατὰ τὰς ἰδιαίτερας διατάξεις τῶν νόμων.

θ.) Ὁ φόρος τῶν μελισσίων εἰσπράττεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου.

Ἄρθρ. 30.

Οἱ ἐγκτησιακοὶ φόροι ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α, β, καὶ γ, ὅταν οὗτοι λαμβάνονται εἰς εἶδος, παραδίδονται εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ προμηθεύῃ δι' ἐξόδων τῆς ἢ κοινότης, ἐκ τῶν πρὸς τοιαύτην χρῆσιν καταλλήλων ὀποθηκῶν ἢ καλυθῶν τοῦ χωρίου ἀπὸ τὴν ἀποθήκην ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ τοὺς μετακομίσῃ κοπανισμένους καὶ τετριμμένους μέχρι διαστήματος πέντε ὡρῶν, διὰ δὲ τὸ περαιτέρω διάστημα, τὸ ὅποιον δὲν δύναται νὰ ὑπερβαῖν τὰς πέντε ὥρας, ὀφείλει πάλιν νὰ τοὺς μετακομίσῃ, ἀλλὰ πληρόνεται πρὸς δύο λεπτὰ τὴν ὁκτὸν διὰ πᾶσαν ὥραν. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ ἀνευ εὐλόγου αἰτίας καὶ πρὸς κατάβλησιν ἢ αἰσχροκέρδειαν ἀπαιτούμενη μετακόμισις διὰ δυσβάτων δρόμων.

Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως εἰς τοὺς ἐνοικιαστὴς τοῦ ν' ἀπαιτῶσι ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους χρήματα ἀντὶ τῆς εἰς εἶδη μετακομιδῆς τῶν προϊόντων ἐκ μέρους τῶν τελευταίων τούτων. Ὁ παραβαίνων τὴν διάταξιν ταύτην ἐνοικιαστὴς, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πρόστιμον παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πρὸλ. Δικονομίας.

Ἄρθ. 31.

Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ κόμῃ τὴν μετακόμισιν τῶν καρπῶν, ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀνυπερθέτως, μετὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν ὡσαύτως ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ τοὺς λάβῃ ἐντὸς τῶν 60 ἡμερῶν.

Παρελθούσας δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης στέρηται τὸ δικαίωμα τῆς μετακομιδῆς ἐὰν ὁ φορολογούμενος προσκλήθῃ εἰς τὸς ἀνωτέρω προθεσμίας ἀσπασίτῃ τὴν μετακόμισιν καὶ παρέλθωσιν αἱ ἐξήκοντα ἡμέραι, ὁ ἐνοικιαστὴς δύναται νὰ τοὺς μετακομίσῃ δι' ἰδίων του ἐξόδων, τὰ ὅποια, ἀφοῦ ἀποβλήθῃ θεόντως ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, θέλει λάβῃ παρὰ τοῦ φορολογουμένου δυνάμει τοῦ περὶ καταδιώξεως Νόμου.

Ἄρθ. 32.

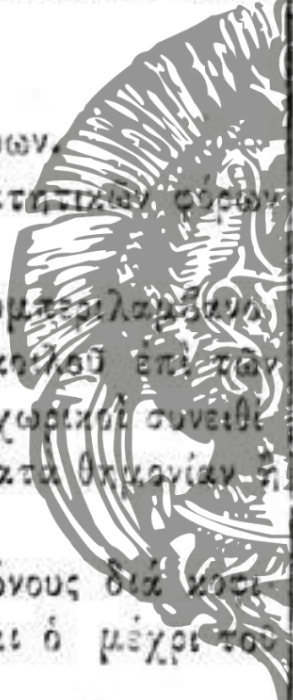
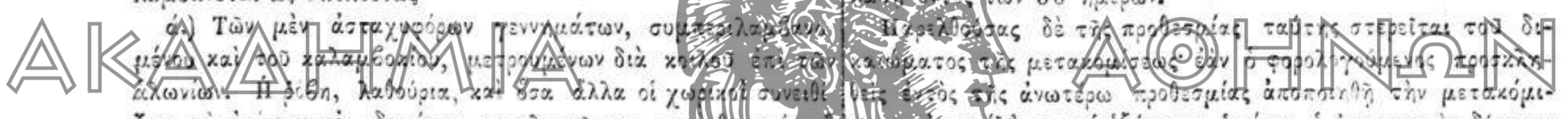
Τὰ βαμβάκια καὶ ὁ καπνὸς δεκατίζονται εἰς τοὺς ἀγροὺς κατ' ἐκτίμησιν εἰς εἶδος· ὁ φόρος τοῦ βαμβάκιου λαμβάνεται ὅμως εἰς εὐγαλμένον ἀπὸ τὸ κερύδι καρπὸν, καὶ ἡ παράδοσις πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν πρέπει νὰ τελειώσῃ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1840 ἢ μετακόμισις γίνεται ὡς καὶ ἡ τῶν γεννημάτων.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν φορῶν.

Ἄρθ. 33.

Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν λαχανικῶν, περιβολίων, γραπιδίων, ὀπωροφόρων δένδρων καὶ λοιπῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀνωτέρω φορολογίαν προϊόντων, θέλει πληρωθῇ εἰς χρήματα, ἐπὶ ἐκτιμήσει τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος.

Ὁ οἶνος μετρεῖται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ ληνοστάσιον ἢ εἰς κάδδους, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ληνοστάσια, κατ' ἀρέσκειαν τοῦ φορολογουμένου, εἴτε εἰς μούστον, εἴτε εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν τοῦ μούστου, γινομένην ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ μούστου εἰς τὸν τόπον ὅπου εὐρίσκεται, ὀφείλει δὲ ὁ ἐνοικιαστὴς, κατὰ πρόσκλησιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐπὶ ἀποδείξει, νὰ καρσευρεθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ὅταν ὁ μούστος εὐρίσκεται ἐντὸς ληνῶν, ἢ δέκα ἡμερῶν ὅταν εὐρίσκεται ἐντὸς κάδδων, διὰ νὰ μετρηθῇ καὶ ἐκτιμηθῇ τὸν μούστον. Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ μεταφέρῃ τὸν μούστον εἰς βουτζιά.

Άρθρ. 10.

Ο εισηγούμενος λαθών τον φάκελλον της ανακρίσεως, ενεργεί κατά το άρθρον 160 της ποινικής δικονομίας, εκτός όταν προφυλακίσθη ο κατηγορούμενος, καθ' ην περίπτωσιν η μὲν υπόθεσις παραπέμπεται εις τον ανακριτήν, η δὲ παρά του εν άλλοδαπη ανακριτικού υπαλλήλου εκδοθείσα περί προφυλακίσεως του κατηγορουμένου διαταγή, θεωρείται ως ενταλμα συλλήψεως.

Άρθρ. 11.

Επί πλημμελημάτων, όταν ο κατηγορούμενος δὲν προφυλακίσθη η ἀπελύθη δι' ἐγγυοδοσίας συγχωρείται εις αυτόν να μὴν παρασταθῆ αυτοπροσώπως εις τὸ ἀκροατήριον, ἀλλὰ ν' αντιπροσωπευθῆ ἀπλῶς διὰ συνήγορου τινός.

Άρθρ. 12.

Επί τε πλημμελημάτων καὶ ἐπι κακουργημάτων ἐὰν ὁ κατηγορούμενος δικάζεται ἐρήμην, εἶναι δεκτός πᾶς ὅστις παρίσταται να τὸν υπερασπισθῆ, τοιούτου δὲ μὴ ἐμφανισθέντος διδεται εις αὐτὸν συνήγορος ἐξ ἐπαγγέλματος.

Άρθρ. 13.

Οἱ κατὰ τοὺς ἀνωτέρου ὅρους ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐξετασθέντες μάρτυρες δὲν κλητεύονται συνήθως ἐνώπιον τῶν ἐντὸς τοῦ βασιλείου δικαστηρίων, ἀλλ' αἱ ὑπὸ τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων ληφθεῖσαι αὐτῶν μαρτυρίαι ἀναγινώσκονται καὶ ἐπὶ ἀκροατηρίου ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως τῆς διαδικασίας.

Κατ' ἐξαιρέσιν δύνανται οὗτοι, καθ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἐπικτὸν να κλητευθῶσιν πρὸς προσωπικὴν ἐμφάνισιν εἴτε ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ εἴτε ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου διὰ λόγους σπουδαίους τῶν ὁποίων ἡ ἐκτίμησις ἀπόκειται ἐκάστοτε εις τὰς δικαστικὰς ἀρχάς, εἰς ἃς ἡ ποινικὴ δικονομία ἀναθέτει ἐν τῇ ἀκροατικῇ τῆς ἀνάγκης κλητεύσεως μαρτύρων κρίσιν καθ' ἑαυτὴν ἢ ἐπὶ ἰδίως τὴν ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἢ τοῦ συνήγου τοῦ αὐτοῦ παρασταθῆσαν ὡς ἀντιπροσώπον ἐπὶ τῷ ἀκροατηρίῳ ἢ παρασταθῆσαν τῶν ἰδίων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐξετασθέντων λαθῶν μαρτυριῶν, ἐνεργουμένη τὰ παρά τοῦ άρθρου 160 τῆς ποινικῆς δικονομίας διαταχόμενα.

Αἱ ὑπὸ τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων ληφθεῖσαι ἐξομολογήσεις τῶν κατηγορουμένων, ὅσοι δὲν παρεστάθισαν εἰμὴ δια του ἀκροατηρίου, ἀναγινώσκονται πάντοτε εις τὸ ἀκροατήριον ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως τῆς διαδικασίας.

Άρθρ. 14.

Αἱ περὶ κακοδικείου διατάξεις τοῦ άρθρου 65 τῆς ποινικῆς δικονομίας ἐφαρμόζονται καὶ εις τοὺς ἐν τῷ άρθρῳ 4 τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανομένους προξενικὸς ὑπαλλήλους.

Ἀρμοδία δὲ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν τοιούτων ἀγωγῶν δικαστήρια εἶναι τὰ ἐν τῷ ἐδαφ. 4 τοῦ άρθρου 66 τῆς αὐτῆς δικονομίας σημειούμενα καὶ ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ άρθρου 67 αὐτῆς καὶ ὁ ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1838 περὶ ἀγωγῆς κακοδικείου Νόμος.

Άρθρ. 15.

Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Δεκεμβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΑΖΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Άριθ. 26 (παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Άριθ. 27.

ΑΘΗΝΑΙ, 31 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν δημοτικῶν φόρων τοῦ 1842 ἔτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάτταμεν τὰ ἑξῆς,

Άρθρ. 1.

Ἀποδεδειχθῆ ὅτι ἡ ἐκ τῆς δημοτικῆς παρουσίας πρόσδοσις, τὰ πρόστιμα, τὰ μετρικὰ δικαιώματα, οἱ ἐκ τῶν πανηγύρεων πόροι, καὶ τὰ παραχωρηθέντα μερίδια τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν, τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν ἐσωτερικῶν διαβατηρίων τέλους δὲν ἐξαρκοῦσιν εις τὰς κατεπειγούσας καὶ ἐπωφελεῖς τοῦ δήμου χρεῖας, τὰ δημοτικὰ συμβούλια δύνανται να ἐπιβάλλωσιν ἐμμεσον φόρον ἐπὶ τῶν ἐξῶθεν τοῦ δήμου καὶ πρὸς ἐσωτερικὴν αὐτοῦ κατανάλωσιν εἰσφοριζομένων ὠνίων, προτιμωμένων ἀλλοτρίων ἐκείνων τῶν εἰδῶν, τῶν ὁποίων ἡ φορολογία εἶναι ὀλιγώτερη ἐπιστηθῆ πρὸ πάντων διὰ τὴν ἐνδοξίαν τῶν κατοίκων αὐτοῦ.

Άρθρ. 2.

Ἐπὶ αὐτὸν φόρον ὑποβάλλονται τὰ εἰρημένα ὦνια, καὶ τὰ ἐπὶ τῶν οἰκίων ἐπιβληθέντα ἐν τῷ δήμῳ, ἐὰν δὲν εἰσπραχθῶσιν αὐτὰ πρὸς ἡμετέρας ἢ ἐμμέσως ἄλλοις δημοτικῶν φόρων.

Άρθρ. 3.

Ὡς ἀπαρτίμενα εις φόρον ὦνια κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα 1 καὶ 2 θεωροῦνται τὰ πνευματώδη ποτὰ, τὰ ἐδάδιμα καὶ τὰ λοιπὰ εἰς καθημερινὴν ἐντὸς τοῦ δήμου κατανάλωσιν προωρισμένα εἶδη.

Άρθρ. 4.

Ὁ ἐμμεσος οὗτος φόρος δὲν δύναται να ὑπερβαίη τὰ δύο τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν ὠνίων, οὔτε να ἐπεκτείνεται εις ἄλλα εἶδη ἄνευ τῆς ἡμετέρας ἐγκρίσεως.

Άρθρ. 5.

Ὅταν τὰ φορολογήσιμα ὦνια, μεταφερόμενα διὰ τινος δήμου, ἀποτίθενται προσωρινῶς εις αὐτὸν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ να πωληθῶσιν καὶ καταναλωθῶσιν εις ἄλλον, ὀφείλει ὁ κομιστὴς αὐτῶν να κοινοποιήσῃ ἀνυπερθέτως εις τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα, ἢ τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ φόρου, ἀκριβῆ σημείωσιν τοῦ εἶδους καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν, καὶ τὸ μέρος εις τὸ ὁποῖον μέλλει να ἀποθέσῃ αὐτὰ, ὥστε να γίνετα παρ' αὐτῶν ἡ ἐξέλεξις.

Άρθρ. 6.

Τὸ περὶ ἐπιβολῆς τοῦ ἐμμέσου φόρου ψήφισμα τῶν δημοτικῶν συμβουλίων πρέπει να ἐπαριθμῆ κατ' ὄνομα τὰ εις τὸν φόρον ὑποβαλλόμενα εἶδη, προσδιοριζομένου ταύτοχρόνως δι' εἰδικῆς διατιμῆσεως καὶ τοῦ πληρωτέου φόρου δι' ἐν ἑαστον ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ μέσου ὄρου τῆς ἀγοραίας αὐτῶν τιμῆς.

Άρθρ. 7.

Ἐὰν μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἐμμέσου φόρου ἀποδειχθῆ ὅτι οἱ πρόσδοσι τοῦ δήμου δὲν θεραπεύουσι καὶ οὕτω τὰς ἀπαραιτήτους ἀνάγκας αὐτοῦ, τότε ἀναλόγως τοῦ ἐλλείματος ἐπιβάλλεται καὶ ἄμεσος εἰσφορὰ ἐπὶ τῶν προϊόντων ὄλων τῶν ἐντὸς τοῦ δήμου κειμένων κτημάτων τῶν ὑπαγομένων εις τοὺς ἐγγεῖους

καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τῶν ἀμοιβαίων ἐπικρατειῶν νὰ διαθέσω-
σιν ἐλευθέρως τὴν περιουσίαν καὶ τὰ κτήματά των διὰ πωλή-
σεως, ἀνταλλαγῆς, δωρητικῆς, διαθήκης ἢ ὁποιοῦδήποτε ἄλλου
τρόπου ἀκωλύτως καὶ ἀνεμπόδιστως, συμμορφούμενοι ὁμῶς μὲ
τὰς ἰσχυούσας εἰς τὰς ἀμοιβιαίας ἐπικρατείας διατάξεις καὶ νό-
μους. Δύνανται ὡσαύτως νὰ μεταφέρωσιν ὡς βούλονται τὰς
περιουσίας των ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἑτέραν τῶν δύο ἐπικρα-
τειῶν, γωρὶς νὰ ὑπόκεινται διὰ τὴν τριαύτην μεταφορὰν εἰς
ὁποιοῦσδήποτε ἐκτάκτους φόρους καὶ τέλη.

Ἄρθ. 11.

Ἐκαστον τῶν δύο Ἵψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ὑποχρε-
οῦται νὰ μὴ δίδῃ ὡς πρὸς τὰς ἀγορὰς καὶ τὰς πωλήσεις του,
ἢ ὡς πρὸς τὰς ἀγορὰς καὶ πωλήσεις τὰς γινομένας ἀπὸ ἐμπο-
ρικᾶς ἐταιρίας ἢ ἀπὸ πράκτορας ἐνεργοῦντας ἐν ὀνόματι ἢ
κατὰ πληρεξουσιότητα αὐτοῦ κάμμιναν προτίμησιν εἰς τὰς εἰ-
σαγωγὰς καὶ ἐξαγωγὰς τὰς γινομένας διὰ τῶν πλοίων του ἢ
διὰ τῶν πλοίων τρίτου ἔθνους, ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγω-
γῶν τῶν γινομένων διὰ τῶν πλοίων τοῦ ἑτέρου συνομολογούν-
τος μέρους.

Ἄρθ. 12.

Ἀμφότερα τὰ ὑψηλὰ συνομολογούντα μέρη ἀναλαμβάνουν
τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μὴν ἐπιθέσωσιν ἐπὶ τῆς ἀμοιβαίας με-
ταξὺ τῶν ἐπικρατειῶν των ναυτιλίας τῆς ἐνεργοῦμένης διὰ
τῶν πλοίων τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου μέρους, δικαιώματα χωρη-
τικότητος ἢ ἑτέρα οἰουδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας ἀνώτερα ἢ
ἄλλα παρὰ τὰ ἐπιβληθησόμενα ἐφ' ὁποιασδήποτε ἄλλης ναυτιλίας.

Ἐξαιροῦνται μόνον, ἡ ἐθνικὴ ἀλιεῖα ἣτις δύναται νὰ ἀπολαμ-
βάνῃ εἰς τὰς ἐπικρατείας τῶν Ἵψηλῶν συνομολογούντων μερῶν
ἴδια προνόμια καὶ πλεονεκτήματα, καὶ τὸ ἐμπόριον τοῦ ἀλα-
τός ὡς πρὸς τὸ ὅποιον ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος
ἐπιφυλάττειται νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ναυτιλίαν
εἰδικὰ καὶ ἐξαιρετικὰ προνόμια. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἀναγνωρί-
ζεται καὶ εἰς τὸν μεγαλειότατον Βασιλέα τῶν Βέλγων καὶ ὁ
σον ἀφορᾷ τὴν βελγικὴν ναυτιλίαν.

Ἄρθ. 13.

Πᾶσα εὐκολία παρακαταθήκης (entrepôt) πᾶσα ἀμοιβὴ ἢ
ἐπιστροφὴ δικαιωμάτων (primes et remboursement de droits),
ἣτις ἤθελε χορηγηθῆ ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ ἑκατέρας τῶν Ἵψηλῶν
συνομολογούσων δυνάμεων περὶ τὴν εἰσαγωγὴν ὁποιοῦδήποτε
ἀντικειμένου, θέλει ἐπίσης χορηγεῖσθαι εἰς τὰ τῆς αὐτῆς φύ-
σεως ἀντικείμενα, ἅτινα ἤθελον προέρχεσθαι ἐκ τῆς γῆς τῆς
βιομηχανίας ἢ τῶν παρακαταθηκῶν τῆς ἄλλης συνομολογούσης
δυνάμεως, ὅποταν τὰ ἀντικείμενα ταῦτα εἰσάγονται ἀπ' εὐ-
θείας εἰς τοὺς λιμένας, ἢ ἄλλα μέρη ἀποβιβάσεως τῶν ἀμοι-
βαίων τόπων ἐπὶ τῶν πλοίων τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν συ-
νομολογούντων μερῶν.

Ἐπίσης αἱ συνομολογοῦσαι Κυβερνήσεις παρέχωσι βεβαίως
ἢ μία πρὸς τὰ πλοία τῆς ἑτέρας πᾶσαν εὐκολίαν παρακατα-
θήκης, πᾶσαν ἀμοιβὴν ἢ ἐπιστροφὴν δικαιωμάτων, τὴν ὅποιαν
ἤθελον χορηγήσῃ εἰς τὰς διὰ τῶν πλοίων οἰουδήποτε ἔθνους
γινομένας εἰσαγωγὰς.

Ἄρθ. 14.

σφθάνοντες οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρας τῶν Ἵψηλῶν συνομολογού-
σων δυνάμεων μὲ τὰ πλοία των εἰς μίαν τῶν εἰς τὴν ἑτέραν
μνηκυστῶν ἀκτῶν, μὴ προθέμενοι δὲ νὰ εἰσελθῶσιν εἰς τοὺς λι-
τένας ἢ εἰσελθόντες ν' ἀποβιβάσωσιν οὐδὲν μέρος τοῦ φορτίου
των, θέλουσι εἶσθαι ἐλεύθεροι ν' ἀπέρχωνται καὶ ἐξακολουθῶσι

librement de leurs biens et propriétés par vente, échange,
donation ou testament ou de toute autre manière, sans
qu'il y soit mis aucun obstacle ou empêchement en se
conformant néanmoins aux lois et réglemens des pays
respectifs. Ils pourront transférer comme bon leur
semblera, leurs fortunes d'un des deux territoires dans
l'autre sans être assujets à raison de cette translation
à une taille ou taxe extraordinaire quelconque.

Art. 11.

Chacune des deux hautes parties contractantes s'en-
gage à ne donner dans ses achats ou ventes ou dans
ceux qui seraient faits par des compagnies ou des agens
agissant en son nom ou sous son autorité, aucune pré-
férence aux importations ou exportations faites par ses
bâtimens ou par ceux d'une nation tierce sur celles
faites par les bâtimens de l'autre partie contractante.

Art. 12.

Les deux parties contractantes s'engagent à ne pas
établir sur la navigation entre leurs territoires respec-
tifs, par les bâtimens de l'une ou de l'autre, des droits
de tonnage au autres, de quelque espèce ou dénominati-
on que ce soit, plus hauts ou autres que ceux qui
seront établis sur toute autre navigation, il est seule-
ment fait exception pour la pêche nationale qui pourra
jouir dans les Etats des hautes parties contractantes de
privileges et avantages particuliers, et pour le com-
merce du sel pour lequel S. M. le Roi de Grèce se
réserve de faire jouir la navigation grecque de privi-
leges spéciaux exclusifs. Le même droit est reconnu
à S. M. le Roi des Belges par rapport à la navigation
Belge.

Art. 13.

Toute faculté d'entrepôt et toutes primes et rembour-
semens de droits, qui seraient accordés dans les terri-
toires de l'une des hautes parties contractantes à l'im-
portation de quelque objet que ce soit, seront égale-
ment accordés aux objets de même nature qui provien-
nent du sol de l'industrie ou des entrepôts de l'autre,
lorsqu'ils sont importés endroiture dans les ports et
autres places de débarquement des pays respectifs sur
les bâtimens de l'un ou de l'autre. De même les gou-
vernemens contractants assurent l'un aux navires de
l'autre toute faculté d'entrepôts, toute prime et rem-
boursemens de droits qu'il auraient accordés aux im-
portations faites par les navires d'une nation étran-
gère quelconque.

Art. 14.

Les sujets de l'une des hautes parties contractantes
arrivant avec leur bâtimens à l'une des côtes appar-
tenant à l'autre, mais ne voulant pas entrer dans le
port, ou après y être entrés, ne voulant décharger au-
cune partie de leur cargaison, auront la liberté de par-
tir et de poursuivre leur voyage, sans payer d'autres
droits, impôts, ou charges quelconques, pour le bâti-

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διορισμού του Κ. Γ. Ράλλη, ως Γραμματέως της Έπικρατείας επί της Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ευαρεστούμεθα να διορίζωμεν διά του παρόντος τόν μέχρι τουδε πρόεδρον παρά τοις έν Αθήναις εφέταις Κ. Γ. Ράλλην Γραμματέα της έπικρατείας επί της Δικαιοσύνης.

Ο άρχαιότερος εις τήν ύπηρεσίαν Γραμματεύς της έπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζής έπιφορτίζεται τήν προσυπογραφήν, δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Έν Αθήναις, τή 10 (22) Αύγουστου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ο επί των Ναυτικών Γραμματεύς της έπικρατείας Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί προεδρείας του άρχαιότερου Γραμματέως της έπικρατείας παρά τω ύπουργικω Συμβουλιω.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Απεφασίσαμεν να διατάξωμεν και διατάττομεν κατά τήν ύπηρεσίαν άρχαιότερος Γραμματεύς της έπικρατείας θέλει έχει τήν προεδρείαν έν τω Ημέτερω ύπουργικω Συμβουλιω οσάκις Ημείς δέν παρευρισκόμεθα έν αύτω. Ο αύτός θέλει εκπληροί έπομένως και τά έν τω από 28 Ιουνίου (10) Ιουλίου 1841 Ημέτερω όργανικω Διατάγματι περί συνεδριάσεων του ύπουργικου Συμβουλίου ένδιαλαμβανόμενα καθήκοντα.

Ο επί του Β. Οίκου και των έξωτερικων Γραμματεύς της έπικρατείας Κ. Ι. Ρίζος έπιφορτίζεται τήν προσυπογραφήν, δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Έν Αθήναις, τήν 10 (22) Αύγουστου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ο επί του Β. Οίκου και των έξωτερικων Γραμματεύς της έπικρατείας Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί αναθέσεως της διεύθυνσεως της επί των εκκλησιαστικων κτλ. Γραμματείας εις τόν επί των έξωτερικων Γραμματέα Κ. Ι. Ρίζον.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αποφασίζομεν και αναθέτομεν προσωρινως τήν διεύθυνσιν της επί των εκκλησιαστικων και της δημοσίου εκπαιδευσεως Γραμματείας της έπικρατείας εις τόν Ημέτερον επί του Β Οίκου και των έξωτερικων Γραμματέα της έπικρατείας Κ. Ι. Ρίζον.

Ο άρχαιότερος κατά τήν ύπηρεσίαν Γραμματεύς της έπικρα-

τείας Κ. Α. Γ. Κριεζής έπιφορτίζεται τήν προσυπογραφήν, δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Έν Αθήναις, τή 11 (23) Αύγουστου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ο επί των Ναυτικών Γραμματεύς της έπικρατείας Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί καταργήσεως του Ανακτοβουλίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες να παρέξωμεν περισσοτέραν απλότητα και ταχύτητα εις τας μεθ' Ημών σχέσεις των Ημετέρων Γραμματέων της έπικρατείας, απεφασίσαμεν και διατάττομεν τά εξής:

Άρθ. 1.

Το Ανακτοβούλιον καταργείται.

Άρθ. 2.

Οί Ημέτεροι Γραμματείς της έπικρατείας θέλουν στέλλει ή παραδίδει κατ' ευθείαν εις Ημάς τας προτάσεις και λοιπας εκθέσεις των, δύνανται επίσης να δίδωσιν εις Ημάς και προφορικως τας αναγκαίας εξηγήσεις.

Άρθ. 3.

Η καταχώρησις των όποιων λαμβάνομεν αναφορών και ή διεκπεραίωσις των Ημετέρων αποφάσεων και λοιπων έκ μέρους μας έγγραφων, θέλουν ενεργείσθαι του λοιπου διά του ιδιαίτερου Ημών Γραφείου, το όποιον όμως δέν θέλει έχει συμβουλευτικά καθήκοντα.

Άρθ. 4.

Οί Γραμματείς της έπικρατείας παραγγέλλονται να υποβάλλωσιν εις Ημάς τας αναγκαίας προτάσεις περί τροποποιήσεως έκεινων των Νόμων και Διαταγμάτων, άτινα αναφέρονται εις το Ανακτοβούλιον και αναθέτουσιν εις αυτό τήν εκπληρωσιν δημοσίου τινος καθήκοντος.

Άρθ. 5.

Εις τόν άρχαιότερον γραμματέα της έπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζήν ανατίθεται ή δημοσίευσιν του παρόντος Διατάγματος.

Έν Αθήναις, τήν 10 (22) Αύγουστου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Σ. ΒΑΛΕΤΑΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Άριθ. 16.

ΑΘΗΝΑΙ, 23 Αύγουστου.

ΝΟΜΟΣ

Περί τροποποιήσεως του από 30 Μαρτίου (11 Απριλίου) τ. ε. περί συστάσεως εθνικής Τραπέζης Νόμου

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροδντες ότι αι επί τη βάσει του από 30 Μαρτίου (11 Απριλίου) τ. ε. περί εθνικής Τραπέζης Νόμου έγγραφείται μετο-

νες ἤθελον ἀποδείξει, ὅτι ἔχουν χρεῖαν δανείων πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς καλλιεργείας τῶν ὑπαρχουσῶν ἤδη φυτειῶν των.

Ἄλλ' ὅποταν ἡ Τράπεζα δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ οὐδ' εἰς τὰς τελευταίας ταύτας χρεῖας, τότε τὰ διαθέσιμα κεφάλαιά της θέλουν διανεμέσθαι ἀναλόγως μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῷ ἀνωτέρω σκοπῷ αἰτούντων.

Ὅσακις δὲ, μετὰ τὴν ἐντελῆ θεραπείαν ὄλων τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος αἰτήσεων, περισσεύωσι χρήματα, θέλουν δίδεσθαι εἰς τοὺς ἄλλους αἰτούντας, ἀλλ' εἰς τρόπον ὥστε, ἐνώστῳ δὲν ἐπαρκῶσιν εἰς ὅλους, ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἄτομον νὰ μὴ δύναται νὰ λάβῃ πλέον τῶν 20,000 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 9.

Πᾶσα διάταξις τοῦ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου 1841 κανονισμοῦ, ἀντιβαίνουσα εἰς τὰς παρούσας τροπολογίας, μένει ἀκυρὸς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Αὐγούστου 1841.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Διεκπερ. ὑπουργ. Γραμματεὺς
Χ. Χριστοπούλου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἄριθ. 17.

ΑΘΗΝΑΙ, 3 Σεπτεμβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκρίσεως τῆς παρατηρήσεως τοῦ Κ. Α. Μεταξῶ ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Γραμματεὺς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐγκρίνωμεν καὶ ἐγκρίνομεν διὰ τοῦ παρόντος τὴν ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ζητηθείσαν παραίτησιν τοῦ Κ. Α. Μεταξῶ. Συγκατατάσσεται δὲ πάλιν εἰς τοὺς ἐν τακτικῇ ὑπηρεσίᾳ Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἀρχαιότερος κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζῆς, ἐπιφορτίζεται τὴν προσυπογραφήν, δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Αὐγούστου (10 Σεπτεμβρίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Συνταγματάρχου Κ. Ἀλεξ. Βλαχοπούλου, ὡς Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν διὰ τοῦ παρόν-

τος τὸν νομοεπιβεωρητὴν Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας συνταγματάρχην Κ. Ἀλέξανδρον Βλαχοπούλου Γραμματέα τῆς ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν.

Ὁ ἀρχαιότερος Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζῆς ἐπιφορτίζεται νὰ προσυπογράψῃ, δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτέλεσῃ τὸ παρὸν Διατάγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Αὐγούστου (10 Σεπτεμβρίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἀφορώντων τὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ Μας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμῶμεντες νὰ ἐπισκεφθῶμεν νήσους τινὰς τοῦ ἡμετέρου Βασιλείου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

§. 1.

Τὸ ἡμέτερον ὑπουργικὸν συμβούλιον, συνεργόμενον κατὰ τὸ ἀπὸ 10 (22) Αὐγούστου τ. ε. ἡμέτερον Διατάγμα, θέλει ἀποφασίσαι προσωρινῶς κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμετέρας ἀπουσίας περὶ ὧν τῶν ὑποθέσεων, τῶν ὁποίων ἡ ἀναβολὴ ἤθελεν εἶναι ἐπιβλαβὴς, ἐπιφυλάττομένης τῆς ἐπικυρώσεως ἡμῶν.

§. 2.

Ἐἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἰσχύει ἡ πλειψηφία, ἰσοψηφίας δὲ οὔσης, ὑπερισχύει ἡ γνώμη ὑπὲρ τῆς ὁποίας δίδει ὁ προεδρεύων τὴν ψῆφόν του.

§. 3.

Τὸ πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου θέλει συντάττεσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 περὶ σχηματισμοῦ τῶν Γραμματειῶν ἡμετέρου Διατάγματος, ἀλλ' ἐπιφυλάττεται εἰς τὸν προεδρεύοντα τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον νὰ προδιορίσῃ ἰδιαιτέρον ὑπάλληλον πρὸς σύνταξιν αὐτοῦ. Τὸ πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων θέλει ὑποβληθῆ εἰς ἡμᾶς μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἡμῶν.

§. 4.

Οἱ ἡμέτεροι Γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Διευθυντής, ἐπιφορτίζονται τὴν προσυπογραφήν, δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Σεπτεμβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
ΑΛ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

αὐτὰ, εἰμὴ ἐκπληροῦσα τοὺς αὐτοὺς ὄρους. Ἐν τούτοις ῥητῶς διακηρύττεται ὅτι ἐν περιπτώσει παρανόμου ἢ ἀνοικείου ἐκ μέρους αὐτῶν διαγωγῆς ὡς πρὸς τοὺς νόμους ἢ τὴν Κυβέρνησιν τῆς ἐπικρατείας εἰς τὴν ὁποίαν οἱ εἰρημένοι πρόξενοι, ὑποπρόξενοι ἢ ἐμπορικοὶ πράκτορες ἤθελον διαμένει, δύνανται νὰ καταδιωχθῶσι καὶ τιμωρηθῶσι κατὰ τοὺς νόμους, καὶ νὰ στερηθῶσι τοῦ δικαιοῦματος τοῦ ἐκτελεῖν τὰ χρέη τῶν κατὰ διαταγὴν τῆς προσβληθείσης Κυβερνήσεως, ἧτις θέλει γνωστοποιήσει εἰς τὴν ἐτέραν τοὺς ὑπαγορευόμενους τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν τῆς λόγους. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὰ ἀρχεῖα καὶ τὰ λοιπὰ σχέσια ἔχοντα μὲ τὰς ὑποθέσεις τοῦ προξενίου ἐγγράφα, δὲν θέλουσιν παντελῶς ἐξερευνηθῆναι, ἀλλὰ θέλουσιν διατηρεῖσθαι ἐπιμελῶς ὑπὸ τὴν σφραγίδα τῶν προξένων, ὑποπροξένων ἢ ἐμπορικῶν πρακτόρων καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ μέρους τῆς διαμονῆς αὐτοῦ. Οἱ πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ ἐμπορικοὶ πράκτορες, ἢ οἱ ἀνηκόντως ἐπιτετραμμένοι νὰ τοὺς ἀναπληρώσωσι, δύνανται νὰ διεξάγωσι διὰ συμβιβασμοῦ καὶ διαιτησίας τὰς μεταξὺ τῶν πλοιάρχων καὶ τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποῦ ἐπιβλέπουσι τὰ συμφέροντα ἀναφερομένης τυχόν διενέξεως, χωρὶς νὰ δύνανται αἱ ἐγγύρησι ἀρχαὶ νὰ μεσολαβῶσι, εἰμὴ μόνον ἂν ἡ διαγωγή τῶν πληρωμάτων ἢ τοῦ πλοιάρχου ἤθελε διαταράξει τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ἢ, ἂν οἱ εἰρημένοι πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ ἐμπορικοὶ πράκτορες ἤθελον ἐπικαλεσθῆ τὴν μεσολαβησίν των πρὸς ἐκτέλεσιν ἢ διατήρησιν τῶν ἀποφάσεων των.

Ἐννοεῖται ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν δικαστικῶν ἢ διαπραγματευτικῶν ἀποφάσεων, δὲν θέλει ἀποστερεῖ τὰ διαφερόμενα μέρη τοῦ δικαιοῦματος τὸ ὅποιον ἔχουσι τοῦ νὰ καταφύγωσι πρὸς τὴν ἀποστροφήν των εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς τῆς πατρίδος των.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ἄρθ. 17.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς πρόξενους, ὑποπρόξενους ἢ ἐμπορικοὺς πράκτορας νὰ ἐξαιτῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγγύρησι ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν, κράτησιν καὶ φυλάκισιν τῶν πλοίων τῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων τῆς ἐπικρατείας, εἰμὴ θέλουσιν δὲ ἀπευθυνεσθαι ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ δικαστήρια τοῦ τόπου καστὰς καὶ τοὺς ἀρμοδίους ὑπαλλήλους καὶ θέλουσιν ζητεῖ ἐγγράφως τοὺς εἰρημένους δραπέτας, ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βιβλίων τῶν πλοίων ἢ τῶν ναυτολογίων (rôle d'équipage) ἢ δι' ἰδιωτέρων ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅτι τὰ δεινα ἄτομα ἀπετέλεσαν μέρος τῶν δεινα πληρωμάτων, τῆς δ' αἰτήσεως οὕτως ἀποδεικνυομένης, δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἢ ἀπόδοσις. Ἐκτὸς μόνον ἂν τὰ ἄτομα ταῦτα ἤθελον εἶσθαι ὑπήκοοι τοῦ τόπου ἐνθα ἐδραπέτευσαν.

Συλληπτόμενοι οἱ τοιοῦτοι δραπέται, θέλουσιν τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐγγύρησι ἀρχῶν ὁ λόγος προξένων ὑποπροξένων ἢ ἐμπορικῶν πρακτόρων, δύνανται δὲ καὶ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς δημοσίας φυλακὰς ἐπὶ τῆ αἰτήσει καὶ δαπάνῃ τῶν αἰτούντων αὐτούς, διὰ νὰ πεμφθῶσιν εἰς τὰ πλοία, εἰς τὰ ὅποια ἀνήκουσιν, ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ ἔθνους. Ἄλλ' ἂν δὲν ἀποπεμφθῶσιν εἰς διάστημα δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς των, θέλουσιν ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλουσιν συλλαμβάνεσθαι πλέον ἐπὶ τῆ αὐτῆς αἰτίας.

Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὅτι, ἂν ὁ δραπέτης τυγχάνη πράξας ἤδη κακούργημα τι ἢ πλημμέλημα, ἢ ἴσως νὰ ἀναβληθῆ ἢ ἀπόδοσις του, μετριοῦ τὸ ἐπιληφθὲν τῆς ὑποθέσεως ταύτης δικαστήριον, ἤθελον ἐκδώσει τὴν ἀπόφασίν του, καὶ ἤθελον αὐτὴ ἐκτελεσθῆ.

Ἄρθ. 13.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πλοίοχ τι τῆς μιᾶς τῶν ἴψηλῶ,

nement respectif ne peut y prétendre qu'en remplissant ces mêmes conditions. Du reste il est expressément déclaré que dans le cas d'une conduite illégale ou improprie envers les lois ou le gouvernement du pays dans le quel les dits Consuls, Vice-Consuls ou agens commerciaux résideraient, ils pourront être poursuivis et punis conformément au lois et privés de l'exercice de leurs fonctions par le gouvernement offensé, qui fera connaître à l'autre ses motifs pour avoir agi ainsi. Bien entendu, cependant, que les archives et documens relatifs aux affaires du Consulat, seront à l'abri de toute recherche et devront être soigneusement conservés sous les scellés des Consuls, Vice-Consuls ou agens commerciaux et de l'autorité de l'endroit où il résideraient.

Les Consuls, Vice-Consuls et agens commerciaux, ou ceux qui seraient dûment autorisés à les suppléer, agiront par voie de conciliation et d'arbitrage dans les différens qui pourront s'élever entre les capitaines et les équipages de la nation dont ils soignent les intérêts, et les autorités locales ne pourront intervenir que si la conduite des équipages ou du capitaine troublait l'ordre ou la tranquillité du pays, ou bien à moins que les dits Consuls, Vice-Consuls ou agens commer-

ciaux ne requissent leur intervention pour faire exécuter ou maintenir leurs décisions. Bien entendu, que toute espèce de jugement ou d'arbitrage ne pourrait priver les parties contendantes du droits qu'elles ont, à leur retour, de recourir aux autorités locales de leurs pays.

Les dits Consuls, Vice-Consuls ou agens commerciaux seront autorisés à requérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation la détention et l'emprisonnement des déserteurs des navires de guerre et marchands de leurs pays et ils s'adresseront à cet effet, aux tribunaux, juges et officiers compétens, et réclameront, par écrit, les déserteurs susmentionnés en prouvant, par la communication des registres des navires ou rôles de l'équipage, ou par d'autres documens officiels, que tels individus ont fait partie des dits équipages, et cette réclamation, ainsi prouvée, l'extradition ne sera point refusée, pourvû qu'ils ne soient points sujets du pays où ils ont déserté.

De tels déserteurs lorsqu'ils auront été arrêtés, seront mis à la disposition des dits Consuls, Vice-Consuls ou agens commerciaux et pourront être enfermés dans les prisons publiques à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament, pour être envoyés aux navires aux quels ils appartenaient, ou à d'autres de la même nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans l'espace de deux mois à compter du jour de leur arrectation, ils seront mis en liberté et ne seront plus arrêtés pour la même cause.

Il est entendu, toute fois, que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime ou délit, il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal nanti de l'affaire aura rendu la sentence, et que celle ci ait reçu son exécution.

ΑΘΗΝΩΝ

δῆμοι καὶ τὰ εὐεργετικά καταστήματα, τότε εἰ μὲν ἡ ἀμφισβήτησις ἔλαβε χώραν (ἀδιαφόρως ἂν προῆλθεν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἢ τοῦ ιδιώτου) πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 νόμου, ἢ ἂν ἔλαβε μὲν ἀρχὴν μετὰ τὴν ῥηθείσαν ἐποχὴν, προῆλθεν ὁμοῦς ἐνῶ ὁ ιδιώτης δὲν εἶχε τὴν νόμιμον κατοχὴν, ἢ ἐπικαρπία ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστῆν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ιδιώτου παρὰ τοῦ δημοσίου, ὅταν οὗτος ἤθελε τυχὸν ἀναγνωρισθῆ ὀριστικῶς ἰδιοκτῆτης.

« Ἡ διάταξις αὕτη δὲν θέλει ἰσχύει ὅταν τὰ περὶ κατοχῆς » εὐρίσκωνται ἤδη προαποφασισμένα ὑπὲρ τοῦ ιδιώτου διὰ τε- » λειδικῶν ἀποφάσεων τῶν τακτικῶν δικαστηρίων. Εἰς τοιαύ- » τὴν περίστασιν, καὶ εἰάν ἡ διένεξις ἐκινήθη πρὸ τῆς 18 (30) » Ἀπριλίου 1836 ἢ ἐπικαρπία θέλει διαμένει εἰς τὸν ιδιώτην » κάτοχον, ὑποχρεούμενον ὁμοῦς εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ δημο- » σίου, κατὰ τὰς κατωτέρω τοῦ παρόντος ἀρθροῦ διατάξεις ». Ὅσάκις δὲ ἡ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 νόμου λαβούσα ἀρχὴν ἀμφισβήτησις προῆλθεν ἐνῶ ὁ ἰ- » διώτης εἶχε τὴν κατοχὴν, τότε ἡ ἐπικαρπία δὲν ἀποδίδεται, ὑποχρεοῦται ὁμοῦς ὁ διακάτοχος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ Δημοσίον Ταμεῖον διὰ τὴν ἐπικαρπίαν ταύτην, εἴτε δι' ἐγγραφῆς ὑποθή- » κης ἀναλογου μέρους τῶν κτημάτων του, εἴτε δι' ἐγγυήσεως τρίτου, προσφέροντος ὑποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων του, εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν ἢ ἐπικαρπία δὲν συμπεριλαμ- » βάνεται εἰς τὴν ἐνοικίαν, οὔτε ἔχει ὁ ἐνοικιαστῆς δικαίωμα ἀ- » παιτήσεως εἰς ἀποζημιώσιν, οἰαδήποτε ἂν ἦναι ἡ ἐκδοσις τῆς ἀμφισβήτησεως.

(Ἄρθρον 11 τοῦ Νόμου.)

3. Αἱ δημοπρασίαι τῶν ὡς ἀνωτέρω κανονισμένων φάσεων θέλουσιν γενῆ κατὰ χωρία, ἐκτὸς μόνον ὅπου τὸ δυσχερὲς τῶν χωρίων μετὰ τὴν γειτμαζόντων χωρίων, ἀπαιτήσῃ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐκδοσιν πολλῶν χωρίων καὶ τὴν συνδημοπρατίαν αὐτῶν.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατὰ χωρία δημοπρασίας, δύ- » νανται νὰ γενῶσιν, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀνώτεροι προσφορᾶς διὰ δύο ἢ καὶ πλείω χωρία τοῦ αὐτοῦ δήμου δημοπρατή- » θέντα ἤδη, ἢ, καὶ δι' ὅλοκληρον δῆμον.

Αἱ προσφοραὶ αὗται πρέπει νὰ γενῶσι πρὸς τὸν Διοικητὴν ἢ τὸν ὑποδιοικητὴν, καὶ ἐν ἐλλείψει, πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην, οἵ- » τινες ὀφείλουσιν νὰ δίδωσιν ἀποδείξιν παραλαβῆς, καὶ νὰ παρα- » πέμπουν ἀμέσως τὰς νέας προσφορὰς εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπι- » τροπον διὰ νὰ κηρύττῃ ἐ' δημοπρασίαν. Εἶναι δὲ ἀπαράδεκτοι αἱ προσφοραὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν πέντε ἡμερῶν. Περ- » ραιωθείσης καὶ τῆς δημοπρασίας ταύτης, ἢ μὴ γενομένης τοιαύτης, ἀφοῦ παρέλθῃ ἡ ἀνωτέρω τεθείσα προθεσμία τῶν πέντε ἡμερῶν, ἐπιτρέπεται ἡ συνένωσις πολλῶν δῆμων μέχρις ὀλο- » κλήρου ἐπαρχίας ἐπὶ προσφορᾶ, ὅχι κατωτέρα τῶν 5 τοῖς 0/0, γενομένη ὡσαύτως πρὸς τὸν Διοικητὴν, τὸν ὑποδιοικητὴν ἢ τὸν εἰρηνοδίκην, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, λογιζομένων ἀπὸ τὸ τέλος τῆς κατὰ δῆμον δημοπρασίας, ἢ, μὴ γενομένης τοιαύτης, ἀπὸ τὴν ἄνω προθεσμίαν. Αἱ περαιτέρω προσφοραὶ μετὰ τὴν πα- » ρέλευσιν τῶν τριῶν ἡμερῶν δὲν εἶναι δεκταί.

(Ἄρθρ. 12 τοῦ Νόμου.)

4. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατ' ἐπαρχίαν δημοπρα- » σίας, ἢ εἰάν τοιαύτη δὲν ἔγεινε, μετὰ τὴν κατὰ δῆμον ἢ κατὰ πλείω χωρία συνενωμένα, ἐπιτρέπεται τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν νὰ γενῆ συναγωνισμὸς μετὰ τὸ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην τῶν δημοπρασιῶν μείναντος πλειοδότου, καὶ ἐκείνων οἵτινες ἔμειναν πλειοδόται εἰς τὰς πρώτας χωριστὰς γενομένας δημο- » πρασίας τῶν αὐτῶν χωρίων, δηλ. εἶναι δεκταὶ νέαι προσφοραὶ πούτων τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν καὶ τῶν ἐπὶ ἐνώσει πολ- » λῶν χωρίων ἢ δῆμων πλειοδοτῶν.

« Ἐνώσις χωρίων γίνεται μόνον διὰ χωρία τοῦ αὐτοῦ δή- » μου ».

Αἱ νέαι, καθὼς ἐκείναι αἱ παλαιαί, αἰτινες τυχὸν ἔμειναν ἀμετάβλητοι συναβροίζονται, καὶ τὸ ἀβροισμα τοῦτο συγκρί- » νεται μεγαλυφώνως μὲ τὴν τελευταίαν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν δῆμων ἢ χωρίων πλειοδότου. Ἄν τοῦτο τὸ ἀβροισμα ὑπερβαίῃ τὴν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως πλειοδότου, οὗτος ἔμπορεὶ νὰ κάμῃ νέαν προσφορὰν καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ἕως οὗ δὲν γίνονται περαιτέρω προσφοραὶ, κατὰ τοὺς περὶ δημοπρασίας γενικοὺς κανόνας.

« Οἱ πλειστηριασμοὶ τῶν ἐνωμένων χωρίων ἢ δῆμων, εἰ » ὅποιοι δὲν ἤθελον λάβει μέρος εἰς τὸν ἀνωτέρω συναγωνι- » σμὸν, οὐχ ἤττον θεωροῦνται ὑπόχρεοι διὰ τὰς προσφορὰς » των, καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν ἤθελον προτιμηθῆ αἱ νέαι προ- » φοραὶ τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν. Εἰς δὲ τὴν κατάστρω- » σιν τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ συναγωνισμοῦ, σημειοῦνται τὰ ὀνό- » ματα ἐκείνων, ὡς καὶ αἱ προσφοραὶ των, ὁμοῦ μετὰ τῶν » λοιπῶν, ὅσοι τυχὸν ἤθελον προσφέρει τιμὴν ἀνωτέραν τῆς » πρώτης προσφορᾶς των ».

(Ἄρθρ. 28 τοῦ Νόμου.)

5. Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων ἤθελε συγκομίσει λα- » θραίως, ἢ κρύψῃ προϊόντα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκφυγῇ τὴν ἀπό- » δοσιν τοῦ νομίμου φόρου, υποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τῆς ἀπλοῦ φόρου, ὅσον ἐπροσπάθησε τοιοῦτοτρόπως νὰ μὴ πλη- » ρώσῃ.

Κατ' ἄλλοις περίπτωσιν ἡ ἀνακάλυψις τῆς ὑπεξαίρεσεως ἔγινεν ἐπὶ πρῶτων εἰσπραττομένων διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐκ τοῦ προῦ τῆς χρηματικῆς ποινῆς, τὸ ἕμισυ δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, εἴτε ἰδιώτης ἤθελε εἶθαι οὗτος, εἴτε φύλαξ ἢ ὑπεπιστάτης τῆς εἰσπράξεως, πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν κῆπων τῶν ὀφείλων, κατέβαλε, ὅσα νὰ μὴ στερηθῆ τὸ δημοσίον τῶν νομίμων φόρων.

6. Ἢ εἰ τὸ προηγουμένω ἀρθρῷ ἀναφερομένη χρηματικὴ ποί- » νη θέλει καταγινώσκεσθαι ἀπὸ τὸ πλημμελειοδικεῖον ἐκεῖνο, εἰς τὸ ἐπίπυ τὴν περιφέρειαν ἐπρόχθη τὸ πλημμέλημα· αἱ δὲ περὶ τοῦ ἀπλοῦ φόρου διενέξεις εἶναι ἀποκλειστικῶς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων ἢ καταδίωξις τοῦ ποινικοῦ μέρους θέλει ὁμοῦς πάντοτε προηγεῖσθαι τῆς περὶ τοῦ ἀπλοῦ φόρου δίχης.

Ἄλλ' ἡ ἀθωοτικὴ ἢ ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ πλημ- » μελειοδικεῖου δὲν ἀποκλείει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἀπλοῦ φόρου ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου διοικητικοῦ δικαστηρίου.

7. Οἱ Οἰκονομικοὶ ἐπιτροποὶ καὶ οἱ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ἐπι- » στάται θεωροῦνται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰς τὸ ἀρθρ. 5. ἀνα- » φερόμενα παρανομήματα, ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι, καὶ ὡς τοιοῦτοι διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀρμοδίου παρὰ τοῖς Πρωτοδικαῖς εἰσαγγελείας.

Οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι θέλουσιν ἐνεργεῖ τὴν προανάκρισιν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας· θέλουσιν δὲ ἀρχίζει καὶ ἀποπερατώνει αὐτήν, ἀνευ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως.

8. Ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τα- » κτικὴν χρῆσιν τοῦ διπλοτύπου, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρο- » χικὸν πρόστιμον δραχ. 25 ἕως 200, ἐκτὸς τῆς τυχὸν εἰς τὸ δημοσίον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

(Ἄρθρ. 33 τοῦ Νόμου.)

9. Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν λαχανικῶν, περιβολίων, γρασιδίων, ὀπωροφόρων δένδρων κλπ. μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀνωτέρω φορολογίαν προϊόντων, θέλει πληρωθῆ εἰς χρήματα ἐπὶ ἐκτιμῆσει τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος.

Έννοείται όμως ότι τούτο θέλει γίνεσθαι όπόταν ούδεις έν τοίς ποιούτοις πλοίοις ήθελε προσβληθῆ κατά τήν διάρκειαν τής θαλασσοπλοία, από λοιμικήν ή κολλητικήν νότον, όπόταν τὰ πλοία ταυτα δέν ήθελον κοινωνήσαι καθ' όδον μέ πλοίον έτερον εύρισκόμενον και αυτό εις στάτιν να υποβληθῆ εις κάθαρσιν και όπόταν ό τόπος όθεν προέρχονται δέν ήθελε θεωρείσθαι τόσο γενικώς μολυσμένος και ύποπτος, κατά τήν έποχήν τής αναχωρήσεως των, ώστε να έδωσεν αίτιαν εις έκδοσιν διατάγματος δύναμει του όπριου άπαντα τὰ εκ του τόπου τούτου κατά τήν ρηθείσαν έποχήν αναχωρήσαντα πλοία, ήθελον θεωρείσθαι ως ύποπτα και έπομένως υποκείμενα εις κάθαρσιν.

Άρθ. 21.

Η παρούσα συνθήκη έμπορίου και ναυτιλίας θέλει ισχύει δι' έξ έτη κατά συνέχειαν από τής ήμέρας τής ανταλλαγής των επικυρώσεων και περαιτέρω τής προθεσμίας ταύτης, μέχρι τής παρελεύσεως δώδεκα μηνών από ότου έκάτερον των Ύψηλών συνομολογούντων μερών ήθελε δηλώσει τῷ έτέρῳ τήν περι τής παύσεως τής συνθήκης ταύτης πρόθεσιν του.

Άρθ. 22.

Αί επικυρώσεις τής παρούσης συνθήκης θέλουν ανταλλαχθῆ εις Αθήνας έν διαστήματι έξ μηνών ή και πρότερον, ει δυνατόν, από τής ήμέρας καθ' ήν ύπογραφή.

Πρός πίστωσιν τούτων άμρότεροι οι πληρεξούσιοι των Ύψηλών συνομολογούντων μερών ύπογράψαντες τήν συνθήκην ταύτην έπέθευτο τάς σφραγίδας των.

Έγένετο εις διπλούν έν Αθήναις, τήν 13 (25) Σεπτεμβρίου του χιλιοστού όκτακοσιοστού τεσσαρακοστού έτους.

(Τ. Σ.) Α. ΠΑΙΚΟΣ.
(Τ. Σ.) Α. ΜΑΡΥ.

(L. S.) A. PAICOS.
(L. S.) B. MARY.

Ευχαριστούμεθα να επικυρώσωμεν και επιβεβαιώσωμεν τήν είσηγμένην συνθήκην κατά πάντα τὰ έν αύτῇ περιεχόμενα μέρη και άρθρα, ύποσχόμενοι δι' ήμῶς Αύτους και τους Ημετέρους κληρονόμους και διαδόχους να τήν φυλάττωμεν πιστῶς χωρίς να τήν προσβάλλωμεν τὸ παρά μικρόν, ή να συγχωρώμεν να επανέλθῃ εις αύτην ή έλχχίστη προσβολή.

Όθεν εις πίστωσιν ύπογράψαυτες τήν παρούσαν πράξιν τής επικυρώσεως, έπεθέμεθα τήν του Βασιλέυ Ημῶν σφραγίδα.

Έξεδόθη έν Αθήναις τήν 15 (27) του μηνός Αύγουστου έν έτει μέν Σωτηρία χιλιοστῷ όκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ πρώτῳ, τής δε Ημετέρας Βασιλείας τῷ έννάτῳ.

Ο Θ Ω Ν

Ό επί του Β. Οίκου και των έξωτερικῶν Γραμματεὺς τής Έπικρατείας
I. ΡΙΖΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Άριθ. 25.

ΑΘΗΝΑΙ, 19 Δεκεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περί ανακριτικῶν καθηκόντων των έν τῷ Όθωμανικῷ Κράτει έλληνικῶν προξένων, ύποπροξένων και προξενικῶν πρακτόρων,

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επί τῇ προτάσει των Ημετέρων επί τής Δικαιοσύνης και επί των έξωτερικῶν Γραμματέων τής Έπικρατείας, άκούσαντες και τήν γνώμην του Συμβουλίου τής Έπικρατείας, άπεφασίσαμεν και διατάττομεν τὰ εξής.

Άρθ. 1.

Άπαντες οι έν τῷ Όθωμανικῷ κράτει Ημέτεροι Γενικῆ πρόξενοι, πρόξενοι, ύποπρόξενοι, προξενικοί πράκτορες, και ό διευθυντής του έμπορικῷ γραφείου τής Ημετέρας έν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, έν περιπτώσει δε καθ' ήν χηρεύει ή θέσις αυτών ή άλλως κωλύονται, και οι τακτικοί αυτών άναπληρωται είναι έν τῇ περιφερεία των ανακριτικοί υπάλληλοι ως προς τὰ όφ' έλλήνων πραττόμενα κακούργήματα και πλημμελήματα, και έχουν τὸ δικαίωμα και τήν ύποχρέωσιν άνευ παραγγελίας των είταγγελέων να επιχειρώσι πάντα τὰ προς βεβαίωσιν τής πράξεως, και προς συλλογήν των περι του πράξαντος άποδείξεων άπαιτούμενα, και έν γένει πᾶσαν ανακριτικήν πράξιν κατά τους όρισμούς τής ποινικής δικονομίας, καθ' όσον δέν γίνεται διά του παρόντος νόμου ρητή τροπολογία των διατάξεων αυτης.

Άρθ. 2.

Οί ανακριτικοί οὗτοι υπάλληλοι θέλουν διατάττει τήν προφυλάξιιν του κατηγορουμένου κατά τον έν τῷ τόπῳ έν ᾧ διατελούσιν είθισμένον τρόπον.

δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου, χωρίς να λάβωσιν υπ' όψιν την κατά την εξαγωγή γεννησομένη πληρωμή του έγγείου φόρου, όρίζομεν ώστε κατά την τιαύτην περίπτωσιν, διά να μη πέση άδικως ό φόρος εις βάρος του άγοραστού αντί του φορολογουμένου, ν' αποζημιώνη ούτος τον άγοραστήν δι' όσον άξίζει τό παρ' αύτου κατά την εξαγωγήν πληρωθέν δέκατον.

Άρθ. 6.

Πρός άκριβή επιτήρησιν και έλεγχον της εισπράξεως του προκειμένου φόρου θέλουν διορισθῆ δύο έφοροι, ό μὲν εις την Κορινθίαν, ό δε εις την Αχαΐαν. Υπό τας διαταγὰς αύτων θέλει δοθῆ παρὰ της επί των Οικονομικῶν Γραμματείας ό άναγκαίος αριθμός επιστατών και φυλάλων.

Άρθ. 7.

Καθ' όσον άφορᾷ τὰς λοιπάς έπαρχίας, ή επιτήρησις θέλει άνατεθῆ εις τὰς διοικητικὰς ή τὰς οικονομικὰς αρχὰς, καθ' ός οδηγίας ή επί των Οικονομικῶν Γραμματεία θέλει εκδώσει επί του άντικειμένου τούτου.

Άρθ. 8.

Αί επικαρπίαί των έθνικῶν ή έθνικοιδιοκτητῶν σταφιδαπέλων, θέλουν ένοικιασθῆ επί δημοπρασίας κατά τον περι έγκτητικῶν φόρων έφετεινόν νόμον, ούχ ήττον όμως υπόκεινται οι εξ αύτων καρποί, άν ήθελον εξαχθῆ, εις την πληρωμήν του έγγείου φόρου, κατά τὰ άνωτέρω διαταττόμενα.

Άρθ. 9.

Όστις ήθελε φωραθῆ λαθραίως εξαγων σταφίδα, υπόκειται εις την πληρωμήν του όκταπλοῦ έγγείου φόρου και του τελωνίου. Τό περιπλέον του κανονισμένου δικαιώματος ποσόν μοιράζεται εις τέσσαρα ίσα μέρη· και τὰ μὲν τρία τέταρτα εισάγονται εις τό ταμείον, τό έτερον δὲ δίδεται δι' ανταμοιβήν των ανακαλυψάντων τό λαθρεμπόριον.

Άρθ. 10.

Πᾶσα διένεξις ήτις ήθελε προκύψει μεταξύ φορολογουμένων και ένοικιαστῶν, ή μεταξύ διαφόρων ένοικιαστῶν και ύπεννοικιαστῶν, ως πρὸς την επικαρπίαν εκ της εφαρμογῆς του παρόντος Νόμου, υπάγεται εις την δικαιοδοσίαν των διοικητικῶν δικαστηρίων, των δυνάμει του από 9 (21) Ιουλίου 1838 Νόμου συστηθέντων.

Άρθ. 11.

Η επί των Οικονομικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει και εκτελέσει τον παρόντα Νόμον.

Έν Αθήναις, την 31 Ιουλίου (12 Αύγουστου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Α ΜΕΤΑΞΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ,
Σ. ΒΑΛΕΤΤΑΣ, Α. ΜΕΛΑΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περί φορολογίας των βαλανοκικιδίων διά τὸ έτος 1841 έτος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ψ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επί τῆ προτάσει της Ημετέρας επί των Οικονομικῶν Γραμματείας, άκούσαντες και την γνώμην του Συμβουλίου της Επικρατείας, άπεφασίσαμεν και διατάττομεν.

Άρθ. 1.

Ό προσδιορισμός των εκ των βαλανοκικιδίων έγκτητικῶν φόρων, καθώς και ή διάταξις περί διαθέσεως του καρπού των έθνικῶν βαλανοκικιδόδένδρων μένουσιν και διά τὸ τρέχον έτος αί αύται με τούς όρισμούς του από 7 (19) Αύγουστου 1837 Νό-

μου, διατηρουμένων και των αύτων υποχρεώσεων των φορολογουμένων ως πρὸς την μετακόμισιν του προϊόντος αύτου.

Άρθ. 2.

Οί εκ των βαλανοκικιδίων έγκτητικοί φόροι, καθώς και ό καρπὸς των έθνικῶν βαλανοκικιδόδένδρων θέλουν εκτεθῆ εις δημοπρασίαν κατ' έπαρχίαν, ή κατά τμήματα, συνεννοικιαζομένων όλων εκείνων των βαλανοκικιδίων, όσα δύνανται να εξαχωνται εξ ενός και του αύτου λιμένος, τούτέστιν όλων εκείνων των όποιων ή διηρημένη ένοικίασις έμποροῦσε να βάλῃ εις θέσιν τούς φορολογουμένους ν' αφαιρέσωσιν τον καρπὸν των από τον νόμιμον ένοικιαστήν και να τον παραδώσωσιν εις άλλον τινά. Ως πρὸς τὰ λοιπὰ εφαρμόζονται αί διατάξεις του έφετεινοῦ περί φορολογίας των προϊόντων της γῆς Νόμου.

Άρθ. 3.

Έξαιρείται της ένοικιάσεως ό έγγειος φόρος των βαλανοκικιδίων της Λακωνίας και Λακεδαιμόνος, όστις θέλει πληρόνεσθαι εις τὰ αρμόδια τελωνεία έν καιρῷ της εξαγωγῆς των, συνάμα με τό τελωνιακόν δικαίωμα, κατά τὰς διατάξεις του από 25 Σεπτεμβρίου (7 Οκτωβρ.) 1838 Νόμου, και του από 26 Σεπτεμβρίου (8 Οκτωβρ.) 1838 Διατάγματος· ως πρὸς τὰ βαλανοκικιδια της Λακεδαιμόνος, διά τὰ όποια οι ιδιοκτῆται έσυμφώνησαν, ίσως ήδη με τούς άγοραστάς την τιμήν, πρὸ της δημοσιεύσεως του παρόντος Νόμου, χωρίς να λάβωσιν υπ' όψιν την κατά την εξαγωγήν γεννησομένην πληρωμήν του έγγείου φόρου, όρίζομεν, ώστε κατά την τιαύτην περίπτωσιν, διά να μη πέση άδικως ό φόρος εις βάρος του άγοραστοῦ, αντί του φορολογουμένου, ν' αποζημιώσῃ ούτος τον άγοραστήν, δι' όσον άξίζει τό παρ' αύτου κατά την εξαγωγήν πληρωθέν δέκατον.

Άρθ. 4.

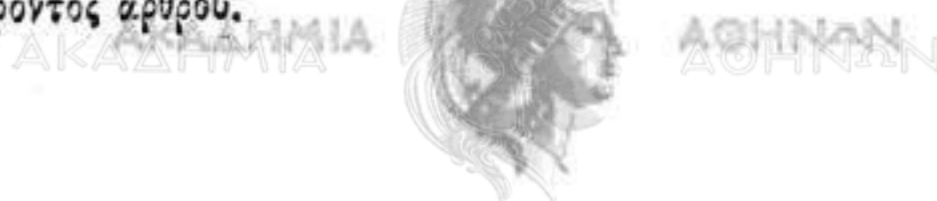
Ό καρπὸς όμως εκ των έθνικῶν βαλανοκικιδόδένδρων Λακεδαιμόνος, ένοικιάζεται χ' εισπράττεται επί της δια λογαριασμοῦ του δημοσίου, συμφώνως με τούς όρισμούς του άρθρου 2 του παρόντος νόμου, αλλά και ό καρπὸς αύτός κατά την εξαγωγήν του, υπόκειται εις την πληρωμήν του έγγείου φόρου, άποδιδόμενου εις τό άνήκον τελωνείον.

Άρθ. 5.

Η πρώτη δημοπρασία των βαλανοκικιδίων Ακαρνανίας, Αιτωλίας και Τριχωνίας θέλει ενεργηθῆ εις Μεσολόγγιον, ή δευτέρα και τελειωτική εις Η. Πάτρας, ώσαύτως και ή πρώτη δημοπρασία των βαλανοκικιδίων Κέω εις Κέαν, ή δευτέρα εις Ερμούπολιν της Σύρου. Όλοι αί λοιπαί θέλουν ενεργηθῆ εις την πρωτεύουσιν των επαρχιῶν.

Άρθ. 6.

Όταν τὰ πρακτικά των κατ' επαρχίαν ή τμήματα δημοπρασιῶν φθάσωσιν εις την Γραμματείαν, αύτη παραβάλλουσα τό αποτέλεσμα αύτων, πρὸς τὰς όποιὰς χρεωσται να έχῃ περί της έλπιζομένης καρπολογίας και τιμῆς των καρπῶν πληροφορίας, έντός πέντε ήμερῶν, άφ' ης φθάσωσιν εις την Γραμματείαν τὰ πρακτικά, εγκρίνει τὰς δημοπρασίας ή άκυρόνει αύτάς, και διατάττει νέαν δημοπρασίαν, γενομένης ή μη άνωτέρας προσφορᾶς, ή την δια λογαριασμόν του δημοσίου εισπραξιν, άν τοῦτο θεωρῆ συμφερώτερον. Εις την τελευταίαν ταύτην περίστασιν, οι της Ακαρνανίας, Αιτωλίας και Τριχωνίας φόροι των βαλανοκικιδίων, θέλουν εισπραχθῆ εις τὰ τελωνεία Ανατολικῦ, Αστακοῦ και Καρβασαρᾶ κατά την εξαγωγήν, και θέλουν άποδιδεσθαι εις χρήματα ανά δραχμάς 30 επί 1000 λιτρῶν, των ψιλῶν, και δραχ. 18 των χονδρῶν βαλανιδίων, και ανά 30 λεπτά δι' εκάστην όκάν κικιδίων, συμπεριλαμβανομένου και του τελωνιακοῦ δικαιώματος. Η δε δι' άλλων λιμένων εξαγωγή, άπαγορεύεται επί ποινή λαθρεμπορίου, κατά την περίπτωσιν του παρόντος άρθρου.

κτῆματος χωριστὰ, εἰς καρπὸν καὶ εἰς χρήματα, κατὰ τὸν μέσον ὄρον τοῦ ἐν τῷ διαστήματι τῆς ἐνοικιάσεως ἐλπίζομένου ποσοῦ τοῦ καρποῦ καὶ τῆς τιμῆς αὐτοῦ, ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἔκτασιν αὐτοῦ, τὴν ποιότητα τῆς γῆς, τὸ ποσὸν καὶ τὴν ποιότητα τῶν περιεχομένων δένδρων, τὴν κατάστασιν τῆς καλλιέργειας, εἰς ἣν τὸ κτῆμα εὐρίσκεται, καὶ τὸν βαθμὸν τῆς βελτιώσεως τῆς ὁποίας εἶναι ἐπιδεκτικόν, καὶ τὴν μάλλον ἢ ἥττον ἐπωφελεῖ θέσιν αὐτοῦ. Προσέτι θέλουν σημειώσῃ με ἀκρίθειαν τὰς ἐργασίας, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ συνεισφέρουν εἰς βελτίωσιν τῶν κτημάτων, οἷον ἐπωφελεστέραν χρῆσιν τῆς γῆς, κατασκευὴν νέων ὑδραγωγείων, νέας φυτείας κτλ. κατὰ τε τὴν ποσότητα καὶ ποιότητα αὐτῶν.

Ἀποὺ δὲ οὕτω προτδιορίσῃ τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα, θέλουν σημειώσῃ, ὅσον ἐνεστὶ ἀκριβῶς, καὶ τὰ ἐξοδα τῆς καλλιέργειας, καὶ θέλουν οὕτω ὀρίσει καὶ τὸ καθαρὸν τοῦ κτηματος εἰσόδημα, ἀφαιροῦντες αὐτὰ ἀπὸ τοῦ ἀκαθάριστου. Περὶ πάντων τούτων οἱ πραγματογνώμονες συντάττουσι πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον στέλλουν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπίτροπον ὁμοῦ μετὸ τῆς περιγραφῆς καὶ καταμετρήσεως. Ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος παραλαβὼν ταῦτα, θέλει ἐπιθεωρεῖ αὐτὰ καὶ ἐξετάζει ἂν ἔχουν ὀρθῶς, καὶ πρὸ πάντων θέλει λαμβάνει ἐγγράφως πληροφορίας παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, ἂν ἡ τιμὴ τῶν καρπῶν προσδιορίσῃ ἀκριβῶς καὶ συντάττει ἐπομένως τὴν τῆς δημοπρασίας προκήρυξιν, εἰς ἣν πρέπει νὰ καταγράφωνται ἀκριβῶς, ὁ τόπος καὶ ἡ θέσις ὅπου κεῖται τὸ κτῆμα, τὸ εἶδος καὶ ἡ ἔκτασις αὐτοῦ, κατὰ τὰ βασιλικά καὶ ἐπιτόπια στρέμματα, τὰ ὅρια καὶ ὁ ἐλάχιστος ὄρος τῆς τιμῆς τῆς δεκαετοῦς ἐνοικιάσεως. Ὁ ὄρος οὗτος προσδιορίζεται, πηλαπλατίζομένου τοῦ καθαρῦ ἐτησίου εἰσοδήματος μετὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν τῆς ἐνοικιάσεως. Συγγρόνως ἡ προκήρυξις, ὅχι μόνον πρέπει νὰ παραπεμπῇ εἰς τὸ καθαρὸν Διατάγμα, ἀλλὰ περιέχον τὰς λεπτομερεῖς διατάξεις τῆς ἐνοικιάσεως, ἀλλ' ἐὰν τυχὸν τοῦτο ἢ ἐκείνο ἐκ τῶν κτημάτων ἢ μὴ ἢ νὰ βελτιωθῇ δι' ἄλλων ἐκτάκτων ἐργασιῶν, πρέπει νὰ διαλαμβάνη αὐτὰς κατ' εἶδος καὶ ποσότητα. Τὴν προκήρυξιν ταύτην, ὁμοῦ μετὰ τὰ πρωτόκολλα τῆς περιγραφῆς, τῆς καταμετρήσεως καὶ τῆς ἐκτιμήσεως θέλει στείλει ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ ἐκθέσῃ καὶ ὅσας ἔλαβε πληροφορίας ἢ ἕκαμε παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ὀρθότητος τῶν πρωτοκολλῶν, περὶ τῆς ἀκριθείας τῶν ὁποίων εἶναι ὑπεύθυνος ἕκαστος διὰ τὸ μέρος τὸ ὁποῖον συνέταξε.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείᾳ, ἂν δὲν νομίξῃ ἀναγκαίαν περαιτέρω ἐξακρίβωσιν, προσδιορίζει τὸν ἐλάχιστον ὄρον, καὶ διατάττει τὴν τῆς δημοπρασίας ἐνέργειαν ἄλλως ὀφείλει νὰ διατάξῃ, χρεῖας τυχούσης, δι' ἄλλων παρὰ τῶν τὰς πρώτας ἐργασίας ἐνεργησάντων προσώπων, νέας ἐξετάσεις.

3. Ἄμα φθάσωσιν εἰς χεῖρας τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων τὰ παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκριθέντα πρωτόκολλα, αἱ δημοπρασίαι θέλουν δηλοποιεῖσθαι εἰς ὅλα τὰ χωρία καὶ τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, ὅπου κεῖται τὸ κτῆμα, καὶ θέλουν διατηρηθῆ ὅλαι αἱ διατυπώσεις καὶ αἱ διατάξεις αἱ περὶ διακηρύξεως καὶ δημοπρασίας, αἱ διαγεγραμμέναι ἀπὸ τὰ ἄρθρα 14, 16, 17, 18, 19 καὶ 20, τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) π. ε. Νόμου, περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς τοῦ 1840, καθόσον δὲν ἐναντιοῦνται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως τῆς δημοπρασίας, καὶ ἐκθέσεως εἰς νέαν, τῆς ὁποίας ἐὰν τὸ νέον ἀποτέλεσμα ἦθελεν εἶσθαι κατώτερον τῆς πρώτης, ἢ τυχούσα μείωσις θέλει λογίζεσθαι εἰς βάρος τῶν διενεργούντων τὴν δημοπρασίαν.

4. Ἐκαστον κτῆμα, τοῦ ὁποίου τὸ μέγεθος εἶναι τοιοῦτον,

ὥστε ἡ καλλιέργεια αὐτοῦ ν' ἀπαιτῇ τὴν ἀποκλειστικὴν ἐπασχόλησιν ἐνὸς ἐνοικιαστοῦ, ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν χωριστὰ ἐπὶ τῆ βάσει τῆς παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου συνταχθείσης, καὶ ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐγκριθείσης προκηρύξεως. Ἄν δὲ κἀνὲν ἐξ αὐτῶν ἦναι μικρότερον, θέλει συνδημοπρατεῖται μετὰ ἄλλα τόσα ἐκ τῶν πλησιεστέρων, ὥστε ἡ καλλιέργεια τούτων ὅλων νὰ ἐπασχολῇ ὀλοκλήρως ἓνα ἐνοικιαστήν.

5. Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ὑποβάλλονται ἐκάστοτε εἰς τὴν ἐγκρισιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἣτις ἐκδίδει τὴν ἐγκρισιν, ἀφοῦ ἐξετάσῃ αὐτὰ, βεβαιωθῆ ὅτι ἐτηρήθησαν ἀκριβῶς ὅλαι αἱ διατυπώσεις, καὶ προσκαλεῖ τοὺς Οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους νὰ ἐκδώσωσιν, ἀνευ ἐλαχίστης ἀναβολῆς, τὰ ἀνήκοντα ἐνοικιαστήρια, καὶ νὰ φροντίσωσιν νὰ ὑπογράφωσιν αἱ χρεωστικαὶ ὁμολογίαι παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν, οἵτινες δὲν θέλουν εἶσθαι ὑπόχρεοι μόνον διὰ τὴν ἐμπρόθεσμον πληρωμὴν τῶν ἐνοικίων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν συμφωνιῶν τῆς ἐνοικιάσεως, μέχρι τῆς ἐκπνεύσεώς τῆς.

6. Ἡ ἐνοικίασις ἐκάστου κτηματος ἀρχεται, διὰ μὲν τὰ κτῆματα, τῶν ὁποίων ἤδη ἔληξεν ἡ προθεσμία, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκδοθῆ παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου τὸ ἐνοικιαστήριον, διὰ δὲ τὰ ὑπὸ ἐνοικίαν εἰσέτι ὄντα, μετὰ τὸ τέλος τῆς παρελθούσης ἐνοικιάσεως λήγει δὲ μετὰ τὴν συγκομιδὴν τοῦ καρποῦ τοῦ τελευταίου ἐτους. Ὄθεν οἱ Οἰκονομικοὶ ἐπιτροποὶ ὀφείλουν, ἐπὶ ποινῇ προστίμου, ἄμα λάβωσιν τὴν ἐγκρισιν, νὰ δίδωσιν τὴν ἀνήκονσαν ἀποδείξιν παραλαβῆς εἰς τὰ ἀρμόδια ταχυδρομεία, καὶ νὰ ἐκδίδωσιν καὶ παραδίδωσιν μετὰ τρεῖς ἡμέρας τὰ ἐνοικιαστήρια εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς πάλιν ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς. Ἄν περὶ τῶν ὀφείλων ἀποδείξει θέλουν διαβιβασθῆ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείᾳ.

7. Ἄμα ἀποπερατωθῇ ἡ ἐκδοσις τῶν ἐνοικιαστηρίων καὶ ἡ ἐκδοσις τῶν χρεωστικῶν ὁμολόγων, αἱ ὁποῖαι θέλουν σταλῆ κατὰ τοὺς ἐνυπάρχοντας κανονισμοὺς πρὸς τοὺς ἀρμόδιους ταμίας, οἱ Οἰκονομικοὶ ἐπιτροποὶ θέλουν εἰδοποιήσῃ ἐγγράφως διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἕκαστον ἐνοικιαστὴν τῶν κτημάτων, τῶν ὁποίων ἤδη ἔληξεν ἡ ἐνοικίασις, ὅτι ὀφείλει νὰ παρευρεθῆ ἐπιτοπίως εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασμένον κτῆμα, διὰ νὰ ἐγκατασταθῆ παρ' αὐτῶν ἡ ἐγκατάστασις γίνεται παρουσία τοῦ δημάρχου ἢ δημοτικοῦ παρέδρου καὶ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ὅστις συντάσσει ἕκθεσιν, περιλαμβάνουσαν μετὰ λεπτομέρειαν καὶ ἀκρίθειαν τὰ ὅρια τοῦ κτηματος, τὴν ἔκτασιν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὸ, οἷον δένδρα, κτίρια, ὀχετοὺς κ. λ. κατὰ τὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὐρίσκεται τὸ κτῆμα ἐν γένει, καὶ ἰδίως ἕκαστον τῶν συνιστῶντων αὐτό. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τῆς παραδόσεως, ἡ ἐκθεσις αὕτη θέλει ὑπογράφεσθαι παρὰ πάντων τῶν ἀνωτέρω σημειωθέντων καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ θέλει χρησιμεύει διὰ νὰ ἐξελεγχθῆται ἐκάστοτε ἡ γενομένη παρὰ τοῦ τελευταίου τούτου καλλιέργεια, καὶ νὰ προσδιορίζεται ἡ ὀφειλομένη παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἀποζημίωσις, ἂν ἐξ αἰτίας του συμβῶσι χειροτερεύσεις. Εἰς τὰ κτῆματα, τῶν ὁποίων ἡ παρελθοῦσα ἐνοικίασις δὲν ἔληξεν εἰσέτι, ἡ ἐγκατάστασις τοῦ νέου ἐνοικιαστοῦ θέλει γενῆ μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐνοικιάσεως, ἀλλὰ τὸ δημόσιον δὲν ἐνέχεται διὰ τὰς ἐν τῷ μεταξύ τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ τῆς ἐγκαταστάσεως διαστήματι συμβάσας τυχὸν χειροτερεύσεις τοῦ ἐνοικιασθέντος κτηματος.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

8. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ πληρώνωσιν τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον εἰς δύο δόσεις.

ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ ἀρχίζουσι καὶ νὰ περαιώουσι τὴν ἀνάκρισιν, ἄνευ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ εἰσαγγελέως.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ ἀρχὴ εἰς τὴν ὁποίαν καταγγελλῆ ἡ σωματεμπορία ἢ ἡ ἀπλῆ ἀνδραποδῶν μετακόμισις ἢ ἄλλως πως πληροφορηθῆ περὶ ταύτης, ἢ μὲν Ἑλληνικὴ ὀφείλει, ἢ δὲ ξένης δυνάμεως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θέτῃ ἀμέσως τὰ ἀποτελοῦντα τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς ἀνδράποδα εἰς ἐλευθερίαν.

Ἄρθρ. 10.

Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Μαρτίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ,
ΕΣΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἄριθ. 8.

ΑΘΗΝΑΙ, 11 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς ἑλληνικῆς τραπεζῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θελόντες νὰ ἐπιταχύνωμεν τὴν σύστασιν τῆς τραπεζῆς, καὶ τὴν ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἐγκρίνομεν τὸν ἐπισυναπτόμενον κανονισμὸν τῆς Ἐθνικῆς ἑλληνικῆς τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Ἀπριλίου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Τῆς Ἐθνικῆς ἑλληνικῆς τραπεζῆς.

ΤΜΗΜΑ Α΄.

Περὶ τῶν κεφαλαίων τῆς τραπεζῆς καὶ τοῦ ἐτήσιου μερίσματος τῶν συμμετόχων.

Ἄρθ. 1.

Τὰ κεφάλαια τῆς τραπεζῆς διαιροῦνται εἰς πέντε χιλιάδας μετοχάς, ἐξ ὧν ἡ Κυβέρνησις θέλει λάβει τοῦλάχιστον χιλίας.

Ἄρθ. 2.

Συμμέτοχοι τῆς τραπεζῆς δύνανται νὰ γενῶσιν ἀδιαφόρως Ἕλληνας καὶ ἀλλοδαποί.

Ἄρθ. 3.

Οἱ συμμέτοχοι τῆς τραπεζῆς δὲν ἐνέχονται εἰς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς, εἰμὴ κατὰ τὸ ποσοῦν μόνον τῶν μερίδων των.

Ἄρθ. 4.

Οἱ καταγραφησόμενοι ὡς μέτοχοι, δὲν θέλουσι λάβει τὰ ἀποδεικτικά τῶν μετοχῶν των, εἰμὴ ἀφοῦ πληρώσουν τὸ ὀλικὸν ποσοῦν τῆς ἀξίας αὐτῶν. Μέχρι δὲ τῆς στιγμῆς ἐκείνης, δὲν

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1841)

ἔχουν εἰμὴ ἀπλὴν ὑπόσχεσιν μετοχῆς, ἥτις δὲν μεταβιβάζεται εἰς ἄλλο πρόσωπον.

Ἄρθ. 5.

Μετὰ τὴν ὀλικὴν πληρωμὴν ἐκάστης μετοχῆς ἐκδίδονται τὰ ἔγγραφα τῶν μετοχῶν εἴτε ὀνομαστικῶς, εἴτε ἀνώνυμος. Εἰς τὴν πρώτην περίστασιν ἐγγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν μετοχῶν εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ βιβλία τῆς τραπεζῆς, καὶ τότε αἱ μετοχαὶ δύνανται νὰ μεταβιβασθῶσιν εἰς ἄλλο πρόσωπον διὰ παρομοίων ἐγγραφῶν. Εἰς τὴν δευτέραν, σημειοῦται μόνον ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἐγγράφου τῆς μετοχῆς, εἰς τὰ αὐτὰ βιβλία τῆς τραπεζῆς.

Ἄρθ. 6.

Διὰ νὰ μεταβιβασθῶσιν αἱ ὀνομαστικαὶ μετοχαὶ ἀπαιτεῖται νὰ γενῆ, περὶ τούτου ἐκ μέρους τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ νομίμου πληρεξουσίου αὐτοῦ, δήλωσις ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ τῆς τραπεζῆς, ὅστις καταχωρεῖ αὐτὴν εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, ὑπογραφομένην παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ πληρεξουσίου του καὶ παρὰ τοῦ διευθυντοῦ. Μετὰ τὴν καταχώρισιν, ὁ διευθυντὴς τῆς τραπεζῆς ἐκδίδει νέον ἔγγραφον μετοχῆς ἐπὶ ὀνόματι τοῦ νέου ἰδιοκτῆτου, ἐξαφανίζων ἐν ταύτῳ τὸ ἐπὶ ὀνόματι τοῦ προτέρου ἔγγραφον. Αἱ ἀνώνυμοι μετοχαὶ μεταβιβάζονται δι' ἀπλῆς παραδοσεως τοῦ ἐγγράφου τῆς μετοχῆς.

Ἄρθ. 7.

Μετὰ τὴν κατάσχεσιν ὀνομαστικῆς τινος μετοχῆς καὶ τὴν κατά νόμον ἐπίδοσιν τῆς κατασχέσεως εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς τραπεζῆς, ἡ μετοχὴ αὐτὴ δὲν δύναται νὰ μεταβιβασθῆ, ἐνόσω διαρκεῖ ἡ κατάσχεσις.

Ἄρθ. 8.

Ὁ ἔγγραφεὺς ὡς μέτοχος τῆς τραπεζῆς ὀφείλει νὰ σύρῃ ἀμέσως εἰς διατάξιν τῆς ἑθνικῆς τραπεζῆς συναλλαγματικὴν, καὶ τὰ παραρτηρήσειον τῆς μετοχῆς σου.

Ἡ συναλλαγματικὴ αὐτὴ πρέπει νὰ γενῆ δεκτὴ ἀπὸ ὑποκείμενον ἀξιοχρεῶν καὶ πρέπει νὰ πληρωθῆ μετ' ἡμέρας ἐννεήντα, λογιζομένης ἀπὸ τὴν συγκάλεισιν τῆς πρώτης γενικῆς συνέλευσεως.

Ἡ συναλλαγματικὴ αὐτὴ θέλει κατατεθῆ παρὰ τῇ τὰς προετοιμασίας τῆς τραπεζῆς ἐπιφορτισμένῃ ἐπιτροπῇ, ἥτις πρέπει νὰ δώτῃ ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ παρακαταθέσῃ τὸ κιβώτιον, τὸ ἐμπεριέχον τὰς συναλλαγματικὰς, εἰς τὸ Γενικὸν ταμεῖον τοῦ Κράτους. Ὅσαι μετοχαὶ δὲν πληρωθῶσιν εἰς τὰς προϋδιορισθησομένας ἐποχάς, ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν καὶ πωλῶνται πρὸς ὄφελος, ἢ πρὸς βλάβην τοῦ καθυστεροῦντος μετόχου.

Ἄρθ. 9.

Ἐκ τῶν κερδῶν τῆς τραπεζῆς, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων, θέλει σχηματίζεσθαι τὸ μεταξὺ τῶν μετόχων διανεμόμενον μέρος, τὸ ὁποῖον θέλει συνήθως εἶσθαι ἐπτὰ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν περισσευόντων κερδῶν τῆς τραπεζῆς, τὰ μὲν τρία τέταρτα θέλουν διανεμεσθαι μεταξὺ τῶν μετόχων ὁμοῦ μετ' ἡμέρας μερίσματος τῶν ἐπτὰ τοῖς ἑκατὸν· τὸ δὲ ἐν τέταρτον θέλει μετασχηματίζεσθαι εἰς ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, ἐξ οὗ θέλουν λαμβάνεσθαι τὰ ἀναγκαζοῦντα χρήματα πρὸς συμπλήρωσιν τῶν 7 τοῖς 0/0 τοῦ συνήθους μερίσματος· ὡσάκις τὰ ἐτήσια κέρδη τῆς τραπεζῆς ἔτους τινὸς δὲν χρηγήσουν τοσοῦτον μέρος. Ἡ συνέλευσις τῶν μετόχων θέλει ἀποφασίσαι τὰ δέοντα περὶ τῆς χρήσεως τῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων, τῶν ὁποίων οἱ τόκοι θέλουν προστίθεσθαι ὀλοκλήρως εἰς τὸ ἐτήσιον μέρος τῶν μετοχῶν.

Ἄρθ. 10.

Αἱ μετοχαὶ θέλουν δίδεσθαι εἰς τὴν ὀνομαστικὴν τῶν ἀξίων

φορτίζεται να προσυπογράψη και δημοσιεύση τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΑΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Σποριδῶνος Βαλέττα, ὡς Γραμματέως τῆς ἐπικρατείας, ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν Κύριον Σποριδῶνα Βαλέτταν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως μετὰ τὸν κανονικὸν μισθὸν, τὸν συνδεδεμένον μετὰ τὴν θέσιν ταύτην.

Ὁ προεδρεύων τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιφορτίζεται τὴν προσυπογράψην, τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ προεδρεύων τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον
καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Α. Μεταξῶ, ὡς Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν μέχρι τοῦδε εἰσαγγελεα παρὰ τοῖς ἐν Ναυπλίῳ Ἐφέταις Κύριον Α. Μεταξῶν, Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης μετὰ τὸν τακτικὸν μισθὸν τὸν συνδεδεμένον μετὰ τὴν θέσιν ταύτην.

Ὁ προεδρεύων τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιφορτίζεται νὰ προσυπογράψῃ δημοσίευσῃ καὶ ἐκτέλεσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ προεδρεύων τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον
καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσωρινῆς ἀναθέσεως τῆς διεύθυνσεως τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας εἰς τὸν Κ. Α. Παῖκος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐως ὅτου θέλει φθάσει ἐνταῦθα ὁ Κύριος Α. Μεταξῶ ἀπὸ Ναυπλίου, διατάττομεν νὰ ἐξακολουθήσῃ ὁ ἐν τακτικῇ ὑπηρεσίᾳ

Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Παῖκος τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ προεδρεύων τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον
καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Α. Παῖκου εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ Συμβούλιῳ τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐηρεστήθημεν νὰ διορίσωμεν τὸν μέχρι τοῦδε Γραμματέα τῆς ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κ. Α. Παῖκος, Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιφορτίζεται νὰ προσυπογράψῃ, δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτέλεσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ προεδρεύων τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον
καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 15.

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 5 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Α. Μεταξῶ, ὡς Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διορίζομεν τὸν ἐν τακτικῇ ὑπηρεσίᾳ Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Μεταξῶν, Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν μετὰ τὸν κανονισμένον μισθὸν.

Ὁ προεδρεύων τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιφορτίζεται νὰ προσυπογράψῃ, δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτέλεσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 (14) Ἰουλίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ προεδρεύων τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον
καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

συζύγου διατάττομεν να ισχύωσι κατά την διάρκειαν τῆς ἀπουσίας Μας οἱ ἐν τῇ Ἡμετέρᾳ ἀπόφασιν τῶν 4 (16) Σεπτεμβρίου τ. ε. ἐνδιαλαμβανόμενοι ὄροι περὶ τῶν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ Μας συνεδριάσεων τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Ὀκτωβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀλλαγῆς τῆς ὀνομασίας τῶν ἀρχῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες να δώσωμεν καταλληλοτέραν ὀνομασίαν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Πανεπιστημίου, ἀπεφασίσαμεν να διατάξωμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς:

1. Ὁ μέχρι τοῦδε ὀνομαζόμενος Προπρύτανης, θέλει ὀνομαζέσθαι ἀπὸ τοῦδε Ἀντιπρύτανης, ἡ Σχολαρχεῖα Κοσμητεία, οἱ Σχολάρχαι Κοσμητόρες, τὸ δὲ Ἀκαδημαϊκὸν Συμβούλιον, Ἀκαδημαϊκὴ Σύγκλητος.

2. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιφορτίζεται να ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Ὀκτωβρίου 1841.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκλογῆς τοῦ Πρυτάνεως κτλ. τοῦ Πανεπιστημίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες να κανονίσωμεν ἐπὶ τὸ κρεῖττον τὴν ἐκλογὴν τοῦ Πρυτάνεως, τῶν Κοσμητόρων καὶ τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου τοῦ ἐπισημοῦ Ἡμῶν Πανεπιστημίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Α'. Τὸ σύνολον τῶν παρόντων καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τακτικῶν, ἐπιτιμίων καὶ ἐκτάκτων, θέλει συνέρχεσθαι δύο ἐβδομάδας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς λήξεως τῆς θερινῆς ἐξαμηνίας εἰς πλήρη συνεδρίασιν, προεδρευομένην ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, ἐν ἐλλείψει δὲ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀντιπρυτάνεως, ἐλλείποντος δὲ καὶ τούτου ὑπὸ τοῦ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀρχαιοτέρου τῶν Κοσμητόρων, μεταξὺ τῶν ὁποίων, τῆς ἀρχαιότητος οὗσης τῆς αὐτῆς, ἀποφασίζει ὡς πρὸς τοῦτο ἡ ἡλικία, καὶ διὰ χωριστῶν ψηφοφοριῶν θέλουν ἐκλέγειν ἐκ τῶν τακτικῶν καὶ ἐπιτιμίων καθηγητῶν κατὰ πλειονοψηφίαν τρεῖς ὑποψηφίους διὰ τὴν Πρυτανείαν, ἕκαστος τῶν ὁποίων πρέπει να ἔχῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τοῦλάχιστον τὸ τρίτημόριον τῶν ὅλων ψήφων. Ἐν δὲ ἰσοψηφίᾳ νικᾷ

ἡ ψῆφος τοῦ προεδρεύοντος. Ὁ κατάλογος τῶν τριῶν τούτων ὑποψηφίων μετὰ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς θέλει υποβάλλεσθαι ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματείαν καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν.

Β'. Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ῥηθείσης ἐγκρίσεως θέλουν συνέρχεσθαι οἱ τακτικοὶ, ἐπιτιμιοὶ καὶ ἐκτάκτοι καθηγηταὶ ἕκαστης τῶν τεσσάρων Σχολῶν εἰς ἰδιαίτεραν πλήρη συνεδρίασιν, προεδρευομένην παρὰ τοῦ μέχρι τοῦδε Κοσμητορος, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ προκατόχου αὐτοῦ, καὶ θέλουν ἐκλέγειν ἐκ τῶν τακτικῶν καὶ ἐπιτιμίων καθηγητῶν αὐτῆς κατὰ πλειονοψηφίαν δύο ὑποψηφίους διὰ τὴν Κοσμητείαν, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἐπίσης οφείλει να ἔχῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τοῦλάχιστον τὸ τρίτημόριον τῶν ὅλων ψήφων, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικᾷ καὶ ἐνταῦθα ἡ ψῆφος τοῦ προεδρεύοντος. Οἱ κατάλογοι τῶν ὑποψηφίων μετὰ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς θέλουν καθυποβάλλεσθαι ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν, καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν.

Γ'. Κάνεις τῶν ὑποψηφίων δὲν δύναται ν' ἀποποιήσῃ τὴν γενομένην ἐκλογὴν, ἄνευ νομίμων λόγων. Εἶναι δὲ τοιοῦτοι α.) Ὑπηρεσία ἐπὶ διετίαν ἀμέσως προηγουμένην εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν β.) Ἀσθένεια ἐξ ἡλικίας ὑπερβαίνουσα τὸ ἐξηκοστὸν ἔτος. Οφείλει δὲ ὁ ἀπαιτούμενος να γνωστοποιήσῃ τὴν ἀποποιήσιν του καὶ τοὺς λόγους αὐτῆς ἀμέσως εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν ἐκλογέων, ἡ ὁποία κρίνει, ἂν ἡ ἀποποιήσις εἶναι δεκτή. Ἄν δ' ἀπαρνηθῇ παρὰ τῆς συνελεύσεως ἢ παραίτησις, δύναται ὁ ἀποποιούμενος ἐντὸς δύο ἡμερῶν να ἐκκαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν ταύτην εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν.

Δ'. Ὁ νέος Πρύτανης, ὁ Ἀντιπρύτανης, οἱ τεσσαρεσ Κοσμητόρες, καὶ τεσσαρεσ ὑπὸ τοῦ ἀνόλου τῶν καθηγητῶν ἐν πλήρει συνεδρίασει κατὰ σχετικὴν πλειονοψηφίαν ἐκλεγόμενοι τακτικοὶ ἢ ἐπιτιμιοὶ καθηγηταὶ, ἐξ ὧν οἱ δύο λαμβάνονται ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε μελῶν τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου, θέλουν συγκροτῆσαι τὴν νέαν Ἀκαδημαϊκὴν Σύγκλητον.

Ε'. Διὰ να θεωρῶνται αἱ ῥηθείσαι συνεδριάσεις πλήρεις ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦλάχιστον τῶν δύο τρίτημοριῶν τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἀνηκόντων καθηγητῶν. Οἱ δὲ μὴ δυνάμενοι να παρευρεθῶσι διὰ νόσον ἢ ἄλλην ἰσχυρὰν καὶ ἀφευκτον αἰτίαν, θέλουν γνωστοποιεῖν τοῦτο εἰς τὸν προεδρεύοντα τῆς συνελεύσεως, καὶ δύνανται να στέλλωσι τὰς ψῆφους των περὶ ἕκαστης θέσεως ἐσφραγισμένας, αἱ ὁποῖαι θέλουν ἀνοίγεσθαι συγχρόνως μετὰ τὰς τῶν παρευρισκομένων.

Ζ'. Διὰ να μὴ ἀναβληθῇ ἡ προσεχῆς ἐκλογὴ τῶν ἀρχῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ὀρίζεται δι' αὐτὴν καὶ μόνην τὴν προσεχῆ ἐκλογὴν, να γείνη ἡ περὶ ἐκλογῆς τοῦ νέου Πρυτάνεως συνέλευσις τῶν καθηγητῶν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν κοσμητόρων, αἱ δὲ περὶ ἐκλογῆς τῶν κοσμητόρων, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποίησεως τῆς παρ' Ἡμῶν ἐγκρίσεως τοῦ νέου Πρυτάνεως.

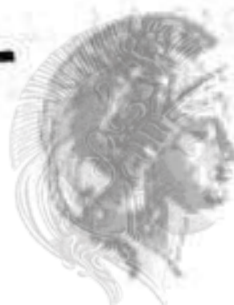
Ζ'. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεία, θέλει φροντίσει περὶ τῆς ἐκτελέσεως καὶ δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Ὀκτωβρίου 1841.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συνεδριάσεων τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ὑπάρχη ἡ ἀναγκαία ἐνότης εἰς τὰς ἐργασίας τῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας καὶ νὰ συζητῶνται ὠρίμως τὰ οὐσιώδη ἀντικείμενα, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθ. 1.

Ὅλα τὰ σπουδαία ἀντικείμενα, ὅσα ἐκ τῆς φύσεώς των ἀναγονταὶ εἰς τὴν σύσκεψιν τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, θέλουσιν συζητεῖσθαι ἐντὸς αὐτοῦ. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἐπιφορτίζομεν τὸν προεδρεύοντα τὸ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας νὰ συγκαλῆ αὐτὸ εἴτε αὐθόρμητως, ἢ κατ' αἴτησιν ἐνὸς ἢ πλείονων τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, ὀφείλοντα ὅμως νὰ προειδοποιῇ ἡμᾶς ἀμέσως, περὶ πάσης μελλούσης συνεδριάσεως.

Τὰ πρακτικὰ τῶν γενομένων συνεδριάσεων θέλουσιν υποβάλλεσθαι εἰς ἡμᾶς ὅσον τάχιστα.

Ἡ ἀρμοδιότης τοῦ Ἡμετέρου Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου διατηρεῖται ὡς εἶναι ὀρισμένη διὰ τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 ὀργανικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθ. 2.

Ὁ προεδρεύων τὸ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Ἰουνίου (10 Ἰουλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ προεδρεύων τὸ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέων
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραιτήσεως τοῦ Κ. Χριστιαν Σχμάλτσ, ἀπὸ τῶν θέσιν τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ παρέξωμεν εἰς τὸν μέχρι τοῦδε Ἡμέτερον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ὑποστράτηγον Χριστιαν δὲ Σχμάλτσ, ἐπὶ τῇ αἰτήσει του, τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας μας παραίτησιν. Ἐποῦ ἡμεῖς διαδηλοῦμεν εἰς αὐτὸν τὴν ἴψηλὴν ἡμῶν εὐχαρίστησιν διὰ τὰς ἐξαιρέτους ἐκδουλεύσεις, τὰς ὁποίας ἐν τῇ διαρκείᾳ τῆς ὑπηρεσίας του μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν διὰ τὰ συμφέροντα τῆς Ἐπικρατείας ἐπέσπευον εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τὴν Ἐπικρατείαν μας, καὶ ῥητῶς ὡς στερεῶν τὴν πειθαρχίαν τοῦ στρατοῦ, καὶ φροντίσας τὰ πρὸς διατήρησιν τῆς φιλοτιμίας τῶν στρατιωτικῶν καὶ τὰ περὶ εὐταξίας τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ κλάδου τούτου.

Ὁ προεδρεύων τὸ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιφορτίζεται νὰ προσυπογράψῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰουνίου (11 Ἰουλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ προεδρεύων τὸ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέων
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἄριθ. 14.

ΑΘΗΝΑΙ, 4 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν σταφίδων διὰ τὸ 1841 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν σταφίδων ἐγγείος φόρος τοῦ 1841 θέλει εἰσπραχθῆ εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους, συνάμα μὲ τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα.

Ἄρθ. 2.

Ὁ φόρος αὐτός, ὡς καὶ τὸ τελώνιον ἐπὶ τῶν σταφίδων, θέλει λαμβάνεσθαι εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ ἀποκοπτομένῃ ἐπιτοπίως τιμῇ, τὴν ἴποιαν ἤθελεν ἀναγνωρίσει ὡς τοιαύτην ἢ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, καὶ ἀφοῦ προστεθῆ εἰς αὐτὴν ἐν ἐννατημῶριον περιπλέον.

Ἄρθ. 3.

Ἡ περὶ τῆς ἀναγνωρισθησομένης τιμῆς ἀπόφασις τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ βάσει πρωτοκόλλων ἀποσπασθέντων τὴν τιμὴν τῶν σταφίδων κατ' ἐπαρχίαν, τὰ πρωτόκολλα ταῦτα σχηματίζονται παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτελείου τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς διωρισμένου ἐφόρου καὶ τοῦ τελωνίου τοῦ προσηλωμένου ἐκάστης ἐπαρχίας, συνερχομένων εἰς αὐτὸν, εἰς τὸ ὅποιον ἡ Διοικητικὴ ὀφείλει νὰ προσκαλῆ καὶ τρεῖς ἐκ τῶν ἀκριτοτέρων καὶ εὐπόλητοτέρων ἐμπόρων διὰ νὰ διατεθῶνται τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν τιμῶν. Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα, εἰς τὰ ὅποια σημειωθῆσιν ἡ γνώμη τῶν ἐμπόρων, ὅσον καὶ τῶν ἀνωτέρω ἐρχῶν δικαιολογημένη ἀποχρώντως, ὑπογράφονται παρὰ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν Γραμματείαν παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, ὅστις χρεώσται νὰ τὰ συνοδεύῃ μὲ τὰς χρειώδεις παρατηρήσεις. Ἡ δὲ Γραμματεία, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς φθάσῃ εἰς αὐτὴν τὸ πρωτόκολλον, ἀποφασίζει, εἴτε ἀποδεχομένη, εἴτε τροποποιούσα τὴν τιμὴν, ἢ τις δηλοῦται ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ὡς ἀποκομμένη. Τὴν δὲ ἀπόφασιν τῆς ταύτης χρεώσται νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ ταύτην, οἱ ἔχοντες συμφέρον, ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς φθάσῃ ἐπιτοπίως τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὸ ὅποιον εἶναι καταχωρισμένη ἡ ἀπόφασις τῆς Γραμματείας, δύνανται νὰ ἐκκαλέσωσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, τὸ ὅποιον ἐν τῷ τμήματι τοῦ ἀμφισβητουμένου Διοικητικοῦ, προσδιορίζει ὀριστικῶς τὰς τιμὰς. Ἀλλ' ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν θέλει ἔχει κάμμιν ἀποχρεωτικὴν ἰσχὺν ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς μεταξὺ ἰδιωτῶν.

Ἄρθ. 4.

Ἐὰν πρὸ τῆς ὀριστικῆς ἀφάσεως περὶ τῆς τιμῆς διὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος, τὰ φορτωμένα μὲ σταφίδα πλοῖα θελήσωσιν νὰ ἀποπλεύσωσι, τότε μόνον δύνανται νὰ πράξωσι τοῦτο, ὅταν οἱ σταφιδέμποροι, ἢ οἱ ἐξάγοντες τὴν σταφίδα δώσωσιν ἀξίόχρεων ἐγγύησιν τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ τελωνείου.

Ἄρθ. 5.

Ὡς πρὸς τὰς σταφίδας ἐκεῖνας, διὰ τὰς ὁποίας οἱ ἰδιοκτῆται ἐσυμφώνησαν ἴσως ἤδη μὲ τοὺς ἀγοραστὰς τὴν τιμὴν πρὸ τῆς

ἕκαστον φαρμακείον κατάλογος τῶν ἰατρῶν τῶν ἐχόντων τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχωνται τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν ἐντὸς τῆς διοικήσεως.

Ἄρθρ. 27.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τοὺς φαρμακοποιούς νὰ σχετίζωνται ὡς ἐκ τοῦ ἔργου των καὶ νὰ συνεννοῶνται μὲ ἀνθρώπους μετερχομένους χωρὶς ἄδειαν τῆς Βασ. Κυβερνήσεως τὴν ἰατρικὴν καὶ νὰ ἐκτελῶσι τὰς ἀναγραφὰς αὐτῶν μάλιστα ὑποχρεοῦνται ἅμα λάβωσι γνῶσιν περὶ τοιούτων καταχρήσεων νὰ εἰδοποιῶσι παραχρῆμα τὸν διοικητικὸν ἰατρὸν.

Ἄρθρ. 28.

Χωρὶς ἰατρικὴν συνταγὴν δύνανται νὰ δοθῶσι παρὰ τῶν φαρμακοποιῶν τὰ ἐφεξῆς μόνον ἰατρικά.

Αἷμα δρακόντιον.
 Ἄλοιφῆ ἀπλή.
 » διὰ σπέρματος τοῦ κύτους ἐρυθρά.
 » διὰ τερεβινθίνης.
 » κηρωτῆ κιβρά.
 » δι' ἀμυγδαλίνου ἐλαίου.
 » ῥόδινη.
 Ἀμύγδαλα.
 Ἄνθηρόκοκκος.
 Ἄνθος ἀκτῆς.
 » Ἴων.
 » λευκανθέμου.
 » Μαλάχης.
 » Πορτογαλίας.
 » ῥόδων.
 » ῥοιᾶδος.
 » φιλύρας.
 » φλόμου τῆς θηλείας.
 » Χαμαιμήλου.
 Ἄνθηραξ φιλύρας.
 Ἀρκεοθίδες.
 Β.
 Βάλανοι φρυκταί.
 Βδέλλαί.
 Βῶλος ἀρμενία.
 Ε.
 Εἶδη εἰς ἀναγαργαρισμόν.
 » εἰς θυμιάματα.
 » διὰ κατάπλασμα.
 Ἐκχύλισμα γλυκυρρίζης.
 Ἐλαίον ἀμυγδαλίνον.
 » κακάϊνον.
 » περγαμηνόν.
 » λινοσπέρμου.
 Ἐμπλαστρον ἀνακοληθητικόν.
 Ι.
 Ἰχθυοκόλλα.
 Ἰσχάδες.
 Κ.
 Κάκκον.
 Καρδάμωμον μικρόν.
 Καρυόφυλλα.
 Κέρως ἐλάφειον.
 Κήτους σπέρμα.
 Κίνον.

Acetum aromaticum.
 » rosarum.
 Adeps suillus.
 Alcohol vini.
 Amygdalae.
 Aqua chamomillae.
 » destillata.
 » florum aurantior.
 » foeniculi.
 » melissae.
 » menthae crispae.
 » » piperitae.
 » rosarum.
 » sambuci.
 » vulneraria Teden.
 Ἄρον root.
 Β.
 Baccae juniperi.
 Bolus armena.
 Butyrum cacao.
 C.
 Cacao.
 Chocolata lichenis islandici.
 Carbo tiliae.
 Cardamomum minus.
 Caricae.
 Caryophylli.
 Ceratum cetacei album.
 Cetaceum.
 Coccinella.
 Colla piscium.
 Colophonium.
 Conserva rosar.
 Cornu servi.
 Cortex cinnamomi.
 » aurantiorum.
 D.
 Dactyli.
 E.
 Emplastrum adhaesivum.
 Extractum liquiritiae.
 F.
 Flores aurantiorum.
 » chamomilae vulgaris.
 » » romanæ.
 » malvae.

Κολοφώνιον.
 Κόμμι ἀραβικόν.
 » τραγακάνθης.
 Κυκλίτικοι διὰ ἡδυσμοῦ τοῦ πεπερώδους.
 » διὰ ζακχάρως γάλακτος.
 Μ.
 Μαγνησία θειική.
 Μάννα.
 Μαραντάμυλον.
 Μαστίχη.
 Μέλι ἀπηφρισμένον.
 Ο.
 Ὄδοντότριμμα.
 Οἰνόπνευμα.
 Ὄξος ἀρωματικόν.
 » ῥόδινον.
 Ὄξύμελι ἀπλοῦν.
 Π.
 Πόα ἀδιάντου.
 » ἀλθαίας.
 » ἀψινθίου.
 » ἐλελιφάσκου.
 Πόα μελισσοφύλλου.
 Ρ.
 Ρίζα ἀγρωτίδος.
 » ἀλθαίας.
 » γλυκυρρίζης.
 » ἰαύδος.
 » ὄρχιδος.
 Ροδόμηλι.
 Σ.
 Σάκχαρ.
 Σάκχαρ διὰ ῥόδων.
 Σερπίον ἀπλοῦν.
 » δι' ἀλθαίας.
 » δι' ἀμυγδάλων.
 » διὰ βάτου ἰδαίας.
 » διὰ Ἴων.
 » διὰ κιτριῶν χυλοῦ.
 » διὰ μάννα.
 » διὰ μόρων.
 » διὰ πορτογαλίῶν ἐπιλεπίδος.
 » διὰ ροιᾶδος.
 Συναπισμός.
 Σπέρμα καννάθεως.
 » κυδωνίων.
 » λυκοποδίου.
 » λίνου.
 » σινάπεως.
 Σπόγγος κηροπαγίς.
 Στάλαγμα ἀκτῆς.
 » ἡδυσμοῦ τοῦ οὐλοφύλλου.
 » — τοῦ πεπερώδους.
 » λευκανθέμου.
 » μαράθρου.
 » μελισσοφύλλου.

» rosarum.
 » rhoeados.
 » sambuci.
 » tiliae.
 » verbasci.
 » violarum.
 Folia aurantiorum.
 » fartaræ.
 » malvae.
 G.
 Gummi arabicum.
 » tragacanthæ.
 Glandes querc. tostae.
 Η.
 Herba absinthii.
 » althæae.
 » melissæ.
 » salviae.
 Hirudines.
 Κ.
 Kino.
 L.
 Lycopodium.
 Μ.
 Magnesia carbonica.
 Manna.
 Mastix.
 Mel despumatum.
 » rosatum.
 Mucilago Gummi arabici.
 » seminum cydoniorum.
 Mucilago salep.
 Ο.
 Oleum amygdalarum dulcium.
 » bergamottæ.
 » lini.
 Oxymel simplex.
 Ρ.
 Pasta althæae.
 » gummosa.
 » liquiritiae.
 Pulvis dentifricius.
 R.
 Radix althæae.
 » graminis.
 » liquiritiae.
 » iridis florentinae.
 » salep.
 Rotulae menthae piperitae.
 S.
 Sacchar lactis.
 Sago.
 Sanguis draconis.
 Sebum ovile.
 Semen cannabis.
 » cydoniorum.
 » lini.
 » sinapeos. nigrae.
 Serum lactis dulce.
 Siliqua dulcis.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 18. (παρελείφθη.)

Ἀριθ. 19.

ΑΘΗΝΑΙ, 27 Σεπτεμβρίου.

ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΕΜΠΟΡΙΑΣ

Μεταξὺ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σαξωνίας ὑπογραφεῖσα εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐν Δρέσδῃ, τὴν 12 (24) Μαΐου 1844 καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντὶ ἀλλάθης ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Ἰουλίου (5 Ἰουλίου) τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας, κινούμενοι ἐξίσου ἀπὸ τὴν εὐκρινῆ πρόθεσιν τοῦ νὰ διατηρήσωσι τὴν μέχρι τοῦδε μεταξὺ τῶν ἐπικρατειῶν τῶν εὐτυχῶς ὑπάρξασαν καλὴν ἀρμονίαν, καὶ νὰ ἐκτείνωσι καὶ στερεώσωσι τὰς ἐμπορικὰς αὐτῶν σχέσεις, καὶ πεπεισμένοι ὅτι ὁ σκοπὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ ἄλλως εἰμὴ διὰ τῆς παραδοχῆς συστήματος ἐντελοῦς ἀμοιβαίου, βάσειν ἐχούσης ἀρχὰς δικαίας καὶ χρησίμου, ἐξίσου εἰς ἀμφοτέρω τὰ Κράτη, συνεφώνησαν νὰ διαπραγματευθῶσι τὴν συντάξιν Συνθήκης Ἐμπορίας καὶ διώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίους. Ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κύριον Ἀνδρόνικον Παῖκον, Γραμματέα τῆς ἐπικρατείας αὐτοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, διευθύνοντα τὴν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων Γραμματείας τῆς ἐπικρατείας, Ταξίαρχον τοῦ Βασιλικοῦ Ἀγίου Τάγματος τοῦ Σωτήρος. Ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας τὸν Κύριον Εἰρῆικον Ἀντώνιον Δε-Ζετχάρου, Γραμματέα τῆς ἐπικρατείας αὐτοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκπληροῦντα ἐπίσης καθήκοντα Γραμματέως τῆς ἐπικρατείας καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων, Μεγαλόσταυρον τοῦ Τάγματος αὐτοῦ τῆς Πολιτικῆς Ἀξίας, τῶν Ταγμάτων Ἀλεξάνδρου Νεύσκυ τῆς Ρωσσίας, τοῦ Ἐρυθροῦ Ἄστρου τῆς Πρωσσίας, τοῦ τάγματος τῆς Πολιτικῆς Ἀξίας τοῦ Στέμματος τῆς Βυαρίας καὶ τοῦ τῶν Δουκικῶν Οἰκῶν τῆς Σαξωνίας κτλ. κτλ., οἵτινες μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων εὐρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

Ἄρθ. 1.

Οἱ ὑπήκοοι ἐκατέρων τῶν συνομολογουμένων μερῶν θέλουν προσομιζέσθαι ἐλευθέρως ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ ἑαυτῶν, τῶν πλοίων τῶν καὶ τῶν φορτίων τῶν, εἰς τὰς παρὰ τὰς πόλεις καὶ ποταμούς τῆς ἐπικρατείας τοῦ ἄλλου, ἀπανταχοῦ ὅπου τὸ ἀλλοδαπὸν ἐμπόριον εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς. Δύνανται εἴτε προσωρινῶς, εἴτε πολυχρονίως νὰ ἐνδιαμείνωσιν εἰς ὅποιονδήποτε μέρος τῶν εἰρημένων ἐπικρατειῶν, νὰ ἐνοικιάσωσιν καὶ καθέξουν οἰκίας καὶ ἀποθήκας διὰ τὸ ἐμπόριόν τῶν, θέλουν ἀπολαύει ἐν γένει πληρεστάτην ἀσφάλειαν διὰ τε ἑαυτοὺς καὶ τὰς ἰδιοκτησίας τῶν, καὶ θέλει τοῖς χορηγεῖσθαι διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἐμπορίου τῶν ἢ αὐτὴ πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς ἀπονεμομένη προστασία ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ ὑποκύπτουν εἰς τοὺς Νόμους καὶ τὰ Διατάγματα τῶν ἀμοιβαίων ἐπικρατειῶν.

Ἄρθ. 2.

Δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῆ ἐν τῷ Βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Σαξωνίας οὐδεμία ἀπαγόρευσις ἢ περιφρόνησις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν, οὐδὲν δικαίωμα ὁποιοῦδήποτε εἶδους ἢ

TRAITÉ

de commerce entre Sa Majesté le Roi de la Grèce et Sa Majesté de Roi de Saxe, signé en double à Athènes et à Dresde le 12 (24) mai 1844 et dont les ratifications ont été échangées à Athènes le 23 juin (5 juillet) de la même année.

S. M. le Roi de la Grèce et S. M. le Roi de Saxe également animés du desir sincère de maintenir les rapports de bonne intelligence, qui ont si heureusement subsisté jusqu'ici entre leurs Etats respectifs, et d'en étendre et consolider les relations commerciales, et convaincus que cet objet ne saurait mieux être rempli qu'en adoptant le système d'une parfaite réciprocité basée sur des principes d'équité également avantageux aux deux pays, sont convenus en conséquence d'entrer en négociation pour conclure un traité de commerce et ont nommé à cet effet des Plénipotentiaires: Sa Majesté le Roi de la Grèce le Sieur Andronic Paicos, Son Secrétaire d'Etat au dépt. de la Justice dirigeant le Ministère de la Maison Royale et des Relations Extérieures, commandeur de Son Ordre Royal du Sauveur, et Sa Majesté le Roi de Saxe le Sieur Henri Antoine de Zeschau, Son Ministre d'Etat et des Finances faisant fonctions également de Son Ministre des Affaires Etrangères, Grand Croix de Son Ordre du mérite civil et de ceux de S. Alexandre Newski de Russie, de l'Aigte Rouge de Prusse, de l'Ordre du mérite civil de la Couronne de Bavière et de celui des Maisons Ducales de Saxe etc. etc. les quels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, ont arrêté les articles suivans;

Art. 1.

Les sujets de chacune des deux hautes parties contractantes pourront, avec toute sûreté pour leurs personnes, vaisseaux et cargaisons, aborder librement dans les places et rivières des territoires de l'autre, surtout où le commerce étranger est permis aux nationaux.

Ils pourront s'y arrêter et résider, dans quelque partie que ce soit des dits territoires, y louer et occuper des maisons et des magasins pour leur commerce, et ils jouiront généralement, tant pour leurs personnes que pour leurs propriétés, de la plus entière sécurité, et il leur sera accordé, pour les affaires de leur négoce, la même protection dont jouissent les indigènes, à charge de se soumettre aux lois et ordonnances des pays respectifs.

Art. 2.

Il ne pourra être établi en Grèce sur les productions du sol ou de l'industrie de la Saxe, aucune prohibition ou restriction d'importation ou d'exportation, ni aucun droit, de

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἄριθ. 11.

ΑΘΗΝΑΙ, 31 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ ἀπὸ 22 Μαΐου (3 Ἰουνίου) 1836 ἡμετέρου Διατάγματος, περὶ συστάσεως ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου, καὶ θέλοντες νὰ χορηγήσωμεν μέσα προαγωγῆς καὶ ἀναπτύξεως εἰς τὸ ἐμπόριον τῆς πρωτεύουσας, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἐγκρίνομεν τὸ νὰ συστηθῇ εἰς Ἀθήνας ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον, σύμφωνα μετὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρου Διατάγματος, καὶ διατάττομεν νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐκλογή τῶν μελῶν αὐτοῦ, καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἐγκρισίν Μας τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἀπριλίου (7 Μαΐου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας
N. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσδιορισμοῦ κατ' ἐκτίμησιν τοῦ Β. ἐκκλησιαστικοῦ δεκάτου τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων διὰ τὸ ἐναστὸς ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ παρέξωμεν εὐκολίας τινὰς εἰς τοὺς μοναχοὺς τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν Β. ἐκκλησιαστικῶν δεκάτων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπιθυμοῦντες νὰ μὴ ζημιωθῇ ὡς ἐκ τούτου τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, τοῦ ὁποίου αἱ πρόσοδοι δὲν ἐπαρκοῦν εἰς τὰς πολυεπίδησιν ἀνάγκας του, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 7,438 ἀναφορὰν τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ Β. ἐκκλησιαστικὸν δέκατον τῶν κατὰ τὸ ἡμέτερον Βασίλειον διατηρουμένων ἱερῶν μοναστηρίων δὲν θέλει ἐκτεθῆ καὶ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος εἰς ἐνοικίαν διὰ δημοπρασίας, ἀλλὰ θέλει προσδιορισθῆ κατ' ἐκτίμησιν πραγματογνωμόνων, διοριζομένων παρὰ τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, ἀφοῦ ἐνεκρίθη ἡ ἐκτίμησις παρὰ τῆς εἰρημένης Γραμματείας. Τὸ οὕτω ὠρισμένον δέκατον θέλει πληρωθῆ εἰς χρήματα· παρατηρεῖται δὲ ὅτι τὸ Β. ἐκκλησιαστικὸν δέκατον τῶν διὰ κολλήγων καλλιεργουμένων χωραφίων τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, λοφίζεται ἐπὶ τοῦ σταθεροῦ εἰσοδήματος, τοῦ εἰσερχομένου εἰς τὰ μοναστήρια.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐπικαρπία τῶν κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστη-

ρίων, θέλει ἐκτεθῆ εἰς τακτικὴν δημοπρασίαν μονοστοῦς ἐνοικιάσεως, κατὰ τὰς περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ὑπαρχούσας ἐφετεινὰς διατάξεις, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ πληρωμὴ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα 1 καὶ 2 εἰσπρακτέων χρημάτων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου θέλει γενῆ εἰς 6 δόσεις·

- τὴν ἄ. Σεπτεμβρίου
  - » ἄ. Ὀκτωβρίου
  - » ἄ. Νοεμβρίου
  - » ἄ. Δεκεμβρίου
  - » ἄ. Ἰανουαρίου
  - » ἄ. Φεβρουαρίου
- } τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐνεργήσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Μαΐου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας
N. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ὅπως φέρη ὁ τῆς Ναυτικῆς Μοίρας τοῦ Βασιλείου Διευθυντὴς ἐπὶ τοῦ πλοίου του τὴν σημαίαν τοῦ Μοιράρχου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Ναυτικῶν ὑπ' ἀριθ. 23,287 ἐγκρίνομεν, ὡς τοῦ λοιποῦ ὁ Διευθυντὴς τῆς Ναυτικῆς Μοίρας τοῦ Βασιλείου, ὁσάκις εὐρίσκειται ἐκτὸς τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους, εἴτε πλέων, εἴτε εἰς λιμένα, νὰ φέρη ὑψωμένην ἐπὶ τοῦ πλοίου του τὴν σημαίαν τοῦ Μοιράρχου.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία διατάττεται νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἀπριλίου (2 Μαΐου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας
A. Γ. ΚΡΙΑΖΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 12.

ΑΘΗΝΑΙ, 27 Ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ἀπὸ 10 (22) Φεβρουαρίου τ. ε. Β. Διατάγματος, ἀφορῶντος τὸν διορισμὸν τοῦ Κ. Α. Μαυροκορδάτου ὡς Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀναθέσαντες διὰ τῆς Ἀποφάσεώς Μας τῶν 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) τ. ε τὴν Διεύθυνσιν τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὸν Κ. Α. Μαυροκορδάτον, ἀκυροῦμεν ἤδη διὰ τοῦ παρόντος τὴν προεκδοθεῖσαν ἡμῶν Ἀπόφασιν τῶν 10 (22) Φε-

πρὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἐπροσπάθησε τοιοῦτοτρόπως νὰ μὴ πληρώσῃ. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τῆς χρηματικῆς ποινῆς, τὸ ἕν τρίτον διδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, εἴτε ἰδιώτης ἤθελεν εἶναι οὗτος, εἴτε δημόσιος ὑπρέτης, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων τοὺς ὁποίους κατέβαλε, διὰ νὰ μὴν ἀποστερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων.

Ἐπίσης ἔχουν δικαίωμα νὰ λάβουν τοιαύτην ἀνταμοιβὴν οἱ ἰδιαιτέροι ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ἐπιστάται, ἐκτὸς τῶν τὴν πρώτην ἀπαριθμῆσιν ἐνεργούντων.

Ἄρθ. 8.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη χρηματικὴ ποινὴ θέλει καταγινώσκεσθαι ἀπὸ τὸ πλημμελειοδικεῖον ἕκκεινο, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν περιφέρειαν ἐπράχθη τὸ πλημμέλημα. Αἱ δὲ περὶ τοῦ ἀπλοῦ φόρου διενέξεις εἶναι ἀποκλειστικῶς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Διοικητικῶν δικαστηρίων. Ἡ καταδίωξις τοῦ ποινικοῦ μέρους θέλει ὅμως πάντοτε προηγεῖσθαι τῆς περὶ τοῦ ἀπλοῦ φόρου δίκης. Ἄλλ' ἡ ἀθωωτικὴ ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ πλημμελειοδικεῖου δὲν ἀποκλείει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἀπλοῦ φόρου, ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Διοικητικοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθ. 9.

Οἱ Οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι, ἢ οἱ τὴν πρώτην ἀπαριθμῆσιν ἐνεργούντες ἰδιαιτέροι ἐπιστάται θεωροῦνται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰς τὸ ἄρθ. 7. ἀναφερόμενα παρανομήματα, ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι, καὶ ὡς τοιοῦτοι διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀρμοδίου παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγελίαις. Οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι θέλουν ἐνεργεῖν τὴν προανάκρισιν, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας. Θέλουν δὲ ἀρχίζαι καὶ ἀποπερατώνει αὐτήν, ἀνεῦ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως.

Ἄρθ. 10.

Οἱ ἐπιφορτισθέντες τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου Οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι, ταμίαι, ἐπιστάται καὶ εἰσπρακτοεῖς, θέλουν ἐφοδιασθῆ με διπλοτύπα βιβλία καὶ πίνακες, τῶν ὁποίων τὴν χρῆσιν θέλει κανονίσει ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὰς ὁποίας θέλει ἐκδόσει ἐπὶ τούτῳ ὁδηγίας.

Ἄρθ. 11.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὑπάλληλος, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τοῦ διπλοτύπου, θέλει τιμωρεῖσθαι με πειθαρχικὸν προστιμὸν δραχ. 25—200 ἐκτὸς τῆς τυχόν εἰς τὸ δημόσιον ὑφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθ. 12.

Πᾶσα διένεξις ἀναφύσεια εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου, μεταξὺ τῶν φορολογουμένων καὶ τοῦ δημοσίου, διαζέται ἀπὸ τὸ διοικητικὸν δικαστήριον τῆς διοικήσεως, ἢ ὑποδιοικήσεως, εἰς ἣν ἀνεφύη, ἀντιπροσωπευομένου τοῦ δημοσίου παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων.

Ἄρθ. 13.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 4 (16) Ἰανουαρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἄριθ. 2.

ΑΘΗΝΑΙ, 14 Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μετενοικιάσεως τῶν κατὰ τὸ 1831 δεκαετῶς ἐνοικιασθέντων ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαθόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 20,600 ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, καὶ πληροφορηθέντες ἐξ αὐτῆς, ὅτι τῶν κατὰ τὸ 1831 δεκαετῶς ἐνοικιασθέντων κτημάτων ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1830 Ἰθ' ψηφίσματος, τῶν πλειοτέρων ἔληξεν ἤδη ἡ ἐνοικίασις, ἐπὶ τῆ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

ΚΕΦΑΛ. Α'.

1. Ὅλα τὰ κατὰ τὸ 1831 δεκαετῶς ἐνοικιασθέντα φθαρτὰ κτήματα, τῶν ὁποίων ἡ ἐνοικίασις ἔληξε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἢ ἔλγει ἐντὸς τοῦ ἤδη τρέχοντος ἔτους, θέλουν ἐνοικιασθῆ ἐκ νέου διὰ δημοπρασίας·

2. Αἱ ἀμπέλοι, σταφιδάμπελοι, περιβόλια, κηποι καὶ ὀπωροφόρα δένδρα διὰ δέκα ἔτη·

3. Τὰ ἐλαιόδενδρα, βαλανόδενδρα καὶ λοιπὰ παρόμοια δένδρα ἐπιπεριλαμβανομένης καὶ τῆς γῆς, ἐπὶ τῆς ὁποίας κείνται τὰ δένδρα, διὰ δεκαπέντε ἔτη.

Ἐὰν ἔμωσ τινὰ τῶν ῥηθέντων κτημάτων ἦναι ἐπιδεικτικὰ βελτιώσεων, αἵτινες ἐν τῇ ἀνωτέρῳ σημειωθείσῃ διαρκείᾳ τῆς ἐνοικιάσεως δὲν δύνανται νὰ ἐνεργηθῶσι παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, τότε ἡ Γραμματεία θέλει ἐνοικιάσει αὐτὰ ἐπὶ τοσοῦτον μακρύτερον χρόνον, καθ' ὅσον εἶναι ἀνάγκη διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ βελτιώσεις αὐταί.

Εἰς τὸ μέτρον τῆς ἐνοικιάσεως ὑπάγονται καὶ τὰ βαλανόδενδρα τῆς Ἀχαΐας, καὶ αἱ κατὰ τὴν ἐπίδαυρον Λιμηρὰν κείμεναι ἀμπέλοι καὶ τὰ περιβόλια τὰ ὁποία ἦσαν μὲν πρότερον δεκαετῶς ἐνοικιασμένα, ἀλλ' ἠκυρώθη ἀκολούθως ἡ ἐνοικίασις αὐτῶν.

2. Πρὸ τῆς ἐκθέσεως αὐτῶν εἰς δημοπρασίαν θέλουν ἐνεργεῖσθαι τ' ἀκόλουθα.

Ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος λαμβάνων ὅταν ἐνεστὶν ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τῶν ὀρίων, τὰ ὁποία ἕκαστον κτῆμα εἶχεν, ὅταν ἀνήκεν εἰς τὸν κύριόν του Ὁθωμανόν, θέλει περιγράψει αὐτὸ κατὰ τὰ ὄρια ταῦτα, καὶ θέλει παραδίδει τὸ περὶ τούτου πρωτόκολλον εἰς τὸν ἀρμόδιον γεωμέτρην διὰ νὰ ἐνεργῆσῃ τὴν καταμέτρησιν. Ὁ γεωμέτρης παραλαμβάνων τὸ πρωτόκολλον τοῦτο, ἐνεργεῖ ἐπὶ τῆ βάσει τῶν σημειωμένων ἐν αὐτῷ ὀρίων, τὴν καταμέτρησιν τοῦ κτήματος, σημειῶνων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πρωτοκόλλου τὸ μέγεθος τοῦ κτήματος, τὸ ὁποῖον θέλει ἐκφράσει εἰς βασιλικά καὶ εἰς ἐπιτόπια στρέμματα, καὶ παραδίδει αὐτὸ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπίτροπον· ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος παραδίδει τὸ πρωτόκολλον τοῦτο, εἰς τοὺς κατ' ἐπαρχίας ἀρμόδιους πραγματογνώμονας, οἵτινες ἐπὶ τῆ βάσει τῆς γενομένης περιγραφῆς καὶ καταμετρήσεως, ἀφοῦ πρῶτον ὀρκισθῶσι καὶ εἰδοποιηθῶσι περὶ τῆς ποινῆς εἰς ἣν ὑπόκεινται, ἂν ἐν γνώσει δὲν ἐκτιμήσωσιν ὀρθῶς κατὰ τὸ ἄρθ. 4 τοῦ περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων ἀπὸ 13 (25) Νοεμβρ. 1836 Νόμου, θέλουν ἐκτιμῶσι τὸ ἀκαθῆριστον ἐτήσιον εἰσόδημα ἐνὸς ἐκάστου

τας, θέλει πληρωθῆ κατά τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους ὄρους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ τὰ παραχωρητήρια.

Ἄρθ. 5.

Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προδιορίζεται ὡς καὶ πέρυσιν εἰς 25 λεπτά τὸ κοφίνιον.

Ἄρθ. 6.

Ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου.

1. Τὰ ἄχυρα.

2. Ἡμισυ στρέμμα γῆς διὰ λαχανικά καὶ ὀπωρικά, δι' ἕκαστον ἰδιοκτητήν.

3. Τὰ συντετριμμένα ἐλαιοκούκουτσα ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ἐξάγεται ἔλαιον.

4. Τὰ ἀσταχολόγια, ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον, ἐὰν οὗτος ᾖ ὁμολογουμένως ἐνδεής.

5. Ὁ λινόσπορος καὶ ὁ καναδόσπορος.

6. Ὁ ῥιζαρόσπορος.

7. Τὰ στέμφυλα (τζίπουρα) τῶν σταφυλῶν ἐκ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ἐξαχθῆ οἶνος.

8. Τὰ διὰ βρώσιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ καλλιεργητοῦ καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν χρησιμεύοντα σταφύλια.

Ἄρθ. 7.

Ἡ φορολογία τῶν βοσκησίμων γαιῶν, λειβαθίων, τῆς ξυλείας καὶ ὑλοτομίας, τῶν ἰδιαιτέρων δασικῶν προϊόντων, οἶον κάστανα, κέρνα, κουκουνάρια, ποτάση, πρινοκόκι, τραγάκανθον, φλοιὸς (φλοῦδι), κιτρινοκόκι (ἀλατζοχέρι) τῶν πρινοκοκκίων καὶ βαλανιδίων, κανονίζεται δι' ἰδιαιτέρων Νόμων.

Ἄρθ. 8.

Ὅταν τὸ κτηματῆναι ἀμφισβητούμενον μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδιωτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐννοοῦνται καὶ οἱ δήμοι καὶ τὰ εὐεργετικά καταστήματα, τότε, εἰ μὲν ἡ ἀμφισβητήσις ἐλάσσωσιν τὴν ἀδιαφόρῳ ἢ προήλθεν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἢ τοῦ ἰδιώτου, πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 Νόμου, ἢ ἂν ἐλάβε μὲν ἀρχὴν μετὰ τὴν ῥηθείσαν ἐπιγῆν, προήλθεν ὅμως ἐνῶ ὁ ἰδιώτης δὲν εἶχε τὴν νόμιμον κατοχὴν, ἢ ἐπικαρπία ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, ἐπιφυλαττομένη τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἰδιώτου παρὰ τοῦ δημοσίου, ὅταν οὗτος ἤθελε τυχὸν ἀναγνωρισθῆ ὕψιστικῶς ἰδιοκτητῆς ὡς ἂν ὁ μὲν μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 Νόμου, λαβοῦσα ἀρχὴν ἀμφισβήτησις προήλθεν, ἐνῶ ὁ ἰδιώτης εἶχε τὴν κατοχὴν, τότε ἡ ἐπικαρπία δὲν ἀποδίδεται, ὑποχρεοῦται ὅμως ὁ διακάτοχος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ δημόσιον ταμεῖον διὰ τὴν ἐπικαρπίαν ταύτην, εἴτε δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἀναλόγου μέρους τῶν κτημάτων του, εἴτε δι' ἐγγυήσεως τρίτου προσφέροντος ὑποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων του· εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν, ἡ ἐπικαρπία δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν ἐνοικίασιν, οὔτε ἔχει ὁ ἐνοικιαστὴς δικαίωμα ἀπαιτήσεως εἰς ἀποζημιώσιν οἰαδήποτε ἂν ᾖ ἢ ἔκβασιν τῆς ἀμφισβήτησεως.

Ἄρθ. 9.

Τὰ διοικητικὰ δικαστήρια θέλουσι ἀποφασίζεαι προσωρινῶς τὸ περὶ τῆς κατοχῆς ζήτημα, ὡς ἂν μὲν προὔπαρξη περὶ αὐτοῦ ἰσχυρὰ εἰσέτι ἀπόφασιν τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, καὶ προταθῆ τοῦτο ὡς ἐνστασις ἐκ μέρους τοῦ ἐνός τῶν διαδίκων, εἰς τὴν περὶ ἀποδόσεως τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας γενομένην ἐνώπιον αὐτῶν δίκην· ἐπιφυλάττεται ὅμως εἰς τὰ μέρη τὸ δικαίωμα νὰ ἀπευθυνθῶσιν ἀκολούθως, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια πρὸς ὀριστικὴν διάλυσιν τῆς περὶ κατοχῆς διενέξεως.

Ἄρθ. 10.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω κανονιζόμενοι φόροι διὰ τὸ ἔτος 1840 διατίθενται, εἴτε διὰ δημοπρασίας, γενομένης κατὰ τοὺς ἀκολουθούσους τρόπους, εἴτε δι' ἐπιστάσεως καὶ ἀμέσου εἰσπράξεως.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῆς δι' ἐνοικιάσεως διαθέσεως τῶν φόρων.

Ἄρθ. 11.

Αἱ δημοπρασίαι τῶν ὡς ἀνωτέρω κανονιζομένων φόρων θέλουσι γενῆ κατὰ χωρία, ἐκτὸς μόνον ὅπου τὸ δυσδιάκριτον τῶν ὀρίων μεταξὺ γειτνιαζόντων χωρίων, ἀπαιτῆσει τὴν ἐξ ἀρχῆς ἔνωσιν πολλῶν χωρίων, καὶ τὴν συνδημοπρατήτιν αὐτῶν. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατὰ χωρία δημοπρασίας δύναται νὰ γενῶσιν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀνώτεροι προσφοραὶ διὰ δύο ἢ καὶ πλείοτερα χωρία δημοπρατηθέντα ἤδη, ἢ καὶ δι' ὁλόκληρον δῆμον αἱ προσφοραὶ αὗται πρέπει νὰ γενῶσι πρὸς τὸν διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν, καὶ ἐν ἐλλείψει πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην, οἵτινες οφείλουσι νὰ δίδωσιν ἀπόδειξιν παραλαβῆς, καὶ νὰ παραπέμπωσιν ἀμέσως τὰς νέας προσφοράς εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπίτροπον διὰ νὰ κηρύττῃ β' δημοπρασίαν· εἶναι δὲ ἀπαράδεκτοι αἱ προσφοραὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν πέντε ἡμερῶν. Περαιωθείσης καὶ τῆς δημοπρασίας ταύτης, ἢ μὴ γενομένης τοιαύτης, ἀφοῦ παρέλθῃ ἡ ἀνωτέρω τεθείσα προθεσμία τῶν πέντε ἡμερῶν, ἐπιτρέπεται ἡ συνένωσις πολλῶν δήμων μέχρις ὁλόκληρου ἐπαρχίας ἐπὶ προσφορᾷ ὅχι κατωτέρα τῶν 5 0/0 γενομένη ὡσαύτως πρὸς τὸν διοικητὴν, ὑποδιοικητὴν, ἢ εἰρηνοδίκην, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, λογιζομένων ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς κατὰ δῆμον δημοπρασίας, ἢ μὴ γενομένης τοιαύτης, ἀπὸ τὴν ἀνω προθεσμίαν· αἱ περαιτέρω προσφοραὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν τριῶν ἡμερῶν δὲν εἶναι δεκταί.

Ἄρθ. 12.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐπὶ τῆς κατ' ἐπαρχίαν δημοπρασίας, ἢ ἂν τοιαύτη δὲν ἐγίνε, μετὰ τὴν κατὰ δῆμους ἢ κατὰ πλείοτερα χωρία συνενωμένα, ἐπιτρέπεται τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν νὰ γενῆ συναγωνισμὸς μεταξὺ τῶν εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην δημοπρασίαν μείζοντος πλειοψηφίου καὶ ἐκείνων, οἵτινες ἔμειναν πλειοψηφῶντες εἰς τὰς πρώτας χωριστὰ γενομένας δημοπρασίας τῶν αὐτῶν χωρίων, δηλ. εἶναι δεκταὶ νεαὶ προσφοραὶ τούτων τῶν κατὰ χωρία πλειοψηφῶν καὶ αἱ προσφοραὶ τῶν ἐπὶ ἐνώσει πολλῶν δήμων ἢ χωρίων πλειοψηφῶν.

Αἱ νεαὶ, καθὼς ἐκεῖναι αἱ παλαιαὶ, αἵτινες τυχὸν ἔμειναν ἀμετάβλητοι συναθροίζονται, καὶ τὸ ἄθροισμα τοῦτο, συγκρίνεται μεγαλοφώνως μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν δήμων ἢ χωρίων πλειοψηφῶν.

Ἄν τοῦτο τὸ ἄθροισμα, ὑπερβαίῃ τὴν προσφορὰν, τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως πλειοψηφῶν, οὗτος ἔμπορεῖ νὰ κάμῃ νέαν προσφορὰν, καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἕωσθὺ δὲν γίνονται περαιτέρω προσφοραὶ, κατὰ τοὺς περὶ δημοπρασίας γενικοὺς κανόνας.

Ἄρθ. 13.

Αἱ δημοπρασίαι τῶν χωρίων ἢ δήμων θέλουσι διακηρυχθῆ κατὰ τὰ περυσινὰ ὄρια, ἐκτὸς τῶν τροπολογιῶν, τὰς ὁποίας αἱ διοικητικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ θέλουσι κρίνει ἀναγκαῖον νὰ κάμωσιν. Ὑποχρεοῦνται οἱ ἐνοικιασταί, ἐπὶ ποινῇ ἀποπομπῆς πάσης εἰς τὸ μέλλον ἀπαιτήσεως πρὸς τὸ δημόσιον, νὰ ζητήσωσι πρὸ τῆς κατακυρώσεως, ὅσας διασαφῆσεις κρίνωσιν ἀναγκαίας περὶ θέσεων ἢ ὀρίων. Ἡ καταγραφὴ τῶν νέων ὀρίων πρέπει νὰ σημειωθῆ ἀκριβῶς εἰς τὰς διακηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια, ὑπ' εὐθύνην προσωπικὴν τῶν διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἀρχῶν. Ἐὰν κάποιος χωρίου καλλιεργῆ κτήματα κείμενα ἐντὸς τῶν ὀρίων ἄλλου χωρίου, ὁ φόρος ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν αὐτοῦ τοῦ δευτέρου χωρίου, ἢ εἰς τὴν κοινότητα αὐτοῦ τοῦ χωρίου ἂν ἐκράτησε τοὺς φόρους της.

Ἄρθ. 14.

Ὅλαι αἱ διάφοροι δημοπρασίαι θέλουσι δηλοποιεῖσθαι εἰς ὅλα τὰ χωρία καὶ τὰς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ χωρίον, τοῦ ὁποίου οἱ φόροι δημοπρατοῦνται, διὰ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί Έπαρχιακῶν Συμβούλων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαθόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Νόμον περὶ νέας ἐκλογῆς ἐπαρχιακῶν συμβούλων εἰς τοὺς συγχωνευθέντας καὶ εἰς τοὺς τροποποιηθέντας δήμους, καθὼς καὶ τὰ ἄρθρα 15 καὶ 25 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων Νόμου τῶν 18 (30) Δεκεμβρίου 1836.

Θεωροῦντες ὅτι εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐπαρχίας ἔληξεν ἤδη ἡ τριετία, καθ' ἣν πρέπει νὰ ἀνανεωθῇ τὸ ἥμισυ ἐκ τῶν μελῶν τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματείας διατάττομεν·

Α'. Οἱ ἀρμόδιοι δήμαρχοι θέλουσι προσκαλέσει ἀμέσως τοὺς ἐκλογεῖς νὰ συνέλθωσιν εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν δήμων τῶν 15 ἡμέρας μετὰ τὴν γενομένην εἰς αὐτοὺς πρόσκλησιν διὰ νὰ ἐκλέξωσι τοὺς ἐπαρχιακοὺς συμβούλους εἰς τοὺς νεοσχηματισθέντας δήμους, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Νόμου, καὶ διὰ νὰ ἀνανεώσωσι τὸ ἥμισυ ἐκ τῶν μελῶν τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων εἰς τοὺς διατηρηθέντας δήμους, συμφῶνως μὲ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου.

Β'. Εἰς τοὺς δήμους, ὅπου αἱ δημαρχειαὶ τῶν νεοσχηματισθέντων δήμων δὲν ἀπεπερατώθησαν εἰτέτι, οἱ κατὰ τὸν νόμον τῆς 16 (28) Σεπτεμβρίου π. ε. ὑπ' ἀριθ. 2440 ἐπιφορτισμένοι τὴν διεύθυνσιν τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν θέλουσι διαυθύνει καὶ τὰς ἐπαρχιακὰς.

Γ'. Ἡ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, παραγγελλομένη νὰ λάβῃ ὅλα τὰ δραστήρια μέτρα διὰ νὰ ἀποπερατωθῶσιν αἱ νέαι ἐκλογαὶ αὐταὶ ἐντὸς τοῦ ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ὀκτωβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας
Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 21.

ΑΘΗΝΑΙ, 17 Σεπτεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περί τροπολογίας τοῦ ἄρθρου 117 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας, θέλοντες νὰ ἐξομαλύνωμεν τὰς δυσκολίας, ὅσας παρουσιάζει ἡ ἐκτέλεσις τῆς περὶ ὀρκωμοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ μάλιστα τῶν ἀμίσθων διατάξεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἄρθρον 217 § 1, 2 καὶ 4 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, τροπολογεῖται ὡς ἐξῆς·

Ὁ ὄρκος τῆς ὑπηρεσίας γίνεται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

1. Τοῦ εἰρηνοδικείου, παρὰ τῶν παρέδρων, τῶν γραμματέων, τῶν ὑπογραμματέων καὶ τῶν δικηγόρων τοῦ δικαστηρίου τούτου.

2. Τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὑπὸ τῶν δικαστῶν καὶ παρέδρων τοῦ αὐτόθι ἐδρεύοντος ἐμποροδικείου, τῶν παρὰ τῷ πρωτοδικεῖῳ διορισμένων δικηγόρων καὶ ὑπογραμματέων, τῶν ἰδίων αὐτοῦ παρέδρων καὶ ὄλων τῶν ἐντὸς τῆς περιφέρειᾶς τοῦ εἰρηνοδικῶν, ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, συμβολαιογράφων καὶ κλητῆρων.

3. Τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῷ δικηγόρων καὶ ὑπογραμματέων καὶ παρ' ὄλων τῶν μελῶν τοῦ πρωτοδικείου ἐξαιρουμένων τῶν παρέδρων, ὡσαύτως δὲ καὶ παρὰ τῶν προέδρων καὶ τῶν γραμματέων τῶν ἐμποροδικῶν.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεᾶ ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Ὀκτωβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περί τιμωρήσεως τῶν κατὰ τὴν ἀνάκρισιν ψευδομαρτυρούντων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας, θέλοντες νὰ καταστήσωμεν τιμωρητὴν τὴν ἐν τῇ προανακρίσει ψευδομαρτυρίαν, ἥτις μέχρι τοῦδε ἔμεινεν ἀτιμώρητος, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 270 τοῦ ποινικοῦ νόμου προστίθεται ὡς δεύτερον ἐδάφιον ἡ ἐξῆς διάταξις.

Ἐὰν δὲ τις παραβαίη τὴν διὰ χειραφίας ὑπόσχεσιν ὑπὲρ ἧ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὴν ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ τινος ὑπαλλήλου ἐξέτασιν του, ἐν γνώσει λέγων ψευδῆ ἢ ἀρνούμενος ἢ ἀποσιωπῶν τὴν ἀλήθειαν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μέχρις ἐξ μηνῶν ἐκτὸς δὲ τούτου, κατὰ τὰς περιστάσεις, καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ ἑκατὸν δραχμῶν.

2. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεᾶ ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Ὀκτωβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί ἀπουσίας τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀποφασίσαντες ν' ἀπέλθωμεν σήμερον εἰς Κόρινθον διὰ τινος ἡμέρας πρὸς ἀντάμωσιν τῆς Βασιλίσσης, τῆς φιλιτάτης Ἡμῶν

ονομασίας, εἰμὶ καθ' ὅσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης προσδιορισθῆ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα.

Καὶ ἀμοιβαίως δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῆ ἐν τῇ Σαξωνίᾳ ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲ μία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν, οὐδὲν δικαίωμα ὁποιοῦδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὶ καθόσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης προσδιορισθῆ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα.

Ἄρθ. 3.

Πᾶσα εὐκολία παρακαταθήκης (entrepôt), πᾶσα ἀμοιβὴ ἢ ἐπιστροφή δικαιωμάτων (primes et remboursement de droit), ἣτις ἤθελε χορηγηθῆ ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ ἑκατέρας τῶν Ἰψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων περὶ τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν ὁποιοῦδήποτε ἀντικείμενου, θέλει ἐπίσης χορηγεῖσθαι εἰς τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα, προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς ἐτέρας συνομολογούσης Δυνάμεως.

Ἄρθ. 4.

Μένει ἐννοούμενον ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἑκατέρα τῶν Κυβερνήσεων, ἤθελεν ἐλαττώσει διὰ ῥητῆς συνθήκης ἐπὶ ἐξασφαλίσαι ἀναλόγου ἐλαττώσεως δικαιωμάτων ἢ ἄλλων ἰδιαιτέρων ἐμπορικῶν πλεονεκτημάτων τὰ ἐπὶ τῶν κατεργασμένων ἢ ἀκατεργάστων προϊόντων ἄλλου τινὸς τόπου ἐπιβληθέντα δικαιώματα, ἢ ἤθελε παραχωρήσει εἰς αὐτὸ ἄλλα ὠφελήματα καὶ εὐκολίας (ὡς π. χ. τὰς ἐν τοῖς ἀνωτέροις ἄρθροις 2 καὶ 3 μνημονευόμενας) ἢ μεθ' ἧς συνομολογεῖται ἢ παροῦσα συνθήκη ἐτέρα Κυβερνήσις, δὲν θέλει δύνασθαι νὰ ζητήσῃ τὴν αὐτὴν τῶν δικαιωμάτων ἐλάττωσιν ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων εἰς τὴν ἐπικρατείαν τῆς πρώτης, ἢ τὰ αὐτὰ ὠφελήματα καὶ εὐκολίας διὰ τὸ ἐμπόριον τῶν ὑπηκόων τῆς, εἰμὴ παρέχουσα τὴν αὐτὴν τῶν δικαιωμάτων ἐλάττωσιν, ἢ τὰ αὐτὰ ἄλλα πλεονεκτήματα, καὶ δὲν θέλει τὰ ἀπολαμβάνει εἰμὴ ἀφ' ἧς στιγμῆς ἤθελεν ἀπολάσει τὰ εἰρημένα πλεονεκτήματα καὶ εὐκολίας, ἢ ἂν δὲν δύναται νὰ προσφέρῃ τὰ αὐτὰ κατὰ τὴν ἔκτασιν καὶ ποιότητα, ἀφοῦ δώσῃ ἀντάζια ἄλλα. Πάντοτε δὲ αἱ δύο Κυβερνήσεις πρέπει νὰ διατάξωσι δι' ἰδιαιτέρας συμβάσεως τὰ περὶ τούτου.

Ἄρθ. 5.

Συμφωνεῖται ὅτι ἐκάστη τῶν Ἰψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, δύναται νὰ διατηρῆ εἰς τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς ἐτέρας προξένους, ὑποπροξένους ἢ ἐμπορικοὺς πράκτορας, οἵτινες θέλουσι ἀπολαμβάνει ἅπασαν τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν πρὸς τὴν ἀνήκουσαν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν τῶν, ἐπιφυλάττονται ὅμως τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ μὴν ἐπιτρέπωσι τὴν διαμονὴν προξένου, ὑποπροξένου ἢ πράκτορος εἰς ἐν μέρος οἰονδήποτε τὸ ὅποιον ἤθελον εὖρει εὐλογον νὰ ἐξαίρεσωσιν ἐπὶ τούτῳ. Οἱ πρόξενοι ὁποιαδήποτε τάξεως καὶ ἂν ᾖ τακτικῶς διορισμένοι ἀπὸ τῆς ἀμοιβαίας Κυβερνήσεως τῶν, καὶ ἀπολάσαντες τὸ ἐκτελεστήριον ἐκείνης εἰς τὴν ἐπικρατείαν τῆς ὁποίας πρόκειται νὰ διαμένουν, θέλουσι ἀπολαύει εἰς ἀμφοτέρωτα τὰ Κράτη κατὰ τε ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν τῶν προνόμια ἴσα μετὰ τοὺς τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον ἐννοουμένου ἐννοεῖται μ' ὅλον τοῦτο ὅτι ἂν ταῦτα τὰ προνόμια δὲν παρεχωρήθησαν εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη εἰμὴ ὑπὸ εἰδικούς τινες ὅρους, ἢ ἐτέρα τῶν συνομολογουσῶν Κυβερνήσεων δὲν δύναται ν' ἀπαιτῆ τὰ αὐτὰ, εἰμὴ ἐκπληροῦσα τοὺς αὐτοὺς ὅρους.

Ἐν τούτοις ῥητῶς διακηρύττεται ὅτι, ἐν περιπτώσει παρανόμου ἢ ἀνοικείου ἐκ μέρους αὐτῶν διαγωγῆς ὡς πρὸς τοὺς νόμους ἢ τὴν Κυβέρνησιν τῆς ἐπικρατείας εἰς τὴν ὁποίαν οἱ εἰ-

quelque espèce ou dénomination que ce soit, qu'autant que ces prohibitions, ces restrictions et ces droits seraient également établis sur les objets de même nature, provenant de toute autre contrée. Et réciproquement il ne pourra pas être établi dans la Saxe sur les productions du sol ou de l'industrie de la Grèce aucune prohibition ou restriction d'importation ou d'exportation, ni aucun droit, de quelque espèce ou dénomination que ce soit, qu'autant que ces prohibitions ces restrictions et ces droits seraient également établis sur les objets de même nature provenant de toute autre contrée.

Art. 3.

Toute faculté d'entrepôt et toutes primes et remboursements de droits, qui seraient accordés dans les territoires d'une des hautes parties contractantes à l'importation ou à l'exportation, de quelque objets que ce soit, seront également accordés aux objets de même nature produits du sol ou de l'industrie de l'autre partie contractante.

Art. 4.

Il est entendu que dans le cas où l'un des deux gouvernements viendrait à diminuer les droits sur les productions brutes ou manufacturées d'un autre pays, ou à lui accorder d'autres avantages ou facilités (comme p. e. celles dont il est fait mention dans les art. 2 et 3 ci-dessus) à la suite d'un traité particulier sur l'assurance d'une diminution de droits analogue, ou d'autres avantages commerciaux particuliers, l'autre des gouvernements, contractant la présente convention, ne pourra demander la même diminution de droits pour ses importations dans les Etats du premier, ou les mêmes avantages et facilités pour le commerce de ses sujets ou en offrant la même diminution de droits, ou les mêmes autres avantages, et il n'en jouira qu'à dater du moment où il les aura assurés, et s'il ne peut en présenter de même étendue et qualité, qu'après en avoir donné d'équivalents; et dans tous les cas, les deux gouvernements devront conclure un arrangement particulier à cet égard.

Art. 5.

Chacune des Hautes Parties contractantes accorde à l'autre la faculté d'entretenir dans ses places de commerce, des Consuls, vice Consuls ou Agens de commerce, qui jouiront de toute la protection et recevront toute l'assistance nécessaire pour remplir dûment leurs fonctions; mais elles se réservent la faculté de refuser la résidence d'un Consul, Vice Consul ou Agent dans tel endroit qu'elles jugeront à propos d'en excepter.

Les Consuls, de quelque classe qu'ils soient, dûment nommés par leurs gouvernements respectifs, et après avoir obtenu l'Exéquatur de celui dans le territoire duquel ils doivent résider, jureront dans l'un et l'autre pays, tant dans leur personnes que pour l'exercice de leurs fonctions, des privilèges dont y jouissent les Consuls des nations les plus favorisées. Il est pourtant entendu, que si ces privilèges ne sont accordés aux autres nations que sous des conditions spéciales, le gouvernement respectif ne peut y prétendre qu'en remplissant ces mêmes conditions.

Du reste, il est expressément déclaré, que dans le cas d'une conduite illégale ou improprie envers les lois ou le gouvernement du pays, dans le quel les dits Consuls, Vice-Consuls ou Agens de commerce résideraient, ils pourront être privés de l'exercice de leurs fonctions par le gouvernement